PUṢPASŪTRA

Prapāṭhakas 1 and 2

EDITED WITH HIS OWN COMMENTARY

SĀDHANĀ

BY

B. R. SHARMA

NEPAL RESEARCH CENTRE, KATHMANDU

KOMMISSIONSVERIAG FRANZ STEINER GMBH, WIESBADEN

1979

NEPAL RESEARCH CENTRE
PUBLICATIONS 2

NEPAL RESEARCH CENTRE PUBLICATIONS

edited by

WOLFGANG VOIGT

PUṢPASŪTRA

PRAPĀṬHAKAS 1 & 2

EDITED WITH HIS OWN COMMENTARY

SĀDHANĀ

by

B. R. SHARMA

NEPAL RESEARCH CENTRE, KATHMANDU

KOMMISSIONSVERLAG FRANZ STEINER GMBH, WIESBADEN

1979

PUṢPASŪTRA

Prapāṭhakas 1 and 2

EDITED WITH HIS OWN COMMENTARY

SĀDHANĀ

By

B. R. SHARMA

NEPAL RESEARCH CENTRE, KATHMANDU
KOMMISSIONSVERLAG FRANZ STEINER GMBH, WIESBADEN
1979

Printed at: Gorkhapatra Sansthan

Dharmapath, Kathmandu, Nepal.

सामवेदीयं

पुष्पसूत्रम्

१–२ प्रपाठकौ

शेणईकुलोत्पन्नेन बी. आर. शर्मणा स्वोपज्ञया साधनाख्यया
व्याख्यया संयोज्य संपादितम्

नेपाल रिसर्च सेन्टर, काठमाडौं

कमीशन्फर्लाग फ्रान्ज स्ताइनर जीएमबीएच, वीस्बादेन

वि. सं. २०३६

PREFACE

I have been devoting the greater portion of my leisurely time to careful study of the *Sāmavedic* literature since the appearance of the *Sāmavidhāna Brāhmaṇa* edited by me (1964). During this time with encouragement I received from Institutions and scholars in India and abroad, I have been able to bring out seven more *Sāmabrāhmaṇas* and seven ancillary works of *Sāmaveda.*

The *Puṣpasūtra* is one of the major ancillary works edited by me which remained so far unpublished. I am very happy that the first volume of this work is now being published with the financial assistance granted by the German Oriental Society. This volume covers only the first two *Prapāṭhakas*, representing the *Samjñāprakaraṇa* of the *Sāmaprātiśākhya* and contains my own commentary written in Sanskrit. I wrote this gloss because the commentary said to have been written by Rāmakṛṣṇadīkṣita could not be traced in any known collections of MSS in India. The second volume will cover the remaining eight *Prapāṭhakas* with three commentaries viz. *Vivaraṇa* and *Bhāṣya* of Ajātaśatru and *Dīpika* of Ramakṛṣṇadīkṣita.

I wish to exprss my grateful thanks to Dr. Dr. h. c. Wolfgang Voigt and to the Board of Directors of *Deutsche Morgenländische Gesellschaft* for financing the publication of the *Puṣpasūtra* edited by me. My particular thanks are due to Dr. Voigt for the facility and assistance given to me for my work during my short stay at

the Nepal Research Centre, Kathmandu. I would like especially to mention in this connection the co-operation and assistance I recieved from my friend Prof. Dr. Michael Witzel in my work. He has been taking keen interest in the progress of my research project ever since he had met me at Hoshiarpur, Panjab, years back. Amidst all his absorbing activities at the Nepal Research Centre, Dr. Witzel could find time to render Simon's German Introduction to the *Puṣpasūtra* into English for me. For all this I ever remain indebted to him. My thanks are due also to Pandit A. M. Ramanath Dixshit, formerly of the Benares Hindu University, Varanasi. He clarified some of the difficult technical problems regarding interpretation of some of the exceptional sūtras such as गोमानाग्नेयं पङ्क्त्याम् (PS. 2. 12. 3) from the traditional point of view. I have included in my appendices the list of yoni-mantras of Ūha and Ūhya gānas from his edition of कौथुमशाखाया ऊहगानम्, ऊह्यगानम् with his permisson. Mr. Mahes Raj Pant of the Nepal Research Centre was of great assistance to me over the painstaking reading of the proofs. In my absence he also saw the book through the press. My thanks are due to him. During my short stay at the Centre the staff of the N. R. C. were all very kind and helpful to me. I visited the Centre twice, both times it happened to be winter. Mr. Gyan Bahadur Kalikote, the Manager, considering my age, took all possible care to make my stay pleasant and comfortable at Kathmandu. I remember them all with warmth and gratitude.

My thanks are due to Prof. Dr. Oscar von Hinüber, for the encouragement I received during my short stay at the Centre in 1978, and to Prof. Dr. Albrecht Wezler, who took interest in the progress of my work and to Prof. Dr. Michael Hahn, the present Representative, for the care he has taken to get the book finally published.

Finally my acknowledgement is due to the Lusha Press, Kathmandu, to its able compositors to whom the difficult manuscript presented no light task; to the Karunodaya Press, Mysore, where for the sake of my convenience, the later part of the Introduction (pp. 29-56) was printed; and lastly to the **Gorkhapatra Sansthan**, Kathmandu, for the final offset printing.

Mysore.
October, 1978

B. R. Sharma

Introduction

The *Puṣpasūtra* is one of the major ancillary works in the *Sāman* technical literature attributed to the *Kauthuma–Rāṇāyanīya* school. It is included among the *Prātiśākhya-s*, the treatises that explain the grammatical peculiarities of the Vedic language, – metre, accent, sandhi and such special features of the Vedic composition–, pertaining to each *śākha*, recension or school. But the Puṣpasūtra is not a grammatical treatise in the real sense since it does not touch any of the topics referred to above. Instead, it deals with the *Sāman* melodies and their structure such as *parvan*, *bhakti* etc. Since *Sāman* means a melody and not a *ṛcā*, and in melodization of a *ṛcā*, no grammatical rules are observed or honoured it is only proper if a treatise purported to deal with the *Sāman* melodies, does not speak of the language of the *Saṃhitā* or of the grammatical rules binding the language of the Sāmaveda. While the treatises of the other Vedas coming under this category were clearly designated with the appellation of *Prātiśākhya*, like *Ṛkprātiśākhya*, *Taittirīyaprātiśākhya* etc., the works in Sāman technical literature hardly use this technical term for any of its ancillary works. Furthermore, there is not a single title in this field which unlike the *Prātiśākhya* treatises of the other Vedas, treats within its compass all aspects of the Sāman melodies including tones, metres, mātrās etc. in a comprehensive and exhaustive manner. Again it may not always be possible to ascertain in a positive way that some of the works in the field of *Sāman* literature including the *Śrauta*

and *Lakṣaṇagrantha-s* adhere definitely and exclusively to any one śākhā. This sometimes creates a real doubt in our mind as to their affinity exclusively to any one school of the Sāmaveda. Even in the *Brāhmaṇa-s*, for instance, not to speak of the later ancillary works, some sort of a mix-up is so evident that one has to venture boldly to dispute the view generally held by the Vedists, scholiasts or modern, about the affinity or adherence of some of the works traditionally attributed to any one particular school of the Sāmaveda. For example, the *Sāmavidhāna Brāhmaṇa* attributed to the *Kauthuma* school has also prescribed *Sāman-s* from the *Jaiminīya* school. Similarly the *Ārṣeya-kalpa* and such other works have clear evidences of not having followed exclusively any one *Sāman* recension. Again we see almost from the Brāhmaṇa period itself that some later chapters or sections of a major work, which treat a single topic are separated from that major work and then treated as an independent work. e. g., the *Ṣaḍviṃśa Brāhmaṇa* clearly implies that it was the continuation of the *Pañcaviṃśa Brāhmaṇa*; the *Devatādhyāya* was but a chapter of the *Ārṣeya Brāhmaṇa* (vide our Introduction to *Devatādhyāya* Br. pp.9-10, *Ārṣeya* Br. Intro. pp. 10-13); and lastly the work designated as *Adbhuta Brāhmaṇa* in some of the MSS is only the last chapter of the *Ṣaḍviṃśa Brāhmaṇa*. Similarly in the Sūtra literature too the 14th chapter of the *Upagrantha-sūtra* treating the *pratihāra-bhakti* has been separated therefrom and named as *Pratihāra-sūtra*. Besides, Upagrantha and Pratihārasūtra have been commented on by two different commentators, as if they were two independent works. There are a number of such instances in *Sāman* literature and, as a result, we have today a score of ancillary works, minor and major, treating akin topics which once formed part of a greater corpus in this field. Some of these are known by a collective title like

Chandogapariśiṣṭa or *Sāmapariśiṣṭa*, as evident from the commentary on the *Saṃhitopaniṣad Brāhmaṇa* (vide SuBr. pp. 31, 38, 40, 47, etc.). The commentator has quoted passages from the *Mātrālakṣaṇa* but referred to the work as *Chandoga-pariśiṣṭa* of which the *Mātrālakṣaṇa* evidently formed only a chapter. All these works may be called manuals or registers compiled for the use and guidance of *Sāman* priests.

The *Puṣpasūtra* (PS) is not an exception to this general trend prevailed in *Sāman* literature. For instance the section consisting of the last two khandas of this sūtra which treat the *prastāva-bhakti* has been counted by some as a separate work and been named as *Prastāvasūtra.* Moreover, it is assumed by some scholars that the first two *prapāṭhaka*-s positively, and the third and the fourth *prapāṭhaka*-s probably, were the later additions to the main corpus of this work. The unavailability of the commentaries on some of these prapāṭhaka-s has further added to the feasibility of this argument (vide PS, Intro., pp. 415, R. Simon).

Sāma-Prātisākhyas :

There are four important works, viz., *Ṛktantra*, *Sāmatantra, Akṣaratantra* and *Puṣpasūtra*, and a number of minor works such as *Pañcavidhasūtra, Gāyatra-vidhāna, Mātrālakṣaṇa* etc., which can be brought collectively under the category of *prātiśākhya*-s. Besides, there are some more works, such as *Pratihārasūtra* etc., which by their very nature extend the scope of their purview and enter into an area which actually should from a part of the *Śrauta* literature. While some of these minor works treat simply the components of Sāman melodies, some others analyse the melodies in the

background of their application in Sāman rituals. I have so far brought out four of such ancillary works with commentary, viz., *Pañcavidhasūtra*, *Mātrālakṣaṇa*, *Gāyatravidhānasūtra* and *Pratihārasūtra*. Among these, the last, together with the *Upagranthasūtra* of which it is only a part, should rank among the major works of *Sāman* technical literature.

The other two ancillary works, viz , *Ārṣeyakalpa* and *Kṣudrakalpa* edited by me, with the commentaries of Varadarāja and of Śrīnivāsa respectively, belong to the Śrauta region. In these two works, the enumeration of *Sāman*-s to be recited in different Soma rituals is registered in strict order of their employment in respective sacrifices recorded in the *Tāṇḍya Brāhmaṇa*. The Saṃjñāprakaraṇa of the *Puṣpasūtra* too follows this ritual order but as is found in the books of *ūha* and *ūhya* gāna-s. A brief description of the four important Sāmaprātiśākhya-s referred to above, which are in a way supplementary to each other, is given below. They may, in aggregate, give us an idea of the scope and vastness of this category of Sāman literature.

1. Ṛktantra :

This is purely a grammatical work treating in its five *prapāṭhaka-s* the hard rules that bind the pronunciation of alphabets, sandhi, cerebralization, elongation of vowels, elision etc., in the Sāmaveda. This may be regarded as an introductory or preliminary work compared to the major works that follow.

2. Sāmatantra :

This is a very important technical work which treats in its 13 prapāṭhakas the components of the *Sāman* melodies, the gamuts of *Sāmagāna* and the relative topics in all their details citing

examples from the SV. The seven svara-s, viz. krusta, prathama, dvitīya, tṛtīya, caturtha, mandra and atisvārya are treated here in their different contexts and also in their various aspects such as karṣaṇa, vikarsana, atikrama, vyutkrama etc., in minute details. The gamuts of Sāman melodies in general, and the svara-s in parvan-s, single or combined, and in 34 bhāva-s in particular, which are brought in operation when a Sāman is spun out of the verse–text, appear more complicated for a modern musicologist, than the notes of classical music. The recitation of the other three Vedas marked with three distinct accents together with their variations in the Saṃhitāpāṭha can more easily be grasped by a Brahmacārin than the Sāman chants, which though appear monotonous, are bound by the bewilderingly complicated rules. The rules pertaining to the conversion of vowels, sandhi, elision of visarga, anusvāra etc., besides the technical names of parvan-s in their verious contexts are some of the fundamental topics, all in relation to the formation of Sāman melodies from the basic verses treated in this work that draw the attention of a serious student towards this technical work. We must mention here that a thorough knowledge of all the complexities of Sāman melodies, with a distinct analysis and clear understanding of the *svara-s* in the unitary parvan-s marked or regulated by time while being sung as well as of those in the saṅghāta-parvans sung without hiatus, and familiarity with the characteristic peculiarities of the 34 *bhāva-s* and the syllabic changes including elision that take place in the verse–text when being converted into melodies are absolutely necessary for a chandoga worth the name.. But this becomes possible only if all these four major treatises and relevant minor works are studied together. In respect of the Sāmatantra and the Puṣpasūtra, we may say that they are complementary to each other and that one does not really supersede the other as it may

appear at a casual glance. In the case of Sanskrit grammar, leaving the basic works such as the Kāśikā and the Siddhānta-kaumudī, the works that treat dialectics and philosophy of grammar, it may be said, are not absolutely necessary for acquiring a sound working knowledge of Sanskrit grammar But in the case of Sāmaprātisākhya we have a score of works, major and minor, purporting to treat the science of Sāman melodies but each covering only a part, major or small, of the science. There is not a single work in this field which would cover the entire range of topics pertaining to the formation of Sāman melodies. The Sāmatantra may be said to be a general treatise in the area covering nearly entire corpus of Sāman melodies, though the commentary thereon cites examples mostly from the GG and sparingly from the AG, but never from the Uttaragāna. The PS, on the other hand, though cites in the course of treatment of the topics concerned a few examples from the GG gives no scope for ambiguity about the area it is going to cover, for the introductory Prapāthaka-s make this implicit when they enumerate the names of the Sāman melodies of the Uttaragāna. This is the only book as far as we know, that enumerates the names of the Uttaragāna with citations in strict ritual order in apposition to the Ārṣeya Brāhmaṇa which, in its enumeration of the chants of GG, on the other hand, follows the sequence of verses in the Pūrvārcika. The technical treatises in Sāman literature generally confine themselves to a limited area or take up such topics which deserve detailed treatment. In some cases however, they may, to a small extent, overlap each other.

3. Aksaratantra

It may be said that this work is actually the concluding part of the Sāmatantra and that its two prapāthaka-s form the last two chapters numbering 14 and 15 of the Sāmatantra. As we have often pointed out earlier on various occasions,this is the general practice in this field and

is the special characteristic of the vast Sāman literature ranging from the Brāhmana-s to the ancillary works. We have several instances for this wherein the later chapters of a major work treating a distinct topic were separated therefrom and treated as separate works with independent titles.

Aksara, in the present context, means a stobha, and the stobha-s are the additional and external syllables, words and phrases brought in operation for the purpose of melodization when a verse is converted into a melody. The stobha-s are often meaningless and if they are meaningful often they do, not fit in the context. They are, at the same time, having magical effect and deep mystic significance. The stobha-s are classified into two groups as *anvayin-s* that are added to the verse-text in the beginning and *anusaṅgin-s* that are inserted in between two words and at the end of a Sāmagāna, the mysterious melody of the mystagogues of the Vedic lore. The main difference between the Sāmatantra and the Aksaratantra is that while the former deals with the svara-s pertaining to the saman verses the latter deals with svaro-slpertaning to the stobha-s.

4. Puṣpasūtra

Among the Sāman technical treatises the Puṣpasūtra is a major work, *par excellance*, like the Sāmatantra and in relation to Sāman literature which essentially deals with Sāman melodies in one form or the other, it holds the same place and position as Panini's *Aṣṭādhyāyi* in Sansktit grammar. The term *Puṣpa* may, in the present context, mean the syllabic expansion that takes place when a melody is formed out of a verse. This expansion is figuratively called *Puṣpa* or *Phulla* because the syllables

of a verse–text like the buds in a flowering plant,. expand themselves when a verse is converted into a Sāman.

The Puṣpasūtra, in its present form, consists of ten prapāṭhaka-s out of which the first two prapāṭhaka-s form the introductory chapters. The PS was written long after the Sāman melodies, including the GG and the AG and the liturgical melodies of ūha and ūhya, were composed and the date of the composition of these melodies could be imagined if the date when the Vedic sacrifices were first performed could be fixed. The Uttaragāna-s were composed entirely for their application in Soma sacrifices. There are references in the Ṛgveda to Sāmagānas, to their constituent parts and also to the singers of the Sāmagānas which clearly indicate that the Sāmagāna-s were in vogue at the time of the RV and that they were employed in sacrifices. The traditional view is generally to regard these melodies of all four books as *a–pauruṣeya*[1], though the contradictory view is also held by some influential schools of thought in the Indian tradition. Anyway it is a futile exercise which will lead us nowhere and therefore let us leave this controversy where it was left by the Mīmāṃsaka-s and the ritualists in the past. One thing, however, becomes clear from all this that the Sāmagāna-s were in existence in some form at the time of the RV itself and that they were sung by the Sāman priests at appropriate occasions during the performance of Vedic sacrifices.

Date and Authorship

The first two prapāṭhaka-s, as also the prapāṭhaka-s 9th and 10th, are believed to have been added to the PS later. (PS,Intro. p. 496,R·Simon). Again the work itself is said to belong to a more recent period than the 10 Sāmavedic Sūtra works enumerated by

1· vide: Intro. pp. 6–26, कौथुमशाखायाः ऊहगानम् ऊह्यगानम्, by Pandit A. M. Rāmanātha Dikṣita, Varanasi.

Varadarāja in his commentary on *Pratihārasūtra* (ibid. p. 496). But according to Burnell, the PS is older than Pāṇini because "the language of the puṣpasūtra in general fits the type of language taught by that school of grammar which is older than Pāṇini and this school is called *Aindra School*" (ibid p. 503). Thus we find contradictory views held by modern scholars about the date of the PS. In the absence of positive evidences, internal and external, it is not possible to say anything definite about this at present. However, in view of the similarity of technical terminology and also of the manner of treatment of the subjects in the Ṛktantra, the Sāmatantra, the Akṣaratantra and the PS, it becomes necessary for us to make a close study of all these four analytical works before deciding their relative chronology. Moreover, these works seem to have been interrelated in many respects. We, therefore, leave the matter here for the present and may discuss it in greater detail in our Introduction to Part II. Again the name of the author is another bone of contention among the scholars. The Southern recension definitely regards *Vararuci/Kātyāyana* as the author of the PS. The *Sāmaveda-sarvānukramaṇī* supports this view. But the Anukramaṇī itself is of a very recent origin and, therefore, cannot absolutely be depended upon. The *Phullapota,* which is an abridged version of the PS, attributes the authorship of the PS to Vararuci. Thus, the tradition in the South is strongly in favour of Vararuci as being the author of the PS. There are some more works in this very area which are attributed to Kātyāyana; e. g. *Upagrantha-sūtra* and the Pratihārasūtra about which there is no controversy. The authorship of the Northern recension, however, is attributed to Gobhila on the evidence of a single MS which, in the colophon mentions *Gobhila* as the author of the PS. Gobhila again is the author of the Gṛhyasūtra in this field. No earlier works or commentaries, as far

as we remember, have referred to the author of the PS by name. We, however, in view of the similarity of the style of the sūtras of the *Upagranthasūtra*, the *Pratihārasūtra* and the *Puṣpasūtra*, believe that the author of all these three works is one and the same. We may take up this question again in our Introduction to Part II for a detailed study.

The contents :

The PS, as we have already stated, is divided into 10 prapāṭhakas and each prapāṭhaka into a number of khaṇḍas. The first two prapāṭhakas, which are closely knit together, contain the names of the ūha and ūhya melodies in abbreviated forms together with the beginnings (pratīkas) of the basic verses. The third and the fourth prapāṭhakas treat *āyibhāva* in detail, the 5th *vṛddhi* and *avṛddhi*, *gati* and *agati*, and *uccabhāva* and *nīcabhāva*; the 6th *sandhyagīta ātva*, *ārbhāva*, *praśleṣa*, *viśleṣa*, *saṃkarṣa* and *vikarṣa*; the 7th continues *saṃkarṣa* and *Vikarṣa* of the preceding khaṇḍa and then proceeds with *lopa*, *atihāra*, the glides, viz. य and व that come between two vowels, and *ābhāva*; the 8th again continues *ābhāva* and then goes to *vikāra*; the 9th takes up *vikalpa*, *dīrghībhāva*, *vṛddhi*, *pratyutkrama* etc. and lastly the 10th explains *sandhyagīta*, *pūrvābhyāsa* etc. A detailed study of the prapāṭhakas 3–10 will be made in our Introduction to Part II.

Prapāṭhakas, 1 and 2 :

The first prapāṭhaka is divided into 27 khaṇḍas and the second into 29 khaṇḍas. The first prapāṭhaka covers दशरात्र, संवत्सर and एकाह, and the second with its 22 khaṇḍas concludes the remaining

4 parvans of the Ūhagāna, viz. अहीन, सत्र, प्रायश्चित्त and क्षुद्र,- all belonging to the Ūha book. In this section each khaṇḍa contains 20 gānas. The next 7 khaṇḍas treat the seven parvans of the Ūhya book dedicating one khaṇḍa to each parvan.

The Sāman Melodies :

The word *Sāman* is a comprehensive term implying the Saṃhitā as well as the gānas based on the Saṃhitā text. But strictly speaking the word *Sāman* stands for the Sāmagāna and not for the verse–text though it is losely used to mean both. The Sāman melodies are generally divided into following types:-

1. The Sāman based on the verse-text alone of the Sāmaveda:
2. the Sāmans based on the stobhas alone;
and
3. the Sāmans based on both, the verse as well as stobha.

These Sāmans are sung with seven notes such as *krutsa*, *prathama*, etc. together with two sets of subordinate notes of four each, such as:

(1) प्रत्युत्क्रम, अतिक्रम, कर्षण and स्वार
and
(2) विनत, प्रणत, उत्स्वरित and अभिगीत.

Each one of these two sets has four distinct musical pitches. These are, in short, the main notes of the Sāmavedic gamut and are qualified or conditioned by five smṛtis, the tones, known as:
मृदु, मध्या, आयाता, दीप्ता and करुणा.

The Sāman melodies formed on the basic verses are construed by means of six devices known generally as vikāras, viz. विकार, विश्लेषण, विकर्षण, अभ्यास, विराम and स्तोभ. While the first five of these bring out certain changes in the vowels and syllables of the verse–text such as elongation, dipthongization etc. , and even split the words so as to suit melodization, the sixth introduces the external materials into the melodies, not found in the text. The external materials, the stobhas, as they are called, may be single syllables words or phrases of mystical potencies inserted in the verse–text for the purpose of melodization of a verse. It is possible to multiply these gānas to any number by means of these and many more other devices not mentioned here. That is why, while commenting on the Sūtra: अर्थैकत्वाद् विकल्पः स्यात (मी. सू. 9. 2. 29), Śabarasvāmin says: सामवेदे सन्ति सहस्रं गीत्युपायाः । आह । कतमे ते गीत्युपाया नाम । उच्यते । गीतिर्नाम क्रिया ह्याभ्यन्तरजन्या स्वरविशेषणाभिव्यञ्जिका सामशब्दाभिलप्या सा नियतप्रमाणायामृचि गीयते । तत्संपादनार्थोऽयमृगक्षरविश्लेषो विकर्षणमभ्यासो विराम : स्तोभ इत्येवमादयः सर्वे समधिगताः समाम्नायन्ते ॥

Thus it is clear that in सहस्रवर्त्म साम the word सहस्रवर्त्म refers not to so many recensions but to so many modes or ways of recitations. The recensions of the Sāmaveda are primarily only 13, as recorded in the *Sāmatarpaṇa*[1] out of which at present only three, viz. ,*Kauthuma*, *Rāṇāyaṇīya* and *Jaiminīya* are found in vogue. A Sāmagāna sung in sacrificial sessions is divided into five parts, viz., *Prastāva*, *Udgītha*, *Pratihāra*. *Upadrava* and *Nidhana* and these divisions are collectively called *bhaktis* in the Sāman technical terminology. The first of these is sung by the *Prastotṛ*, the second and the fourth by

1. राणायनसात्यमुग्रिव्यासा भागुरिरौलुण्डी गौल्गुलविर्भानुमानौपमन्यवो दारालो गार्ग्यः सावर्णिर्वार्षगण्यश्च ते दश । कुथुमिश्च शालिहोत्रश्च जैमिनिश्च त्रयोदश ॥ vide Appendix–A, p. 30, Vaṃśabrāhmaṇa, ed. by B. R. Sharma; 1965.

the *Udgātṛ*, the third by the *Pratihartṛ* and the last by all the three in chorus. Because of this five-fold division, a Sāmagāna is called *Pāñcabhaktika*. But at the time of its employment in sacrifices two more bhaktis, viz., ओं and हिम् or हुम् are inserted in the melody at their proper sequences making the gāna actually *Sāptabhaktika*. This, in brief, is the description of a Sāmagāna.

The corpus of Sāman melodies on the basis of their intrinsic qualities are generally classified under three headings, viz., *channa-gāna*, *leśa-gāna* and *āvirgāna*. The gānas solely based on stobhas are called *channas*, those mingled with stobhas and verse-text *leśa-gānas* and lastly those formed solely on verses without stobhas *āvirgānas*. There are altogether 34 gānas in the entire collection of Sāman melodies, which are solely based on the stobhas, out of which one is found in the GG, 26 in the AG and 7 in the Ūhya.

The study of the other three Vedas in the normal course concludes with the learning of the entire text of one's own *Śākhā*, with the commentary, to which, if it is so desired the *Vikṛti-pāṭhas* of a few selective hymns could be added with their all variations. This is done to attest and demonstrate the learner's mastery over the accentuation technique when the verses are split into pada, krama, jaṭā etc. A traditional Vedic scholar, who has mastered the rules and techniques of converting the Vedic verses into *Vikṛti-pāṭha* can, by practice, adapt a hymn or ṛk to all forms of *Vikṛti*s with ease and with credit to himself. It is a kind of gimmick, if I may say so, and like a trained professional gymnast, a traditional Vedic Pandit with his sonorous voice sharpened by pitches, high and low, can keep the audience spell-bound by his unfaltering recitational exercises of any given hymn. Therefore, the *Vikṛti-pāṭha* of the Vedic text

in its entirety is not often normally studied at the time of one's Svādhyāya and one's Vedic discipline is not considered incomplete if one has not made by heart all forms of the Vikṛtis of the entire collection of one's Vedic *Śākhā*.

But this is not the case with the Sāmaveda. The Saṃhitās of this Veda form only the *upādanakāraṇa*, the basic material, which in Sāman technical terminology is called the *yoni*, for the structure of the Sāman melodies. These melodies of the Sāmaveda are recorded and preserved in their entirety in the books of Sāmans which are broadly divided into two major divisions known as Pūrvagāna and Uttaragāna.

Pūrvagāna:

(a) Grāmegeya: The Pūrvagāna is again divided into *Grāmegeya* and *Araṇyegeya* for which the *Pūrvārcika* form the basis with its four kāṇḍas or sections called *Aindra*, *Āgneya* and *Pavamāna* for Grāmegeya and *Āraṇyaka* for Araṇyegeya respectively, to which the *Mahānāmnyarcika* has been appended. The gānas of the Grāmegeya which are called Vedasāma, closely follow the verse order in its three kāṇḍas, each verse therein forming the basis for a gāna. One peculiarity common to the gānas of Pūrvagāna, whether in the GG or in the AG, is that they are all based on a single verse with only a few exceptions in the AG. In the GG, moreover, often the same verse forms the basis for more than one gāna, but continuously and in the same numerical sequence. The GG has excluded from its purview the last two verses of Pavamānakāṇḍa, viz., एष स्य धारया.. (584) and प ऊर्जिया (585) with no melodies to be sung thereon. These two verses, however, are taken over by the Ūha book for

the formation of the *Śārkara* (131), a gāna included in the Daśarātra-parvan, which is sung in the tṛca forming three stotriyas in kakubh metre. The gānas in the GG come to a total of 1198, formed on altogther 583 verses.

(b) **Araṇyegeya:** While the gānas in the GG are exclusively based on the verses in the first three kāṇḍas of the Pūrvārcika in strict numerical sequence of the verses without any lapse, the gānas of the Araṇyegeya do not strictly follow this rule. The verses in the AG, on which the gānas are formed, are often intercepted by the verses taken random from the previous three kāṇḍas, though in the cases of basic verses taken from the Āraṇyakakāṇḍa the numerical order is observed, except in one place, i. e., in the case of the verse आयं गौः (SV 630) on which the melodies, *Ānanda* and *Pratyānanda*, are formed. This verse is taken after the verse अन्तश्चरति (SV 631) which, combined with चित्रं देवानाम् (SV 629) form the yoni for the melody of *Ādityavrata* in the reverse order. Thus, it breaks, not only the rule of verse sequence but even the norm of the single-verse-base which is a special characteristic of the Prakṛtigāna. There are, in fact, a few melodies in the *Śukriya-parvan* of the Araṇyegeya which follow Uttaragāna in its structure with three stotriyas for each gāna. These stotriya-type gānas of the AG thus pave the way for the gānas of later books, which are, as a rule, based on triple or double verses and sung in three stotriyas. Again, another characteristic of the AG which is different from the GG but common with the Ūha and Ūhya gānas is that the melodies on the same verse may be found in different numerical sequences under different names. In the GG though sometimes several gānas are formed on the same verse, no numerical sequence of the verses is violated and all the gānas based on a particular verse will come in one

place under that particular verse without breaking the serial order of the verses.

The gānas of the AG are divided into four Parvans, viz., *Arka*, *Dvandva*, *Vrata* and *Śukriya* and each Parvan into khaṇḍas. In the Āraṇyaka the verse on which the melody is built up is designated as *chandasī* and the melody based thereon as *chāndasa* in general and *āraṇyaka* or *rahasya* in particular. The Araṇyegeya melodies, unlike the Grāmegeyas, were studied in olden days in secrecy, in a place nearby a forest away from the common place of a grāma, town or village, because the singing could be heard by any passers-by if they were studied in a town or village. Therefore, the melodies of this book are called *rahasyas*, the gānas kept secret by the teacher and the taught because they are impregnant with the potencies of occult power which an initiated disciple can acquire through proper discipline. They were hence preserved by the teachers and imparted in the past only to the deserving disciples.

The meaning of the word *rahasyā* is also extended to such verses which are not traced in the SV but found included among the yonis, the basic verses, in the the book of the AG, e. g. , the verse आक्रन्दय (AG 78), on which the first two Mahāsāmans (AG 79-80) are based, is called रहस्या ऋक्. However, this rahasyā verse including the padapātha thereof, is not enumerated among the verses of the SV but listed separately in the melodic sequence in order to indicate their differential nature. In the Sāman literature, particularly in the *Sāmvidhāna Brāhmaṇa*, the *Sāmatantra* etc. , *rahasya* means invariably the melodies belonging to the AG.

(c) **The Mahānāmnī-s**: Under the *Mahānāmnyarcika*, there are ten verses including the verse called *Purīsapāda*. The gānas based on these verses are of stotriya-type sung on tṛcas, the triplets. The Mahānāmnīs are made up of three melodies each one based on a tṛca. The Purīṣapāda is formed of five pādas, and each pāda thereof is converted into a melody. The Mahānāmnīs, standing as they do with their tṛca base, serve as a convenient bridge or link between the gānas of Pūrvārcika and Uttarārcika. After these two groups of gānas two more gānas known as उद्वयामेकं साम and भारुण्डसाम follow. While the former was based on the verse उद्वयं तमसस्परि,- a verse not found in the SV, and hence should be called a *rahasyā* verse-, the latter is a *stobha-gāna*, a melody based on stobhas alone.

In the liturgical singings the Mahānāmnīs are prescribed to be sung side by side with the Uttaragāna in different Soma sacrifices. In view of this as also of their style of composition the Mahānāmnīs are graded among the liturgical gānas. This implies that they are to be sung by the three Sāman priests dividing the Mahānāmnīs into five bhaktis and each priest singing the bhaktis assigned to him just as the melodies of Ūha and Ūhya books.

The Mahānāmnīs and the melodies following the Mahānāmnīs are the concluding Sāmans of the Śukriyaparvan, the last parvan of the Āraṇyakagāna. But they are generally counted as a Pariśiṣṭa, an appendix to the Āraṇyaka and are referred to as such in many works. In the SV Saṃhitā the Mahānāmnyarcika is included as a Pariśiṣṭa only.

In the Āraṇyaka-kāṇḍa too there are two verses, viz., इन्द्र इद्धयों

and इन्द्र वाजेषु (SV 597–8) on which no gāna in the book of the AG is sung. These two verses are found in the Uttarārcika in the hymn of इन्द्रमिद्गाथिन: (SV 796–8) but there too no gāna is found based on this hymn either in the Ūha or in the Ūhya book. In the Uttarārcika there are many hymns, all in Gāyatrī metre, which are left with no melodies to be sung thereon. These hymns, almost all of them, are actually employed in the stotras sung during the morning litanies of the Soma sacrifices and are chanted in the pattern of Gāyatra–gāna based on तत्सवितु: (SV 1462). This is called the सवितृगान and is recorded in the beginning in the book of the GG but not enumerated in the serial sequence of the gānas thereof.

The gānas of books of GG and AG including the Mahānāmnīs are based on the Pūrvārcika which is called chanda–ārcika, since this entire collection forms the basis of the Prakṛtigāna. In the AG there are altogether 290 melodies out of which 255 gānas are based on 178 vereses of Pūrvārcika including 53 drawn from the Āraṇyaka, and 29 based on mere stobhas and 6 on the rahasyā verses.

Uttaragāna :

The *Uttarārcika* is divided into 21 chapters and each chapter into several khaṇḍas. Among these, the last chapter consisting of 9 Apratiratha–sūktas is left out from the purview of the Uttaragāna. Thus the Ūha and Ūhya melodies are based only on 20 chapters of the Uttarārcika. There too 7 hymns in the beginning of the first chapter and several hymns here and there in other chapters, all composed in the *Gāyatrī* metre, are left with no specific melodies. But wherever they are prescribed to be sung,

Sāmans are formed on them on the pattern of Sāvitrī-gāna (सावित्री गेयं यत्रागीतम् (DABr. 3.23). The melodies under this section are compiled and arranged strictly keeping in view their application in respective Soma sacrifices and studied by the prospective priests with a wider perspective, surveying the entire ritual procedure and the structure of the whole range of Soma rites and their needs. The Pūrvagāna, as we have already mentioned, are studied as part of the *Svādhyāya* for its own sake, notwithstanding the fact that the melodies from the Pūrvagāna books are prescribed to be sung in the *iṣṭis*, such as *Dīkṣaṇīya* etc., and also as Parisāmans in other sacrifices at intervals when no particular melody from the Uttaragāna is prescribed. It is to be noted in this connection that the Uttaragāna as a rule, is recited in sacrifices by the three Sāmavedic priests in stages, as their office would warrant, by apportioning the melody into five parts and each priest singing the part assigned to him. Whereas the Pūrvagānas sung in sacrifices differ in that they are not apportioned to the three priests but sung as solo by the *Prastotṛ* to the end.

Leaving the Ṛgveda alone, the other two Vedas, viz., the Yajurveda and the Sāmaveda were compiled in their present form clearly to fulfil the requirements of the ritual part of the Vedic sacrifices. The arrangement of the mantras in these two Saṃhitās in chapters and then in sections follows the order of the rites in which these mantras are employed in respective sacrifices. The sacrificial sessions are conducted by the three teams of priests representing RV, YV and SV respectively, assisted by the other subordinate functionaries if we leave the Yajamāna and Sadasya or the Brahman separate. The function of the team of the Sāmaveda priests is to recite the Sāman melodies mostly sitting under the *udumbara* tree during the sacrificial

sessions and the Sāmans sung on these occasions are drawn from the Uttaragāna. The hymns in the Uttarārcika generally consist of triple verses since the Ūha and Ūhya gānas are mostly based on the units of three verses. This is a practical arrangement evidently done by the priestly hand considering the very fact that these hymns form the basic material for the structure of the Sāman melodies assigned to different sacrifices.

The Ūha and Ūhya gānas constituting the Uttaragāna are patterned upon GG and AG respectively, which are known as the *Prakṛtigāna* or primary melodies, and the Ūha and Ūhya as Vikṛtigāna or derivatory melodies. Unlike the Prakṛtigāna, the melodies of the Uttaragāna are mostly formed on triple or twin verses converted into three stotriyas although there are a good number of gānas which are based on a single verse and even on five, three or two pādas, all sung in one stotriya. If there are more than three verses in a hymn then the first two and the last one will usually form the yoni for the melody.

Yoni :

1. The basic verse on which a Sāman melody is formed is known as *yoni* in Sāman technical terminology. Thus the entire collection of verses of the Pūrvārcika constitutes the *yoni* for the GG and AG, while the GG and AG in turn for the Ūha and Ūhya gānas which are entirely based on the Uttarārcika. Here too, the first stotriya of a tṛca melody of the Ūha and Ūhya books is patterned on GG or AG melodies of single-verse-base while the other two stotriyas thereof are fashioned on the pattern of the first stotriya of that melody itself. Thus in a melody having

three stotriyas, for the first stotriya the GG or AG, as the case may be, forms the yoni whereas for the two latter stotriyas the first stotriya itself constitutes the basis. In this way, the structure of an entire melody of Uttaragāna, its parvans, the svaras and even the bhaktis-, is being formed directly and indirectly after the model of the Prakṛtigāna. Here it may be noted that the first ṛca of a hymn in the Uttarārcika will invariably be found in the Pūrvārcika and a gana of the Uttararcika based on that rca is traced in GG or AG Moreover, both these relevant melodies often may bear identical names.

2. For all the melodies bearing the same name in the Ūha, only one primary melody of GG, mostly of identical name, could be considered as yoni, the matrix. Similarly for the melodies of the Ūhya, one melody of the AG, preferably of the same name, will be recognised as yoni or *Prakṛti*. This applies to the first stotriya in the Ūha or Ūhya and the succeeding two stotriyas in the melody, as said earlier, will follow the first stotriya in their tone-pattern, stobhas and style of formation, e. g. , in the Ūha there are seven melodies known as Āmahīyavas of which the first is formed on the tṛca of उच्चा ते, the next four on other different tṛcas, the sixth on a single verse and the seventh on half-a-verse. But for all of the them the Āmahīyava of the GG formed on उच्चा ते alone is recognised as the yoni. Accordingly their tones, divisions of parvans and the bhaktis thereof are uniformly patterned on this melody. The stobhas which are inserted in between for melodization, and nidhana, the last bhakti, which is a *bahirnidhana* in this case, are all identical in these seven Āmahīyavas, irrespective of the fact that these melodies are formed on different basic verses. However, if the first verse of a tṛca of a melody that stands first in the series of Sāmans bearing identical name is different form that of

the Prakṛtigāna bearing the same name, the one in the series beginning with that verse which is found in the Pūrvārcika, would be taken as the yoni, e. g., the Mārgīyava based on तद्वो गाय (SV 115) and not the Mārgīyava based on अध्वर्यो (SV 1225–7) would be recognised as the yoni for the Mārgīyavas of the Ūha, though the latter stands first in the series. However, we come across an exception to this general rule in the case of Ākūpāras of the Ūha book. In the Prakṛtigāna we have three Ākūpāras based on आ तू न इन्द्र (SV 167) यदिन्द्र चित्र (SV 345) and परि त्यं (SV 552) respectively. Among these, as a special case, the first two with option will form the yoni for the Ūha melodies of that name, i. e. ,either of the two Ākūpāras of GG based on आ तू नः and यदिन्द्र respectively or both will be treated as yoni for the Ākūpāras of Ūha.

3. In this connection it should be understood that it is not always true that the melodies of Ūha and Ūhya strictly follow in all places the tone-pattern of the yoni gānas, i. e. , of the GG and AG respectively. For instance, the Mārgīyava of the GG based on तद्वो गाय (SV 115) begins with notes 5, 4 and 5 as त५द्वौहो४वा५ whereas in the Ūha the same gāna beginning with that verse reads as त२द्वौहो१वा२ with notes 2, 1 and 2. Again it is not always true that in the same melody all the component parts of the second and third stotriyas fall in line with those of the first stotriya, e. g., in the Vāmadevya based on कया नश्चित्र: (SV 682–4) the third stotriya slighlty differs in that its sixth parvan has different tone-pattern from that of the first stotriya.

4. Again in this connection, the nature, purpose and function of Pūrvagānas as well as of Uttaragānas should be taken into account. The Pūrvagānas are based on a single verse and sung in

sacrifices as solso by a single priest, whereas the Uttaragānas, employed in sacrifices, are divided into five bhaktis which are sung by the three priests separately one by one as assigned to them. But in the books of melodies in some instances, *nidhana*, the last bhakti, is registered only in the third stotriya, which in the trio truly holds a position only of secondary nature. However, at the time of application of such melodies in sacrifices the nidhana should be enjoined to all the three stotriyas, e. g., in Āmahīyava only in the third stotriya the nidhana is recorded in the Ūha book. But this should be taken over by all the three singers as the common nidhana of all the three stotriyas in the melody and sung as such in chorus whenever the melody is employed in sacrifices.

Furthermore, in some tṛcas the last pāda of the first verse is found repeated in the following two verses. But in the book of gānas we see such pāda recorded only in one stotriya that too in the last. In other Vedas too similar practice prevails in respect of the Vikṛtipāṭha, e. g., There are hymns with verses having identical words and phrases repeated in each Verse but in the Vikṛtis of such hymns only once at the first instance such words or phrases appear and not in the Vikṛtis of the subsequent verses. In the case of the Sāmagānas, on the contrary, though the repeated pāda will be found only in the last stotriyas but at the time of employment of such melodies the pāda would be restored to all three stotriyas lest the first two stotriyas of the melody should remain incomplete, e. g., मदेषु सर्वधा असि constitutes the last pāda of all the three verses in the tṛca of परि स्वानो गिरिष्ठा: (SV 1093-5); but in the melody of *Vaidanvata*, as recorded in the book, this pāda is found only in the last stotriya. Thus, at the time of Svādhyāya the first two stotriyas are studied

with first two bhaktis only. Therefore, in order to render the first two stotriyas complete with all five bhaktis, the last pāda, which is divided into two bhaktis, together with the nidhana of *hai* attached thereto should be restored to them as well.

Similarly, the Pañcanidhanavāmadevya, a melody having five nidhanas, as the name indicates, has only one nidhana, that too appended to the third stotriya. This melody of Ūhya is sung on the tṛca of त्रिकद्रुकेषु (SV 1486–8) but the Prakṛtigāna thereof in the AG is sung on कया नश्चित्र: (SV 16–9) which forms the yoni for Pañcanidhanavāmadevya in the Ūhya. Therefore, like the tone-pattern, as a rule, the stobhas and the nidhanas of the yoni melodies should be introduced in the secondary melodies too in order to make them complete when they are being rendered in sacrifices by the officiating priests. In the present case the five distinct nidhanas of this gāna registered in the AG are transferred to the melody of Ūhya in question, when it is being recited in Soma sacrifices.

Bhakti :

The Sāman melodies, as we have already stated, are divided into *bhaktis* and each bhakti into parvans. These parvans sometimes may consist of a full pāda of a verse or words or even a few syllables thereof. The melodies are divided into parvans violating all the norms laid down in the grammar and in this process the words are often mutilated by separating syllables therefrom to form parvans with no consideration to their syntactical connection, and all this is done with the only view that it should entirely fit in for the smooth rythmic flow of Sāman notes without hindrance when the verse is converted into different melodies. In this process

of melodization of the verse-text extra and extraneous materials designated as stobhas are often introduced in the Sāmans. These stobhas may sometimes consist of only syllables or even words or phrases, as we have already stated. It is believed that these stobhas added to the melody enhance the mystic potency of mysterious chants of the mystagogues of the Sāmaveda. Among the five bhaktis, prastāva, pratihāra and upadrava are considered of greater significance. The Pañcavidhāsūtra, therefore, treats the above three bhaktis with greater emphasis and the Prastāvasūtra, which is actually the last khaṇḍa of the PS, and the Pratihārasūtra with a separate khaṇḍa for *nidhana*, explain these three bhaktis in greater detail in different contexts. Depending on the nature of the rituals and the purpose for which they are performed and also according to the caste of the performer of such rituals the *nidhanas* are sometimes replaced at the time of singing. We have already described pratihara and nidhana in our Introduction to Pratihārasūtra which may be referred to for greater detail.

Ṛṣi, Metre and Deity :

It is obligatory on the part of a Vedic chanter to know the name of the *Ṛṣi* who composed the melody, the metre on which it has been composed, and the deity who has been lauded therein or whom the melody has been dedicated to. The *Ārṣeya Brāhmaṇa*, in its introductory passages, clearly stresses the necessity of knowing these facts about a mantra. It also lists the awards to those who faithfully follow its instruction

and records the punishments that await those who fail to follow[1] it. The information about the Ṛṣi, the metre and the deity of a mantra of each Saṃhitā is available in respective Anukramaṇīs. In this connection the question arises only in respect of the melodies of Pūrvagāna and Uttaragāna. But normally there is no difference as regards the deity and metre of a verse and the gāna sung thereon. But the Ṛṣis of a verse and of the melody sung thereon do differ (ऋषयस्तु ऋक्सामयोर्भिद्यन्ते । छन्दोदैवतयोर्न भेदः । *Sāmavedārṣeyadīpa* 1.1). The Arṣeya Brāhmaṇa, though professes to fulfil the above needs, actually presents only an index of the names of Sāmans, without mentioning the name of the Ṛṣi, the metre and the deity thereof. But these names of Sāmans are derived from the names of the Ṛṣis, and in places where they are not, the name of the Ṛṣi is attached to the name of the Sāman in the genitive case as इन्द्रस्य वैरूपाणि त्रीणि । वसिष्ठस्य वा (Ars. Br. 3.4.11). On account of this the names of Ṛṣis of almost all Sāmans in the GG and AG become automatically known. Yet there are some Sāmans, the names of which are not derivative and hence it is not possible to know the names of the Ṛṣis thereof from the context, e. g., Dhenu and Payas of the AG. In such cases, we have to refer to the books of Pūrvagāna, where the names of the Ṛṣi, metre and deity are recorded. However, the *Sāmaveda-Arṣeyadīpa* of *Bhaṭṭa Bhāskarādhvarindra* which is a book of *anukramaṇī*–type gives all this information in respect of verses as also of the gānas of the GG and AG. It says :- स्वादिष्ठया मदिष्ठया (सा. ४२८) इत्यृचः मधुच्छन्दा ऋषिः । अग्नेर्युङ्क्ष्वा हि ये तव (सा. २५) इत्यृचः भरद्वाजः ऋषिः । तयोर्धेनुपयसी द्वे सामनी । तयोस्तुरश्रवाः

1. यो ह वा अविदितार्षेयच्छन्दोदैवतब्राह्मणेन मन्त्रेण याजयति वाध्यापयति वा स्थाणुं वर्च्छति गर्तं वा पद्यति प्र वा मीयते पापीयान् भवति । यातयामान्यस्य छन्दांसि भवन्ति । अथ यो मन्त्रे मन्त्रे वेद सर्वमायुरेति श्रेयान् भवति । अयातयामान्यस्य छन्दांसि भवन्ति । तस्मादेतानि मन्त्रे मन्त्रे विद्यात् ॥ (Ars. Br. 1. 1. 6)

प्रजापतिः ऋषिः । तयोर्गायत्री छन्दः । प्रथमं पवमानम् । द्वितीयमाग्नेयम् । सोमाग्नी देवते (आ. गा. ११८–६) (SVArsd. 2. 3. 69–70). But as regards the melodies of the Uttaragana we have no such means by which we coule readily know the Ṛṣi, the metre and the deity of a gāna. The PS, like the *Ārṣeya-Brāhmaṇa*, lists only the names of the gānas of Ūha and Ūhya. We have, therefore, to depend on the yoni, i. e. the GG and AG to get fuller information about an Uttaragāna as regards its Ṛṣi, deity and metre.

Metres of Melodies. Some Exceptions :

It is true that the metre and the deity of a verse will be the metre and the deity of the Sāman sung on that verse and the difference in this regard is only in respect of the Ṛṣi who composed the gāna. But here a slight difficulty arises in the case of Uttaragāna where the melodies sometimes are sung on metres different from those of the yonis. This generally happens when the yoni consists of two verses mostly composed on Bṛhatī and Satobṛhatī metres respectively and also when the gāna is based on the pādas apportioned from a tṛca. The latter is formed sometimes by repeating the 8th pāda of a tṛca and then combining it with the following verse, e. g., यौधाजय based on श्रीणन्तः (SV 1314d–5). In the case of the unit of two verses of Bṛhati and Satobṛhatī metres respectively, the melody is invariably formed on Bṛhatī metre alone. The Bṛhatī consists of four pādas of 8+8+12+8= (36) syllables respectively while Satobṛhatī of 12+8+12+8 =(40) syllables. The first of the three stotriyas will be based on the first verse, the second by repeating the 4th pāda of the first verse twice and adding it to the first of half of second verse, and the third in the same manner by repeating the second pāda of the second verse twice and attaching it to the second half of the second verse. In this way

all the three stotriyas in this unit will have 36 syllables each and this redistribution of pādas of Bṛhatī and Satobṛhatī is known as *Pragrathana* in metric terminology. For instance the Ruarava melody based on verses पुनान: सोम and दुहान ऊध: (SV 675–6) which are composed on these two metres respectively, is sung on Bṛhati alone as below :

The verses :

३ १ २ ३ १ २३ १ २ र
पुनान: सोम धारयापो वसानो अर्षसि ।
१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २
आ रत्नधा योनि मृतस्य सीदस्युत्सो देवा हिरण्ययः ॥
३ १ २र ३ १ २र ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २
दुहान ऊधर्दिव्यं मधुप्रियं प्रत्नꣳ सधस्थमासदत् ।
३ १ २ ३ १७ ३क २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २
आ पृच्छ्यं धरुणं वाज्यर्षसि नृभिर्धौतो विचक्षणः ॥ (SV 675–6)

The Raurava Melody

पुनानस्सोमाऽ३धाराऽ२३४या ॥ आपोवसानो अषस्यारत्नधायोनिमृतस्य-
साऽ२ इदसाह् । ओहाऽ३उवा ॥ उत्सादवोहिराऽ२३हाइ । ओहोऽ३उवा ॥
एयया । ओऽ३होवा । श्रीः ॥ उत्सोदेवोहाऽ३इरण्याऽ२३४याः ॥
अत्सोदेवोहिरण्ययोदुतानऊध्यर्दिवियम्प्रघऽ२प्रियाम् । ओहाऽ३उवा ॥
प्रत्नꣳसधस्थमाऽ२३हाइ । ओहाऽ३उवा । सदात् ॥ ओऽ२३होवा । श्रीः ॥
प्रत्नंꣳसधस्थाऽ३मासाऽ२३४दात् ॥। प्रात्नꣳसधस्थमासद्दापृच्छ्यन्धरुणं
वाजियाऽ२र्षसाइ । ओहाऽ३उवा ॥ नृभिधौतोविवाऽ२३हाइ
ओहोऽ३ उवा ॥ चक्षणा । औऽ३होवा । होऽ५इ ॥ डा ॥ (ऊ. द. २)

There are a number of gānas of this type we come across in the uttaragāna which are formed in metres different from those

of the basic verses by means of distribution of the pādas in the above manner. e.g. *vide* yajnayajniya formed on the twin verses of यज्ञायज्ञा वो (S. V. 703–4). These twin verses have Bṛhatī and Satobṛhatī for their respective metres but out of the three stotriyas of this melody the first stotriya is sung in metre of Bṛhatī, and the latter two in Kakup. The metre Kakup consists of three pādas of 8, 12 and 8 syllables respectively and the second stotriya in this unit is formed by adding the fourth pāda of the first verse to the first half of the second verse and the third stotriya is fashioned by adding the second pāda of the second verse to its second half as follows :—

The verses :

३ १ २   ३१२ ३ १ २   ३ १२
यज्ञायज्ञा वो अग्नये गिरागिरा च दक्षसे ।

१२३२३१२ ३ १ २   ३ २ ३ १   २२
प्रप्र वयममृतं जातवेदसं प्रियं मित्रं न शꣳसिषम् ॥

३ १   २ र ३ २ ३ १   २ र३१ २र   ३ १ २
ऊर्जो नपातꣳ स हिनायमस्मयुर्दाशेम हव्यदातये ।

२ ३ १ २ ३ १   २ र ३२   ३२   ३ २ ३ १ २
भुवद्वाजेष्वविता भुवद्वृध उत त्राता तनूनाम् ॥ (S. V. 703–4)

The Yajñāyajñīya Melody :

४ ३   ४   २   ४ ५   १ र   २   १ २   २
यज्ञा ऽ ५ य । ज्ञा ऽ ३ वो ऽ ३ ग्नायाइ ॥ आइराइरा ।। चा ऽ ३ दाक्षा ऽ ३ साइ ।

१   १   र   २   १   २
पप्री ऽ २ म्वयममृतम् । जाता ऽ २३ वा । हुम्माइ ॥ दा ऽ ३२ साम् ॥

१   ३ २   १ २   १   २   १
प्रायंमित्र ꣳ सुशा ऽ २ ꣳ सिषाउ ॥ श्री. ॥ प्रायाम् ॥ माइत्राम् । सू ऽ ३ शा ꣳ-

२   २   र १र   १   र   २   १
सीऽ ३ षाम् ॥ ऊर्जोनपाऽ २ त ्र सहि । नायाऽ २३ मा । हुम्माइ ॥

२   १ र   ३ २   १ २   १
स्माऽ ३२ यू: ॥ दाशेम हव्यदाऽ २ तयाउ ॥ श्री. ॥ दाशे ॥ माहा ।

२   १ २   २   १ र   १   र   २   १
व्याऽ ३ दाताऽ ३ याइ । भुवद्वाजेऽ २ ष्ववि । ताभूऽ २.३ वात् । हुम्माइ ॥

२   १ रर   ३   १११
वाऽ ३२ द्धाइ । ऊतत्रातातनूऽ २ ना ऽ २ उ ॥ वाऽ ३४५ ॥ (ऊ. द. १४)

Again we have another example where the verse is said to be in Dvipadāvirāṭ but the gāna formed thereon by distribution of pādas is on Bṛhatī. e. g., Aṣkāranidhana-kāṇva based on प्र हिन्वान (SV 857°+858). Here the verse नृभिर्येमाण: (SV. 858) is said to be Dvipadāvirāṭ consisting of two pādas of syllables 12 and 7 respectively. But it may be noted in this connection that the word समुद्रय:, if read as समुद्रिय:, the second pāda will have 8 syllables and subsequently the metre will be Satobṛhatī.

I may cite one more example in this connection. The Sharkara melody (ūha 131) based on the twin verses of एष स्म धारया and य उस्रिया: (SV. 584-5) which are taken from the Pūrvārcika, is sung in Kakup metre. In this the first verse is in the metre of Kakup and the second in Satobṛhatī but the pādas of the verses are so distributed as to fit in the metre of Kakup.

In this connection one thing that should always be noted is that no syllables of the stobhas inserted in a basic verse for the purpose of melodization are counted for determining the metre of a melody. Similarly the syllabic expansion and curtailment that take place in the gānas are utterly neglected as far as the metre of a melody is concerned. The metres of the melodies which are formed by distributing the pādas of the basic verses having different metres are simply determined

by counting the syllables of the pādas of such verses converted into melodies i. e. *akṣarasampatti*. Otherwise the metre of the basic verses on which the melody is formed stands as it is.

In conclusion we may say that the rule समासु गेयम् always prevails and no deviation is allowed unless express authority is there to support the alteration of original metre when a melody is formed. The Brāhmaṇas and Kalpasūtras are the authorities which dictate alteration of the metres of stotras sung in sacrifices which may be referred to in this respect.

Chalākṣaras :—

In order to count correctly the svaras, parvans, udghāta parvans, long vowels etc., in the Sāman hymns and melodies unique devices have been formulated by the ancient Vedic scholars, which are called Chalākṣara-s. They are the codes used in the form of single syllables, representing the svaras, parvans etc., and are given under the hymn or gāna concerned, so that one can readily check the errors if there be any, in the text transmitted orally or in writing. Again there is a technique of marking the svaras in the Saṃhitā-text as also in the Sāma-gānas. These devices will be explained in the introduction to our edition of the Sāmaveda which is under preparation.

Nomenclatures :—

A large number of names of the melodies in the books of Pūrvagāna and Uttaragāna are common and they are mostly derivatives or formed basing on certain traits relating to the gānas. The names in the Uttaragāna can be broadly classified under the following categories :—

1. The names derived from the name of the Ṛṣi who composed the gāna. e. g. *Raurava* from *Ruru; Shaukta* from *Shukti* etc.

2. The names derived from the notable phrase found in the text. e. g. *yajñāyajñīya* from यज्ञायज्ञा वो (SV. 35) etc.

3. The names derived from the nidhana of a melody. e. g. *Dāvasunidhana, Okonidhana* etc.

4. The names based on the *nidhana* of a gāna without any change. e. g. *Bhadra*, *Bhargaḥ* etc.

5. The names taken from the *Prakṛtigāna* on the pattern of which a gāna is fashioned. e. g. *Yajñāyajñīya* based on पुनानः सोम (SV. 675.6) which is composed on the pattern of *Yajñāyajñīya* of GG formed on यज्ञायज्ञा वो (SV. 35).

Besides, there are a number of names which do not come under any of the above categories. e. g. *Utsedha, Sapha, Vikarṇa* etc.

Ūha and Ūhya or Rahasya :–

Since the ritual melodies, as we have already pointed out, are portrayed on the pattern of the primary melodies of the GG and AG they are rightly called ūha and ūhya respectively. Again, since this portrayal or adaptation involves human intelligence and talent particularly in fixing their tone-structure, in dividing the bhaktis, in insertion of stobhas etc., and also in their application in respective sacrifices by making certain changes in their formation, presentation etc. as warranted, these gānas were truly assumed as *Pauruṣeya* even by some of the traditional schools of thinkers. These two classes of melodies are, it may be noted, invariably meant for singing in sacrifices at different time during the day and also in the form of different *Viṣṭutis*. They are, therefore, known as stotras in Sāman terminology, particularly in relation to the rites where they are employed. These stotras are primarily classified according to the needs of different classes of sacrifices and arranged

accordingly in the books of songs. The ***Tāṇḍya Brāhmaṇa*** prescribes the application of these melodies in different sacrificial sessions lasting from one day to several years. The Ārṣeyakalpa closely follows the ritual order as given in TBr while enumerating the gānas to be sung each day at different occasions during the performance of a sacrifice. The books of gānas naturally follow this order in arranging the gānas for fulfilment of these needs.

Classification :—

The melodies of ūha and ūhya are classified into seven Parvans. *viz., Dasharātra, Saṃvatsara, Ekāha, Ahīna, Satra, Prāyashcitta* and *Kṣudra.* Among these the first five parvans are named after the class of sacrifices, which signify the duration and extent of their ceremonies. The Sāmans employed during the performance of the sacrifices coming under these categories are brought together under the respective Parvans. All Sāman melodies sung from morn to eve, in the form of stotras such as *Bahiṣpavamāna, Pṛṣṭha* etc., during the ten days' rites of Dvādashāha, leaving the Prāyaṇīya and Udayanīya days apart, are brought together under the Parvan of Dasharātra. Similarly the Sāmans recited in the sacrificial sessions lasting one full year, which are called *ayanas,* e. g. *Ādityānamayana* etc., are collected under the *Saṃvatsaraparvan;* the Sāmans sung in sacrifices extending one single day under the *Ekāha;* the Sāmans chanted in rites lasting more than one day but less than 12 days under the *Ahīna* and lastly the Sāmans recited in sacrifices lasting more than 12 days and extending to any number of years under the Satra. The *Prāyashcittaparvan,* as the name indicates, is a Parvan relating to the rites and sacrifices which are performed as expiations for the acts of commission and omission including the accidental breakage of *Kalasha* committed by the participants in sacrifices. Under this Parvan all the

Sāmans sung during these rituals are listed. Lastly, there are some minor sacrifices which are not treated in the Sāma Brāhmaṇas but are found in the Brāhmaṇas of other Vedas. The gānas employed in such sacrifices are brought under the Kṣudraparvan. There are altogether 936 gānas under Ūha and 205 gānas including six stobha-gānas under Ūhya divided into seven Parvans as given below :

		Ūha	*ūhya or Rahasya*	
1.	Dasharātra	222	29	
2.	Saṃvatsara	152	41	
3.	Ekāha	158	23	
4.	Ahīna	146	27	
5.	Satra	121	14	
6.	Prāyashcitta	50	19	
7.	Kṣudra	87	52	
		936	205	(including 6 stobha gānas).

It may be noted in this connection that the formation of Ūha and Ūhya melodies is partly from the Pūrvagāna and partly from the Ūttarārcika. Out of 1198 GG gānas only 294 melodies are regarded as the basic or primary melodies based on 278 verses of Pūrvārcika on which a total of 936 *ūha* gānas are recited. Similarly out of 290 gānas of the AG only 71 gānas are recognised as the primary melodies based on the verses of Pūrvārcika on which a total of 199 Ūhya melodies are built up. The lists of these primary gānas and also of the sources on which these gānas are formed, are given in Appendices C, D and E for easy reference.

Saṃjñāprakaraṇa :—

The entire collection of melodies of the Ūha and Ūhya books is covered by the two Prapāṭhakas which are divided into several khaṇḍas. The first Prapāṭhaka in its 27 khaṇḍas includes ***Dasharātra, Saṃvatsara*** and *Ekāha* and the second includes the remaining four Parvans, viz., ***Ahīna, Satra,*** *Prāyashcitta* and *Kṣudra* of the Ūha book. The Rahasya gānas are treated in the last seven Khaṇḍas of the second Prapāṭhaka, allotting one Khaṇḍa to each Parvan. The PS, in these two Prapaṭhakas, simply enumerates the names of the Sāmans citing the beginnings of the verses pertaining to each one of them. The enumeration strictly follows the order of gānas as registered in the books of Ūha and Ūhya, clearly indicating that the ritual melodies have already established themselves in fixed order before the PS was composed.

The Sūtras first cite the beginning syllables or words of, the first verse of the unit of verses on which the gāna is formed and then the name of the melody in abbreviated form. While this is the practice, generally followed in the PS, there are not a few deviations from this usual practice. For instance, in some Sūtras the reverse is the order followed. e. g. श्रुध्यं पवस्व (1.11.8), सन्तनीन्द्र (1.12.4) etc. Here the name of the melody precedes the beginning of the verse. Again we come across many instances where some significant syllables or words, and not the beginning of a verse, that are quoted as in तोषि रवम् (1.19.11) तोषि from परीतो षिञ्चता and in क्रतुं द्राजम् (1.19.5) क्रतुं from इन्द्र क्रतुं etc. Again the same verse has been cited in some places with its beginning and in some other places in some other way. e. g. परीतस्तरम् (2.24.20) and तोषिं कण्वरम् (2.11.11). Here both परीत: and तोषिं refer to परीतो षिञ्चता (SV. 1313). Further, the syllables are cited from a verse without any regard to the word concept or sandhi as in तृचे मच्छोपगवम् (1.21.1) मच्छ here referring to इन्द्रमच्छ (SV. 694). We also have अच्छ in अच्छ ज्ञानम् (1.12.8) referring to the same

verse. Similar is the case with the names of melodies too. In some places the same melody is referred to in an abbreviated form and in some other places in its full form. For instance निश्रं in परिधी निश्रम् (1.18.14) but जनित्रं in क्रतुं जनित्रम् (1.19.3) both referring to जनित्रम्. Again, the same melody is cited in some places with the beginning of its name and in some other places with the end as in गव in पुरः श्यावागवे (1.1.9) and आन्धी in सुतान्धी द्वितीयः (1.12.16), both referring to आन्धीगवम्. In spite of this flair for abbreviation in any form there are a number of names in the PS which are left without being abbreviated for obvious reasons e. g. कावम्, मानवाद्यम्, अग्नेरर्कः etc. The PS thus does not follow a uniform rule either in coining the abbreviations of names or in citations of the relevant verses. But at the same time the tendency for mutilation of words in violation of the grammatical rules while the basic verse being converted into sāmagāna comes to light everywhere. As regards the citation of beginning of the *yoni mantra* the PS again makes some differences. It cites in a few places the beginning of the gānas and not of the verses as is done in majority of places. For instance, उहुवा अस्य सिधुम् (1.14.6); उहुवाइ भर्ता उहुवासावि सिष्टे (2.21.13). We have three more sūtras citing the pratīkas of the gānas, all pertaining to the melody of Vasiṣṭha (*vide* 2.7.6; 13; 8.1) in the Ūha book.

While it is true that the formation of melodies in the Uttaragāna is generally on triplets of verses, there are gānas, which are formed on the units of two verses or even on the units of less than two verses. When a sūtra is silent on this point it is assumed the normal rules will be followed. In places the PS expressly says तृचे, ऋचि, एकस्याम् etc., clearly indicating the extent of the base for the formation of gānas. But when the base of a gāna differs from a tṛca to half a verse or to three or five pādas, or even to three verses selected from a hymn having more than three verses, the PS often remains silent. It does not give any

indication as to this noteworthy departure form the usual three-verse base of the melodies. It may further be noted that the word tṛca in PS does not always mean a unit of three verses since we find it used in relation to the gānas formed on the units of two verses too as in पवस्व कैयं तृचे (1.21.3). Here for the formation of Kāleya, the two verses, viz. पवस्व मधुमत्तमः (SV. 692.) and यस्य ते पीत्वा (693) are divided into three stotriyas. In all such instances where the gānas are of two-verse-base, the first stotriya is formed on the first verse but the other two will be by adjustment. i.e., the last pāda of the first verse and the first hemistich of the second would form the second stotriya and the second pāda of the second verse joined with the second hemistich of the second verse would represent the third stotriya. In these instances we have examples for alteration of metres between the basic verse and the melodies framed thereon and thus clearly violating the rule समासु गेयम्. Again in all these places the unit of two verses will be having two different metres but the gāna will be invariably on the metre of the first verse which is being formed by distributing the pādas of the two verses into three equal units resulting in three stotriyas having the same metre. For instance, the Kāleya referred to above which is formed on the unit of two verses, viz., पवस्व मधुमत्तमः (SV. 692) of Kakup (8+12+8) metre and यस्य पीत्वा (SV. 693) of Satobṛhatī (8+12+8+12), is sung on the metre of the first verse alone. Similarly, in the units of two verses of Bṛhatī (8+8+12+8) and Satobṛhatī (8+12+8+12) the gāna always will be formed in Bṛhatī, the metre of the first verse. In all these units the first stotriya will be on the undivided first verse and the second and the third will be formed by distribution of the pādas of the first and second verses. In the case of *Pragātha*, the combination of Bṛhatī and Satobṛhatī, the gāna always results in Bṛhatī. The second Stotriya in this case is formed by reduplioting the fourth pāda of the first verse and then attaching it to the first hemistich of the second verse (8+8+12+8). Similarly, for the

third stotriya the second pāda of the second verse is reduplicated and added to the second half of the second verse (8+8+12+8). Thus all these three stotriyas will be in Bṛhatī alone. Should there be any exemption to this general rule the sūtra always makes it a point to express it clearly as in स्त्रासु घसमुत्तरयोः (2.15.14) अभित्वा कण्वमुत्तरे (2.18.1) etc. In both these cases the units of verses of तं वो (685-6) and अभि त्वा (680-1) are composed in Pragātha of Bṛhatī and Satobṛhatī. But the metre of the melodies formed on these verses is only Kakup. When the formation of a gāna is partly on the previous verse and partly on the succeeding verse the sūtra cites the beginning of the pāda of the previous verse with which the melody commences. In all such cases, as regards the formation, if nothing is particularly mentioned the metre of the previous verse of which the last pāda is cited in the sūtra invariably prevails. For instance परिधी नित्रम् (1.18.4). Here the melody *Janitra* formed on परिधीं रति ताँ इहि ॥ तवाहं नक्तमुत सोमं ते दिवा दुहानो बभ्र ऊधनि (SV. 922d+923ab) is in the metre of the first verse, i. e. Bṛhatī. Similarly whenever a gāna is formed by merging the last pāda of the previous verse with the following verse or pāda of the following verse, the sūtra makes it a point to cite the beginning of that pāda with which the melody commences. In all these gānas which are formed by merging the pādas of two verses or formed on the pādas of the last verse of a hymn, the metre will be always that of the first verse of the hymn notwithstanding the metre of the verse on which the melody has been shaped. For instance the sūtra पवमा वृषोवर्तलेये (1.16.7) says that the melody of अभीवर्तं is formed on [पवमा]नाभ्यार्षसि ॥ पुनानो वारे पवमानो अव्यये वृषो अचिक्रदद्वने । (SV. 1079a+80ab) and that the melody of Kāleya on वृषो अचिक्रदद्वने । देवानाँ सोम पवमान निष्कृतम् । गोभिरञ्जानो अर्षसि । (SV. 1080 bcd). Here both the gānas are, of course, in metre Bṛhatī, although the unit of verses in this case is made up of Bṛhatī and Satobṛhatī. Again in citing the beginning of the middle pāda too the sūtra

sometimes picks up the distinct word from the pāda leaving the first word for the purpose of clarity and also to dispel the doubt in the minds of students as to its identity. e. g. *vide* मन्द्रदुग्ध वर्नेल्येये (1.16.3.). Here the Kāleya is based on सोमो दुग्धाभिरक्षाः (SV. 998 bcd) but the sūtra cites दुग्धा, the second word, in the pāda and not सोमः, the first. The PS confounds one's mind with so many exceptions to the extent that no one is really able to apply any one rule uniformly to all such formations. e. g. *vide* the sūtra, प्रत्नं मही (1.27.6). Here the melody Āmahīyava is based on just two first pādas of प्रत्नं पीयूषं (1494) and the gāna, on the contrary to the general rule of समासु गेयम्, is in the Gāyatrī metre. Further प्रत्नं पीयूषं (SV. 1494) is the first verse of the hymn and there is a melody already prescribed in the PS on this hymn, i. e. प्रत्नं यौधा (PS 1.20.6). In both places there is no hint as to the number of verses on which these gānas are to be formed. In this context we have to depend entirely on the books of gāna for our guidance. There are four more gānas, including the Āmahīyava, each based on two pādas of successive verses of the hymn प्रत्नम् पीयूषं, except Utsedha, the fifth in this series, which is based on the whole hymn consisting of three verses. Among these the first three, *viz.*, Āmahīyava, Aiḍaṃsauparṇa and Satrāsāhīya are formed on two pādas each of the two verses consisting 6 pādas and Sadovishīya, the fourth, is based on the third verse अद्य यदिमे (SV. 1496). After completing this round we have the melody *Ūtsedha*, which is based on the whole tṛca of प्रत्नं पीयूषम् (SV. 1494-6). Here the beginnings of the pāda of each successive gāna indicates the base for each of them, because the next citation comes exactly after the interval of two pādas (ref. PS 1.15.13-14; 16.3. etc.). To show the extent of these gānas we have no other indication One point of interest to us here is that all three gānas, based on two pādas each, are in Gāyatrī metre and those based on full verse as also on a tṛca are in Satobṛhatī, thus providing sure examples for alteration of

metre, purely depending on the *Akṣarasaṃpatti*, i. e., totality of syllables in the melodies, rather than on the metres of the basic stanzas (Cp. प्रत्नं मही ॥ इन्द्रं पर्णमैडम् । वसुरुचः सत्रा ॥ अधयदो विशीयम् ॥ प्रत्नमुत्सेध्रः । Ps. 1-27-6-10).

The Māṇḍava is based on अदब्धः सुरभिन्तरः (1314 bcd) of the second verse नूनं पुनानः of the unit of परीतो षिञ्चता (SV. 1313-5). But in the sūtra अदब्धः सु माण्डवम् (PS. 1.19.9) we get no information as to the extent of the gāna. But here too it must be noted that all the three strophical melodies based on the hymn of परीतो षिञ्चता (SV. 1313-5) extend only upto two basic verses. The last verse, परि स्वानः (SV. 1315), in this unit is in Dvipadāvirāṭ but no gāna is found formed entirely on this verse. This is the case with the hymn of अभि सोमासः which too has Dvipadāvirāṭ for its third stanza. All these two hymns are formed by dividing the first two verses into three stotriyas and neglecting the last verse altogether. But indeed gānas there are that are extended upto the last verse in which case the melody is formed by combining the last pāda of the second verse with the third stanza in the unit. e. g., श्रीणन्तो वासिष्ठं (1.10.2), प्रहिन्त्रा दुक्थम् (1.8.3) etc. When a gāna is formed on a full tṛca, no doubt arises as to its extent. But if it is formed by combining the pādas from two basic verṣes then normally no indication is given in the sūtra whether the following verse or verses in the unit form part of the melody to be composed. e. g. पवमा कण्वरम् (2.12.14) cites the beginning of the 4th pāda of the first verse in the hymn, मृज्यमानः (1079-80), but gives no indication as to the extent of the base of the melody. Nevertheless we understand that whenever the beginning of a pāda other than of the first pāda of the first verse of a hymn or a tṛca is cited in the sūtra it is assumed that the succeeding pādas of the verse or verses sufficient to form a stotriya are understood to be taken from the tṛca. And the extent of each stotriya can be understood from the gāna which has elsewhere utilized the whole trca for its formation. But in a

large number of places, the only dependable guide to a student to learn whether a melody is formed on a unit of three or two verses or on a single verse or on three or two pādas of a verse is the books of Uttaragāna. A glance through the gānas of the Ūha and Ūhya books would reveal even to a casual reader the frightful deviations from the general norms committed therein as regards the formation of so many melodies. However, to help one to understand this complex problem, some of the salient features of this *Prakaraṇa* are given below :—

1. Whenever a melody is based on a solo verse and the gāna consists of only one stotriya, the sūtra uses the term ऋचि, एकर्चे, एकर्चः, कर्चः or एकस्याम्. When there are more than one melody mentioned in a single sūtra and if all of them are based on a solo verse, the word invariably used is कर्चौ or एकर्चौ in dual or एकर्चाः or कर्चाः in plural, according to the number of the gānas mentioned therein.

2. There are a number of melodies based on the units or hymns consisting of two verses which are devided into three stotriyas. But the sūtra never used the word *dvyṛca*. We find, instead, always the term tṛca whether the unit is of two verses or of three verses. From this usage it appears that in Sāman terminology the term tṛca is used to mean three strophical songs whether based on the unit of three or two basic stanzas.

3. There are some instances where only two verses from a tṛca are used for a melody dividing the two into three stotriyas. In such places, if a second gāna immediately follows it will be always a single stotriya melody but based on the last pāda of the second verse and the whole of third verse of the unit. e. g. Paurumadga based on अभि सोमासः (SV. 856-7) and Āṣkāranidhana-kāṇva based on प्रहिन्वान ऋतं बृहत् ॥ (SV. 857d+858) (*vide* अभि सो

मद्रतमे ॥ प्रहिन्वाङ्कारान्तम् (PS. 1.3.12-13). This is the case with the unit of परीतो षिञ्चता (1313–5). (*vide* तोर्षि ग्रष्ठ-कौल्म-पुष्प-द्वीत्रं-वैयश्वाद्याभीशवानि । श्रीणन्तो वासिष्ठम्. 10.1–4). The triple verses in both these tṛcas are in metres of Bṛhatī, Satobṛhatī and Dvipadāvirāṭ respectively and there are only two hymns in Uttarārcika with metres of this combination on which melodies are sung.

4. The PS always takes care to expressly state the number of basic stanzas in a melody wherever doubt is likely to arise as to its composition. In other places it is silent since the general rule of three-verse base always operates in the absence of any specific statement. e. g. from उच्चामही (1.1.1) up to इन्द्र सुते कौत्सम् (1.2.10) PS does not speak of the number of verses on which the gānas are built up. But thereafter the PS in sūtras श्राश्वं द्रोणा-सुतासोमैकर्चौ । प्रसो जय तृचे ॥ and in प्रसो हितमयासफमाक्षारं हयं प्रसुन्वा गौरीगौतम-मेकर्चाः (PS. 1.2.11–13) immediately following expressly mentions the number of *yoni mantras* on which the respective gānas are sung. Here, it may be noted, the Yaudhājaya with three-verse-base intervenes between the sāmans of single-verse base. Therefore to clear the confusion the word *tṛca* is used. Thereafter, the sūtra keeps silent till the single-verse base reappears. e. g. *vide* पवस्व-मच्छ-पूषासु शङ्कुसुज्ञानशीवितान्येकर्चाः । पूषा तृचे क्रौञ्चम् । (PS. 1.3.6-7). This is the normal practice followed in the PS. But after saying that Vācaḥsāma and Shaukta are of the single-verse-base (PS. 1.4.1), the PS again keeps silent allowing the normal rule of three-verse-base to operate.

5. There are sāmans based on a single ṛcā or on the unit of three or five pādas,—all these being the basic units for single stotriyas. Whenever a single ṛcā or the unit of pādas on which the respective gāna is sung, does not figure in the beginning of a

tṛca, the PS simply mentions the pratīka of the verse or the relevent pāda thereof and remains silent as regards the extent of base for the respective gānas. e. g. पवते ज्ञानकाश्गीते (1.12.15). Here पवते is the middle verse of the unit of अयापवस्व (SV. 672-4). * But if the single basic verse stands in the beginning of a tṛca, the sūtra then would clearly say that the gāna is of single-verse-base. For instance, तं वर्चि ज्ञानकाश्गीते (1.15.10) प्रसोर्चि वर्तः (1.15.12) तोषि लेयमृचि (1.18.4) etc. In these sūtras the words तं वः (1098–110), प्र सोम (767-8) and परीतो (SV. 1313–5) are the pratīkas of the first verse of the respective hymns. Exception to this rule is found when the first verse of a tṛca is cited amidst the sūtras in which all single verse melodies are enumerated. e. g. अभि सोमो द्वाजम् (1.13.15). This sūtra has, on both sides, all single stotriya melodies built on the units of pādas. The Bhāradvāja melody is of single-verse-base built on the first verse of the तृच of अभि सोमसः (SV. 856–8).

6. The only exception to the above rule, so far we have come across, is found in: उपशिक्षा सफम् (PS. 2.15.2). The verse, उप शिक्षापतस्थुषः, stands first in this tṛca (SV. 761-3) and hence the melody sung thereon must have three strophical songs. We, however, presume that this might have originally been a gāna with three stotriyas based on the unit of three verses. But we have today only a single stotriya melody sung in the Kauthama recension. The gāna previous to this is a gāna of single stotriya based on प्रत्नं सधस्थम् (SV. 676bcd; प्रत्नमुद्गत् (PS. 2.15.1) but the one next to Sapha is a melody

---

* See also अजाम्योकोनिधनम् (1.12.17) सवीरौदलम् (1.12.18) यशो सितम् (1.17.4) etc. For a melody of a single stotriya based on the units of three pādas see श्रीणन्तो वासिष्ठम् (1.10.2), प्रहिन्वाष्कारान्तम् (1.3.13) etc.

formed on a tṛca of इन्द्रं विश्वाः (SV. 827–9). * If the immediately following gāna was also a melody of single-verse-base there would have been no scope for doubt. Further, since the PS is silent about the extent of the melody, we presume that the melody enumerated in PS 2.15.2 above was in tṛca. As regards the Bhāradvāja mentioned in अग्नि सोमो द्वाजम् (1.18.15) above, we imagine that that too might have been a gāna with three strophical songs but the Kauthuma recension records only a single-verse-base melody. It is likely that in other recensions these two gānas might have been based on tṛcas.

7. We, therefore, stongly believe that the PS does not tie itself to Kauthuma or Kauthuma-Rāṇāyanīya recension alone as was believed by Rachard Simon and others. The reasons for this assumption are given below :—

a) The Uttaragāna is presumed to have been formed on the Uttarārcika in contrast to the Pūrvagāna which is formed on the Pūrvārcika. In spite of this accepted fact we come across a few three stropnical songs in the Uttaragāna, of which the basic stanzas are found only in Pūrvārcika. e. g. the melody of Shārkara (131) in the Dasharātraparvan is based on एष स्य and य ऽस्त्रियाः and this melody is sung in Kakup, the metre of the first verse by adjusting the pādas according to the norm invariably observed in the Uttaragāna. These verses must have formed once part of the Uttarārcika of **samaveda**, if not of Kauthuma, of some other-Shākhā. The first verse of a tṛca of the Uttarārcika is invariably found also in the Pūrvārcika and this first verse often forms the yoni for the melody of three

* *Vide* इन्द्रं विश्वा ऽयम् (PS. 2.15.3).

strophical songs sung in the Uttaragāna. The unit of एष स्य is truly a tṛca in the technical sense and Shārkara, the melody, has since been divided into three stotriyas. There is one more gāna based on the unit of एष स्य धारया, *viz.*, Shaṅku (700) of Sattra-parvan in the ūha. This clearly shows that this unit of two verses must have once figured in the Uttarārcika positively after the hymn न किष्टम् (SV. 1155-6) in its serial sequence, if not in the Kauthama, in some other shākhā of the Sāmaveda.

b) The verse प्र धन्वा सोम (SV. 567) on which the Sattrāsāhīya, a single-stotriya melody, is sung, is not found in the Uttarārcika. The sūtra प्रध सत्रा प्रसु वाश्वं कचौं (PS. 1.23.1) says that the Sattrāsāhīya and the Shyāvāshva, the two melodies sung on प्र धन्वा (SV. 567) and प्र सुन्वानाय (SV. 1386) respectively are of single-verse-base. From this it becomes clear that प्र धन्वा like प्र सुन्वानाय is the first verse of the respective tṛcas. Otherwise it was not necessary to plug it with प्र सुन्वानाय and the PS certainly would have had a separate sūtra for प्र धन्वा as it had for नदं वः (SV. 1512) a single-verse-base gāna in नदं वः श्रुध्यम् (PS. 1.21.8). From this as well as from the general norm observed in the use of ऋचि, कर्चः, तृचे. etc. in the PS, it is clear that प्र धन्वा must have been the first verse of the hymn having three verses and had once formed part of the Uttarārcika.

c) Again विश्वे देवा मम (SV. 610) is another verse not found in the Uttarārcika on which Nihava, the last melody of Saṃvatsara-parvan in Ūha is formed. Since the sūtra does not say whether it is an *ekarca* or a *tṛca* and also since it comes after a tṛca (तोषि स्वम्, PS. 1.19.11), according to the normal practice observed in the PS the verse विश्वे देवाः should be one of the verses of a tṛca, though not the initial one.

8. All these verses, single or triple, though not found in the Uttarārcika today, must have formed once part of the Uttarārcika. Otherwise there is no justification for their being included among the melodies of Uttaragāna. It must be noted in this connection that the PS does not fail to give us proper direction whenever there is a likelihood of having even the slightest doubt as to the composition of a melody. For instance, the PS, while referring to the Udvaṃshaputra, deviates from its normal practice of citing the beginning of only of the first verse of the unit and quotes the pratīkas of all the three verses in the unit *vide* प्रवोऽर्चोपह्वंशपुत्रे षष्ठः (PS. 1.6.10). It is interesting to note that in the Uttarārcika these three verses, viz. प्र व इन्द्राय, अर्चन्त्यर्कं and उप प्रक्षे (SV. 1113-5) are recorded only in pratīkas and not in full. These three verses are found in their entirety in the Pūrvārcika in one hymn but recited in the reverse order (vide SV. 444–6). The PS instead of citing the beginning of only the first verse of the tṛca has registered the pratīkas of all three verses contrary to the practice, apparently to indicate thereby that they be taken from the Pūrvārcika in the order mentioned in the sūtra. The PS has given no hint about the other verses which we have referred to above. If they too were to be taken over from the Pūrvārcika the PS **would** surely have given us some definite indication about it.

9. a) Again, the PS in some places specially names the metres of the gānas and thus creates an impression that these gānas were sung by some in some other metres. Otherwise, it does not warrant to state especially the metres of only a few gānas, particularly when the rule समासु गेयम् or छन्दोदैवतयोर्न भेदः does operate throughout in the corpus of the Sāman melodies. For instance

there are three melodies by name *Naudhasa* sung on the unit of two verses, viz. of तं वो दस्मम् and पुक्षँ सुदानुम् (SV. 685–6). These verses are in Bṛhatī and Satobṛhatī metres but all the three stotriyas built on this type of units of verses should have uniformly the metre of the first verse, i. e. Bṛhatī, for the entire melody. But one of the Naudhasas built on the unit of these verses known as *Kakubuttaranaudhasa* has altogether different metre for its second and third stotriyas, *viz.* Kakup, a metre which has only 28 (8+12+8) syllables, i. e. 8 syllables less than the Bṛhatī. This gāna sung in the Kauthuma tradition too has the same pattern today and hence we find the sūtra स्वासु धसमुत्तरयोः ककुप् (PS. 2.15.14), stating that the latter two stotriyas of Naudhasa are in Kakup, is superfluous, since it has all long kept silent about the metres of the gānas implying thereby that the metre should be understood from the Saṃhitā or the books of gānas. Therefore this special mention indicates that in some recension this melody must have been sung in Bṛhatī alone as wont to be in metres of such combinations. Similarly the melody of *Kaṇvarathantara* belonging to Kṣudraparvan, which is based on the unit of two verses, *viz.* अभि त्वा and न त्वावान् (SV. 680–1) of the same metres, is sung by rendering the first stotriya in its original metre but the latter two in Kakup by readjustment of the pādas of the constituent verses. The PS mentions this melody in its sūtra अभि त्वा काण्वरमुत्तरे ककुभौ (PS. 2.18.1). This melody again, as in the Kauthuma recension, does not differ from that of PS. If the PS had followed the Kauthuma recension what made it to make this redundant statement? The same is the fact with the Yajñāyajñīya based on पुरोजिती वो (697–9), a tṛca, having the verses in metres of Anuṣṭup+Gāyatrī +Gāyatrī. The three strophical songs in this melody are sung

in the metres of the respective verses, and not in the metre of the first verse alone, as it ought to have been. Again the PS expressly refers to this: पुरोऽज्ञीयमुत्तरे गायत्र्याम् (2.17.4).

b) Now we come to the melodies which differ in metres from the ones stated by the PS. This definitely proves that the PS refers to the melodies not only of Kauthuma but of some other shākhās too. The gānas referred to earlier, however, do not differ in metre from those recorded in the Kauthuma recension. We may, therefore rightly assume that since these gānas do not abide by the general uniform practice of having the metre of the first verse in the unit for the constituent stotriyas too the PS might have thought it necessary to enumerate some of the exceptional cases. Yet we have some other instances in the Kauthama books of gānas which go to contradict this assumption. For example the sūtra, गोमानाग्नेयं पङ्क्त्याम् (PS. 2.12.3), says that the Āgneya, which is a single stotriya melody sung on अनूपे गोमान् (SV. 998), the second verse of the unit of सोम उष्वाणः (SV. 997–8), is to be sung in Paṅkti metre, contrary to the rule of समासु गेयम्. The metre of both verses in the unit is Bṛhatī and, therefore, the gāna based on either or both verses must be in this metre alone. But the sūtra says that this gāna is in Pankti and not in Bṛhatī, whereas in the Kauthama recension we have this Āgneya composed in Bṛhatī though in the book of gānas the metre mentioned is Satobṛhatī. The Bṛhatī has four pādas of 8+8+12+8 syllables respectively, whereas the Satobṛhatī has four pādas of 12+8+12+8=40 syllables in total, i. e., four syllables more than the Bṛhatī. In the formation of the gāna no attempt has been made in the Kauthama recension to

render it either in Satobṛhatī or in Paṅkti. This clearly shows that the Kauthama tradition in respect of this gāna does differ. Again even if we assume, as some traditional scholars do, that Paṅkti means Satobṛhatī in the PS, the Āgneya melody in question defies their assumption. The maxim of स्थितस्य गतिः कल्पनीया, if at all works, it would support our argument that in all these cases, the PS has attempted to accommodate some other recensions in its purview. Thus we should accept the PS as a *common* ***Pratishakhya*** for all the ***Shākhās*** including the Kauthuma.

Again, the sūtras गोष्ठः पुना पङ्क्त्याम् (2.12.5) and दुहा समन्तं पङ्क्त्याम् say that these gānas are in Paṅkti metre. But the melody Sāmanta and the verse दुहान ऊधः (SV. 676) are both in Satobṛhatī and no attempt has really been made to render the melody in Paṅkti. What we have, therefore, said above in relation to Āgneya is equally true in the case of Gostha too. The verse, पुनानो वारे (SV. 1080), and Gostha, the melody referred to above, are in Satobṛhatī in the Kauthuma tradition. This being the case, it is obvious that PS, which does avoid superfluous statement, refers here to Paṅkti, which is distinct from Satobṛhatī though both have a total of 40 syllables. The metre Paṅkti has five pādas of eight syllables each. These two are as different as Indravajra and Upendravajra, the classical metres, though both have 11 syllables in each pāda.

10. There are five sūtras in PS which trace the basic gānas directly to the GG because the gānas formed on the first verses of the tṛcas cited in these sūtras are different in GG in name and composition from those formed in the Ūha. The sūtras are: पुरोजागतँ सोमसाम यदृमित्यमिति (1.27.5) पवस्व द स्वाष्ट्री यदीङ्खयन्त्याम् (2.6.1),

प्रतु ज्योतिषं यत्प्रगायतेति (2.11.4), अभि प्र सिष्टं यदेष प्र कोशमिति (2.11.9) and अयं पूषेति यद् द्वितीयमेवाभरम् (2.16.2). Among these only the last one does not agree with the **relevant** melody of the Kauthuma recension. For instance, the gāna Saubhara, which, this sūtra refers to, is formed on the pattern of the second of the three Krauñcas based on अयं पूषा (SV. 546) in the GG. But in the Ūha of the Kauthuma rencension we have seven melodies of this name and none of them is patterned on अयं पूषा. The yoni mantra for Saubhara in Ūha, as per the traditional Sāmavedists, is तं गूर्धया (SV. 109) on which three gānas, out of seven of this name are sung in the GG. But on the authority of the PS the yoni of this gāna is none other but अयं पूषा (SV. 546). This again shows that the PS follows here a different version.

11. There are some melodies in the Uttaragāna in which the verses of the tṛca are arranged in the reverse order. e. g. the Yajñāyajñīya of Ekāhaparvan having three strophical songs beginning with the verse प्र दैवोदासः. This is the third verse in the tṛca of अदर्शि (SV. 1515–7) but comes first in this gāna, and the third verse अदर्शि गातुवित्तमः comes last. The second verse यस्माद्रेजन्त, however, remains where it is. The sūtra प्र दै ञीयम् (1.23.3) says nothing about this. But the gāna we come across in the Kauthama tradition is, as said above, formed on the verses arranged in the reverse order. For this reason it is called *Vakra-yajñāyajñīya* by the Sāmavedists. But from the general practice, as found in the PS, when the *Pratīka* of a verse other than that of the first in a tṛca is cited, the gāna would always be based on a single verse. And this assumption is strengthened because the previous sūtra clearly says that the gāna Audala is in a tṛca (औदलं तृचे 1.23.2) and again the

sūtra following, *viz.* स्वासु दैर्घम् (PS. 1.23.4), says that the gāna Dairghashravasa is in its own verses, meaning that it is a tṛca of which the first verse can be traced in the book of Uttaragāna and in the present context in the GG. The sūtra प्र दै त्रीयम् (1.23.3) does not say that it is a single verse melody or that it is a gāna on a tṛca. If the basic verses of this Yajñājajñīya were to be enumerated in the reverse order, the sūtra should have certainly used the term प्रतिलोम as it has done in आज्यदोहानि प्रतिलोमानि (2.26.1) and also in प्रत्नं सखा तौरश्रवसं प्रतिलोमे (2.28.10). The three melodies of Ājyadoha in Ūhya, based on the three-verse-units of प्र सुन्वानाय (SV. 1386–8) अयँ सोम इन्द्र (SV. 1471–3) and तिस्रो वाचः (SV. 859-61) respectively, are patterned on the three melodies of the same name in the AG,—all based on the verse मूर्धानं दिवः (SV. 8167) but in the reverse order, i. e. च्योहम् प्रसुन्वाना, the first melody of Ājyadoha in Ūhya is portrayed on हाउहाऊहाउ । च्योह the third melody in the AG ; अयं सोमाः, the second melody of Ājyadoha in Ūhya is patterned on हाउ हाउ हाउ । द्विदोहम्, the second in AG and the third in Ūhya based on तिस्रो वाचः is modelled on हाउ हाउ हाउ आज्यदोहम्, the first in the AG. **Again** the two *Taurashravasa* melodies of Ūhya formed on प्रत्नँ सध्रस्थं (SV. 676 bcd) and सखायो दीर्घजिह्वयम् (SV. 697d+8) respectively, are patterned on the Taurashravasas of the AG formed on यदिन्द्र (SV. 298) in the reverse order. The PS expressly mentions this in प्रत्नँ सखा तौरश्रवसे प्रतिलोमे (2.28.10). Thus whenever there is some deviation in the matter of formation of the melodies of Ūha or Ūhya from the normal practice the PS, without fail, points out such peculiarities. Therefore प्र दै त्रीयम् (1.23.3) referred to above was most likely, a gāna of single-verse-base, unlike the one found in the Kauthuma tradition today.

The Term स्वासु :

12. Lastly, we now come to the term स्वासु which is used 31 times in PS. In all these places स्वासु refers to the yoni mantras, i. e. the verses and the stotriyas which are patterned on the gānas of the GG or the AG. We have already stated above that the first storiya of a melody is patterned on the gāna of GG or AG, as the case may be, and the next two stotriyas formed on the pattern of the first in the same melody. Thus for the first stotriya the melody of Pūrvārcika is the yoni and for the succeeding two stotriyas the first stotriya of that melody itself becomes the yoni. Now there are a number of melodies of the same name formed on different verses both in Pūrvagāna and Uttaragāna. The question, that arises in this context, is which of these from the Pūrvagāna should be selected as the yoni for the melody of Uttaragāna. The criterion generally accepted in such cases is this: if the first verse of a tṛca is found in the Pūrvārcika and a melody of that name is formed thereon in the GG or the AG, then this particular gāna should be accepted as the yoni for the corresponding melody in the Uttaragāna. All the other melodies of the identical name in the Uttaragāna will treat this melody as their yoni in the matter of tones, parvans, bhaktis etc. Thus, in a way, this becomes the primary melody or Prakṛtigāna and the rest of that name the secondary or Vikṛtigāna. In the case of gānas which have only one instance in the Uttargāna the earlier guideline is accepted. The Appendix C and D give the list of the names of the Ūha and Ūhya melodies with their yoni mantras which may be referred to for further clarification.

The term sva, which means its own, refers always to the above fundamental melody. This may be one of the devices introduced by the PS for the sake of brevity. e. g. the sūtra, स्वासु तरमेना प्रत्यु इमा च उत्वामिति (2.13.1), says that the Rathantara is formed on its own stotriyas, as also on the verses, viz. एना वो अग्निम् (SV. 749–50) प्रत्यु अदर्शि (SV. 751–2) and इमा उ वाम् (SV. 753–4). The Rathantara's own verses or stotriyas are represented here in the unit of अभि त्वा शूर (680–1) and we have actually a Rathantara based on अभि त्वा शूर (SV. 233) in the AG. While this Rathantara of the AG serves as the yoni for the Rathantara of Ūhya the latter in turn serves as guideline, for all the gānas of that name in the Ūhya. Another term the PS uses for the sake of brevity and also to avoid repetition is एतासु, which refers to the verses or stotriyas mentioned in the previous sūtra. e. g. पिबा श्रुधीति च तमसम् (2.19.1) एतास्वेव मरायम् (2.19.2). Here एतासु refers to पिबा सोमम् (927–9) as well as श्रुधी हवम् (1793–800) of the previous sūtra. This term, leaving the above instances, if found in the beginning of a khaṇḍa, would refer to the stotriyas last mentioned in the preceding khaṇḍa.

The PS normally follows the system of अनुवृत्ति one of the fundamental characteristics of the sūtra literature. For the sake of brevity, it does not mention the Ṛsi, deity and chandas of the melodies since these informations can easily be had from other sources. In a few places, as we have referred to above, the metres have been mentioned but with a definite view. The PS had the books of Uttaragāna before it and therefore often did not mention some of the facts that are normally not common about the melodies, which otherwise ought to have been included in the sūtras. If we take into consideration the style, diction and the devices introduced by the PS for brevity without sacrificing clarity, the Puṣpasūtra can be ranked among the best known works in the sūtra literature. Its main purpose in the Samjñāprakaraṇa was to

record the names of the gānas and list the verses on which the respective gānas were shaped without going into detail and at the same time not failing to register the crucial facts not available elsewhere. From our study, which is confined at present to the first two Prapāṭhakas of the PS, we believe that the PS is a Prātishākhya common to all the Shākhās of SV, just as the *Kātyāyana-shrauta-sūtra* is a Shrauta-sūtra common for both *Kāṇva* and *Mādhyandina Shākhās* of the *Shuklayajurveda.*

Commentary :

In our commentary we have not mentioned the name of the Ṛṣi, the metre and the deity of the gānas since these are not indicated anywhere in the sūtras. Only in one or two places we do find the mention of *metres*, but this was done with a definite purpose as we have pointed out above. In commenting on the sūtras we have largely followed the commentary of Sāyaṇa on the Ārṣeya Brāhmaṇa, which normally mentions the name and the number of gānas sung on each of the *yoni mantras*. Since the information regarding the Ṛṣi, metre and deity of a gāna is easily available in the books of gānas we did not feel it necessary to burden our commentary with redundant details. While writing this short commentary we were reminded of the dictum of Mallinātha, the renowned commentator of Kāvyas, i. e. नामूलं लिख्यते किंचिन्नानपेक्षितमुच्यते ।

We have named the commentary as Sādhanā after our daughter, the only child in the family, with her permission, reluctantly given. Our reason for naming the gloss after her is mentioned in the introductory portion of the commentary.

Appendices :

We have added at the end five Appendices comprising (1) the names of Ūha and Rahasya gānas arranged in one alphabetical sequence giving against each the relative verses or part thereof on which the corresponding gānas are based, and the location number of melodies in the books of respective gānas; (2) Alphabetical list of gānas with reference to Saṃhitā-text and mentioning against each the location number and the names of melodies; (3) Alphabetical list of names of melodies of Ūha mentioning against each the *yoni mantras* from the ***Pūrvārcika*** and the number of gānas of that nomenclature sung in Ūha on the pattern of yoni-gāna composed in GG; (4) Alphabetical list of Rahasya melodies together with the respective basic verses of the Pūrvārcika written against each and the number of gānas sung after the pattern of melodies composed on those verses in AG; and lastly (5) Alphabetical Index of basic verses (the yoni-mantras) with reference to the names of corresponding chants in Ūha or Rahasya, as the case may be. Besides these five Appendices, an Index of sūtras alphabetically arranged is appended to this edition with location number. This Index relates to the sūtras of this volume alone. However, at the end of the second volume a consolidated index comprising the entire collection of sūtras of the Puṣpasūtra will be appended.

The Appendices, I am pleased to state, go to some extent, though not fully, to fulfil the need of the Sāmavedic concordance, which we had referred to in our Introduction to the Ārṣeya Brāhmaṇa as early as 1967. What we require is a consolidated concordance of all Sāmavedic verses and gānas,—not only of the Kauthuma but also of the Rāṇāyanīya and Jaiminīya with variants. Our Indices A and B of the ***Ārṣeya Brāhmaṇa*** cover the gānas of Grāmegeya and Aranyegeya including the Mahānāmnīs of the Pūrvārcika belonging to the Kauthuma recension.

The Appendix A of the Sāmavedārṣeyadīpa edited by us gives more information,—it includes the name of the gāna, the verse with location number in the Saṃhitā, the serial number of the gānas if there are more than one melody of that name sung on that verse and lastly the Ṛṣi who composed the melody. This Appendix and the Indices of the Ārṣeya Brāhmaṇa could be consolidated adding some more information thereto such as the metre of the verse and of the gānas, the extent of the melody i. e. whether it is a tṛca or ekarca or based on stobhas, etc. This material would form a nucleus for the proposed Sāmavedic concordance. I hope to undertake this task on completion of the edition of the Sāmaveda with Padapāṭha and three commentaries, on which I am at present actively engaged.

B. R. SHARMA

ॐ

पुष्पसूत्रम्

संज्ञाप्रकरणम्

साधनाख्यया व्याख्यया समन्वितम्

प्रथमः प्रपाठकः

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि प्रथमः खण्डः]

श्रीशैलश्रीनिवासस्य करुणामृतसेकतः ।
सदा विजयतां सेयं साधना विद्वदादृता ।।१।।
ऊहानां च रहस्यानां साम्नां नामानुशासनम् ।
प्रपाठकाभ्यामाद्याभ्यां पुष्पसूत्रे निरूपितम् ।।२।।
संज्ञाप्रकरणं यद्धि व्याख्यातृभिरुपेक्षितम् ।
सामप्रतीकजटिलं मनाग् व्याक्रियतेऽधुना ।।३।।
सामब्रह्मावबोधाय विशुद्धज्ञानहेतवे ।
सामगाध्वनिदेशाय रामचन्द्रेण निर्मिता ।।४।।
साधना पुष्पसूत्राणां व्याख्येयं पुष्पशोभना ।
श्रेयसे नः सदा भूयाच्छन्दोगाह्लादकारिणी ।।५।।

अथातः पुष्पसूत्रं भगवता महर्षिणा वररुचिना प्रणीतं दशभिः प्रपाठकैर्विभक्तं व्याख्यास्यते। तत्र च प्रथमेन प्रपाठकेन दशरात्र-संवत्सरैकाह्-पर्वान्तर्भूतानाम्, द्वितीयेन चाहीन-सत्र-प्रायश्चित्त-क्षुद्र- पर्वान्तर्गतानां चोहानाम्, तथैवोह्यानां च दशरात्र-संवत्सरैकाहाहीनसत्रप्रायश्चित्त-क्षुद्र-पर्वव्यापिनां स्तोत्रियानिबद्धानां गानानां संज्ञाः कथ्यन्ते। ततश्च तृतीयचतुर्थाभ्यां प्रपाठकाभ्या-मायिभावः, पञ्चमेन वृद्धचवृद्धिगत्यगत्युच्चनीचभावाः, षष्ठेन सन्ध्यपदगीतात्वाभार्वप्रश्लेषविश्लेष-संकर्षविकर्षाः, सप्तमेन संकर्षविकर्षौ लोपातिहारौ यकारवकारव्यवधाने आभावश्च, अष्टमेन आभावविकारौ, नवमेन विकल्पदीर्घीभाववृद्धिप्रत्युत्क्रामादयः, दशमेन च सन्ध्यगीतपर्वाभ्यासादयश्च वर्ण्यन्ते। तत्र तावत् प्रथमद्वितीययोः प्रपाठकयोर्व्याख्या तु नोपलभ्यते। यत्र हि उत्तरार्चिकाध्यूढानां वेयगानयोनिमुखानां साम्नां संज्ञाः प्रक्रियन्ते। भवेदपि निगदव्याख्यातोऽयं भाग इति न व्याख्यातः पूर्वाचार्यैः। परमिमानि सूत्राण्यनन्यादृशानि अत्र च यद्यपि

प्रायेण स्तोत्रीयाया आद्यायाः ऋच आद्यक्षरोद्धरणपूर्वकमुत्तरगाननामैकदेशो निर्दिश्यते तथापि भवन्तीमानि प्रायशोऽस्पष्टानि व्याख्यामन्तरा न सुगमानि च। अपि च ऋचामाद्यक्षरनिर्देशस्तथैव गानानां नाम्नामेकदेशोल्लेखो न नियतरूपौ । यद्यपि प्रायः प्रतीकोद्धारः क्रियते ऋच-स्तथापि सन्ति च निदर्शनानि यत्र ऋचः प्रतीकेतराक्षरग्रहः क्रियते सूत्रेषु । यथा **विश्वा द ँ ष्टं पूर्वम्** (पु. सू. १. ३. १०) इति। एवमेव गानानां नाम्नामाद्यक्षरमपहायैव नामनिर्देशः क्रियत इति तु न नियमः। यतः कुत्रचिन्नाम्नो मध्यैकदेशः कुत्रचिच्चान्त्योंऽशोऽपरत्रान्योंऽशो निर्दिश्यत इत्येवं भवन्ति सूत्राणि नैकानि भ्रमहेतवः ।।

अतो व्याख्येयं लिख्यते संज्ञाप्रकरणस्य **साधना**नाम्नी । साधना ह्यस्माकमद्वितीयात्मजा यया तु भूयोभूयः कर्मण्यस्मिन् प्रेरिताः साधयामस्तदीयमभिलाषम् । यदेयं बालाष्टवर्ष-देशीयासीत्तदानयास्माकं पृष्ठत एकासन उपविश्यास्मत्स्कन्धोपरिष्टादुत्पश्यन्त्योदीरिताः व्यलिखामेमां व्याख्याम् । अतस्तद्व्यपदेशमियं भजते तु व्याख्या ।।

तत्रादौ सूत्रकार उत्तरसाम्नामूहानां पर्वक्रमेण संज्ञा उपक्रमते–

उच्चा मही ।।१।।

इति। अत्रोच्चेति **उच्चा त** (सा. ६७२) इति ऋच आद्यक्षरे। **मही**ति ऊहग्रन्थे दश-रात्रान्तर्गतस्य प्रथमस्य साम्नः नामैकदेशः। तथा च यदिदम् आदिगानम् **उच्चा त** इत्येतत्तृचाध्यूढं तद्धि **आमहीयवसंज्ञं** भवतीत्युक्तं भवति। तच्च **उच्चाताऽ३इजातमन्धसाः**(ऊ. द. १) इत्यादि-गानरूपम् । एवं प्रायशः सर्वत्रास्मिन् प्रकरणे सूत्रस्य प्रथमोंऽशः योनेराद्यक्षररूपः, द्वितीयश्च साम्नो नामैकदेश इत्यवगन्तव्यम् ।।१।।

पुना रवजये ।।२।।

पुनानः सोम धारये-(सा. ६७५–६)ति ऋचोर्गतं **पुनानस्सोमाऽ३धाराऽ२३४या** (ऊ. द.२) इत्यादि साम **रौरवसंज्ञं** भवति ।।

यदिदमपरं **यौधाजयं** नाम गानं तदपि **पुनान** इति ऋग्द्वयाधिष्ठितं **पुनाऽ३१** (ऊ. द. ३) इत्यादिरूपं भवति ।।२।।

प्र त्वौशनम् ।।३।।

प्र तु द्रव– (सा. ६७७९) इति तृचाध्यूढं **प्रातू** (ऊ. द. ४) इत्यादि गानम् **औशनसंज्ञं** भवति ।।३।।

कया देव्यम् ।।४।।

कया नश्चित्र आभुवत् (सा. ६८२–४) इति तृचाध्यूढं **काऽ५ या** (ऊ. द. ५) इत्यादि **वामदेव्यसंज्ञं** भवति ।।४।।

तं वो धसम् ।।५।।

तं वो दस्ममृतीषहम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचोर्गीतं **ताऽ२३४म्** (ऊ. द. ६) इत्यादि **नौधस**संज्ञं भवति ।।५।।

तरो लेयम् ।।६।।

तरोभिर्व:– (सा. ६८७–८) इति ऋचोर्गीतं **तरोभाऽ३इर्वोविदद्वसूम्** (ऊ. द. ७) इत्यादि गानं भवति **कालेय**संज्ञम् ।।६।।

स्वादि हितम् ।।७।।

स्वादिष्ठया – (सा. ६८९–९१)इति तृचाध्यूढं **स्वादिष्ठयाम** (ऊ. द. ८) इत्यादि भवति **संहित**संज्ञम् ।।७।।

पवस्वेन्द्रमच्छ सफष्कले ।।८।।

पवस्व मधुमत्तमः – (सा. ६९२–३) इति ऋचोरधिष्ठितं **पवस्वाऽ३मधु** (ऊ. द. ९) इत्यादि गानं **सफ**संज्ञं तथैव **इन्द्रमच्छ सुता** (सा. ६९४–६) इति तृचमूलं **इन्द्रमाऽ३च्छसु** (उ. द. १०) इत्यादि **पौष्कल**संज्ञं च भवति ।।८।।

पुरः श्यावागवे ।।९।।

पुरोजिती – (सा. ६९७–९) इति तृचाधिष्ठितं **पुरोऽ३१** (ऊ. द. ११) इत्यादि **श्यावाश्व**संज्ञम्, तदधिष्ठितमेव **पुरोजितीवोऽ१न्धसाः** (ऊ. द. १२) इत्यादि **आन्धीगव**संज्ञं च सामनी भवतः ।।९।।

अभि प्रि कावम् ।।१०।।

अभि प्रियाणि– (सा. ७००–२) इति तृचमूलं **अभ्योवा** (ऊ. द. १३) इत्यादि गानं भवति **काव**संज्ञम् ।।१०।।

स्वासु ज्ञीयम् ।।११।।

यज्ञायज्ञा वो–(सा. ७०३–४) इति ऋचोरध्यूढं **यज्ञोऽ५य** (ऊ. द. १४) इत्यादि गानं **यज्ञायज्ञीय**संज्ञं भवति ।।११।।

एहच् साकम् ।।१२।।

एहचूषु ब्रवाणि ते – (सा. ७०५–७) इति तृचाधिष्ठितम् **एहचुषू**ऽ६**ब्रवाणाऽ६इताई** (ऊ. द. १५) इत्यादि भवति **साकमश्व**संज्ञं साम ।।१२।।

वयं भरम् ।।१३।।

वयमु त्वामपूर्व्य–(सा.७०८–९) इति ऋचोर्मूलं **वयाऽ३मूऽ३त्वामपूर्वियोवा** (ऊ. द.१६) इत्यादि भवति **सौभरं** साम ।।१३।।

अधा मेंधम् ।।१४।।

अधा होन्द्र गिर्वणः –(सा. ७१०-२) इति तृचाधिष्ठितम् **अधाहीन्द्रगिर्वणाऽ३ए** (ऊ. द. १७) इत्यादि भवति **नार्मेधं** साम ।।१४।।

पान्तꣳ हव्यम् ।।१५।।

पान्तमा– (सा. ७१३–५) इति तृचाध्यूढं **पाऽ५न्तम्** (ऊ. द. १८) इत्यादि भवति **वैतहव्यमोकोनिधनं** साम ।।१५।।

प्र वः शाक्त्यम् ।।१६।।

प्र व इन्द्राय– (सा. ७१६–८) इति तृचमूलं **प्रवइन्द्राऽ२** (ऊ. द. १९) इत्यादि भवति **शाक्त्यं** साम ।।१६।।

वयं काण्वे प्रथमः ।।१७।।

वयमु त्वा तदिदर्थाः– (सा.७१९–२१) इति तृचे गीतं **वयमूऽ३त्वातदिदर्थाः** (ऊ. द.२०) इत्यादि भवति **काण्वं** साम ।।।१७।।

अयं **प्रथमो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठके ऊहगाने दशरात्रपर्वणि प्रथमः खण्डः ।।१।।

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि द्वितीयः खण्डः]

इन्द्रा कक्षम् ।।१।।

इन्द्राय मद्वने– (सा. ७२२–२) इति तृचे गीत **इन्द्राय मद्वने सुतम्** (ऊ. द.२१) इत्यादि **श्रौतकक्ष**संज्ञं साम भवति ।।१।।

अयं दासौर्ध्वसद्मनम् ।।२।।

अयं त इन्द्र– (सा.७२५–७) इति तृचे गीतम् **अयन्तइन्द्रसोऽ४मः** (ऊ. द.२२) इत्यादि **इहवद्दैवोदासाख्यम्**, तत्तृचाध्यूढमेव **अयन्तइन्द्रसोमः । उवाहाइ** (ऊ. द. २३) इत्यादि **औध्वसद्मन**संज्ञं च सामनी भवतः ।।३।।

आ तू पारम् ।।३।।

आ तू न इन्द्रः– (सा.७२८-३०) इति तृचाध्यूढम् **आतूनइ**। (ऊ. द. २४) इत्यादि भवत्याकूपारसञ्ज्ञं साम ।।४।।

अभि त्वार्षभम् ।।५।।

अभि त्वा– (सा.७३१-३) इति तृचाधिष्ठितं **अभित्वावृषभासुते** (ऊ. द. २५) इत्यादि भवत्यार्षभाख्यं साम ।।५।।

इदं गारम् ।।६।।

इदं वसो– (सा.७३४-६) इति तृचे गीतं **इदंवसोसुतमन्धा२३ए** (ऊ. द. २६) इत्यादि भवति **गारसंज्ञं** साम ।।६।।

इदं घृतश्चुन्निधनम् ।।७।।

इदँह्यन्वोजसा– (सा ७३७-९)इति **तृचे ऽधिगतं इदँह्यनू२३ओजसा** (ऊ. द. २७) इत्यादि **घृतश्चुन्निधनसंज्ञं** साम भवति ।।७।।

आ त्वे तिथम् ।।८।।

आ त्वेता– (सा.७४०-२)इति तृचमूलं आतू२३४। **एतानि । षीदा२६ता** (ऊ. द. २८) इत्यादि भवति **दैवातिथसंज्ञं** साम ।।८।।

योगे मेधम् ।।९।।

योगेयोगे– (सा. ७४३–५)इति तृचाध्यूढं **योगेयोगेतवाहाउस्तारम्** (ऊ. द. २८) इति **सौमेधसंज्ञं** साम भवति ।।९।।

इन्द्र सुते कौत्सम् ।।१०।।

इन्द्र सुतेषु– (सा. ७४६–८) इति तृचे गीतम् **इन्द्रसुतेसोमेषू** (ऊ. द. ३०) इति **कौत्सं** भवति साम ।।१०।।

आश्वं द्रोणा–सुता–सोमैकर्चौ ।।११।।

अभि **द्रोणानि**–(सा. ७६५) इत्यस्यामृचि अभिद्रोणा२निबभ्रवाः (ऊ. द. ३१) इत्याश्वम्, तथैव **सुता इन्द्राय**– (सा. ७६६) इत्यस्यां **सुता इन्द्रा** (ऊ. द. ३२) इति **सोमसाम** च सामनी गीयेते ।।११।।

प्र सो जयं तृचे ।।१२।।

प्र सोम देववीतये– (सा.७६७–८ इति ऋग्द्वये **प्रसोऽ३१ । माऽ३ दे । व** (ऊ. द. ३३) इति **यौधाजयं** साम गीयते ।।१२।।

प्र सो हितम् अया सफम् आक्षारꣳहर्य–प्रसुन्वा गौरीगौतम-मेकर्च्चाः ।।१३।।

प्र सोमासो मदच्युतः– (सा. ७६९) इत्यस्यामृचि **प्रसोमासोमदाऽ२च्युताः** (ऊ. द.३४) इति **संहितम्, अया पवस्व**–(सा. ७७२) इत्यस्याम् **अयापाऽ३वस्व** (ऊ. द. ३५) इति **सफम्, पवते हर्यतः**–(सा. ७७३) इत्यस्यां **पव । ते हाऽ३४। औहोऽ५र्यतोहराइः** (ऊ .द. ३६) इति **आक्षारम्, प्र सुन्वानाय**–(सा.७७४) इत्यस्यां **प्रसु । न्वानाऽ३ । य अन्धसाः** (ऊ. द. ३७) इति **गौरीवितम्**, तस्यामेवर्चि **प्रसुन्वानाय अन्धसाः** (ऊ. द. ३८) इति **गौतमं** चेत्येकर्चानि सामानि गीयन्ते ।।१३।।

वृषा यौक्ताद्यम् ।।१४।।

वृषा पवस्व– (सा. ८०३–५) इति तृचे **औहोहोहाइ । वृषा** (ऊ. द. ३९) इति **यौक्ताश्वाद्यसंज्ञं** साम भवति ।।१४।।

पुनायास्यमैडे द्वितीयः ।।१५।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इत्येतयोर्ऋचोः **आइपुना । नास्सो** (ऊ. द. ४०) इति **ऐडमायास्याख्यं साम** गीयते ।।१५।।

अयं **द्वितीयो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठके ऊहगाने दशरात्रपर्वणि द्वितीयः खण्डः ।।२।।

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि तृतीयः खण्डः]

एतास्वेव त्रिणिधनम् ।।१।।

एतास्वेव पुनानादिषु ऋक्षु **पुनानस्सोमधाहाउहोवा** (ऊ. द. ४१) इति **त्रिणिधनायास्यसंज्ञं साम गीयते** । यद्यपि वस्तुतः ऋचोर्द्वयोरेवेदं गानमध्यूढं तथापि गानकाले ऋचोरेनयोर्यथोचितं तिसृषु स्तोत्रियासु विभज्य गीयमानत्वादौपचारिकं बहुवचनम् ।।१।।

वृषाशो सिष्ठम् ।।२।।

वृषा शोण– (सा. ८०६–८) इति तृचगतम् **ओ होवा हा॒ऽ३होइ । इहा वृषाशोणो** (ऊ. द. ४२) इति **वासिष्ठं** साम भवति ।।२।।

अभि प्र वः श्यैतम् ।।३।।

अभि प्र वः– (सा. ८११–२) इति ऋचोरध्यूढं **अभिप्रवस्सुरा** (ऊ. द. ४३) इति **श्यैत**-संज्ञं साम भवति ।।३।।

त्वामिदा छन्दसम् ।।४।।

त्वामिदा– (सा. ८१३-४) इत्यनयोर्ऋचोस्त्वामिदा । **होइ।हियोनराऽ६ए** (ऊ. द. ४४) इति **माधुच्छन्दसं** साम गीयते ।।४।।

यस्ते ष्मतम् ।।५।।

यस्ते मदः– (सा. ८१५–७) इति तृचगतं **हाउयस्तेमदोवरेणियोहाउ** (ऊ. द. ४५) इति **हाविष्मतं** साम भवति ।।५।।

पवस्व–मच्छ–पूषासु शङ्कुसुज्ञानरीवितान्येकर्च्चाः।।६।।

पवस्व मधुमत्तमः– (सा. ६९२) इत्यस्यामृचि **पवस्वमा ।एऽ२ ।धुमा** (ऊ. द. ४६) इति **शङ्कु, इन्द्रमच्छ–** (सा. ६९४) इत्यस्याम् **इन्द्रमच्छा । सुताइमाइ** (ऊ. द ४७) इति **सुज्ञानम्, अयं पूषा–** (सा. ८१८) इत्यस्याम् **अयं । पूषाऽ३ । रायभगाः** (ऊ. द. ४८) इति **गौरीवितं** चेत्येकर्च्चानि भवन्ति सामानि ।।६।।

पूषा तृचे क्रौञ्चम् ।।७।।

अयं पूषा– (८१८–२०) इति **तृचे अयं पूषा । हो । रयिर्भगाऽ६ए** (ऊ. द. ४९) इति **क्रौञ्चं** साम गीयते ।।७।।

वृषा यामम् ।।८।।

वृषा मतीनाम्– (सा. ८२१–३) इति तृचे आऽ२इ । **१ या वृषामताइनाऽम्य** (ऊ. द. ५०) इति **यामसंज्ञं** भवति साम ।।८।।

एवा मही ।।९।।

एवाह्यसि– (सा. ८२४-६) इति तृचाधिष्ठितम् **एवाहोऽ३असिवीरयुः** (ऊ. द. ५१) इत्यादि **आमहीयवसंज्ञं (उकृथ्यामहीयवसंज्ञं वा)** साम भवति ।।१०।।

विश्वा दंष्ट्रं पूर्वम् ॥१०॥

इन्द्रं विश्वाः– (सा.८२७-९) इति तृचगतम् **इन्द्रंविश्वा अवीवृधन् ऐयाहाइ** (ऊ.द:५२) इत्यादि **आष्टादंष्ट्रं पूर्वं** साम भवति ॥१०॥

उच्चा क्षुष्टम्भम् ॥११॥

उच्चा ते– (सा.६७२-४) इति तृचे गीतम् **उच्चाऽ५ते। जाऽ३तमन्धसाः** (ऊ. द. ५३) इत्यादि क्षुल्लकवैष्टम्भसंज्ञ साम भवति ॥११॥

अभि सो मद्गतमे ॥१२॥

अभि सोमासः– (सा.८५६-८) इति तृचगतम् **अभिसोमास आयवः। औहोवा** (ऊ. द. ५४) इत्यादि **पौरुमद्गं** तत्तृचगतमेव **हावभिसोमास आयवोहाउ** (ऊ. द. ५५) इत्यादि **उभयतस्तोभं गौतमं** च साम भवति ॥१२॥

प्र हिन्वाष्कारान्तम् ॥१३॥

अभि सोमासः– (सा.८५६–८) इति तृचान्तर्गतद्वितीयर्चश्चतुर्थचरणेनोपेततृतीयर्च्यधिष्ठितं **प्रहिन्वाऽ३नऋतंबृहाल्** (ऊ. द. ५६) इत्यादि **आष्कारणिधनकाण्वसंज्ञं** साम भवति ॥१३॥

तिस्रः संक्रोशः ॥१४॥

तिस्रो वाचः– (सा. ८५९-६१) इति तृचे गीतं **होइ। हो। हाऽ३ होइ। तिस्रो वाचाः** (ऊ. द.५७) इत्यादि **अङ्गिरसांसंक्रोशसंज्ञं** साम भवति ॥१४॥

घ त्वाष्टम्भम् ॥१५॥

वयं घ त्वा– (सा.८६४-६) इति तृचगतं **वयंघत्वोहाइ। सुतावन्तो** (ऊ. द. ५८) **महावैष्टम्भसंज्ञं** साम भवति ॥१५॥

तरणिरवम् ॥१६॥

तरणिरित्–(सा.८६७-८) इति ऋचोर्गीतं **तरणिरित्साऽ३इषासाऽ२३४ ती** (ऊ. द. ५९) इत्यादि **रौरवसंज्ञं** साम भवति ॥१६॥

तिस्रः ष्ठौहे तृतीयः ॥१७॥

तिस्रो वाच उदीरते– (सा.८६९-७१) इति तृचाध्यूढं **तिस्रोवाचाऽ२ उदीरताइ** (ऊ. द. ६०) इत्यादि **पाष्ठौहसंज्ञं** साम भवति ॥१७॥

अयं **तृतीयो** विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठके ऊहगाने दशरात्रपर्वणि तृतीयः खण्डः ॥३॥

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि चतुर्थः खण्डः]

असो सखा वाचः शैक्त एकर्चौ ।।१।।

आ सोता– (सा.१३९४) इत्यस्याम् आसोतापा । हो (ऊ. द. ६१) इति **वाचःसाम** **सखाय आ** (सा. ११५७) इत्यस्यां **सखा । य आ ओऽ २ ३ ४ वा** (ऊ. द. ६२) इति **शौक्तं** चेति सामनी भवतः ।।१।।

सुता वितत्वाष्ट्रीत्र्यन्ते ।।२।।

सुतासो (सा. ८७२–४) इति तृचे **सुता । सोमाऽ३ । धुमत्तमाः** (ऊ. द. ६३) इति **गौरीवितम्, सुतासोमा । धुमाऽ३त्तमाः** (ऊ. द. ६४) इति **त्र्यन्तंत्वाष्ट्रीसाम** चेति सामनी भवतः ।।२।।

स्वासु ह्ष्ठीयवर्णरश्च्यानि ।।३।।

स्वासु स्वस्वयोनिष्वध्यूढानि **प्रमँहिष्ठाय** (सा. ८७८–९) इति ऋचोः **प्रमँहाऽ-३इष्ठायगायता** (ऊ. द. ६५) इति **प्रमँहोष्ठीयम्, तन्ते मदं** (सा. ८८०–२) इति तृचे गीयमानं **तन्तेमदाऽ२गृणीमहाइ** (ऊ. द. ६६) इति **हारिवर्णम्, श्रुधी हवम्** (सा.८८३–५) इति तृचे गीयमानं **श्रधीहाऽ३वन्तिरश्चिया** (ऊ. द. ६७) इति **तैरश्च्यं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।३।।

दक्षसा कामम् ।।४।।

पवस्व दक्ष– (सा. ९१९–२१) इति तृचे **पवस्वदाऽ२क्षसाधनाः** (ऊ. द. ६८) इति **निधनकामं** साम भवति ।।४।।

तव दँष्ट्रोत्तराभिशवे स्व४पृष्ठं च ।।५।।

तवाहँसोम– (सा. ९२२–३) इति ऋचोर्भवन्ति त्रीणि सामानि । **तवाहँसोम-रारणऐयावो** ऊ. द. ६९) इति **आष्टादँष्ट्रोत्तरम्, तवाहँसोमरारणए** (ऊ. द. ७०) इति **आभीशवोत्तरम्, तवऽ२हँसोऽ३४ । औहोऽ५मरारणा** (ऊ. द. ७१) इति **स्व४पृष्ठं** चेति ।।५।।

पुना सत्रा ।।६।।

पुनानो अक्रमीद्– (सा. ९२४–६) इति तृचे **पुनाऽ३४ । नोअक्रमीदभि । ओऽ६वा** (ऊ. द. ७२) इति **सत्रासाहीयं** साम भवति ।।६।।

विश्वाः शोकम् ।।७।।

विश्वा॰पृतनाः– (सा. ६३०–२) इति तृचे **विश्वोहाइ । पृतना अभिभू** (ऊ. द. ७३) इति **त्रैशोक**संज्ञं साम गीयते ।।७।।

यो रा पृश्नि ।।८।।

यो राजा– (सा. ६३३–४) इति ऋचोः **योराजा ऽ२३चर्षणीना ँहाउ** (ऊ. द. ७४) इत्यादि **भरद्वाजस्यपृश्नि**संज्ञं साम गीयते ।।८।।

और्णोत्तरं स्वासु ।।९।।

परि प्रिया– (सा. ६३५–७) तृचे गीयमानं **परिप्रियाऽ२दिव ँकवाइः** (उ. द. ७५) इति गानम् **और्णायवोत्तर**मित्युच्यते ।।९।।

त्व ँ हि हत्कम् ।।१०।।

त्वं ँह्य३ङ्ग– (सा. ६३८–९) इति ऋग्द्वये **तुव ँही । अङ्गदैवाऽ२३या** (ऊ. द. ७६) इति गीयमान साम **बृहत्क**संज्ञितं भवति ।।१०।।

आतीषा सोम ।।११।।

सोम॰पुनानः– (सा. ६४०–२) इति तृचे **सोम॰पुना । हो नऊर्मिणाऽ६ए** (ऊ. द. ७७) इति गीयमानं साम **आतीषादिय**मिति कथ्यते ।।११।।

पुरो नानदम् ।।१२।।

पुरोजिती– (सा. ६६७–९) इति तृचे **पुरोजितीवोअ । धसाऽ३ः** (ऊ. द. ७८) इति **नानद**संज्ञं साम भवति ।।१२।।

वात्सप्रं सोमः ।।१३।।

सोम॰पवते– (सा. ६४३–५) इति तृचे **हाउहाउहाउ । ओ । हो हो वा** (द्वे।त्रिः) **सोम॰पवा** (ऊ. द. ७९) इति भवति **वात्सप्रं** साम ।।१३।।

सैन्धुक्षितमग्निं वश्चतुर्थः ।।१४।।

अग्निं वो– (सा. ६४६–८) इति तृचेऽध्यूढं **अग्निवोवृधान्ताम्** (ऊ. द. ८०) इत्यादि **सैन्धुक्षिता**ख्यं साम भवति ।।१४।।

अयं चतुर्थो विशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने दशरात्रपर्वणि चतुर्थः खण्डः ।।२।।

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि पञ्चमः खण्डः]

प्रियमिमम् ।।१।।

इममिन्द्र– (सा. ६४६–५१) इति तृचे **इममीऽ२३ । इसुतंपिब** (ऊ. द. ८१) इति यद्गीयते साम तद् **वसिष्ठप्रिय**नाम भवति ।।१।।

वितं जुषस्व ।।२।।

इन्द्र जुषस्व– (सा. ६५२–४) इति तृचे गीयमानम् इन्द्र । **जुषाऽ३ । स्वप्रवहा** (ऊ. द. ८२) इति साम **गौरीवित**मिति निगद्यते ।।२।।

अर्षा शाकलवार्शे ।।३।।

अर्षा सोम– (सा. ६६४–६) इत्यस्मिन् तृचे **अर्षासोमाऽ२द्युमत्तमाः–** (ऊ. द. ८३) इति **शाकलम्, अर्षासोमा** (ऊ. द. ८४) इति **वार्शं** चेति द्वे सामनी गीयेते ।।३।।

उष्वाणमानवानूपवाभ्राग्नेयानि ।।४।।

सोम उ ष्वाणः–(सा. ६६७–८) इति **ऋचोर्होवाइ सोमउष्वाणस्सोतृभिः** (ऊ. द. ८५) इति **मानवोत्तरम्, सोमास्सोमाः** (ऊ. द. ८६) इत्यानूपवाध्य्रश्वम्, **सोमउष्वाणस्सो । हाऽ३- हाऽ३इ** (ऊ. द ८७) इति **वाभ्रम्, सोमउष्वा** (ऊ. द. ८८) इति **अग्नेस्त्रिणिधनं** चेति चत्वारि सामानि गीयन्ते ।।४।।

यत्सो शवम् ।।५।।

यत्सोम– (सा. ६६६–१००१) इति तृचे **यत्सोमचित्रमुक्थायाम्** (ऊ. द. ८६) इति गीयमानं साम **शैशव**मिति कथ्यते ।।५।।

तानि व्यꣳशुः ।।६।।

असाव्यꣳशुर्– (सा. १००८–१०) इति तृचे असाहाउ (ऊ. द. ९०) इति गीयमान साम **सन्तनिसंज्ञं** भवति ।।६।।

द्युम्न प्राणा वनक्रोशे ।।७।।

अभि द्युम्नम्– (सा. १०११–२) इति ऋचोरभाऽ२३४इ । **द्युम्नम्** (ऊ. द. ९१) इतीदं साम **च्यावन**मिति **प्राणा शिशुर्** (सा. १०१३–५) इति तृचेऽध्यूढं **प्राणा । शिशुर्महो । नाम्** (ऊ. द. ९२) इत्येतत् साम **क्रोश**मिति च कथ्यते ।।७।।

जसा वितपार्थे ॥८॥

पवस्व वाजसातये- (सा. १०१६-८) इति तृचे **पव । स्ववाऽ३जसातयाइ** (ऊ. द. ९३) इति **गौरीवितम्, ओऽ३होऽ३होइ । पव । स्ववाऽ२** (ऊ. द. ९४) इति **पार्थं** चेति द्वे सामनी गीयेते ॥८॥

स्पत्यमिन्दुः ॥९॥

इन्दुर्वाजी–(सा. १०१९-२१) इति तृचे **इन्दुरौहोवाह । ईया** (ऊ. द. ९५) इति यत्साम गीयते तद् **दाशस्पत्यसंज्ञं** भवति ॥९॥

आ ते संजयम् ॥१०॥

आ ते अग्ने (सा १०२२-४) इति तृचे गीयमानम् **आतेअग्नइधी** (ऊ. द. ९६) इति साम **संजयमिति** निगद्यते ॥१०॥

इन्द्रा मित्रम् ॥११॥

इन्द्राय साम– (सा. १०२५-७) इति तृचे **औहौहोइ । औऽ३होऽ३इ । ओऽ३२३४५ वाऽ६५६ । इन्द्राऽ२ यसामगायताऽ२३४५** (ऊ. द. ९७) इति **सौमित्रसंज्ञं** साम भवति ॥११॥

असा महामित्रम् ॥१२॥

असावि सोम– (सा १०२८-३०) इति तृचे **हयाइ । हयाऽ३ । औहाओहा । (त्रिः) असाविसो** (ऊ. द. ९८) इति यद्गानं गीयते त**न्महावैश्वामित्र**मिति कथ्यते ॥१२॥

इन्द्रा वृधीयक्रौञ्चे पञ्चमः ॥१३।

इन्द्रायेन्दो (सा. १०७६-८) इति तृचे **इन्द्रायेन्दाउ । मरुत्वताइ** (ऊ. द. ९९) इति **इषोवृधीयम्, इन्द्रायेन्दाऽ१औहो** (ऊ. द. १००) इति **क्रौञ्चं** चेति द्वे सामनी गीयेते ॥१३॥

अयं **पञ्चमो** विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने दशरात्रपर्वणि पञ्चमः खण्डः॥५॥

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि षष्ठः खण्डः]

एतास्वेव वर्यः ॥१॥

एतास्वेव पूर्वोक्तासु **इन्द्रायेन्दविति** तिसृषु ऋक्षु **इन्द्रायेन्दाउ । मरुऽरत्वाऽ२३४ ताइ** (ऊ. द. १०१) इति गीयमानं **वाजदावर्य** इत्याख्यं साम भवति ॥१॥

मृज्यौक्ष्णोरन्ध्रे स्वारैडे जजिद्वरुणसामगोष्ठाः ॥२॥

मृज्यमानः सुहस्त्या– (सा. १०७९–८०) इति ऋचोः **मृज्यमानाः । सुहस्तियाऽ३** (ऊ. द. १०२) इत्यादि **स्वारौक्षणोरन्ध्राख्यम्, मृज्यमानस्सुहस्त्या** (ऊ. द. १०३) इत्यादि **ऐडोक्ष्णोरन्ध्राख्यम्, मृज्यमानस्सुहा । स्तियाऽ२** (उ. द. १०४) इत्यादि **वाजजिदाख्यम्, मृज्यमानस्सुहस्त्योवा ओवा** (उ. द. १०५) इत्यादि **वरुणसामाख्यम्, हाउहाउहाउ वा । मृज्यमानस्सुहस्त्या** (ऊ. द. १०६) इत्यादि **अङ्गिरसांगोष्ठसंज्ञं** चेति पञ्च सामानि भवन्ति ॥२॥

मुत्यँहवद्वेव्यम् ॥३॥

एतमु त्यम्– (सा. १०८१–३) इति तृचे **एतमुत्यन्दशक्षिपः । इहा** (ऊ. द. १०७) इत्यादि **इहवद्वामदेव्याख्यं** साम भवति ॥३॥

रेव न्तीयम् ॥४॥

रेवतीर्नः– (सा. १०८४–६) इति तृचे **रेवतीर्नाऔहोहाइ** (ऊ. द. १०८) इत्यादि **वारवन्तीयसंज्ञं** साम भवति ॥४॥

परिस्वा वैदन्वतानि तृतीयाद्यचतुर्थानि ॥५॥

परि स्वानो गिरिष्ठाः– (सा. १०९३–५) इति तृचे **पाऽ५रि । स्वानोऽ३गाऽ३इरिष्ठाः** (ऊ. द. १०९) इति **तृतीयवैदन्वतम्, पारी । स्वानोगिरिष्ठाः** (ऊ. द. ११०) **इत्याद्यवैदन्वतम्, औऽ३होइ इहहाहहाइ । औऽ२होऽ२३४ वा । पराइस्वाऽ२३४ नो** (ऊ. द. १११) इति **चतुर्थवैदन्वतं** चेति भवन्ति त्रीणि सामानि ॥५॥

ससु–तंवो दीर्घकर्णे ॥६॥

स सुन्वे– (सा. १०९६–७) इति ऋचोः **सासू । न्वेयोवसूऽ२३ नाम्** (ऊ. द. ११२) इति **दीर्घम्, तं वः सखायो–**(सा. १०९८–१००) इति तृचे '**ताऽ२३४म्ब**' **। साऽ२३४खा** (ऊ. द. ११६) इति **कार्णश्रवसं** चेति सामनी गीयेते ॥६॥

सोमा गौरीमधुश्चुन्निधने ॥७॥

सोमाः पवन्त इन्दवः– (सा. ११०१–३) इति तृचे **सोमाः । पवा**ऽ३ (ऊ. द. ११४) इति **गौरीवितम्**, सोमाःपवन्तइन्दवाऽ३ए (ऊ. द. ११५) इति **मधुश्चुन्निधनम्** चेति सामनी भवतः ॥७॥

तथा क्रौञ्चे वाङनिधनमैडे ॥८॥

तथा तास्वेव तिसृषु ऋक्षु पुनरपि **सोमा**ऽपवाऽ१२३४ **। तइ । दवा**ऽ३ः (ऊ. द. ११६) इति **वाङनिधनं क्रौञ्चम्**, सोमाऽपवन्तइन्दवाः (ऊ. द ११७) **इत्यैडं क्रौञ्चं** चेति द्वे सामनी गीयेते ॥८॥

श्नौष्टमया पवाग्ने गूर्दः ॥९॥

अया पवा– (सा. ११०४–६) इति तृचे **औहोहाइ। अयोहाइ। पवा** (ऊ. द. ११८) इति। **श्नौष्टम्** अग्ने त्वन्नः– (सा. ११०७–९) इति तृचे **ओग्नाइ । त्वन्नो**ऽ२३ आ (ऊ. द. ११९) इति **गूर्द**श्चेति सामनी भवतः ॥९॥

प्रवोऽच्चोंपद्व ७शपुत्रे षष्ठः ॥१०॥

प्र व इन्द्राय– (सा. १११३) **अर्चन्त्यर्कम्**– (सा. १११४) **उप प्रक्षे** (सा. १११५) इत्येतासु तिसृषु ऋक्षु **प्रवाः । आइन्द्राय वृत्रहान्तमा**ऽ२३ या (ऊ. द. १२०) इति **उद्व ७शपुत्राख्यं** साम भवति ॥१०॥

अयं षष्ठो विंशः

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठके ऊहगाने दशरात्रपर्वणि षष्ठः खण्डः ॥६॥

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि सप्तमः खण्डः]

वृषा तंनिपर्णैडकुलीयानि ॥१॥

वृषापवस्व धारया– (सा. ८०३–५) इति तृचे वृषाहाउ (ऊ. द. १२१) इति **सन्तनि**, वृषापवोवा (ऊ. द. १२२) इति **ऐडसौपर्णम्**, वृषापवस्वधा । रयाऽ२ (ऊ. द. १२३) इति **रोहितकूलीयं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ॥१॥

पुना कण्वतरगौङ्गवयास्यानि ।।२।।

पुनानः सोम धारय– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोमधारया** (ऊ. द. १२४) इति **कण्वरथन्तरम्, पुनानाऽ३स्सोमधारया** (ऊ. द. १२५) इति **गौङ्गवम्, पुनानस्सोमधारया** (ऊ. द १२६) इति **सामनमिकायास्यं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।२।।

स्वासु प्रवदभिनिधनवैखानसानि ।।३।।

स्वासु स्वकीयासु प्रकृतिष्वधस्तनानि गानानि गीयन्ते । **प्रो अयासीत्–** (सा. ११५२–४) इति तृचे **प्रोअयासाइत्** । (ऊ. द. १२७) इति **प्रवद्भार्गवम्, वयं घ त्वा–** (सा.८६४–६) इति तृचे **औहोहोहाइ। आइही । वायाम्** (ऊ. द. १२८) इति **अभिनिधनकाण्वम्, न किष्टम्–** (सा. ११५५–६) इति ऋचोर्**नकिष्टाऽ३०कर्मणानशात्** (ऊ. द. १२९) इति **वैखानसं** चेति ।।३।।

यस्ते मौक्षम् ।।४।।

यस्ते मदः– (सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदोवरेणियः । औहोवा** (ऊ. द. १३०) इति **दक्षणिधनमौक्षमिति** साम गीयते ।।४।।

एष स्य शार्करम् ।।५।।

एष स्य धारया– (सा. ५८४–५) इति ऋग्द्वय **एषाऽ३स्यधारयासुताः–** (ऊ. द.१३१) इत्यादि **शार्करसंज्ञं** साम भवति ।।५।।

प्लवः सखा ।।६।।

सखाय आ– (सा. ११५७–९) इति तृचे **हा । वोऽ३हा । वोऽ३हाऽ३ । हा । ओऽ२३४ वा । हाइ । सखायाऽ२३४ आ–** (ऊ. द. १३२) इत्यादि **प्लवाख्यं** साम भवति ।।६।।

पुरो वितकर्ते ।।७।।

पुरोजिती– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरः । जिताऽ३ इ । वो अन्धसाः–**(ऊ. द. १३३) इत्यादि **गौरीवितम्, पुरो हाहाउ । जाऽ२३४ इतो–** (ऊ. द. १३४) इत्यादि **कार्तयशं** चेति सामनी गीयेते ।।७।।

ज्यक्षा हविषम् ।।८।।

प्र वाज्यक्षाः– (सा. ११६०–२) इति तृचे **प्रवाजियक्षाः–** (ऊ. द. १३५) इत्यादि **सौहविषाख्यं** साम भवति ।।८।।

ये सो जरा ॥९॥

ये सोमासः–(सा ११६३-५) इति तृचे **येसोमासोवा**– (ऊ. द. १३६) इत्यादि **जराबोधीयसंज्ञं** साम भवति ॥९॥

वात्समाते ॥१०॥

आ ते वत्सः–(सा.११६६–८) इति तृचे **आतेवत्साः**–(ऊ. द. १३७) इत्यादि **वात्साख्यं** साम भवति ॥१०॥

त्वं नः सौश्रवसम् ॥११॥

त्वन्न इन्द्र– (सा. ११६९–७१) इति तृचे **तुवन्नाऽ३ इन्द्र आभरा**– (ऊ. द. १३८) इति **सौश्रवसाख्यं** साम भवति ॥११॥

यदि वीङ्कम् ॥१२॥

यदिन्द्र– (सा.११७२–४) इति तृचे **यदिन्द्रचित्रमइ** (ऊ. द. १३९) इत्यादि **वीङ्कसंज्ञं** साम भवति ॥१२॥

अध्वर्यो रूपे सप्तमः ॥१३॥

अध्वर्यो अद्रिभिः– (सा. १२२५–७) इति तृचे **अध्वर्योऽ२३४ आ** (ऊ. द. १४०) इत्यादि **वैरुपाख्यं** साम भवति ॥१३॥

अयं **सप्तमो** विंशः

पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने दशरात्रपर्वणि सप्तमः खण्डः ॥७॥

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि अष्टमः खण्डः]

एतास्वेवाशुमार्गीमित्रटतसाकलम्बानि ॥१॥

एतासु पूर्वोक्तासु अध्वर्यो अद्रिभिः सुतम्– (सा. १२२५–७) इत्यादिषु तिसृषु ऋक्षु **एव** पुनरपि षट् सामानि गीयन्ते । **अध्वर्योअद्रि। भिस्सूऽ३ताम्** (ऊ. द. १४२) इति **आशुभार्गवम्**, **अध्वोहोवा** (ऊ. द. १४२) इति **मार्गीयवम्**, **अध्वर्योअद्रिभिस्सुताऽ३म्**

(ऊ. द. १४३) इति **सौमित्रम्**, **अध्व । ए आध्वा** (ऊ. द. १४४) इति **ऐटतम्**, **अध्वर्यो आऽ३। हौऽ३होऽ३१** (ऊ. द. १४५) इति **धुरासाकमश्वम्**, **अध्वर्यो अद्रिभिस्सुतम् । ईयइयाहाइ** (ऊ. द. १४६) इति **विलम्बसौपर्णं** चेति ।।१।।

अभिसो द्विहिंक–पार्श्व–हन्म–गत–हाराछिद्राणि ।।२।।

अभि सोमास आयवः– (सा ८५६–७) इत्यादिषु ऋक्षु तिसृषु **अभिसोऽ२३मास आयवाः** (ऊ. द. १४७) इत्यादि **द्विहिंकारवामदेव्यम्, आभी । सोमास आऽ३१ उवा ऽ२३। याऽ २३४ वाः** (ऊ. द. १४८) इत्यादि **गायत्रपार्श्वम्**, **अभिसोऽ३मास आयवाः**–(ऊ. द. १४९) इत्यादि **पौरुहन्मनम्**, **अभिसोऽ३ मास आयवाः**– (ऊ. द. १५०) इत्यादि **द्वैगतम्**, **अभिसोमौ-होऽ२ इस आयवाः**– (ऊ. द. १५१) इत्यादि **हारायणास्** **अभिसोमा । सआऽ ३१ उवाऽ २३** (ऊ. द. १५२) इत्य**च्छिद्रं** चेति षट् सामानि गीयन्ते ।।२।।

प्रहिन्वा दुक्थम् ।।३।।

प्र हिन्वानः– (सा. ८५७d–८) इति सार्धर्चि **प्रहिन्वानऋ** (ऊ. द. १५३)इति गीयमानं साम **बार्हद्दुक्थ**मिति कथ्यते ।।३।।

उद्वद्धर्ता ।।४।।

धर्ता दिवः– (सा. १२२८–३०) इति तृचे **धर्ता दाइवाऽ२३ः** (ऊ. द. १५४) इति यत् साम गीयते तद् **उद्वद्भार्गवमि**त्युच्यते ।।४।।

यदि नैपातिथम् ।।५।।

यदिन्द्र– (सा. १२३१–२) इति ऋचो**र्यदिन्द्रप्रागपागुदाऽ३गे** (ऊ. द. १५५) इत्यादि **नैपातिथं** साम भवति ।।५।।

उभयं वैयश्वम् ।।६।।

उभयँशृणवच्च (सा. १२३३–४) इति ऋचो**रुभयँशृणवच्चनाऽ३ए** (ऊ. द. १५६) इत्यादि **वैयश्व**नामकं साम ।।६।।

युषक् सुरूपाद्य-भास-काक्षीवतासितानि: ।।७।। अष्टमः ।।८।।

पवस्व देव आयुषक्– (सा. १२३५–७) इति तृचे **पवस्वदाऽ२इ । इयाऽ२इया** (ऊ. द. १५७) इति **सुरूपाद्यम्**, **पव । स्वाऽ३दाइ । वाः ईया** (ऊ. द. १५८)इति **भासम्**,

पवस्वाऽ३देव आयुषाक् (ऊ. द. १५९) इति **काक्षीवतम्, पवस्ववेवआ** (ऊ. द. १६०) इति **आसितं (वासिष्ठमासितं)** चेति चत्वारि सामानि गीयन्ते ॥७॥

अयं **अष्टमो** विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने दशरात्रपर्वणि अष्टमः खण्डः ॥८॥

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि नवमः खण्डः]

द्युम्नमैषिरम् ॥१॥

अभि द्युम्नं– (सा. १०११–२) इति ऋचोर**भिद्युम्नं बृहद्याऽ३शाः** (ऊ. द. १६१) इत्यैषिराख्यं साम भवति ॥१॥

प्राणा त्रैतम् ॥२॥

प्राणा शिशुः– (सा. १०१३–५) इति तृचे **प्राणाशिशुर्महाइनाम्** (ऊ. द. १६२) इति त्रैताख्यं साम भवति ॥२॥

अभीनो वित–कौत्स–शुद्धा–क्रौञ्च–रयिष्ठौदलानि ॥३॥

अभी नो वाजसातमं– (सा. १२३८–४०) इति तृचे **अभी । नोवाऽ३जसातमाम्** (ऊ. द. १६३) इत्यादि **गौरीवितम्, अभिहीनोऽ२३** (ऊ. द. १६४) इत्यादि **ऐडकौत्सम्, अभीनोवाजसातमाम्** (ऊ. द. १६५) इत्यादि **शुद्धाशुद्धीयम् (पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम्), अभिनोवौहो** (ऊ. द. १६६) इत्यादि **क्रौञ्चाद्यम्, अभिनोवा** (ऊ. द. १६७) इत्यादि **रयिष्ठम्, अभीनोवा** (ऊ. द. १६८) इत्यादि **औदलं** चेति षट् सामानि गीयन्ते ॥३॥

स्वासु धर्म ॥४॥

स्वासु प्रकृतिषु **औहोऽ३वा (त्रिः)।औहोऽ३२वाऽ२३४ औहोऽ६वा । पवस्वसोममहान्तसमुद्राऽ१:–** (ऊ. द. १६९) इति गीयमानं **पवस्व सोम–** (सा. १२४१–३) इति तृचाध्यूढं साम धर्मसंज्ञितं भवति ॥४॥

हिन्व शीयम् ॥५॥

हिन्वन्ति सूरम्– (सा. ९०४–६) इति तृचे **हिन्वाहुंस्थिताऽ३इसू–** (ऊ. द. १७०) इति **विशोविशीयं** नाम साम गीयते ॥५॥

स्वासु शन–सांवर्त–मारुतानि ।।६।।

स्वासु स्वस्वयोनिषु **प्रेष्ठं वः**– (सा. १२४४–६) इति तृचे **प्रेष्ठंवाः । अताऽ२३ इथीम्**–(ऊ. द. १७१) **इत्यौशनम्, एन्द्र नो**– (सा १२४७–९) इति तृचे **एन्द्रनोऽ२गधिप्राया**– (ऊ. द. १७२) इति **सांवर्तम्, पुरां भिन्दुर्**–(सा. १२५०–२) इति तृचे **पुरांभिन्दुर्युवाकवीः**– (ऊ. द. १७३) इति **मारुतं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।६।।

जिघ्नत इत्यदार-सुरूपोत्तर-हरिश्रीनिधन-सैन्धु-बाभ्रवेडानां-संक्षार-ऋषभाश्चेति ।।७।। नवमः ।।९।।

पवमानस्य जिघ्नतो- (सा १३१०–२) इति तृचे **हाउपवमाना**– (ऊ. द. १७४) इति **अदारसृक्, पवमानौहोऽ२ । इया**– (ऊ. द. १५७) इति **सुरूपोत्तरम्, पवमानस्यजिघ्नतः**– (ऊ. द. १७६) इति **हरिश्रीनिधनम्, पवमानो । हाउ**- (ऊ. द. १७७) इति **सैन्धुक्षितम्, पवमाना । स्यजिघ्नाऽ२३ ते**– (ऊ. द. १७८) इति **बाभ्रवम् (गतनिधनबाभ्रवं वा), औहोइहवाऽ३होइ । पवमानाऽ३स्याऽ३जिघ्नतः**– (ऊ. द. १७९) इति **इडानांसंक्षारम्, हाहाउपवमाना । हाउ** (ऊ. द. १८०)इति **ऋषभः पवमानः** चेति सप्त सामानि गीयन्ते ।।७।।

अयं **नवमो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने दशरात्रपर्वणि नवमः खण्डः ।।९।।

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि दशमः खण्डः]

तोषि पृष्ठ– कौल्म– पुष्प– दैर्घ– वैयश्वाद्याभीशवानि ।।१।।

परीतो षिञ्चता सुतम्– (सा. १३१३–५) इति तृचे षट् सामानि भवन्ति । **पराऽ३ इतोषिञ्चतासुताम्**– (ऊ. द. १८१) इत्यादि **पृष्ठम्, पराऽ३इतोऽ३षिञ्चतासुताम्**– (ऊ. द. १८२) इत्यादि **कौल्मलबर्हिषम्, परीतोषिञ्चतासुतम् हुवोऽ२३** (ऊ. द. १८३) इत्यादि **अर्कपुष्पम्, परितोषिञ्चतासुतमोहो ओहाऽ३ए** (ऊ. द. २८४) इत्यादि **दैर्घश्रवसम्, परीतोषिञ्चतासुताम्** (ऊ. द. १८५) इत्यादि **वैयश्वम्, परीतोषिञ्चतासुतम् । ए** (ऊ. द. १८६) इत्यादि **आभीशवाद्यं** चेति ।।१।।

श्रोणन्तो वासिष्ठम् ।।२।

श्रोणन्तो गोभिर्– (सा. १३१४d–५) इति सपादैकर्चि **श्रोणन्तोगोऽ२भिरूत्तराम्**– (ऊ. द. १८७) इति गीयमानं साम **वासिष्ठं (ऋतुवासिष्ठं वा)** इति कथ्यते ।।२।।

असा सामराजम् ।।३।।

असावि सोम– (सा. १३१६–८) इति तृचाधिष्ठितं **हाउहोवाऽ३हाइ । असाविसोमोऽ३ आरुषोऽ३वाऽ३**–(ऊ. द. १८८) इत्येतत् साम **सामराजम् (महासामराजं वा)** इत्युच्यते ।।३।।

स्वासु श्रायन्तीयम् ।।४।।

श्रायन्त इव सूर्यम्– (सा. १३१९–२०) इति ऋग्द्वयाध्यूढं **स्वासु** योनिषु **श्रायन्त-इवसूऽ१रायाम्**– (ऊ. द. १८९) इति **श्रायन्तीयं** नाम साम भवति ।।४।।

यतः समन्तम् ।।५।।

यत इन्द्र भयामहे–**(सा.१३२१–२२)** इति ऋग्द्वयाध्यूढं **यतइन्द्रभयामहाइ**–(ऊ. द.१९०) इत्यादि **समन्ताख्यं** साम भवति ।।५।।

त्वँसोमाश्वसूक्त-शाम्म-दाव-चोनेड-विष्कृतानि ।।६।।

त्वꣳसोमासि धारयुः– (सा. १३२३–५) इति तृचे **आऔहोवाहाइ। तुवꣳसोमा**– (ऊ. द. १९१) इत्यादि **आश्वसूक्तम्, तुवꣳसोमासिए**– (ऊ. द. १९२) इत्यादि **शाम्मदम्, तुवꣳसोऽ२३मासिधारयुर्हाउ**–(ऊ. द १९३)इत्यादि **दावसुनिधनम्, त्वंꣳ सोमासि।धाऽ२रयूः**– (ऊ.द. १९४) इत्यादि **प्रतीचिनेडंकाशीतम्, त्वँꣳसोमासिधाहाउरायूः**–(ऊ. द. १९५) इत्यादि **हाविष्कृतं** चेति पञ्च सामानि गीयन्ते ।।६।।

त्वं पर्णम् ।।७।।

त्व ह्याऽ३ङ्ग– (सा. ९३८–९) इति ऋचोस्त्वꣳ **ह्याङ्गदैवाऽ३ या**–(ऊ. द. १९६) इति यद् गीयते तत् **स्वारसौपर्णाख्यं** साम भवति ।।७।।

पवस्व मनसम् ।।८।।

पवस्व देववीतये– (सा. १३२६–८) इति तृचे गीयमानं **पवस्वदेववीताऽ३याइ**– (ऊ. द. १९७) इत्येतत् साम **वैश्वमनसाख्यं** भवति ।।८।।

परि त्यं वित–निहव–हिष्ठीयानि ।।९।। दशमः ।।१०।।

परि त्यं हर्यतम्– (सा. **१३२९–३१**) इति तृचे **परि** । **त्य**ऽहाऽ३ । **र्यत**ऽहराइम् (ऊ.द. १९८) इत्यादि **गौरीवितम्, आइहोऽ३** । आइही । एहिया । ओऽ२३४वा । हाइ । **परित्य**ऽ **हर्यतऽ३**ऽ**हाराऽ३इम्** (ऊ. द. १९९) इत्यादि **निहवम्, परित्य**ऽ**हर्यत**ऽ**हरिम्** (ऊ. द. २००) इति **यद्वाहिष्ठीयं (यद्वाहिष्ठीयोत्तरं वा)** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।९।।

अयं **दशमो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने दशरात्रपर्वणि दशमः खण्डः ।।१०।।

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि एकादशः खण्डः]

एतास्वेवासित– साध्र–पाराणि ।।१।।

एतास्वेव पूर्वोक्तासु **परि त्यं हर्यतम्–** (सा. १३२९–३१) इतीमासु ऋक्षु पुनरपि **परित्य**ऽ**हर्यताम्** (ऊ. द. २०१) इत्यासिताद्यम्, **परित्याऽ३**ऽ**हर्यता**ऽ**हराइम्** (ऊ. द. २०२) इति **साध्रम्, परित्याऽ२३**ऽ**हर्य** (ऊ. द. २०३) **इत्याकूपारं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।१।।

स्वासु विधर्म ।।२।।

स्वासु प्रकृतिषु **पवस्व सोम महे–** (सा.१३३२–४) इति तृचे च **ओहोऽ३वा (द्विः)। ओहोऽ२वाऽ२३४ओहोऽ६वा । पवस्वसोममहेदक्षायाऽ२३४५** (ऊ. द. २०४) इति यत् साम भवति तद्धि **विधर्मे**ति नाम्ना विदितं भवति ।।२।।

उपो षु श्रुध्यम् ।।३।।

उपो षु जातमप्तुरम्– (सा. १३३५–७) इति तृचमूलम् **उपोषुजाऽ२तम्** । **अप्तुरोवा** (ऊ. द. २०५) इति साम **श्रुध्यमि**ति कथ्यते ।।३।।

स्वास्वैध्मवाह-ककुभोद्व‍ऽशीयानी ।।४।।

स्वासु प्रकृतिषु **आ घा ये अग्निम्–** (सा. १३३८–४०) इति तृचे **आघाये अग्निमिन्धाताइ** (ऊ. द.२०६) **इत्यैध्मवाहम्, य एक इद्** (सा. १३४१–३) इति तृचे

यएकइद्धिदायाऽ३ताइ (ऊ.द. २०७)इति **त्रैककुभम्, गायन्ति त्वा गायत्रिणः**– (सा. १३४४–६) इति तृचे **गायन्तित्वागायत्रिणआ** (ऊ. द. २०८) **इत्युद्व**ँ**शीयं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।४।।

उच्चाजिगाभीके ।।५।।

उच्चा ते जातम्– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चातेजा । तमान्धसाः** (ऊ. द. २०९) इत्याजिगम्, ऊऽ२३४च्चातेजाऽ५ (ऊ. द. २१०) **इत्याभीकं** चेति सामनी गीयेते ।।५।।

पुनोत्सेध-ज्ञीय-निषेधानि।।६।।

पुनानस्सोम धारया– (सा.६७५–६) इत्येतयोर्ऋचोः **पुनानस्सोमधारया । पः** (ऊ. द. २११) इति **उत्सेधः**, **पुनाऽ५नः । सोऽ३ माऽ३धारया** (ऊ. द. २१२) इति **यज्ञायज्ञीयम्**, **पुनानस्सोमाऽ३धारया** (ऊ.द.२१३) इति **निषेधश्**चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।६।।

आजा वितम् ।।७।।

आ जागृविर्विप्र– (सा.१३५७–९) इति तृचे **आजा । गृवाऽ३इः** (ऊ.द.२१४) इति यत् साम भवति तद् **गौरीवित**मिति निगद्यते ।।७।।

मा चित्तिथम् ।।८।।

मा चिदन्यद्वि– (सा. १३६०–१) इति ऋचोर्गीयमानं **माचिदन्यदोहाइ** (ऊ. द. २१५) इति यत्साम विद्यते तच्च **मैधातिथ**मिति नाम्ना विदितं भवति ।।८।।

उदु त्ये वर्तः ।।९।।

उदु त्ये– (सा. १३६२–३) इति ऋचो**रुदूऽ३त्येऽ३माधुमत्तमोवा** (ऊ. द. २१६) इति यद् गीयते तद् **अभीवर्त**संज्ञं साम भवति ।।९।।

अच्छा कूलीयम् ।।१०।।

इन्द्रमच्छ– (सा. ६६४–६) इति तृचे गीयमानं **इन्द्रमच्छा । सुताइमे** (ऊ. द. २१७) इति साम **रोहितकूलीय**मित्युच्यते ।।१०।।

पर्यूषु श्यावागवे ।।११।।

पर्यूषु– (सा. १३६४–६) इति तृचे द्वे सामनी भवतः। **पराऽ३१इ । ऊऽ३षु । प्रध** (ऊ. द. २१८)इति **श्यावाश्वम्**, **पर्यूषुप्रधाऽ२न्वावा** (उ. द. २१९) इत्या**न्धीगवं** चेति ।।११।।

धन्व हविष वाङ्‌निधनम् ।।१२।। एकादशः ।।११।।

परि प्र धन्व– (सा. १३६७–९) इति तृचे प । **यैंपारी प्रधन्वा** (ऊ. द. २२०) इति यत्साम गीयते तद् **वाङ्‌निधनसौहविषमिति** कथ्यते ।।१२।।

अयं **एकादशो** विशः ।।

सूर्यस्याग्नि वाजजिद्देव्ये ।।१३।। दशरात्रः ।।१।।

सूर्यस्येव– (सा. १३७०–२) इति तृचेऽध्यूढ **सूर्यस्येवा । रश्मयोद्रा** (ऊ. द. २२१) इत्यादि **वाजजिदाख्यम्**, **अग्निन्नरः**–(सा १३७३–५) इति तृचमूलम् **आऽ५ग्निम् । नरोऽ३दाऽ३ इधीतिभाइः** (ऊ. द. २२२) इति **महावामदेव्यसञ्ज्ञं** चेति सामनी भवतः ।।१४।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने दशरात्रपर्वणि एकादशः खण्डः ।।११।।

इति श्रीशेणईकुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने दशरात्रपर्व समाप्तम् ।।१।।

द्वादशः खण्डः

वृषा मही ।।१।।

वृषा पवस्व– (सा. ८०३–५) इति तृचे गीयमानं **वृषापाऽ३वस्वधारया** (ऊ. सं. २२३) इतीदं साम **आमहीयव**सञ्ज्ञ भवति ।। १।।

पुना मन्तम् ।।२।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋग्द्वयेऽध्यूढं **पुनानस्सोमधारया** (ऊ. सं. २२४) इत्येतत्साम **समन्त**मिति कथ्यते ।।२।।

उत्सः प्लवः ।।३।।

उत्सो देवः– (सा. ६७५d–६ab) इति पादत्रये मध्यमस्तोत्रीयायां **हा । वोऽ३हा । वोऽ३हाऽ३ । हा । ओ २३४ वा । हाइ । ऊत्सोदाऽ२३४ इवो** (ऊ. सं. २२५) इत्यादि **प्लव**संज्ञं साम भवति ।।३।।

प्रत्नं दैर्घम् ।।४।।

प्रत्नं सधस्थम्– (सा.६७६bed–) इति पादोनर्चि तृतीयस्तोत्रीयायां **प्रत्नँसधस्थमासददोहाओहाऽ३ए** (ऊ. सं. २२६) इत्यादि **दैर्घश्रवसा**ख्यं साम भवति ।।४।।

प्र का पार्थम् ।।५।।

प्र काव्यमुशनेव– (सा. १११६–८)इति तृचे **ओऽ३होऽ३होइ । प्रकावियाम्** (ऊ. सं. २२७) इत्यादि **पार्थ**संज्ञं साम भवति ।। ५।।

मा चिद्वर्तः ।।६।।

मा चिदन्यद्वि– (सा. १३६०–१) इति ऋचोः **माचाऽ३इदाऽ३न्यद्विशँसतोवा** (ऊ. सं. २२८) इत्य**भीवर्त**संज्ञं साम भवति ।।६।।

यस्ते जरा ।।७।।

यस्ते मदो (सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदोवा** (ऊ. सं. २२९) इत्यादि **जराबोधीयं** साम भवति ।।७।।

अच्छ सुज्ञानम् ॥८॥

इन्द्रमच्छ– (सा. ६९४–६) इति तृचे **इन्द्रमच्छासुताइमाइ** (ऊ. सं. २३०) इति गीयमानं साम **सुज्ञानसंज्ञं** भवति ॥८॥

पुरः क्रौञ्चम् ॥९॥

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजिता । होइ । वो अन्धसाऽ६ए** (ऊ. सं. २३१) इत्यादि **क्रौञ्चोत्तरं (तृतीयक्रौञ्चं वा)** साम भवति ॥९॥

प्रो कावम् ॥१०॥

प्रो अयासीद्– (सा. ११५२–४) इति तृचे **प्रोवा । अयासीदिन्दुरिन्द्रा** (ऊ. सं. २३२) इत्यादि **कावसंज्ञं** साम भवति ॥१०॥

अग्निं वः सत्रा ॥११॥

अग्निं वो वृधन्तम्– (सा. ९४६–८) इति तृचे **अग्ना ऽ३४ इम् । वोवृधन्तम् । ओऽ६वा** (ऊ. सं. २३३) इत्यादि **सत्रासाहीयं** साम भवति ॥११॥

प्र सोमाश्वम् ॥१२॥

प्र सोमासो विपश्चितो– (सा. ७६४–६) इति तृचे **प्रसोमासोऽ२विपश्चिताः** (ऊ. सं. २३४) **इत्याश्वं** साम ॥१२॥

प्र सोम दे पज्रम् ॥१३॥

प्र सोम देववीतये (सा. ७६७–८) इति ऋचोः **प्रसोऽ४ म । दाऽ४इववी** (ऊ. सं. २३५) इत्यादि भवति **पज्राख्यं** साम ॥१३॥

स्वासु वर्तः ॥१४॥

स्वासु प्रकृतिषु **तं वो दस्मम्–** (सा. ६८५–६) इति ऋग्द्वये **तंवोऽ३दाऽ३स्मामृतीष। होवा** (ऊ.सं. २३६) इत्य**भीवर्तसंज्ञं** साम भवति ॥१४॥

पवते ज्ञान–काशीते ॥१५॥

पवते हर्यतो हरिः– (सा. ७७३) इत्येकस्यामृचि द्वे सामनी भवतः । **पवते हा । र्यतोहराइः** (ऊ. सं. २३७) इति **सुज्ञानम्, पवतेहा । र्यतोहाऽ२३ राऽ३४ इः** (ऊ. सं. २३८) इति **काशीतं** चेति ॥१५॥

प्र सु वितम् ।।१६।।

प्र सुन्वानाय– (सा. १३८६–८) इति तृचे **प्रसु । न्वानाऽ३ । य अन्धसाः** (ऊ. सं. २३९) इत्यादि **गौरीवित**संज्ञं साम भवति ।।१६।।

आजाम्योकोनिधनम् ।।१७।।

आजा मिरत्के– (सा. १३८७) इत्यस्यामृचि **आजाऽामिरत्के अव्यता । भुजाइ** (ऊ. सं. २४०) इति **ओकोनिधन**संज्ञं साम भवति ।।१७।।

सवीरौदलम् ।।१८।।

स विरो– (सा. १३८८) इत्येकस्यामृचि **सवीरोदा** (ऊ. सं. २४१) इति **औदल** संज्ञं साम भवति ।।१८।।

प्रसुन्वासाध्रे प्रथमः ।।१९।।

प्र सुन्वानाय– (सा.१३८६–८) इति तृचे **प्रसुन्वाऽ३नायअन्धसाः**(ऊ. सं. २४२) इत्यादि **साध्र**संज्ञं साम भवति ।।१९।।

अयं **प्रथमो** विंशः

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्वणि द्वादशः खण्डः ।।१२।।

[ऊहगाने संवत्सरपर्वणि त्रयोदशः खण्डः]

वृषाष्मतयौक्तोत्तरे ।।१।।

वृषापवस्व धारया– (सा. ८०३–५) इति तृचे **हाउवृषापवस्वधारयाहाउ–** (ऊ. सं २४३) इति **हाविष्मतम्**, **वृषाऔहोहोहाइ–** (ऊ. सं. २४४) इति **यौक्ताश्वोत्तरं** चेति **सामद्वय** गीयते ।।१।।

तेषि छन्दसमृचि ।।२।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३) इत्यस्यामृचि **परीतोषा । होइ–** (ऊ. सं. २४५) इत्येकस्तोत्रीयारूप **माधुच्छन्दस**मिति गानं भवति ।।२।।

ऐडमायास्यं तृचे ।।३।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–५) इति **तृचे आइपराइ। तोषाइ** (ऊ. सं. २४६) इति गीयमानं साम **ऐडमायास्य**मिति कथ्यते । अत्रेदमवगन्तव्यम् । यदिद**मैडमायास्यं** साम सांप्रतमुपलभ्यते तत्तु केवलं **परीतो षिञ्चता–** (सा. १३१३–४) इति ऋग्द्वयाध्यूढम् । अतस्तृचशब्दोऽत्रै-तत्सामान्तर्गतस्तोत्रीयावाची । औपचारिको वा । स्वाध्याये सत्यं **परीतोषी**ति तृच एव ।।३।।

श्रीणन्तस्त्रिणिधनम् ।।४।।

श्रीणन्तो गोभिर्– (सा. १३३४d–५) इति सपादायामृचि **श्रीणन्तोगोभिरूहाउहोवा–** (ऊ. सं. २४७) इति यद् गानं **तत्त्रिणिधनायास्य**मिति कथ्यते ।।४।।

वृषाशो पार्थम् ।।५।।

वृषा शोणः– (सा. ८०६–८) इति तृचे **ओऽ३होऽ३होइ। वृषाशोणो–** (ऊ. सं. २४८) इत्येतत्साम **पार्थ**मिति निगद्यते ।।५।।

अभि प्र वर्तः ।।६।।

अभि प्र वः– (सा. ८११–२) इति ऋचोर्गीतम् **अभाऽ३इप्राऽवस्सुराधसोवा–** (ऊ. सं. २४९) इत्येतत्साम **अभीवर्त** इत्युच्यते ।।६।।

शङ्कुविते पवस्वायंपूषा ।।७।।

पवस्व मधुमत्तमः– (**सा. ६९२–३**) इति ऋचोरध्यूढं **पवस्वमा। एऽ२। धुमा–** (ऊ. सं. २५०) इति यत्साम तत् **शङ्कु, अय पूषा–** (सा. ८१८–२०) इति तृचे **अयम्। पूषाऽ३। रयिर्भगाः–**(ऊ. द. २५१) इत्यादि **गौरीवितं** चेति द्वे सामनी भवतः ।।७।।

अभ्रामही ।।८।।

अभ्रातृव्यो अना–(सा. १३८९–९०) इति तृचे **अभ्रातृऽ३व्योअनातुवाम्–** (ऊ.सं. २५२) इत्यादि **आमहीयवं (उक्थ्यामीयवं वा)** साम ।।८।।

विश्वादॅष्ट्रोत्तरम् ।।९।।

इन्द्रं विश्वा–(सा. ८२७–९) इति तृचे **इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्नैयादौ** (ऊ. सं. २५३) इत्यादि **आष्टादॅष्ट्रोत्तरसंज्ञं** साम भवति ।।९।।

उच्चा रूपम् ।।१०।।

उच्चा ते जातम्– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चातेऽ२३४जा । तमान्धाऽ३साऽ३**:– (ऊ. सं. २५४) इत्यादि **वैरूपसंज्ञं** साम ।।१०।।

अभि सो रौरवम् ।।११।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचोर**भिसोमासाऽ३आयाऽ२३४ वाः** (ऊ. सं. २५५) इत्यादि **रौरवाख्यं** साम भवति ।।११।।

प्र हिन्वाग्नेयम् ।।१२।।

प्र हिन्वानः– (सा. ८५७d–८)इति सपादर्चि **प्रहिन्वानाः। आर्तबृऽ२३४हात्** (ऊ.सं.२५६) इति **त्रिणिधनाग्नेयसंज्ञं** (**अग्नेस्त्रिणिधनसंज्ञं** वा) साम भवति ।।१२।।

आ त्वा वर्तः ।।१३।।

आ त्वा सहस्रम्– (सा. १३९१–३) इति तृचे **आत्वाऽ३साऽ३हस्रमाशतोवा**– (ऊ. सं. २५७) इत्यादि **अभीवर्तसंज्ञं** साम भवति ।।१३।।

स्वासु क्षुल्लकवाचे ।।१४।।

स्वासु योनिभूतर्क्षु **तिस्रो वाच उदीरते**– (सा. ८६९–७१) इति तृचे **तिस्रोऽ३वा । चाऽ३ उदीरताइ**– (ऊ. द. २५८) इत्यादि **क्षुल्लकवैष्टम्भम्, आ सोता परि**– (सा. १४२४–५) इति ऋचोः **आसोता पा । हो । रिषिञ्चताऽ६ए**– (ऊ. सं. २५९) इत्यादि **वाचः साम** चेति द्वे सामनी गीयेते ।।१४।।

सखा ज्ञानदासे ।।१५।।

सखाय आ निषीदत– (सा. ११५७–९) इति तृचे द्वे सामनी भवतः । **सखायआ** (ऊ. सं. २६०) इत्यादि **सुज्ञानम्, सखाऽ३१। य आऽ३१२३४। निषी**– (ऊ. सं. २६१) इत्यादि **दैवोदासं** चेति ।।१५।।

सुतान्धी द्वितीयः ।।१६।।

सुतासो मधुमत्तमाः– (सा. ८७२–४) इति तृचे **सुतासोमधुमाऽ१त्तामाः** (ऊ. सं.२६२) इत्यादि **आन्धीगवाख्यं** साम ।।१६।।

अयं **द्वितीयो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्वणि त्रयोदशः खण्डः ।।१३।।

[ऊहगाने संवत्सरपर्वणि चतुर्दशः खण्डः]

पवि राजम् ॥१॥

पवित्रं ते विततम् – (सा. ८७५–७) इति तृचे गीयमानं **पवौहोवा । अन्ते विततं वा** (ऊ. सं. २६३) इति यत्साम विद्यते तत् **सामराजेति** संज्ञितं भवति ॥१॥

पवस्वादार ॥२॥

पवस्व दक्षसाधनः– (सा. ९१९–२१) इति तृचेऽधिष्ठितं **हाउपवस्वदा । क्षसाऽ२धनाऽ२ः।** (ऊ. सं. २६४) इति सामादारसृगित्युच्यते ॥२॥

तोर्षि पृश्न्येकस्याम् ॥३॥

परीतो षिञ्चता–(सा. १३१३) इत्येकस्यामृचि **पराइतोऽ२३षिञ्चतासुत**ऍहाउ (ऊ. सं. २६५) इति **पृश्निरूपं** साम गीयते ॥३॥

तृचे भीशवोत्तरम् ॥४॥

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४) इति ऋचोः **परीतोषिञ्चतासुतम् । ए । ए** (ऊ. सं. २६६) **इत्याभीशवोत्तरं** साम गीयते ॥४॥

यौधा श्रीणम् ॥५॥

श्रीणन्तो गोभिर्– (सा. १३१४d–५) इति सपादर्चि **श्रीणाऽ३१ । तोऽ३गो । भिः** (ऊ. सं २६७) इति **यौधाजयं** नाम साम भवति ॥५॥

उहुवा अस्य सिष्ठम् ॥६॥

अस्य प्रेषा–(सा. १३९९–१४०१) इति तृचे **उहुवाइ । अस्याऽ३४औहोवा । प्रेषा** (ऊ. सं. २६८) इति **वासिष्ठं (पूर्ववासिष्ठं वा)** साम, ॥६॥

यो रा वर्तः ॥७॥

यो राजा चर्षणीनाम्–' (सा. ९३३–४) इति तृचोः **योराऽ३जाऽ३चर्षणीनोवा** (ऊ. सं. २६९) **इत्यभीवर्त**संज्ञं साम ॥७॥

स्वास्वौर्णाद्यसुज्ञाने ।।८।।

स्वासु स्वस्वप्रकृतिषु **परि प्रिया दिवः**– (सा ६३५–७) इति तृचेऽधिगतं **परिप्रियादि-व४कावोः (ऊ. सं.२७०) इत्यौर्णाय वाद्यम्, सोमः पुनानः**- (सा. ६४०–२ इति तृचेऽध्यूढं **सोम४ पुना । नऊमिणा** (ऊ. स. २७१) इति **सुज्ञानं** च सामना भवतः ।।८।।

पुरस्त्वाष्ट्र्यूर्ध्वेडम् ।।९।।

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितीवोअन्धसा** (ऊ. सं. २७२) इत्यूर्ध्वेडन्त्वाष्ट्री**साम** गीयते ।।९।।

स्वासु लौशाद्यैडशुद्धीये ।।१०।।

स्वासु योनिष्विमे सामनी गीयेते । **प्रो अयासीद्**– (सा. ११५२–४) इति तृचे **प्रोअयासीद्** (ऊ सं. २७३) इति **लौशाद्यम्, एतो न्विन्द्र**ँ**स्तवाम**– (सा. १४०२–४) इति तृचे **एतोन्विद्र**ँ**स्तवाऽ३मा** (ऊ. सं. २७४) इत्यैडशुद्धाशुद्धीयं चेति ।।१०।।

अर्षा सन्तनि ।।११।।

अर्षा सोम– (सा. ९९४–६) इति तृचे **अर्षाहाउ । सोमद्युमाऽ३१२वाऽ२३ताऽ२३४ माः** (ऊ. सं. २७५) इति **सन्तनोति** साम गीयते ।।११।।

अभि सो मानवानूपवास्राणि ।।१२।।

अभि **सोमासः**– (सा. ८५६–८) इति तृचे **होवाइ।अभिसोमासआयवः** (ऊ. सं. २७६) इति **मानवोत्तरम्, अभीअभि । सोमासऽ३आयाऽ१वाऽ२ः** (ऊ. सं. २७७) इत्यानूपवाध्य्रश्वम्, **अभिसोमासआ । हाऽ३हाऽ३** (ऊ. सं. २७८) इति **वास्रं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।१२।।

अभि त्रि सम्पा ।।१३।।

अभि **त्रिपृष्ठम्**– (सा. १४०८–१०) इति तृचे **ओऽ३हा । ओहाइयाऽ२ । ओऽ३हाऽ३ए अभित्रिपा** (ऊ. सं. २७९) इति **सम्पा**संज्ञं साम गीयते ।।१३।।

यशा वर्तः ।।१४।।

त्वमिन्द्र यशाः– (सा.१४११–२) इति **ऋचोस्तुवाऽमाऽ३इन्द्रयशाअसोवा** (ऊ.सं. २८०) इत्यभीवर्तसंज्ञं साम भवति ।।१४।।

असा गौषूक्तम् ।।१५।।

असाव्यꣳशुः– (सा. १००८–१०) इति तृचे **असाव्यꣳशुमौ** (ऊ. सं. २८१) इति **गौषूक्तं** साम गीयते ।।१५।।

प्राणा ज्ञाने तृतीयः।।१६।।

प्राणा शिशुः–(सा. १०१३–२) इति तृचे **प्राणाशिशूः । महीनाम्** (ऊ.सं. २८२) इति **सुज्ञानं** नाम साम गीयते ।।१६।।

अयं **तृतीयो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्वणि चतुर्दशः खण्डः ।।१४।।

[ऊहगाने सवत्सरपर्वणि पञ्चदशः खण्डः]

एतास्वेव दासम् ।।१।।

एतासु प्राणाशिशुर्महीनाम्– (सा. १०१३–५) इति तिसृषु **ऋक्ष्वेव प्राणाऽ३१। शिशुऽ ३१२३४ः** (ऊ. सं. २८३)इति **दैवोदासं** साम गीयते ।।१।।

पवस्व वा रयिष्ठम् ।।२।।

पवस्व वाजसातये– (सा. १०१६–८) इति तृचे गीयमानं **पवस्ववा । जासाताऽ३याइ** (ऊ. सं. २८४) इति साम **रयिष्ठमि**त्युच्यते ।।२।।

असा लौशोत्तरम् ।।३।।

असावि सोमो– (सा. १३१६–८) इति तृचे **असाविसोमोअरुषोवृषा** (ऊ. सं. २८५) इति **लौशोत्तरं (द्विरभ्यासं लौशं वा)** साम भवति ।।३।।

यजिष्ठं साध्यम् ।।४।।

यजिष्ठं त्वा– (सा.१४१३–४) इति ऋचोः **याऽ५जि । ष्ठन्त्वाऽइवाऽ३वृमहाइ** (ऊ. सं.२८६) इति **साध्यमिति** साम गीयते ।।४।।

इन्द्राश्वसूक्तम् ॥५॥

इन्द्रायेन्द्रो– (सा. १०७६–८) इति तृचे गीयमानं **आऔहोवाहाइ । इन्द्रायेन्दाउ** (उ.सं. २८७) इति यद् गानं **तदाश्वसूक्त**मिति कथ्यते ॥५॥

मृज्य मन्तत्रिणिधनायास्ये ॥६॥

मृज्यमानः सुहस्त्या– (सा. १०७९–८०) इति ऋचोरध्यूढे **मृज्यमानस्सुहस्तिया** (ऊ. सं. २८८) इति **समन्तम्**, **मृज्यमानस्सुहाहाउहोवा** (ऊ. सं. २८९) इति **त्रिणिधनायास्यं** चेति द्वे सामनी भवतः ॥६॥

साकꣳसिष्ठम् ॥७॥

साकमुक्षो– (सा. १४१८–२०) इति तृचे **औहोवाहाऽ३होइ । इहा । साकमुक्षो** (ऊ. सं. २९०) इति **वासिष्ठ**मिति साम गीयते ॥७॥

पिबा वर्तः ॥८॥

पिबा सुतस्य– (सा. १४२१–२) इति ऋचोर्गीतं **पिबाऽ३सूऽ३तस्यरसिनोवा** (ऊ. सं. २९१) इत्य**भीवर्त**संज्ञियमानं साम भवति ॥८॥

परिस्वैध्मवाहम् ॥९॥

परि स्वानो–(सा. १०९३–५) इति तृचे **परिसुवाइहा** (ऊ. सं. २९२) **इत्यैध्मवाह**मिति साम गीयते ॥९॥

तं वर्चि ज्ञानकाशीते ॥१०॥

तं वः सखायो– (**सा. १०९८**) इत्यस्यामृचि **तंवस्सखा** (ऊ. सं. २९३) इति **सुज्ञानम्**, **तंवस्सखा । योमदाऽ२३याऽ३४** (ऊ. सं. २९४) इति **काशीतं** चेति द्वे सामनी गीयेते ॥१०॥

स्वासु रुतां धेनु ॥११॥

स्वासु योनिषु **त्रिरस्मै सप्त धेनवः–** (सा. १४२३–५) इति ऋक्षु **त्राऽ२३४इ** ः। **अस्मैसप्तधेनवोदुदौ** (ऊ. सं. २९५) इति **मरुतांधेनु**संज्ञितं साम गीयते ॥११॥

प्रसोर्चि वर्तः ॥१२॥

प्र सोम– (सा. ७६७) इत्यस्यामृचि **प्रसोऽ३माऽ३देववीतयोवा** (ऊ. सं. २९६) इत्य**भीवर्त**संज्ञं साम भवति ॥१२॥

उत्सः प्रत्नं वर्तलेये ॥१३॥

उत्सो देवः– (सा. ६७५d–६ab) इति त्रिपादेषु **उत्सोऽ३देऽ३वोहिरण्ययोवा** (ऊ. सं. २९७) **इत्यभीवर्तसंज्ञम्, प्रत्न**ꣳ**सधस्थम्–** (सा. ६७६bcd) इति पादोनर्चि **प्रत्न**ꣳ**साऽ३धस्थ-मासदात्** (ऊ. सं. २९८) इति **कालेयसंज्ञं** च सामनी भवतः ॥१३॥

तथाभिसोमत्सपरिधींदुहेति च चतुर्थः ॥१४॥

तथा पूर्वोक्तप्रकारेण **अभिसोमादिषु** अभीवर्तकालेये क्रमशो भवेयुः । यथा **अभि सोमासः–** (सा. ८५६) इत्यस्यामृचि **अभाऽ३इसोऽ३मासआयबोवा** (ऊ. सं. २९९) **इत्यभीवर्तसाम, मत्सरासो मदच्युतः–**(सा. ८५६d–७ab) इति ऋक्पादत्रये मध्यमस्तोत्रियायां **मत्सराऽ३सोम-दच्युताः** (ऊ. सं. ३००) इति **कालेयम्, परिधी**ꣳ**रति ताँ इहि–** (सा. ९२२d–३ab) इति ऋक्पादत्रये मध्यमस्तोत्रीयायां **पराऽ३इधाऽ३इ**ꣳ**रातिता**ꣳ**इहोवा** (ऊ. सं. ३०१) **इत्यभीवीर्तः दुहानो बभ्र ऊधनि** (सा. ९२३bcd) इति पादोनर्चि **दुहानोऽ३बभ्रऊधनाइ** (ऊ. सं. ३०२) इति **कालेयं** च ॥१४॥

अयं **चतुर्थो** विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्वणि पञ्चदशः खण्डः ॥१५॥

[ऊहगाने दशरात्रपर्वणि षोडशः खण्डः]

हाउ नित्रम् ॥१॥

सोमꣳ**पवते–** (सा. ९४३–५) इति तृचे **हाउ जनत् । सोम**ꣳ**पवा** (ऊ. सं. ३०३) इति **जनित्रं** साम गीयते ॥१॥

प्र ते लौशाद्यम् ॥२॥

प्र त आश्विनीः– (सा. ८८६–८) इति तृचे **प्रतआश्वि । नी॰पवमाऽ२३** (ऊ. सं. ३०४) इति **लौशाद्यं** साम गीयते ॥२॥

मन्द्र-दुग्ध वर्तलेये ॥३॥

मन्द्रया याति धारया– (सा. ९९७d–८ab) इति ऋक्पादत्रये मध्यमस्तोत्रीयायां **मन्द्राऽ३यातिधारयोवा** (ऊ. सं. ३०५) इति **अभीवर्तसंज्ञम्, सोमो दुग्धाभिरक्षाः–** (सा.

९९८bcd) इति पादोनर्चि उत्तमस्तोत्रीयायां **सोमोवुऽ३ग्धाभिरक्षाः** (ऊ. सं. ३०६) इति **कालेयाभिधं** च सामनी भवतः ।।३।।

इन्दुः सम्पा ।।४।।

इन्दुर्वाजी– (सा. १०१९–२१) इति तृचे **ओऽ३हाइ । ओऽहा । इयाऽ२ । ओऽ३हाऽ३ए । इन्दुर्वाजी** (ऊ. सं. ३०७) इति **सम्पा**नाम साम गीयते ।।४।।

पवस्व त्वाष्ट्री द्विरभ्यस्तम् ।।५।।

पवस्व वाजसातये– (सा. १०१६–८) इति तृचे **पव । स्वावाऽ३** (ऊ. सं. ३०८) इति **द्विरभ्यस्तं त्वाष्ट्रीसामा**भिधं साम भवति ।।५।।

गोविल्लौशोत्तरम् ।।६।।

गोवित्पवस्व– (सा. ९५५–७) इति तृचे **गोवित्पवस्ववसुविद्धि** । (ऊ. सं. ३०९) इति **लौशोत्तरं (द्विरभ्यासं लौशं** वा) साम गीयते ।।६।।

पवमा वृषो वर्तलेये ।।७।

पवमानाभ्यर्षसि– (सा. १०७९d–८०ab) इति ऋक्पादत्रये मध्यमस्तोत्रीयायां **पवाऽ३माऽ३नाभियर्षसोवा** (ऊ. सं. ३१०) **इत्यभीवर्त**संज्ञम्, **वृषोअभिक्रदद्वने**– (१०८०bcd) इति पादोनर्चि उत्तमस्तोत्रीयायां **वृषोआऽ३चिक्रदद्वनाइ** (ऊ. सं ३११) इति **कालेय**संज्ञं च सामनी गीयेते ।।७।।

अया पवा सिष्ठम् ।।८।।

अया पवा– (सा. ११०४–६) इति तृचे **औहोवाहाऽ३होइ । इहा । अया पवा** (ऊ. सं. ३१२) इति **वासिष्ठं** साम भवति ।।८।।

ज्योतिर्मरुताम् ।।९।।

ज्योतिर्यज्ञस्य– (सा. १०३१–३) इति तृचे **ज्योऽ२३४। तिर्यज्ञस्यपवतेमधौ** (ऊ सं. ३१३) इति यद्गानं गीयते **तन्मरुतांधेन्विति** कथ्यते ।।९।।

उच्चा सत्रा ।।१०।।

उच्चा ते जातम्– (सा. ६७२–४) इति तृचे गीयमानम् **उच्चाऽ३४।तेजातमन्धसः** (ऊ. सं. ३१४) इति यत्साम वर्तते तद्धि **सत्रासाहीय**मिति कथ्यते ।।१०।।

पुना वर्तः ।।११।।

पुनानः सोम–(सा.६७५–६) इति ऋचोरध्यूढ **पुनाऽ३नाऽ३स्सोमधरयोबा** (ऊ.सं.३१५) **इत्यभीवर्ता**भिधं साम भवति ।।११।।

अभि वायुं पार्थम् ।१२।।

अभि वायुम्– (सा. १४२६–८) इति तृचे **ओऽ३होऽ३होइ।अभिवायूम्** (ऊ. सं. ३१६) इति यत् साम गीयते तत् **पार्थ**मित्युच्यते ।।१२।।

पुरो मधुश्चुज्ञीयबृहदाग्नेयानि ।।१३।।

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितीवोअन्धसाऽ२ए** (ऊ. सं. ३१७) इति **मधुश्चुन्निधनम्, पुरोऽ५जि । ताऽ३इवोऽ३अन्धसाः** (ऊ. सं. ३१८) इति **यज्ञायज्ञीयम्, पुरोजितीवोअन्धसः** (ऊ. सं. ३१९) इति **बृहदाग्नेयं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।१३।।

अभि सो गौङ्गवम् ।।१४।।

अभि सोमासः–(सा. ८५६–७) इति तृचे **अभिसोऽ३मासआयवाः** (ऊ. सं. ३२०) इति **गौङ्गवं** नाम साम गीयते ।।१४।।

प्र हिन्वा यौधा ।।१५।।

प्र हिन्वानः– (सा. ८५७ –८) इति सपादर्चि **प्रहाऽ३१३।न्वाऽ३नः ।** (ऊ. सं. ३२१) इति यत्साम **तद् यौधाजय**मिति निगद्यते ।।१५।।

स्वादि क्षुष्टम्भम् पञ्चमः ।।१६।।

स्वादिष्ठया– (सा. ६८९–९१) इति तृचे **स्वादाऽ५इष्ठ** (ऊ. सं. ३२२) इति **क्षुल्लक-वैष्टम्भं** साम गीयते ।।१६।।

अयं **पञ्चमो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्वणि षोडशः खण्डः ।।१६।।

–◆–

[ऊहगाने संवत्सरपर्वणि सप्तदशः खण्डः]

आजा तमम् ।।१।।

आ जामिरत्के– (सा. १३८७) इत्यस्यामृचि **आजामिरत्केअव्यता** (ऊ. सं. ३२३) इत्येकर्च **गौतमसंज्ञं** साम भवति ।।१।।

अभ्यैडं कावम् ।।२।।

अभि प्रियाणि– (सा. ७००–२) इति तृचे **राऽ५ । अभिप्रियाऽ२** (ऊ. सं. ३२४) इत्यादि **ऐडकावसंज्ञं** साम भवति ।।२।।

तोषि मन्तम् ।।३।।

परीतो षिञ्चता– (सा.१३१३–४) इति ऋग्द्वये **परीतोषिञ्चतासुताम्** (ऊ. सं. ३२५) इत्यादि **समन्तसंज्ञं** साम भवति ।।३।

य ओ सितम् ।।४।।

य ओजिष्ठस्तमा– (सा. ८२०) इत्यस्यां **यओजिष्ठस्तमा । भरा** (ऊ. सं. ३२६) इति **आसिताद्यं** साम भवति ।।४।।

वृषा याममैडम् ।।५।।

वृषा मतीनाम्– (सा. ८२१–३) इति तृचे **वृषामातीऽ२३ । ना॰ पवाताऽ२३इ** (ऊ. सं. ३२७) इत्यादि **ऐडयामसंज्ञं** साम भवति ।।५।।

घ त्वा वर्तः ।।६।।

वयं घ त्वा– (सा. ८६४–६) इति तृचे **वयाऽ३घाऽ३त्वासुतावन्तोवा** (ऊ. सं. ३२८) इत्यादि **अभीवर्तसंज्ञं** साम भवति ।।६।।

तिस्रो हितम् ।।७।।

तिस्रो वाच उदीरते– (सा. ९६९–७२) इति तृचे **तिस्रोवाचउत्** (ऊ. सं. ३२९) इत्यादि **संहितसंज्ञं** साम भवति ।।७।।

सह त्वाष्ट्री ॥८॥

सहस्रधार४पवते– (सा. ८७४) इत्यस्यामृचि **सहस्रधाऽ३हा । र४पवाताऽ२इ** (ऊ. सं. ३३०) **स्वारंत्वाष्ट्री** साम भवति ॥८॥

अस्य सत्रा ॥९॥

अस्य प्रत्नाम्– (सा. ७५५–७) इति तृचे **अस्याऽ३४ । प्रत्नामनुद्युतम्** (ऊ. सं. ३३१) इति **सत्रासाहीयं** साम गीयते ॥९॥

तवोत्सेधः ॥१०॥

तवाह७ँसोम– (सा. ६२२–३) इति ऋचोस्**तवाह७ँसोमरारण** (ऊ. सं. ३३२) इत्**युत्सेध**नामकं साम भवति ॥१०॥

दुहा पृश्नि ॥११॥

दुहानो बभ्र ऊधनि– (सा. ६२३bcd) इति पादोनर्चि तृतीयस्तोत्रीयायां **दुहानोऽ२३ बभ्रऊधनिहाउ** (ऊ. सं. ३३३) इति **पृश्नि**संज्ञं (**भारद्वाजस्य पृश्नि**संज्ञं वा) साम गीयते ॥११॥

शिशुं पार्थम् ॥१२॥

शिशुञ्जज्ञानम्– (११७५–७) इति तृचे **ओऽ३होऽ३होइ । शिशुंजज्ञा** (ऊ. सं. ३३४) इति **पार्थं** साम गीयते ॥१२॥

द्युम्नं प्राणा सफश्रुध्यंकच्चौँ ॥१३

अभि **द्युम्नम्–** (सा. १०११) इत्यस्यामृचि **अभिद्यूऽ३म्नंबृ । हद्याऽ२३४ शाः** (ऊ. सं. ३३५) इति **सफम्, प्राणाशिशुर्** (सा. १०१३) इत्यस्यां **प्राणाशिशूऽ२र्मं । हीनोवा** (ऊ. सं. ३३६) इति **श्रुध्यं** च सामनी गीयेते ॥१३॥

इन्दुनिषेधः ॥१४॥

इन्दुरश्वो न कृत्व्यः– (६९८d–९) इति सपादर्चि तृतीयस्तोत्रीयायाम **इन्दुरश्वोनाऽ३ कृत्वियाः** (ऊ. सं. ३३७) इति **निषेधा**ख्यं साम भवति ॥१४॥

धर्ता कावम् ।।१५।।

धर्ता दिवः– (सा. १२२८–३०) इति तृचे **धर्तोवा । दिव२पवतेका** (ऊ. सं. ३३८) इति यद् गानं तत् **कावमिति** कथ्यते ।।१५।।

क्रतुँ स्तम्भम् ।।१६।।

इन्द्र क्रतुन्न आ भर– (सा. १४५६–७) इति ऋचोरिन्द्रक्रतोहाइ । **नआभरोवा** (ऊ. सं. ३३९) इति **महावैष्टम्भं** साम गीयते ।।१६।।

सखा पौष्कलम् ।।१७।।

सखाय आ– (सा.११५७–९) इति तृचे **साखायाऽ३आनि** (ऊ. सं. ३४०) इति **पौष्कलं** साम भवति ।।१७।।

क्रतुँ श्यैतम् ।।१८।।

इन्द्र क्रतुन्न आ भर– (सा. १४५६–७) इति ऋचोरध्यूढम् **इन्द्रक्रतुन्नआ** (ऊ. सं. ३४१) इति **शैत्यं** साम गीयते ।।१८।।

अच्छ श्रुध्ये ।।१९।। षष्ठः ।।६।।

इन्द्रमच्छ (सा. ६९४–६) इति तृचे **इन्द्रमच्छाऽ२सु** (ऊ. सं ३४२) इति **श्रुध्यनामकं** साम गीयते ।।१९।।

अयं **षष्ठो** विंशः

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्वणि सप्तदशः खण्डः ।।१७।।

[ऊहगाने संवत्सरपर्वणि अष्टादशः खण्डः]

क्रतुं धसम् ।।१।।

इन्द्र क्रतुन्नः– (सा. १४५६–७) इति ऋचोर्गीयमानम् **आऽ२३४इ । द्रक्रतुन्नआ** (ऊ. सं ३४३) इति यद् गानं तत् **नौधसमिति** निगद्यते ।।१।।

पवते पौष्कलम् ॥२॥

पर्वते हर्यतः– (सा. ७७३) इत्यस्यामृचि **पर्वतेऽ३हर्यं । तोहाऽ२३४राइः** (ऊ.सं. ३४४) इति **पौष्कलं** नाम साम गीयते ॥२॥

अस्यामही ॥३॥

अस्य प्रत्नाम्– (सा. ७५५–७) इति तृचे **अस्याप्राऽ३त्नामनुद्युतम्** (ऊ. सं. ३४५) **इत्यामहीयवसंज्ञं** साम भवति ॥३॥

तोषि लेयमृचि ॥४॥

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३) इत्यस्यामृचि **परीतोऽ३षिञ्चतासुतम्** (ऊ. सं. ३४६) इति **कालेयं** साम गीयते ॥४॥

अयँसो पार्थम् ॥५॥

अयँसोमः– (सा. १४७१–३) इति तृचे **ओऽ३होऽ३होइ। अयँसोमाः** (ऊ. सं. ३४७) इति **पार्थाभिधं** साम भवति ॥५॥

स्वानो हितम् ॥६॥

परि स्वानः(सा. १०९३–५) इति तृचे **परिसुवानः** । गाऽ२ **इरिष्ठाः** (ऊ. सं. ३४८) इति यत् साम भवति तत् **संहित**मिति कथ्यते ॥६॥

पव सत्रा ॥७॥

पवस्व मधुमत्तमः– (सा. ६९२–३) इति ऋचोः **पवाऽ३४। स्वमधुमत्तमः** (ऊ. सं. ३४९) इति **सत्रासाहीयं** साम गीयते ॥७॥

पर्यू देव्यम् ॥८॥

पर्यूषु प्र (सा. १३६४–६) इति तृचे **पाऽ५रि । ऊषूऽ३प्राऽ३धन्वा** (ऊ. सं. ३५०) इति **महावामदेव्यं** नाम साम गीयते ॥८॥

इन्दुर्यद्वा ॥९॥

इन्दुरश्वो न– (सा. ६९८d–९) इति सपादर्चि तृतीयस्तोत्रीयायाम् **इन्दुरश्वोनकृत्वियः** (ऊ. सं. ३५१) इति **यद्वाहिष्ठीयोत्तरं** साम भवति ॥९॥

परि प्र ध वारम् ॥१०॥

परि प्र धन्व– (सा. १३६७–९) इति तृचे **परिप्रधाऔहोहाइ** (ऊ. सं. ३५२) **इति वारवन्तीयं** साम भवति ॥१०॥

सूर्यस्य कावं तृचे ॥११॥

सूर्यस्येव– (सा. १३७०–२) इति तृचे **सूर्योवा । स्येवरश्मयोद्रा** (ऊ. सं. ३५३) इति **कावसंज्ञं** साम गीयते ॥११॥

पवमा पौरुमीढम् ॥१२॥

पवमानाभ्यर्षसि (सा. १०७९d–८०ab) इति पादत्रयात्मिकायां मध्यमस्तोत्रीयायां **पवमा । नाभा२३४औहोवा** (ऊ. सं.३५४) इति यद् गानं तत् **पौरुमीढमि**त्युच्यते ॥१२॥

मन्द्र नवाद्यम् ॥१३॥

मन्द्रया याति (सा. ९९७d–८ab) इति पादत्रयात्मिकायां मध्यमस्तोत्रीयायां **मन्द्रयाया । तिधारा२३४या** (ऊ. सं. ३५५) इति **मानवाद्यं** साम गीयते ॥१३॥

परिधी नित्रम् ॥१४॥

परिधीॅरतिताॅइहि (सा. ९२२d–३ab) इति पादत्रयात्मिकायां मध्यमायां स्तोत्रीयायां **परिधाइ३ॅरातिताॅइहाइ** (ऊ. सं. ३५६) इति **जनित्राद्यं** साम गीयते ॥१४॥

अभि सो द्वाजम्॥१५॥

अभि सोमासः– (सा. ८५६) इत्यस्यामृचि **अभिसोमा । सआया१वा२ः** (ऊ. सं. ३५७) इति **भारद्वाजं** साम भवति ॥१५॥

उत्सः सिष्ठं यद्वयमेनामेति ॥१६॥

उत्सो देवो हिरण्ययः– (सा. ६७५d–६ab) इति ऋक्पादत्रयात्मिकायां मध्यमस्तोत्रीयायाम् **उत्सोदेवोहिर । ण्यया ओ२३४वा** (ऊ. सं. ३५८) इति **इडावासिष्ठं (वासिष्ठं वा)** साम भवति । इदमत्रावगन्तव्यम् । **यदिदमेव** वासिष्ठं सामाहीनपर्वणि **वयमेनमिदा–** (सा. १६६१–२) इति ऋचोर्गीयते तत्तु प्रत्यक्षत **इडावासिष्ठमि**त्युच्यते । यतो **वयमेनमिदे**त्यत्र श्रूयते य **इडा**शब्दस्तमाश्रित्य खल्वयं व्यपदेश **इडावासिष्ठमि**त्यस्य साम्नः । अत्र पर्वणि परम् **उत्सो देव** इति मध्यमस्तोत्रीयायां **गीयमानस्य साम्न** इयं संज्ञा त्वप्रत्यक्षतः क्रियते । रूढेत्यर्थः । यथा **यज्ञायज्ञा वो अग्नये–** (सा. ७०३–४)

इति ऋगध्यूढस्य साम्नो **यज्ञायज्ञीयम्** (ऊ. द.१४) **इति समाख्या** चान्वर्था प्रत्यक्षेत्युच्यते। सेयमेव समाख्या **पुनानः सोम धारय**– (सा. ६७५–६) इति ऋगध्यूढसाम्न्यपि भवति। परं सा नान्वर्था। अतोऽप्रत्यक्षा च। नहि दृश्यते यज्ञायज्ञशब्दोऽस्मिन् साम्नि ॥

वयमेनम्– (सा. २७२) इत्यस्यामृचि ग्रामेगेये यद् गानं वसिष्ठस्येन्द्रस्य वा वैरूपमिति गीयते तद्रूपमेव भवेदिदं वासिष्ठमिदापूर्वं नाम साम ॥१६॥

प्रसो गवशुद्धीय एकर्च्चाः ॥१७॥

प्र सोम देववीतये– (सा. ७६७) इत्यस्यां **प्रसोमा**ऽ३**देववीतयाइ** (ऊ. सं. ३५९) इति **गौङ्गवम्, प्रसोमदेववीतयाइ** (ऊ.सं. ३६०) इति **शुद्धाशुद्धीयं (पदनिधनशुद्धाशुद्धीयं वा)** चेति सामद्वयं गीयते ॥१७॥

ऋतुं मीढम् ॥१८॥

इन्द्र ऋतुन्नः–(सा. १४५६–७) इति ऋचोरधिष्ठितम् **इन्द्रऋ। तुन्ना**ऽ३४**औहोवा** (ऊ. सं. ३६१) इति **पौरुमीढं** साम भवति ॥१८॥

तं वर्चि श्रुध्ये ॥१९॥ सप्तमः ॥७॥

तं वः सखायः– (सा. १०९८) इत्यस्यामृचि **तंवस्सखा**ऽ२**यः** (ऊ. सं ३६२) इति श्रुध्यं साम गीयते ॥१९॥

अयं सप्तमो विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्वणि अष्टादशः खण्डः ॥१८॥

–◇–

[ऊहगाने संवत्सरपर्वणि एकोनविंशः खण्डः]

ऋतुं मानवाद्यम् ॥१॥

इन्द्र ऋतुन्नः– (सा. १४५६–७) इति ऋचोर्गीयमानम् **इन्द्रऋतुम्। न आभा**ऽ२३४**रा** (ऊ. सं. ३६३) इति यत्साम तन्मानवाद्यमिति निगद्यते ॥१॥

प्राणा पौष्कलम् ।।२।।

प्राणा शिशुर्– (सा. १०१३–५) इति तृचे **प्राणाशाऽ३इशुः** (ऊ. सं ३६४) इति **पौष्कलं** साम भवति ।।२।।

क्रतुं जनित्रम् ।।३।।

इन्द्र **क्रतुन्नः**– (सा. १४५६–७) इति ऋचोरध्यूढम् **इन्द्रक्राऽ३तुन्न आभरा** (ऊ. सं ३६५) इति यत् साम तत् **जनित्राद्य**मिति कथ्यते ।।३।।

सोमः श्रुध्यम् ।।४।।

सोम॰पुनानः– (सा. ६४०–२) इति तृचे **सोम॰पुनाऽ२नः । ऊर्मिणोवा** (ऊ. सं. ३६६) इति **श्रुध्यं** साम गीयते ।।४।।

क्रतुं द्वाजम् ।।५।।

इन्द्र **क्रतुन्नः**– (सा. १४५६–७) इति ऋचोरधिष्ठितम् **इन्द्रक्रतुम्** (ऊ. सं ३६७) इति **भारद्वाजसंज्ञं** साम भवति ।।५।।

अभि सो तिथम् ।।६।।

अभि **सोमासः**– (सा. ८५६–७) इति ऋचोर्गीयमानम् **अभिसामोहाइ** (ऊ. सं. ३६८) इति साम **मैधातिथमित्युच्यते** ।।६।।

तोषि दुक्थम् ।।७।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४) इति ऋचोः **परीतोषिञ्च । ताऽ२सुताम्** (ऊ. सं. ३६९) इति **बार्हदुक्थं** साम गीयते ।।७।।

यस्ते सोमसामाध्यर्धेडम् ।।८।।

यस्ते मदो– (सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदोवरेणियाऽ३ए** (ऊ. सं. ३७०) **इत्यध्यर्धेड**ऌ**सोमसाम** भवति ।।८।।

अदब्धः सु माण्डवम् ।।९।।

अदब्धः सुरभिन्तरः–(**सा. १३१४**bcd) इति पादोनर्चि तृतीयस्तोत्रीयायाम् **अदब्धःस्सूऽ२ । रभिन्तराऽ२ः** (ऊ. सं. ३७१) इति **ऐडमाण्डवं** साम भवति ।।९।।

अस्य जरा ।।१०।।

अस्य प्रत्नाम्– (सा. ७५५–७) इति तृचे **अस्यप्रत्नोवा** (ऊ. सं. ३७२) इति **जराबोधीयं** साम गीयते ।।१०।।

तोषि रवम् ।।११।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४) इति ऋचोः **परीतोषिंञ्चाऽ३तासूऽ२३४ताम्** (ऊ. सं. ३७३) इति **रौरवं** साम भवति ।।११।।

विश्वे देवा निहवः ।।१२।। संवत्सरः ।।२।।

विश्वे देवा मम– (सा. ६१०) इत्यस्यामृचि **आइहीऽ३। आइहा। एहिया। ओऽ२३४वा। हाइ। विश्वेदेवाममभ्शृण्वन्तुऽ३याज्ञाऽ३म्** (ऊ. सं. ३७४) इति **निहवसंज्ञं** साम भवति ।।१२।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्वणि एकोनविंशः खण्डः ।।१९।।

इति श्रीशेणईकुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां प्रथमे प्रपाठक ऊहगाने संवत्सरपर्व समाप्तम् ।।२।।

ऊहगान एकाहपर्व

विंशः खण्डः

प्रति नानदम् ॥१॥

प्रत्यस्मै पिपीषत–(सा. १४४०–२) इति तृचे **प्रत्यस्मैपिपो । षताऽ३इ** (ऊ. सं. ३७५) इति **नानदं** साम गीयते ॥१॥

आ नो विश्वा श्यैतम् ॥२॥

आ नो विश्वासु– (सा. १४९२–३) इति ऋचोर्गीयमानम् **आनोविश्वासु** (ऊ. ए. ३७६) इति साम **श्यैत**मित्यभिधीयते ॥२॥

पुरो दलम् ॥३॥

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–८) इति तृचे **पुरोजिताइ** (ऊ. ए. ३७७) इत्**यौदल**संज्ञं साम भवति ॥३॥

स्वादोः श्यैतम् ॥४॥

स्वादोरित्था (सा. १००५–७) इति तृचे **स्वादोरित्थाविषू** (ऊ. ए. ३७८) इति **श्यैता**भिधं साम गीयते ॥४॥

पवस्वेडानां कर्च्चः ॥५॥

पवस्व मधुमत्तमः– (सा. ६९२) इत्यस्यामृचि **औहोइहवाऽ३होइ । पवस्वमाऽ३धूऽ४मत्तमः** (ऊ. ए. ३७८) **इतोडानाᳪसंक्षार**संज्ञं साम भवति ॥५॥

प्रत्नं यौधा ॥६॥

प्रत्नं पीयूषम्– (सा. १४९४–६) इति तृचे **प्रत्नाऽ३म् । पोऽ३यू । षम्**– (ऊ. ए. ३८०) इति **यौधाजय**संज्ञं साम भवति ॥६॥

शिशुं देव्यम् ॥७॥

शिशुंजज्ञानम्– (सा. ११७५–७) इति तृचे **शाऽ५इशुम्** (ऊ. ए. ३८१) इति **महादेव्यं** साम गीयते ॥७॥

कया स्वारं पर्णम् ॥८॥

कया नश्चित्र आ भुवत्– (सा. ६८२–४) इति तृचे **कयानश्चित्रआभूऽ३वात्** (ऊ ए. ३८२) इति **स्वारंसौपर्णं** साम भवति ॥८॥

परि प्र धन्व सफमेकस्याम् ॥९॥

परि प्र धन्व (सा. १३६७) इत्येकस्यामृचि **परिप्राऽ३ध** (ऊ. ए. ३८३) इति **सफसंज्ञं** साम गीयते ॥९॥

उच्चा स्वारसौपर्णशाक्वरे ॥१०॥

उच्चा ते जातमन्धसः– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चातेजातमन्धाऽ३साः** (ऊ. ए. ३८४) इति **स्वारंसौपर्णम्, उच्चा । तेजातमन्धसाः** (ऊ. ए. ३८५) इति **शाक्वरवर्णं** च सामनी गीयेते ॥१०॥

पुना ष्टम्भलेये ॥११॥

पुनानः सोम धारय– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोहाइ** (ऊ. ए. ३८६) इति **महावैष्टम्भम्, पुनानस्सोमधारया** (ऊ. ए. ३८७) इति **कालेयं** चेति सामद्वयं गीयते ॥११॥

श्राय भरम् ॥१२॥

श्रायन्त इव– (सा. १३१९–२०) इति ऋचोः **श्रायाऽ३न्तोऽ३इवसूरियोवा** (ऊ. ए. ३८८) इति **सौभरं** साम भवति ॥१२॥

तरो वारम् ॥१३॥

तरोभिर्वः– (सा. ६८७–८) इति ऋचोस्**तरोभिर्वाऔहोहाइ** (ऊ. ए. ३८९) इति **वारवन्तीयं (वारवन्तीयोत्तरं वा)** साम गीयते ॥१३॥

अच्छैकस्यां पुरस्तृचे यास्यमैडम् ॥१४॥

इन्द्रमच्छ– (सा. ६९४) इत्यस्यामृचि **आइन्द्राम् । अच्छा** (ऊ. ए. ३९०) इति, **पुरोजिती वो**–(६९७–९) इति तृचे **आइपुराः** (ऊ. ए. ३९१) इति च द्वे **अप्यैडमायास्ये** सामनी भवतः ॥१४॥

स्वानो जरा ॥१५॥

परि स्वानो– (सा. १०९३–५) इति तृचे **परिसुवोवा** (ऊ. ए. ३९२) इति **जराबोधीयं** साम भवति ॥१५॥

वर्णमिषम् ।।१६।।

इषं तोकाय– (सा. ६६६) इत्यस्यामृचि आइषाम् (ऊ. ए. ३६३) इति शाक्वरवर्णं साम भवति ।।१६।।

पुना वषट्कर्चे ।।१७।। प्रथमः ।।१।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५) इत्यैकस्यामृचि पुनानस्सोमधारया (ऊ. ए. ३६४) इति वषट्कारणिधनं साम गीयते ।१७।।

अयं प्रथमो विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्वणि विंशः खण्डः ।।२०।।

[ऊहगान एकाहपर्वणि एकविंशः खण्डः]

तृचे मच्छौपगवम् ।।१।।

इन्द्रमच्छ– (सा. ६८४–६) इति तृचे इन्द्रमच्छा । सुताइमाइ (ऊ. ए. ३६५) इत्यौपगवाख्यं साम गीयते ।।१।।

निषेधः श्रायमयापार्श्वमिन्द्रामहीकर्चाः ।।२।।

श्रायन्त इव– (१३१६) इत्यस्यामृचि श्रायन्तइवा२३सूरियाम् (ऊ. ए. ३६६) इति निषेधः, अया रुचा– (सा. १५६०) इत्यस्याम् अया । रुचाहरा२३१उवा२२३इ (ऊ. ए ३६७) इति गायत्रपार्श्वम् इन्द्रायेन्दो (सा. १०७६) इत्यस्याम् इन्द्राया२३इन्दोमरुत्वताइ (ऊ. ए. ३६८) इत्यामहीयवम्, चेति त्रीण्येकर्चानि सामानि गीयन्ते ।।२।।

पवस्व म लेयं तृचे ।।३।।

पवस्व मधुमत्तमः– (सा. ६६२–३) इति ऋचोः पवस्वा२३मधुमत्तमाः (ऊ. ए. ३६६) इति कालेयं साम भवति ।।३।।

त्वे सो यौधादैर्घे ।।४।।

त्वे सोम प्रथमा– (सा १५०६–८) इति तृचे तुवो२३१। सो२३म (ऊ ए. ४००) इति यौधाजयम्, त्वेसोमप्रथमावृदोहावृगोहाओहा२३ए (ऊ. ए. ४०१) इति दैर्घश्रवसं चेति सामद्वयं गीयते ।।४।।

अधा द्यौतानम् ॥५॥

अघा होन्द्र– (सा. ७१०–२) इति तृचे **हाऽ३ । ओऽ३हाऽ३ (द्विः)। हाउ । आधाही-याऽ२३** (ऊ. ए. ४०२) इति **द्यौतानं** नाम साम भवति ॥५॥

एन्दु मारुतम् ॥६॥

एन्दुमिन्द्राय– (सा. १५०६–११) इति तृचे **एऽ५न्दुमि । द्राऽ३याऽ३सिञ्चता** (ऊ. ए ४०३) इति **मारुतं** साम गीयते ॥६ ॥

स्वादि जरा ॥७॥

स्वादिष्ठया– (सा. ६८६–६१) इति तृचे **स्वादिष्ठयोवा** (ऊ.ए. ४०४) इति **जराबोधीयं** साम भवति ॥७॥

नदं वः श्रुध्यम् ॥८॥

नदं वः– (सा. १५१२) इत्यस्यामृचि **नदंओऽ२द । तीनोवा** (ऊ. ए. ४०५) इति **श्रुध्यं** साम गीयते ॥८॥

देवो दर्शि ज्ञीयम् ॥९॥

देवो वः– (सा. १५१३–४) इति ऋचोर्गीयमानं **देवोऽ५वः** (ऊ. ए. ४०६) इति साम. तद्देव **अदर्शि गातुवित्** (सा. १५१५–७) इति तृचे गीयमानम् **अदाऽ५र्शि** (ऊ.ए. ४०७) इति च साम **यज्ञायज्ञीयमि**त्युच्यते ॥६॥

उत्तो मही ॥१०॥

उत्ते बृहन्तो– (सा. १५४१–३) इति तृचे **उत्तेबृऽ३हन्तोअर्चयः** (ऊ. ए. ४०८) इत्या**महीयवं** नाम साम भवति ॥१०॥

मन्द्र जरा ॥११॥

मन्द्रꣳहोतारम्– (सा. १५४३) इत्यस्यामृचि **मन्द्रꣳहोतावा** (ऊ. ए. ४०९) इति **जराबोधीयं** साम गीयते ॥११॥

पाहि रवं तृचे ॥१२॥

पाहि नो अग्न– (सा. १५४४–५) इति ऋचोरध्यूढं **पहिनोअग्नाऽ३आइकाऽ२३४या** (ऊ. ए. ४१०) इति साम **रौरवमिति** कथ्यते ॥१२॥

कर्चे दैर्घम् ।।१३।।

पाहि नो अग्न- (सा. १५४४) इत्यस्यामृचि **पाहिनोअग्नएकयाओहाओहाऽ३ए** (ऊ. ए) ४११) इति **दैर्घश्रवसं** नाम साम गीयते ।।१३।।

विश्वस्मात्समन्तम् ।।१४।।

पाहि विश्वस्मात्- (सा १५४५) इत्यस्यामृचि **पाहिविश्वस्माद्रक्षसाः** (ऊ. ए. ४१२) इति **समन्तसंज्ञं** साम भवति ।।१४।।

तास्वेव जयम् ।।१५।।

तास्वेव पाहिनो अग्न-(सा ५४४-५) इत्येतास्वेव स्तोत्रियासु **पाहाऽ३१३। नोऽ३आग्ने** (ऊ. ए. ४१३) इति **यौधाजयमिति** साम गीयते ।।१५।।

इन औशने ।।१६।। द्वितीयः ।।२।।

इनो राजन्- (सा. १५४६-८) इति तृचेऽधिष्ठितम् **आइनाः। राजन्नरताइः** (ऊ ए ४१४) इति यद् गानं **तदौशनमि**त्युच्यते ।।१६।।

अयं द्वितीयो विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्वणि एकविंशः खण्डः ।।१६।।

[ऊहगान एकाहपर्वणि द्वाविंशः खण्डः]

कया ते देव्यम् ।।१।।

कया ते अग्ने-(सा. १५४९-५१) इति तृचे **काऽ५या। ते आऽ३ग्नेऽ३ अङ्गिराः** (ऊ. ए. ४१५) इति **वामदेव्यमिति** विदितं साम गीयते ।।१।।

अग्न आया धसम् ।।२।।

अग्न आ याहि- (सा. १५५२-३) इति ऋचोर्गीयमानम् **आऽ२३४ग्नआयाहिय। ग्नाऽ३भाइः** (ऊ. ए. ४१६) इति साम **नौधस**मित्युच्यते ।।२।।

अच्छ लेयम् ।।३।।

अच्छा नः– (सा. १५५४–५) इति ऋचोरच्छाना ऽ३ःशीरशोचिषाम् (ऊ. ए. ४१७) इति **कालेयं** साम गीयते ।।३।।

अदा संिहतम् ।।४।।

अदाभ्य४पुर एता– (सा. १५५६–८) इति तृचे **अदाभ्य४पुरः । आऽ२३इता** (ऊ. ए. ४१८) इति **संिहितं** साम गीयते ।।४।।

भद्रोऽग्नेवाजसफष्कले कर्चौ ।।५।।

भद्रो नो अग्नि:– (सा. १५५९) इत्यस्यामृचि **भद्रोनोऽ३अग्नि:** (ऊ. ए. ४१९) इति **सफम्, अग्ने वाजस्य–** (सा. १५६१) इत्यस्यामृचि **अग्नेवाऽ३जस्य** (ऊ. ए. ४२०) इति **पौष्कलं** च सामनी गीयेते ।।५।।

तृचे श्रुध्यम् ।।६।।

अग्ने वाजस्य– (सा. १५६१–६३) इति तृचे **अग्नेवाजाऽ२स्य** (ऊ. ए. ४२१) इति **श्रुध्यमिति** साम गीयते ।।६।।

विशो वाश्वमृचि ।।७।।

विशोविशो वो– (सा. १५६४) इत्यस्यामृचि **विशोऽ३१ ।वाऽ३इशो** (ऊ. ए. ४२२) इति **श्यावाश्वसंज्ञं** साम भवति ।।७।।

तृचे न्धीगवज्ञीये ।।८।।

विशोविशो वो अतिथिम्– (सा. १५६४–६) इति तृचे **विशोविशोवोऽ१अताइथाइम्** (ऊ. ए. ४२३) इत्यान्धीगवम्, **विशोऽ५वि** (ऊ. ए. ४२४) इति **यज्ञायज्ञीयं** चेति सामद्वयं गीयते ।।८।।

समिध्दं ज्ञीयकावे ।।९।।

समिद्धमग्निंसमिधा– (सा. १५६७–९) इति तृचे **समाऽ५इद्धम्** (ऊ. ए. ४२५) इति **यज्ञायज्ञीयम्, समोवा । धमग्निंसमिधा** (ऊ. ए. ४२६) इति **कावं** चेति द्वे सामनी गीयेते ।।९।।

उप त्वा वारम् ।।१०।।

उपं त्वा जामयः– (सा. १५७०–२) इति तृचे **उपत्वाजाऔहोहाइ** (ऊ. ए. ४२७) इति **वारवन्तीयाभिधं** साम भवति ।।१०।।

उच्चेषन्तोक जरा ।।११।।

उच्चा ते जातम्– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चातेजोवा** (ऊ. ए. ४२८) इति, **इषं तोकाय** (सा. ६६६) इत्यस्यामृचि **इषन्तोकोवा** (ऊ. ए. ४२६) इति च **जराबोधीयनाम्नी** सामनी भवतः ।।११।।

स्वासु वषट् ।।१२।।

स्वासु प्रकृतिषु **अभि त्वा पूर्वपीतये**– (सा. १५७३–४) इति ऋचोर**भित्वापूर्वपीतये** (ऊ. ए. ४३०) इति **वषट्कारणिधनं** नाम साम भवति ।।१२।।

प्रसो तृचे गौङ्गवम् ।।१३।।

प्र सोम देववीतये– (सा. ७६७–८) इति **तृचे** तिसृषु स्तोत्रीयासु **प्रसोमाऽ३देववीतयाइ** (ऊ. ए. ४३१) इति **गौङ्गवाख्यं** साम गीयते ।।१३।।

शग्ध्यू हार ।।१४।।

शग्ध्यूऽ३षु– (सा. १५७६–८०) इति ऋचोः **शग्ध्यूष्वौहोऽ२इशचीपताइ** (ऊ. ए.४३२) इति **हारायणाभिधं** साम भवति ।।१४।।

त्वं कौलमलम् ।।१५।।

त्वँ**ह्ये हि** (सा. १५८१–२) इति ऋचोर्गीयमानं **तुवाऽ३**ँ**होऽ३एहिचेरवाइ** (ऊ. ए. ४३३) इति साम **कौलमलबर्हिष**मित्यभिधीयते ।।१५।।

आशु मदच्युतः कर्चे ।।१६।। तृतीयः ।।३।।

प्र सोमासो मदच्युतः– (सा. ७६६) इत्यस्यामृचि **प्रसोमासोम** (ऊ. ए. ४३४) इति **आशुभार्गवं** साम गीयते ।।१६।।

अयं **तृतीयो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्वणि द्वाविंशः खण्डः ।।२२।।

[ऊहगान एकाहपर्वणि त्रयोविंशः खण्डः]

प्रध सत्रा प्रसुवाश्वं कर्चौ ।।१।।

प्र धन्वा सोम– (सा. ५६७) इत्यस्यामृचि **प्रधा॒३४। न्वासोमजागृविः** (ऊ. ए. ४३५) इति **सत्रासाहीयम्, प्र सुन्वानाय** (सा. १३८६) इत्यस्यामृचि **प्रसू॒३१। न्वा॒३ना** (ऊ. ए. ४३६) इति **श्यावाश्वं** चेति सामनी गीयेते ।।१।।

औदलं तृचे ।।२।।

प्र सुन्वानाय (सा. १३८६–८) इति तृचे **प्रसुन्वाना** (ऊ. ए. ४३७) इत्यौ**दलं** साम भवति ।।२।।

प्र दै ज्ञीयम् ।।३।।

प्र दैवोदासो अग्निर्– (सा. १५१७, १५१६ & १५१५) इत्यासु तिसृषु ऋक्षूत्क्रमेण पठितासु **प्रदे॒५व:। दा॒३सो॒३आग्नाइ:** (ऊ. ए. ४३८) इति **यज्ञायज्ञीयं** साम भवति । अस्य च साम्न आधारभूतस्य तृचस्य ऋचामुत्तमायाः प्रथमात्वेन प्रथमायाश्चोत्तमात्वेन क्रियते तु पाठः । मध्यमा परं यथास्थानं तिष्ठति । एवं वक्रगत्या गीयमानत्वादस्य साम्नो **वक्रयज्ञायज्ञीया**मिति च वर्तते वैदिको व्यपदेशः ।।३।।

स्वासु दैर्घम् ।।४।।

यो विश्वा दयते– (सा.१५८३–४) इति ऋचोः **स्वासु** योनिषु **यो विश्वादयतेवस्वो-हाओहा॒ए** (ऊ. ए. ४३९) इति **दैर्घश्रवसं** नाम साम गीयते ।।४।।

शग्ध्यू वर्तः ।।५।।

शग्ध्यू॒३षु–(सा. १५७९–८०) इति ऋचोर्गीयमानं **शग्धा॒३ऊ॒३षुशचीपतोवा** (ऊ. ए. ४४०) इत्य**भीवर्तसंज्ञं साम भवति** ।।५।।

स्वादि ष्कृतम् ।।६।।

स्वादिष्ठया– (सा. ६८९–९१) इति तृचे **स्वाष्ठियामदाहाउष्ठाया** (ऊ. ए. ४४१) इति **हाविष्कृता**भिधं साम गीयते ।।६।।

अस्य ष्मतम् ।।७।।

अस्य प्रत्नाम्– (सा. ७५५–७) इति तृचे **हावस्यप्रत्नामनुद्युत॑हाउ** (ऊ. ए. ४४२) इति यत् साम गीयते तदुच्यते **हाविष्मता**मिति ।।७।।

यस्ते हितम् ।।८।।

यस्ते मदो– (सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदेव** (ऊ. ए. ४४३) इति **सꣳहिताख्यं** साम गीयते ।।८।।

अयं पू वाश्वम् ।।९।।

अयं पूषा– (सा. ८१८–७०) इति तृचे **अयाऽ३१म् । पूऽ३षा** (ऊ. ए. ४४४) इति **श्यावाश्वसंज्ञं** साम भवति ।।९।।

विपश्चितो भार्गवम् ।।१०।।

प्र सोमासो विपश्चितो– (सा. ७६४–५) इति तृचे **प्रसोमासोवि** (ऊ. ए. ४४५) इति **आशुभार्गवनाम** साम गीयते ।।१०।।

स्वासु यौक्तस्रुचम् ।।११।।

स्वासु योनिषु **इन्द्रमिद्देवतातये–** (सा. १५८७–८) इति ऋचोर्गीयमानम् **इन्द्रमिद्देवता । तयाइ** (ऊ. ए. ४४६) इति साम **यौक्तस्रुच**मिति नाम्ना ज्ञायते ।।११।।

प्र सुन्वा गौतमं तृचे ।।१२।।

प्र सुन्वानाय– (सा. १३८६–८) इति **तृचे**ऽध्यूढं **प्रसुन्वानायअन्धसाः** (ऊ. ए. ४४७) इति साम **गौतम**मिति निगद्यते ।।१२।।

वृषाजिगस्वारपर्णे ।।१३।।

वृषा पवस्व धारया– (सा.८०३–५) इति तृचे **वृषापवा** (ऊ. ए. ४४८) **इत्याजिगम्, वृषापवस्वधारयाऽ३या** (ऊ. ए. ४४९) इति **स्वारसौवर्णं** चेति सामद्वयं गीयते ।।१३।।

पुना दैर्घम् ।।१४।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोर्गीयमानम् **पुनानस्सोमधारया ओहाऽ३ए** (ऊ. ए. ४५०) इति यत्साम तदभिधीयते **दैर्घश्रवस**मिति ।।१४।।

यस्ते सुरूपोत्तरम् ।।१५।।

यस्ते मदो– (सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदौहोऽ२ । इया** (ऊ. ए. ४५१) इति **सुरूपोत्तरं** साम गीयते ।।१५।।

त्वꣳहि शङ्कु ।।१६।।

त्वꣳह्या३ङ्ग– (सा. ६३८–९) इति ऋचोरध्यूढं **तुवꣳहिया । ए३२** (ऊ. ए. ४५२) इति यत्साम तत् **शङ्कु**नाम्ना प्रथितं भवति ।।१६।।

सुज्ञा पवस्व देवासितमयं पूषेति ।।१७।। चतुर्थः।।४।।

पवस्व देव वीतये– (सा. १३२६–८) इति तृचे **पवस्वदा । वपीतयाइ** (ऊ. ए. ४५३) इति **सुज्ञानम्, अयं पूषा–** (सा. ८१८–२०) इति तृचे **अयंपूषारयाइः** (ऊ. ए. ४५४) इति **आसिताद्यं** चेति सामनी गीयेते ।।१७।।

अयं **चतुर्थो** विंशः

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्वणि त्रयोविंशः खण्डः ।।२३।।

--◇--

[ऊहगान एकाहपर्वणि चतुर्विंशः खण्डः]

उच्चा ऋषभसूक्ते ।।१।।

उच्चा ते जातम् – (सा. ६७२–४) इति तृचे **हाहाउच्चातेजा** (ऊ. ए. ४५५) इति **ऋषभःपवमानः, उच्चातेजातमौ । हौ–**(ऊ. ए. ४५६) इति **गौषूक्तं** चेति सामद्वयं **गीयते** ।।१।।

अभि सोमोत्सेधः ।।२।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचोर्गीतम् **अभिसोमासआयवः । पव** (ऊ. ए. ४५७) इत्यु**त्सेध**संज्ञं साम भवति ।।२।।

स्वानो वारम् ।।३।।

परि स्वानो गिरिष्ठाः– (सा. १०९३–५) इति तृचे **परिसुवाऔहोहाइ** (ऊ. ए. ४५८) इति **वारवन्तीयं** साम भवति ।।३।।

प्राणा श्रुध्यम् ।।४।।

प्राणा शिशुर्महीनाम्– (सा. १०१३)–५) इति तृचे **प्राणाशिशूऽ२र्म । हीनोवा** (ऊ. ए. ४५९) इति **श्रुध्यं** साम गीयते ।।४।।

पुरो निषेधः ॥५॥

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितीवोऽ३अन्धसाः** (ऊ. ए. ४६०) इति **निषेधाख्यं** साम भवति ॥५॥

प्र धन्व वर्यः ॥६॥

परि प्र धन्व– (सा. १३६७–९) इति तृचे **परिप्रधा। न्वाऽ२ईऽ२३४न्द्रा** (ऊ. ए. ४६१) इति **वाजदावर्यो** नाम साम गीयते ॥६॥

जिघ्न महो ॥७॥

पवमानस्य जिघ्नतः– (सा. १३१०–२ इति तृचे **पवमा३नस्यजिघ्नताः** (ऊ. ए. ४६२) इत्**यामहीयवं** साम भवति ॥७॥

साकं पार्थम् ॥८॥

साकमुक्षो– (सा. १४१८–२०) इति तृचे ओऽ३होऽ३होइ **। साकमुक्षो** (ऊ. ए. ४६३) इति यद् गीयते तत् **पार्थसंज्ञितं** भवति ॥८॥

इमा उ त्वा श्यैतम् ॥९॥

इमा उ त्वा– (सा. १६०७–८) इति ऋचोरिमाउत्वापुरू **। वसाऽ३४ओहोवा** (ऊ. ए. ४६४) इति **श्यैतं** नाम साम गीयते ॥९॥

यस्य लेयम्॥१०॥

यस्यायं विश्व– (सा. १६०९–१०) इति ऋचोर्गीतम् **यस्यायाऽ३म् विश्वाअर्याः** (ऊ. ए. ४६५) **इति** साम **कालेयमिति** कथ्यते ॥१०॥

पवमा सꣳहितम् ॥११॥

पवमानो अजीजनत्– (सा. ८८९–९१) इति तृचेऽध्यूढं **पवमानोअ। जाऽ२इजनात्** (ऊ. ए. ४६६) **इतीदं** साम **सꣳहित**मिति ब्रूयते ॥११॥

आसो-गोमघ्नः सफश्रुध्ये ॥१२॥

आ सोता परि– (सा. १३९४–५) इति ऋचोरासोताऽ३परि (ऊ. ए. ४६७) इति **सफम्, गोमघ्न इन्दो** –(सा. १६११–३) इति तृचे **गोमघ्नाऽ२इन्दो** (ऊ. ए. ४६८) इति **श्रुध्यं** चेति सामनी गीयेते ॥१२॥

अभी नो श्यावागवे ॥१३॥

अभी नो वाजसातमम्– (सा. १२३८–४०) इति तृचे **अभाऽ३१इ । नोऽ२वा** (ऊ. ए. ४६९) इति **श्यावाश्वम्, अभिनोवाजसाऽ१तामाम्** (ऊ. ए. ४७०) **इत्यान्धीगवं** चेति सामद्वयं गीयते ॥१३॥

अञ्जते कावम् ॥१४॥

अञ्जते व्यञ्जते– (सा. १६१४–६) इति तृचे **अञ्जोवा । ताइवियञ्जताइ** (ऊ. ए. ४७१) इति **कावसंज्ञं** साम भवति ॥१४॥

तोषि दꣳष्ट्रोत्तरम् ॥१४॥

परीतो षिञ्चता- (सा. १३१३– ४) इति ऋचोर्गीतं **परीतोषिञ्चतासुतमैंयादौ** (ऊ. ए. ४७२) इतीदं सामाष्टादꣳष्ट्रोत्तरमिति कथ्यते ॥१५॥

अभि त्वा कण्वरम् ॥१६॥

अभि त्वा शूर-- (सा ३८०–१) इति ऋचोर**भित्वाशूरनोनुमाः** (ऊ. ए. ४७३) इति **कण्वरथन्तरं साम** भवति ॥१६॥

आ नो दोविशीयम् ॥१७॥ पञ्चमः ॥५॥

आ नो विश्वासु– (सा. १४९२–३) इति ऋचोर्गीतम् **आनोविश्वासुहव्यमोहा । ओहाऽ३ए** (ऊ. ए. ४७४) इतीदं साम **सदोविशीयमि**ति कथ्यते ॥१७॥

अयं **पञ्चमो** विंशः

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्वणि चतुर्विंशः खण्डः ॥२४॥

–◆–

[ऊहगाने एकाहपर्वणि पञ्चविंशः खण्डः]

परित्यꣳश्यावागवे ॥१॥

परि त्य ꣳ हयतम् –(सा. २३२९–३१) इति तृचे **पराऽ३१इ । त्याऽ३ꣳह** (ऊ. ए. ४७५) इति **श्यावाश्वम्, परित्यꣳहयंताऽ१ꣳहाराइम्** (ऊ. ए. ४७६) **इत्यान्धीगवं** चेति द्वे सामनी गीयेते ॥१॥

पवित्रं कावम् ।।२।।

पवित्रं ते– (सा. ८७५–७) इति तृचे **पवोवा । त्रन्तोविततंम्रा** (ऊ. ए. ४७७) इति यद् गान गीयते **तत्कावमित्युच्यते** ।।२।।

स्वादि मौक्षम् ।।३।।

स्वादिष्ठया– (सा. ६८६–६१) इति तृचे **स्वादिष्ठयामदिष्ठया । औहोवा** (ऊ. ए. ४७८) इति **दक्षणिधनमौक्षं** नाम साम भवति ।।७।।

ज्ञीयर्क्षु विशीयम् ।।४।।

यज्ञा यज्ञा वो–(सा. ७०३–४) इति **ऋचोर्यज्ञायज्ञाहुम्स्थीवोऽ३अग्नयाइ** (ऊ. ए. ४७६) इति **विशोविशीयाभिधं** साम भवति ।।४।।

त्वन्नश्चि वारम् ।।५।।

त्वन्नश्चित्रः– (सा. १६२३–४) इति ऋचोस्तु**वन्नश्चाऔहोहाइ** (ऊ.ए. ४८०) इति **वारवन्तीयं** साम गीयते ।।५।।

उच्चा स्वारसैन्धुक्षितम् ।।६।।

उच्चा ते– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चातेजातमन्धसाः** (ऊ. ए. ४८१) इति **स्वारसैन्धुक्षितं** साम भवति ।।६।।

तोषिं वरुणसाम ।।७।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४.) इति ऋचोर्गीतं **परीतोषिञ्चतासुतोवा । ओवा** (ऊ. ए. ४८२) इति यत् साम तद् **वरुणसामे**त्युचते ।।७।।

यस्ते काक्षी ।।८।।

यस्ते मदो– (सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेमाऽ३दोवरेणियाः** (ऊ. ए. ४८३) इति **काक्षीवतं** नाम साम गीयते ।।८।।

अच्छ दासम् ।।९।।

इन्द्रमच्छ– (सा. ६९४–६) इति तृचे **इन्द्राऽ३१म् । अच्छाऽ३१२३४** (ऊ. ए. ४८४) इति **दैवोदास**नामकं साम भवति ।।६।।

पुरो वाध्यूवैतहव्यसोमसामत्रासानि ॥१०॥

पुरोजिती वो अन्धस– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरा४पुरा:** (ऊ. ए. ४८५) इत्यानूपवाध्यूश्वम्, **पू५रोजि** (ऊ. ए. ४८६) इति **वैतहव्यमोकोनिधनम्**, **पुरोजिता ऽ२इवोअन्धसा:** (ऊ. ए. ४८७) इति **सोमसाम, पूऽ२३४। र: । जिताइ** (ऊ. ए. ४८८) **त्रासदस्यवं** चेति चत्वारि सामानि गीयन्ते ॥१०॥

अग्ने त्वॐसत्रा ॥११॥

अग्ने त्वन्नो– (सा. ११०७–९) इति तृचे **अग्नाऽ३इ४ । त्वन्नोअन्तम:** (ऊ. ए. ४८९) इति **सत्रासाहीयं** साम भवति ॥११॥

अभि सो दोविशीयम् ॥१२॥

अभि सोमास आयव:– (सा. ८५६–७) इति **ऋचोरभिसोमासआयवओहाओहाऽ३ए** (ऊ. ए. ४९०) इति **सदोविशीयाख्यं** साम गीयते ॥१२॥

स्वासु वारम् ॥१३॥

अश्वं न त्वा– (१६३४–६) इति तृचे **स्वासु** प्रकृतिषु **अश्वन्नत्वाऔहोहाइ** (ऊ. ए. ४९१) इति **वारवन्तीयं** साम भवति ॥१३॥

प्रतूर्तिषु वर्त: ॥१४॥

त्वमिन्द्र प्रतूर्तिषु– (सा. १६३७–८) इति **ऋचोस्तुवाऽ३माऽ३इन्द्रप्रतूर्तिष्वोवा** (ऊ. ए. ४९२) इत्य**भीवर्तसंज्ञं** साम भवति ॥१४॥

प्रत्नामृषभ: ॥१५॥

अस्य प्रत्नाम्– (सा. ७५५–७) इति तृचे **हाहावस्यप्रत्नाम्** (ऊ. ए. ४९३) इति **ऋषभ४पवमानाभिधं** साम गीयते ॥१५॥

तोष्युत्सेधे ॥१६॥ षष्ठ: ॥६॥

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४) इति ऋचो: **परीतोषिञ्चतासुतम् । सोम:** (ऊ. ए. ४९४) इत्**युत्सेधसंज्ञं** साम गीयते ॥१६॥

अयं **षष्ठो**ऽविंश: ॥

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्वणि पञ्चविंश: खण्ड: ॥२५॥

--◇--

[ऊहगान एकाहपर्वणि षड्विंशः खण्डः]

उत्सेध एव श्रीणम् ।।१।।

श्रीणन्तो गोभिरुत्तरम्– (सा. १३१४d–५) इति सपादर्चि **श्रीणन्तोगोभिरुत्तरम् । श्रीण ।** (ऊ. ए. ४९५) इत्यप्युत्सेधसंज्ञमेव साम भवति ।।१।।

अच्छ विशीयम् ।।२।।

इन्द्रमच्छ– (सा. ६९४–६) इति तृचे गीतम् **इन्द्रमच्छहुम्स्थिसूऽ३तइ माइ** (ऊ. ए. ४९६) इतीदं साम **विशोविशीयमित्युच्यते** ।।२।।

अयं पू निषेधः ।।३।।

अयं पूषा– (सा. ८१८–२०) इति तृचे **अयंपूषाराऽ३यिर्भगाः** (ऊ. ए. ४९७) इति निषेधसंज्ञं साम भवति ।।३।।

इन्दुः पुष्पम् ।।४।।

इन्दुरश्वो न कृत्व्यः– (सा. ६९८d–९) इति सपादर्चि तृतीयस्तोत्रीयायां **इन्दुरश्वोन-कृत्वियः** (ऊ. ए. ४९८) **इत्यर्कपुष्पाभिधं** साम गीयते ।।४।।

च्यावनमेकस्यां पवस्व ।।५।।

पवस्व **मधुमत्तमः**– (सा. ६९२–३) इत्ये**कस्यामृचिपवाऽ२३४स्वम । धुमाऽ२३४त्तमाऽ६:** (ऊ. ए ४९९) इति **च्यावनं** नाम साम गीयते ।।५।।

तं वः पुरो जनित्रे ।।६।।

तं वो दस्मम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचो**स्तम्वोदाऽ३स्ममृतीषहाम्** (ऊ. ए. ५००) इति **जनित्राद्यम्, पुरोजिती वो**– (सा. ६८७–९) इति तृचे **पुरोजितीवोअ । धसाऽ३:** (ऊ. ए. ५०१) इति **जनित्रोत्तरं** चेति द्वे सामनी गीयेते ।।६।।

पुना तिथम् ।।७।।

पुनानः सोम–(सा. ६७५–६) इति ऋचोर्गीतं **पुनानस्सोहाइ** (ऊ. ए. ५०२) इति यत्साम विद्यते **तन्मैधातिथमिति** निगद्यते ।।७।।

तं वः शुद्धापदान्तम् ॥८॥

तं वो दस्मम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचोस्तंवोदस्ममृतीषहाम् (ऊ. ए. ५०३) इति **पदनिधनशुद्धाशुद्धीयं (पदान्तशुद्धाशुद्धीयं** वा) साम गीयते ॥८॥

स्वादिमच्छगौषूक्ताश्वसूक्त एकचर्चौ ॥९॥

स्वादिष्ठया- (सा. ६८६) इत्यस्यामृचि **स्वादिष्ठयामदौ । हौहोवाहाइ** (ऊ. ए. ५०४) इति **गौषूक्तम्, इन्द्रमच्छ**– (सा. ६९४) इत्यस्याम् **आऔहोवाहाइ । इन्द्रमच्छा** (ऊ. ए ५०५) **इत्याश्वसूक्तं** चेति सामनी गीयेते ॥९॥

यज्ञेह्यूषु तन्तेश्रुधीति च वाराणि ॥१०॥

यज्ञायज्ञा वो– (सा. ७०३–४) इति ऋचोर्यज्ञायज्ञाऔहोहाइ । (ऊ. ए. ५०६) इति, **एह्यूषु ब्रवाणि**– (सा. ७०५–७) इति तृचे **एहियूषाऔहोहाइ** (ऊ.ए. ५०७) इति, **तं ते मदम्**– (सा. ८०८–२) इति **तन्तेमदाऔहोहाइ** (ऊ. ए. ५०८) इति, **श्रुधी हवम्**– (सा. ८८३–५) इति तृचे **श्रुधीहवाऔहोहाइ** (ऊ. ए. ५०९) इति च भवन्ति **चत्वारि वारवन्तीयानि** । इमानि **वारवन्तीयोत्तराणी**त्यपि कथ्यन्ते ॥१०॥

पिबोत्सेधनिषेधौ ॥११॥

पिबा सुतस्य रसिनो– (१४२१–१) इति ऋचोः **पिबासुतस्यरसिनः** (ऊ. ए. ५१०) इत्युत्सेधसंज्ञम्, **पिबासुतस्य३२रसिनाः** (ऊ. ए. ५११) इति **निषेधसंज्ञं** चेति द्वे सामनी गीयेते ॥११॥

उच्चा पर्णमैडम् ॥१२॥

उच्चा ते- (सा. ६७२–४) इति तृचे गीतम् **उच्चातेजोवा** (ऊ. ए. ५१२) इतीदं सामैडं-**सौपर्ण**मित्युच्यते ॥१२॥

दुहा समन्तं पङ्क्त्याम् ॥१३॥

दुहान ऊधर्दिव्यम्– सा. ६७७) इत्यस्यामृचि **दुहानऊधर्दिवियाम्** (ऊ.ए. ५१३) इति **समन्तसंज्ञं** साम गीयते ॥१३॥

पुना वरुणसाम्नि ।।१४।। सप्तमः ।।७।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोर्गीतं **पुनानस्सोमधारयोवा । ओवा** (ऊ. ए. ५१४) इतीदं साम **वरुणसामेति** कथ्यते ।।१४।।

अयं **सप्तमो** विशः ।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्वणि षड्विंशः खण्डः ।।२६।।

[ऊहगान एकाहपर्वणि सप्तविंशः खण्डः]

तवाहं मन्तजये ।।१।।

तवाहꣳसोम रारण– (सा. ६२२–४) इति ऋचोस्**तवाहꣳसोमरारण** (ऊ. ए. ५१५) इति **समन्तम्, तवा ऽ३१।हा ऽ३ꣳसो । म** (ऊ. ए. ५१६) इति **यौधाजयं** चेति **सामद्वयं** गीयते ।।१।।

रेवतीर्दव्यम् ।।२।।

रेवतीर्नः– (सा.१०८४–६) इति तृचे **रेऽ५व । तीर्ना ऽ३स्सा ऽ३ध** (ऊ. ए. ५१७) इति **वामदेव्यसंज्ञं** साम गीयते ।।२।।

स्वासु सत्रा ।३।।

त्यमु बः– (सा. १६४२–४) इति तृचे **स्वासु** प्रकृतिषु **त्या ऽ३४म् । उवस्सत्रासाहम्** (ऊ. ए. ५१८) इति **सत्रासाहीयाख्यं** साम भवति ।।३।।

भरं तव त्यत् ।।४।।

तव त्यदिन्द्रियम्– (सा. १६७५–७) इति तृचे **तवा ऽ३त्या ऽ३दिन्द्रियम्बृहोवा** (ऊ. ए. ५१९) इति **सौभराभिधं** साम भवति ।।४।।

पुरो जागतꣳसोमसाम यदभित्यमिति ।।५।।

अभि त्यं मेषम्– (सा. ३७६) इत्यस्यामृचि ग्रामेगेये यद् **जागतꣳसोमसाम** (**वैखानꣳसोमसाम** वा) वर्तते तदेवात्र **पुरोजिती वो**– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजा ऽ३ इतीवोअन्धसाः** (ऊ. ए. ५२०) इत्येवंरूपेण गीयते ।।५।।

प्रत्नं महो ।।६।।

प्रत्नं पीयूषम्– (सा. १४६४ab) इति ऋग्भागे **प्रत्नंपीऽ३यूषंपूर्वियाम्** (ऊ. ए.५२१) इत्यामहीयवं साम भवति ।।६।।

इन्द्रं पर्णमैडम् ।।७।।

इन्द्रमभि– (सा. १४६४c–५a) इति पादद्वय **इन्द्रमभीवा** (ऊ. ए. ५.२२) **इत्यैड**-सौपर्णमिति साम गीयते ।।७।।

वसुरुचः सत्रा ।।८।।

वसुरुचो दिव्याः– (सा. १४६५bc) इति पादद्वये **वसूऽ३४ । रुचोदिव्याअ । भोऽ६वा** (ऊ. ए. ५२३) इति **सत्रासाहोयं** साम भवति ।।।८।।

अध यदोविशीयम् ।।९।।

अध **यदिमे**– (सा. १४६६) इत्यस्यामृचि **अधयदिमेपवमाओहाओहाऽ३ए** **(ऊ. ए. ५२४)** इति गीयमानं यत् साम तत्**सदोविशीय**मिति कथ्यते ।।६।।

प्रत्नमुत्सेधः ।।१०।।

प्रत्नं **पीयूषम्**– (सा. १४६४–६) इति तृचे **प्रत्नंपीयूषंपूर्व्यंयदु** (ऊ. ए. ५२५) इत्युत्सेधसंज्ञ साम भवति ।।१०।।

तदिदा श्यैतम् ।।११।।

तदिदास– **(सा १४८३–५)** इति तृचे **तदिदासभुव** (ऊ. ए. ५२६) इति **श्यैतं नाम** साम गीयते ।।११।।

रक्षः सुरूपोत्तरम् ।।१२।।

रक्षोहा **विश्वचर्षणिर्**– (सा. ६६०) इत्यस्यामृचि **रक्षोहावौहोऽ२ । इया** (ऊ. ए. ५२७) इति यत्साम भवति तत्**सुरूपोत्तर**मित्युच्यते ।।१२।।

सुमन्मा वारम् ।।१३।।

सुमन्मा वस्वी– (सा. १६५४–६) इति तृचे **साऔहोहाइ । माऽ२३४न्मा** (ऊ. ए.५२८) इति **वारवन्तीयं** साम **गीयते** ।।१३।।

पुना वैयश्वं कर्चः ॥१४॥

पुनानः सोम– (सा. ६७५) इत्यस्य'मृचि गीयमानं **पुनानस्सोमधारया३ए** (ऊ. ए. ५२९) इतीदं साम **वैयश्व**मिति कथ्यते ॥१४॥

वषडन्तमुत्सः ॥१५॥

उत्सो देवो– (सा. ६७५d–६ab) इति पादत्रये मध्यमस्तोत्रीयायां गीयमानं **उत्सो-देवोहिरण्ययः** (ऊ. ए. ५३०) इतीदं साम **वषट्कारणिधन**मित्युच्यते ॥१५॥

यस्ते सत्रा ॥१६॥

यस्ते मदो वरेण्यः– (सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेऽ२३४मदोवरेणियः** (ऊ. ए. ५३१) इति गीयमानं साम **सत्रासाहीय**मिति कथ्यते ॥१६॥

पवस्व काशीचीनेडम् ॥१७॥ एकाहाः॥३॥

पवस्व मधुमत्तमः– (सा. ६९२–३) इति ऋचोर्गीयमानं **पवस्वमधु । माऽ२त्तमाः** (ऊ. ए. ५३२) इतीदं साम **प्रतीचीनेडंकाशीत**मिति विदितं भवति ॥१७॥

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्वणि सप्तविंश: खण्डः ॥२७॥

इति श्री**शेणई**कुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
प्रथमे प्रपाठक ऊहगान एकाहपर्व समाप्तम् ॥३॥

इति प्रथमः प्रपाठकः ॥

द्वितीयः प्रपाठकः

ऊहगानेऽहीनपर्व

प्रथमः खण्डः

पन्यं कक्षम् ।।१।।

पन्यंपन्यमित्– (सा. १६५७–९) इति तृचे **पन्यंपन्यमित्सोतारः** (ऊ. अ. ५३३) इति गीयमानं साम **श्रौतकक्षमिति** कथ्यते ।।१।।

आ त्वादꣳष्ट्रं पूर्वम् ।।२।।

आ त्वा विशन्तु– (सा. १६६०–२) इति तृचे **आत्वाविशन्त्विन्दवः** (ऊ. अ. ५३४) इत्याष्टादꣳष्ट्रम्पूर्वमिति साम गीयते ।।२।।

परिस्वा सुरूपोत्तरम् ।।३।।

परि स्वानः– (सा. १०९३–५) इति तृचे **परिसुवौहोऽ२** (ऊ. अ. ५३५) इति **सुरूपोत्तरसंज्ञं** साम भवति ।।३।।

स्वासु हविष–जरा–मार्गीयवानि ।।४।।

परि प्र धन्व– (सा. १३६७–९) इति तृचे **परीऽ३होइ । प्रधाऽ२३४न्वा** (ऊ. अ. ५३६) इति **सौहविषम्** (**स्वर्वन्निधनसौहविषं** वा), **जराबोध–** (सा. १६६३–५) इति तृचे **जराबोधोवा** (ऊ. अ. ५३७) इति **जराबोधीयम्, तद्वो गाय–** (सा. १६६६–८) इति तृचे **तद्वोहोवा** (ऊ. अ. ५३८) इति **मार्गीयवं** चेत्येवं त्रीणि सामानि **स्वासु** स्वस्वप्रकृतिषु गीयन्ते ।।४।।

इदं वारम् ।।५।।

इदं विष्णुर्वि– (सा. १६६९–७१) इति तृचे **इदंविष्णाओहोहाइ** (ऊ. अ. ५३९) इति **वारवन्तीयसंज्ञं** साम भवति ।।५।।

पवस्व साकमृचि ।।६।।

पवस्व मधुमत्तमः– (सा. ६९२) इत्यस्यामृचि **पवस्वमाऽ३। हौऽ३होऽ३१** (ऊ. अ. ५४०) इति **धुरासाकमश्वसंज्ञं** साम भवति ।।६।।

अभिसो–तं वो–जनित्रे ।।७।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचोर्गीयमानम् **अभिसोऽ३मासआवयाः** (ऊ. अ. ५४१) इति **जनित्राद्यम्, तं वो दस्मम्–** (सा. ६८५–६) इति ऋचोर्गीयमानं **तंवोदस्म-मृती । षहाऽ३म्** (ऊ. अ. ५४२) इति **जनित्रोत्तरं** चेति सामनी भवतः ।।७।।

अच्छ जरा ।।८।।

इन्द्रमच्छ– (सा. ६९४–६) इति तृच **इन्द्रमच्छोवा** (ऊ. अ. ५४३) इति गीयमानं साम **जराबोधीयमित्युच्यते** ।।८।।

प्रसो जरा–सोमसाम–रोहितकूलीयानि ।।९।।

प्र सोमासो– (सा. ७६४–६) इति तृचे **प्रसोमासोवा । वाइपश्चिताः** (ऊ. अ. ५४४) इति जराबोधीयम्, **प्रसोमासाः** (ऊ. अ. ५४५) इति **सोमसाम, प्रसोमासोवियाः । चिताऽ२ः** (ऊ. अ. ५४६) इति **रोहितकूलीयं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।९।।

प्र सो क्षारान्तं जयम् ।।१०।।

प्र सोम देववीतये– (सा. ७६७–८) इति ऋचोः **प्रसोऽ३१। माऽ३दे । व** (ऊ.अ. ५४७) इत्याक्षारान्तं **यौधाजयं** नाम साम भवति ।।१०।।

उद्घे स्वारं पर्णम् ।।११।।

उद्घेदभि– (सा. १४५०–२) इति तृचे **उद्घेदभिश्रुतामाऽ३घाम्** (ऊ. अ. ५४८) इति गीयमानं साम **स्वारंसौपर्णमिति** निगद्यते ।।११।।

अच्छाक्षारम् ।।१२।।

इन्द्रमच्छ– (सा. ६९४–६) इति तृचे **इन्द्रम् । अच्छाऽ३४।औहोऽ५सुताइमाइ** (ऊ. अ. ५४९) इति यत् साम गीयते तदाक्षारनाम्ना विदितं भवति ।।१२।।

अभि प्रि खानसम् ।।१३।।

अभि **प्रियाणि–** (सा. ७००–२) इति तृचे **अभि प्रोऽ३याणिपवताइ** (ऊ. अ. ५५०) इति **वैखनसाभिधं** साम भवति ।।१३।।

अस्य प्रत्नाशु–मार्गीयवे ।।१४।। प्रथमः ।।१।।

अस्य प्रत्नाम्– (सा. ७५५–७) इति तृचे **अस्यप्रत्नाम । नुद्यूऽ३ताम्** (ऊ. अ ५५१) इत्याशुभार्गवम्,**अस्यौहोवा** (ऊ. अ. ५५२) इति **मार्गीयवं** चेति सामनी गीयेते ।।१४।।

अयं **प्रथमो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्वणि प्रथमः खण्डः ।।१।।

-◇-

[ऊहगानेऽहीनपर्वणि द्वितीयः खण्डः]

एतास्वेव मित्र–टत–साक– लम्बानि ।।१।।

एतास्वेव अस्यप्रत्नादिषु ऋक्षु **अस्यप्रत्नामनुद्युताऽ३मे** (ऊ. अ. ५५३) इति **सौमित्रम्, अस्य । एआस्या** (ऊ. अ. ५५४) इत्यैटतम्, **अस्यप्रत्नाऽ३म् । हौऽ३होऽ३१इ** (ऊ. अ. ५५५) इति **धुरासाकमश्वम्, अस्यप्रत्नामनुद्युतम् । ईयइयाहाइ** (ऊ. अ. ५५६) इति **विलम्बसौपर्णं** चेति चत्वारि सामानि गीयन्ते ।।१।।

अभि सो दैर्घम् ।।२।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचोरभिसोमास **आयवओहाओहाऽ३ए** (ऊ. अ. ५५७) इति **दैर्घश्रवसमिति** साम भवति ।।२।।

प्र हिन्वा द्विहिंकादेव्यम् ।।३।।

प्र हिन्वानः– (सा.८५७^{d}–८) इति सपादर्चि **प्रहिन्वाऽ२३नऋतंबृहात्** (ऊ. अ. ५५८) इति **द्विहिंकारवामदेव्यसंज्ञं** साम भवति ।।३।।

एवमेव तनिहन्मे ।।४।।

एवमेव पूर्वोक्तरीत्या **अभि सोमासः–** (सा. ८५६–७) इति ऋचोरभीहाइ (ऊ. अ. ५५९) इति **सन्तनि, प्र हिन्वानः–** (सा. ८५७^{d}–८) इति सपादर्चि **प्रहिन्वाऽ३नऋतंबृहात्** (ऊ. अ. ५६०)इति **पौरुहन्मनं** चेति सामनी गीयेते ।।४।।

मो षु त्वा पार्श्वम् ।।५।।

मो षु त्वा (सा. १६७५–६) इति ऋचोः **मोषूः** (ऊ. अ. ५६१) इति **गायत्रपार्श्व**-मिति साम गीयते ।।५।।

अस्ता सन्तनि ।।६।।

अस्तावि मन्म– (सा. १६७७–८) इति ऋचोरस्ताहाइ (ऊ. अ. ५६२) इति **सन्तनि**-संज्ञं साम भवति ।।६।।

यस्ते सुरूपाद्यभासासितानि ।।७।।

यस्ते मदो वरेण्यः– (सा.८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदाऽ२ः। इयाऽ२इया** (ऊ. अ. ५६३) इति **सुरूपाद्यम्, यस्ते। माऽ३दो। वा। ईया** (ऊ. अ. ५६४) इति **भासम्, यस्तेमदोवरे। इयाऽ३४३ईऽ३४या** (ऊ. अ. ५६५) इति **वासिष्ठभासितं** चेति त्रीणि सामानि **गीयन्ते** ।।७।।

अभि द्यु वाचः ।।८।।

अभि द्युम्नम्– (सा. १०११–२) इति ऋचोरभिद्युम्नाम्। **होइ** (ऊ. अ. ५६६) इति **वाचस्सामे**ति साम भवति ।।८।।

सखा तृचे शौक्तम् ।।९।।

सखाय आ– (सा. ११५७–९) इति **तृचे सखा। यआओऽ२३४वा** (ऊ. अ. ५६७) इति **शौक्त**मिति साम गीयते ।।९।।

इन्द्रासितकौत्सशुद्धाक्रौश्चरयिष्ठानि ।।१०।। द्वितीयः।।२।।

इन्द्राय सोमपातवे– (सा. १६७९–८१) इति तृचे **इन्द्रायसोमपा। तवाइ** (ऊ. अ. ५६८) इत्यासिताद्यम्, **इन्द्राहीयाऽ२४। सोमपातवईया** (ऊ. अ. ५६९) इत्यैडंकौत्सम्, (**स्वार-कौत्सं** वा), इन्द्रायसोमपातवाइ (ऊ. अ. ५७०) इति **शुद्धाशुद्धीयाद्याम्, (पदनिधनशुद्धाशुद्धीयं** वा), **इन्द्रायसौहो। मापातवाइ** (ऊ. अ. ५७१) इति **क्रौञ्चाद्यम्, इन्द्रायसो। मपाताऽ३वाइ** (ऊ. अ. ५७२) इति **रयिष्ठं** चेति षट् सामानि गीयन्ते ।।१०।।

अयं **द्वितीयो** विशः ।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्वणि द्वितीयः खण्डः ।।२।।

[ऊहगानेऽहीनपर्वणि तृतीयः खण्डः]

इन्द्रा पविन्नीये ।।१।।

इन्द्राय सोम– (सा. १६७९–८१) इति तृचे **इन्द्राऽ५य । तोऽ३माऽ३पातावाइ** (ऊ. अ. ५७३) इति, **पवित्रं ते–** (सा. ८७५–७) इति तृचे **पवाऽ५इत्रम् । ताऽ३इवा** (ऊ. अ. ५७४) इति च **यज्ञायज्ञीय**सामनी गीयेते ।।१।।

स्वासु विशीयम् ।।२।।

विशो विशो वो– (सा. १५६४–६) इति तृचे **स्वासु** प्रकृतिषु **विशोविशोहुम्स्वि-वोऽ३अतिथाइम्** (ऊ. अ. ५७५) इति **विशोविशीय**मिति साम भवति ।।२।।

उच्चा सुरूपोत्तरादारसंक्षाराः ।।३।।

उच्चा ते– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चातेजौहोऽ२। इया** (ऊ. अ. ५७६) इति **सुरूपोत्तरम्, हाउच्चातेजा** (ऊ. अ. ५७७) इत्य**दारसृक्, औहोइहवाऽ३होइ। उच्चातेजाऽ३ताऽ३ मन्धसः** (ऊ. अ. ५७८) इती**डानांसंक्षर** इति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।३।।

तोर्षि पृश्नि ।।४।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४) इति ऋचोः **पराइतोऽ२३षिञ्चतासुत ँहाउ** (ऊ. अ. ५७९) इति पृश्निसंज्ञं साम भवति ।।४।।

तथा श्रीणम् ।।५।।

श्रीणन्तो गोभिरुत्तरम्– (सा.१३१४d–५) इति सपादर्चि **श्रीणन्तोऽ२३गोभिरुत्तर ँहाउ** (ऊ. अ. ५८०) इति च **तथा पृश्नि**संज्ञं भवति ।।५।।

स्वानो हाविष्म–शाम्म–दाव–चीनेड–विष्कृतानि ।।६।।

परि स्वानो–(सा. १०९३–५) इति तृचे **हाउपरिस्वानोगिरिष्ठाहाउ** (ऊ. अ. ५८१) इति **हाविष्मतम्, परिसुवानऐ । हीऐहाऽ३४या** (ऊ. अ. ५८२) इति **शाम्मदम्, परिसुवाऽ२३ नोगिरिष्ठाहाउ** (ऊ. अ. ५८३) इति **दावसुनिधनम्, परिसुवानः । गाऽ२इरिष्ठाः** (ऊ. अ. ५८४) इति **प्रतीचीनेडंकाशीतम्, परिसुवानोगाहाउराइष्ठाः** (ऊ. अ. ५८५) इति **हाविष्कृतं** चेति पञ्च सामानि गीयन्ते ।।६।।

अयं पू ज्ञीयहिष्ठीये ॥७॥

अयं पूषा– (सा. ८१८–२०) इति तृचे **अयाऽ५म्पू । बाऽ३राऽ३यिर्भगाः** (ऊ. अ. ५८६) इति **यज्ञायज्ञीयम्, अयंपूषारयिर्भगः** (ऊ. अ. ५८७) इति **यद्वाहिष्ठीयं** चेति सामनी गीयेते ॥७॥

धर्ता ज्ञीयम् ॥८॥

धर्ता दिवः– (सा. १२२८–३०) इति तृचे **धर्ताऽ५दि । वाऽ३४पाऽ३वतेका** (ऊ. अ. ५८८) इति **यज्ञायज्ञीयं** साम गीयते ॥८॥

प्र सु पारम् ॥९॥

प्र सुन्वानाय– (सा. १३८६–८) इति तृचे **प्रसुन्वाऽ२३नाय** (ऊ. अ. ५८९) इति **आकूपारसंज्ञं** साम भवति ॥९॥

अयं पू क्रौञ्चाद्यम् ॥१०॥

अयं पूषा– (सा. ८१८–२०) इति तृचे **अयंपूषौहो** (ऊ. अ. ५९०) इति **क्रौञ्चाद्याभिधं** साम गीयते ॥१०॥

कस्तं देव्यम् ॥११॥

कस्तमिन्द्र– (स. १६८२–३) इति ऋचोः **काऽ५स्तम्** (ऊ. अ. ५९१) इति **वामदेव्यम्** (महावामदेव्यं वा) इति साम भवति ॥११॥

तिस्रः सैन्धुक्षिते ॥१२॥ तृतीयः ॥३॥

तिस्रो वाचः– (सा. ८६९–७१) इति तृचे **तिस्रोवाचो । हाइ** (ऊ. अ. ५९२) इति सैन्धुक्षिताख्यं साम गीयते ॥१२॥

अयं तृतीयो विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्वणि तृतीयः खण्डः ॥३॥

[ऊहगानेऽहीनपर्वणि चतुर्थः खण्डः]

सुता त्वाष्ट्री स्वारे ॥१॥

सुतासो मधुमत्तमः– (सा. ८७२–४) इति तृचे **सुतासोमाऽ३हा** (ऊ. अ. ५६३) इति **स्वारत्वाष्ट्रीसाम, सुता । सोमाऽ३** (ऊ. अ. ५६४) इति द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम (द्वितीयं **स्वारंत्वाष्ट्रीसाम** वा) चेति सामनी गीयेते ॥१॥

पुना पृश्न्याभीशवोत्तरे ॥२॥

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानाऽ२३स्सोमधारयाहाउ** (ऊ. अ. ५६५) इति **पृश्नि, पुनानस्सोमधारयाए** (ऊ. अ. ५६६) इत्याभीशवोत्तरं चेति सामनी भवतः ॥२॥

सिष्ठमयम् ॥३॥

अयँसोमः– (सा. १४७१–३) इति तृचे **औहोवाहाऽ३होइ। इहा। अयँसोमाः** (ऊ. अ. ५६७) इति **वासिष्ठ**संज्ञं साम भवति ॥३॥

एदु देव्यम् ॥४॥

एदु मधोः– (सा. १६८४–६) इति तृचे **एऽ५दु । मधोर्मा ऽ३दिन्तराम्** (ऊ. अ. ५६८) इति **वामदेव्याख्यं (महादेव्याख्यं वा**) साम गीयते ॥४॥

स्वानो गौषूक्तम् ॥५॥

परि स्वानो– (सा. १०६३–५) इति तृचे **परिसुवानोगौ । हौहोवाहाइ** (ऊ. अ. ५६९) इति **गौषूक्ता**भिधं साम भवति ॥५॥

प्राणा वारम् ॥६॥

प्राणा शिशुः– (सा. १०१३–५) इति तृचे **प्राणाशिशा औहोहाइ** (ऊ. अ. ६००) इति **वारवन्तीय**मिति साम गीयते ॥६॥

दक्षसा सत्रा ॥७॥

पवस्व दक्षसाधनः- (सा. ६१९–२१) इति तृचे **पवाऽ३४। स्वदक्षसाधनः** (ऊ. अ ६०१) इति **सत्रासाहीया**ख्यं साम गीयते ॥७॥

परि प्रि द्वाजम् ॥८॥

परि प्रिया दिवः– (सा. ६३४–७) इति तृचे **परिप्रिया । दिव४कवाइः** (ऊ. अ. ६०२) इति **भारद्वाजाख्यं** (**बृहद्भारद्वाजाख्यं** वा) साम गीयते ॥८॥

ऊर्मिणा क्रोशम् ॥९॥

सोम४पुनान ऊर्मिणा– (सा. ६४०–२) इति तृचे **सोमाः। पुनानऊर्मि । णा** (ऊ. अ. ६०३) इति **क्रोश**संज्ञं साम भवति ॥६॥

तोषि वाम्रमानवानूपानि ॥१०॥

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–५) इति तृचे **परीतोषिञ्चता । हाऽ३हाऽ३इ** (ऊ. अ. ६०४) इति **वाम्रम्**, **होवाइ। परीतोषिञ्चतासुतम् । होवाइ** (ऊ. अ. ६०५) इति **मानवोत्तरम्**, **पराइपराइ** (ऊ. अ. ६०६) **आनूपंवाध्य्रश्वं** चेति त्रीणि सामानि भवन्ति ॥१०॥

श्रीणाग्नेयम् ॥११॥

श्रीणन्तो गोभिः– (सा. १३१४^d–५) इति सपादर्चि **श्रीणन्तोगो** (ऊ. अ. ६०७) इति **अग्नेस्त्रिणिधना**भिधं साम गीयते ॥११॥

सोमाः श्यावागवनिषेधाः॥१२॥

सोमा४पवन्त इन्दवः– (सा. ११०१–३) इति तृचे **सोमाऽ३१ः । पाऽ३व । तइ** (ऊ. अ. ६०८) इति **श्यावाश्वम्**, **सोमा४पवन्तआऽ१इन्दवाः** (ऊ. अ. ६०९) इत्या**न्धीगवं**, **सोमा४ पवन्ताऽ३इन्दवाः** (ऊ. अ. ६१०) इति **निषेध**श्चेति त्रीणि सामानि भवन्ति ॥१२।

पवस्व श्यावागन्धे ॥१३॥ चतुर्थः॥४॥

पवस्व वाजसातये– (सा. १०१६–८) इति तृचे **पवाऽ३१। स्वाऽ२वाः। जसा** (ऊ. अ. ६११) इति **श्यावाश्वम्**, **पवस्ववाजसाऽ१तयाइ** (ऊ. अ. ६१२) इत्या**न्धीगवं** चेति सामद्वयं भवति ॥१३॥

अयं चतुर्थो विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्वणि चतुर्थः खण्डः॥४॥

—◇—

[ऊहगानेऽहीनपर्वणि पञ्चमः खण्डः]

एतास्वेवाकूपारम् ।।१।।

एतास्वेव पूर्वोक्तासु पवस्वादिषु ऋक्षु **पवस्वऽ२३वाज । साताऽ२३४याइ** (ऊ. अ. ६१३) इत्याकूपाराख्यं साम गीयते ।।१।।

सोमाः क्रौञ्चाद्यम् ।।२।।

सोमा४पवन्त इन्दवः– (सा. ११०१–३) इति तृचे **सोमा४पवौहो । ताइन्दवाः** (ऊ. अ. ६१४) इति **क्रौञ्चाद्या**भिधं साम भवति ।।२।।

सुता त्वाष्ट्र्यूर्ध्वेडम् ।।३।।

सुतासो मधुमत्तमाः (सा. ८७२–५) इति तृचे **सुतासो मधुमत्तमाः**– (ऊ. अ. ६१५) **इत्यूर्ध्वेडंत्वाष्ट्रीसामाख्यं** साम गीयते ।।३।।

पुरः शुद्धापदान्तम् ।।४।।

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितीबोअन्धसाः** (ऊ. अ. ६१६) इति **पदान्तशुद्धाशुद्धीयं (पदनिधनशुद्धाशुद्धीयं** वा) नाम साम भवति ।।४।।

असा क्षितमैडम् ।।५।।

असाव्यंशुः– (सा.१००८–१०) इति तृचे **असाव्यꣳशो । हाइ** (ऊ. अ. ६१७) इति **ऐडं सैन्धुक्षितं** साम गीयते ।।५।।

तोर्षि यौधाद्वैगते ।।६।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–५) इति तृचे **पराऽ३१इ । तोऽ३षि । च** (ऊ. अ. ६१८) इति **यौधाजयम्, परीतोऽ३षिञ्चतासुताम्** (ऊ. अ. ६१९) इति **द्वैगतं** चेति सामनी गीयेते ।।६।।

श्रीहन्मनम् ।।७।।

श्रीणन्तोगोभिरुत्तरम्– (सा. १३१४d–५) इति सपादर्चि **श्रीणन्तोऽ३गोभिरुत्तराम्** (ऊ. अ. ६२०) इति गीयमानं साम **पौरुहन्मनमि**त्युच्यते ।।७।।

पुरः पारसाध्रे ॥८॥

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरो जाऽ२३इतिवः। अन्धाऽ२३४सा** (ऊ. अ. ६२१) इत्याकूपारम्, **पुरोजाऽ३इतीवोअन्धसाः** (ऊ. अ. ६२२) इति **साध्रं** चेति सामनी भवतः ॥८॥

पवस्व वात्रेयम् ॥९॥

पवस्व वाजसातये– (सा. १०१६–८) इति तृचे **पवस्ववा। जसाताऽ२३याइ** (ऊ. अ. ६२३) इत्यात्रेयसंज्ञं साम भवति ॥९॥

परि प्रि षूक्तमेकस्याम् ॥१०॥

परि प्रिया– (सा. ८३५) इत्यस्यामृचि **परिप्रियादिवौ। हौहोवाहाइ** (ऊ. अ. ६२४) इति गीयमानं साम **गौषूक्त**मित्युच्यते ॥१०॥

प्रत्यस्मै वितम् ॥११॥

प्रत्यस्मै पिपीषते– (सा. १४४०–२) इति तृचे **प्रति। अस्माऽ३इ। पिपीषिताइ** (ऊ. अ. ६२५) इति **गौरीविता**ख्यं साम भवति ॥११॥

इन्द्राच्युतम् ॥१२॥

इन्द्रायेन्द्रो– (सा. १०७६–८) इति तृचे **इन्द्रा। इहा** (ऊ. अ. ६२६) इति **दार्ढच्युत**संज्ञं साम गीयते ॥१२॥

प्रसु दासोत्तरमृचि ॥१३॥

प्र सुन्वानाय–(सा. ७७४) इत्यस्यामृचि **प्राऽ४सुन्वाना। हो** (ऊ. अ. ६२७) इतीदं साम दैवोदासोत्तरमिति कथ्यते ॥१३॥

अभि प्रि ज्ञीयम् ॥१४॥

अभि प्रियाणि– (सा. ७००–२) इति तृचे **अभाऽ५प्रि। याऽ३णाऽ३इपवताइ** (ऊ. अ. ६२८) इति यत् साम गीयते तद् **यज्ञायज्ञीय**मित्यभिधीयते ॥१४॥

नमस्ते जरा ॥१५॥

नमस्ते अग्ने–(सा. १६४८–५०)इति तृचे **नमस्तओवा**(ऊ. अ ६२९) इति **जराबोधीय**-संज्ञं साम भवति ॥१५॥

वृषा ज्ञीयम् ।।१६।।

वृषा मतीनाम्– (सा. ८२१–३) इति तृचे **वृषाऽ५म । ताऽ३इनाऽ३म्पवताइ** (ऊ. अ. ६३०) इति गीयमानं साम **यज्ञायज्ञीयमित्युच्यते** ।।१६।।

स्वासु भरम् ।।१७।।

तं गूर्धया– (सा. १६८७–८) इति ऋचोर्गीयमानं **तंगूऽ३र्धाऽ३यासुवर्णरोवा** (ऊ. अ. ६३१) इतीदं साम **सौभरमित्यभिधीयते** ।।१७।।

एना मित्रे ।।१८।। पञ्चमः।।५।।

एना विश्वानि– (सा. ६७४) इत्यस्यामृचि **एनाविश्वान्यर्यआऽ३ए** (ऊ. अ. ६३२) इति **सौमित्रसंज्ञं** साम भवति ।।१८।।

अयं **पञ्चमो** विंशः

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्वणि पञ्चमः खण्डः ।।५।।

[ऊहगानेऽहीनपर्वणि षष्ठः खण्डः]

पवस्व द त्वाष्ट्री यदीङ्ख्यन्त्याम् ।।१।।

पवस्व दक्षसाधनो– (सा. ९१९–२१) इति तृचे **पवस्वदा** (ऊ. अ. ६३३) इति तद् रूपमेव **त्वाष्ट्रीसाम** गीयते **यद्**, **यद्रूपम् ईङ्ख्यन्त्याम्**, **ईङ्ख्यन्तीरपस्युवः**–(सा. १७५) इत्यस्यामृचि ग्रामेगेये गीयते ।।१।।

अभि सो दᳪष्ट्रोत्तरमृचि ।।२।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६) इत्यस्यामृचि **अभिसोमास आयवऐपावौ** (ऊ. अ. ६३४) इति **आष्टादᳪष्ट्रोत्तरं** साम गीयते ।।२।।

तृचे भीशवोत्तरम् ।।३।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति **तृचे** तिसृषु स्त्रोत्रीयासु तृचे **अभिसोमास-आयवए** (ऊ. अ. ६३५) इत्या**भीशवोत्तरं** साम गीयते ।।३।।

स्वःपृष्ठं हिन्वा ।।४।।

प्र हिन्वानः– (सा ८५७d–८) इति सपादर्चि **प्रहाऽ२इन्वानाऽ३४ः** (ऊ. अ. ६३६) **स्वःपृष्ठं** साम भवति ।।४।।

वयमे सिष्ठम् ।।५।।

वयमेनम्– (सा. १६६१–२) इति ऋचोर्**वयमेनमिदा** (ऊ. अ.६३७) इति **वासिष्ठं** (**इदावासिष्ठं** वा) साम गीयते ।।५।।

पुरः क्षुल्ललेयम् ।।६।।

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितीवोऽ१न्धसाः** (ऊ. अ. ६३८) इति **क्षुल्लककालेयं** साम गीयते ।।६।।

त्वमिन्द्र द्विहिंकादेव्यम् ।।७।।

त्वमिन्द्र यशाः– (सा. १४११–२) इति ऋचोस्**तुवमाऽ२३इन्द्रयशाअसाइ** (ऊ. अ. ६३९) इति **द्विहिङ्कारवामदेव्यं** साम गीयते ।।७।।

प्राणा वार्शम् ।।८।।

प्राणा शिशूः– (सा. १०१३–५) इति तृचे **प्राणाशिशुः** (ऊ. अ. ६४०) इति **वार्शं** साम भवति ।।८।।

पवस्व ज्ञीयम् ।।९।।

पवस्व वाजसातये– (१०१६–८) इति तृचे **पवाऽ५स्व। वाऽ३जाऽ३सातयाइ** (ऊ. अ. ६४१) इति **यज्ञायज्ञीया**भिधं साम गीयते ।।९।।

बृहदाग्नेयं नरः।।१०।।

अग्नि नरो– (सा. १३७३–५) इति तृचे **अग्निन्नरोदीधितिभिः** (ऊ. अ.६४२) इतीदं साम **बृहदाग्नेय**मित्युच्यते ।।१०।।

तोदः श्रोणम् ।।११।।

श्रोणन्तो गोभिरुत्तरम्– (सा. १३१४d–५) इति सपादर्चि **हाउहाउहाउवा। श्रोणन्तो-गोभिरुत्तरम्** (ऊ. अ. ६४३) इति **प्रतोद**संज्ञं साम भवति ।।११।।

पिबा पृष्ठम् ।।१२।।

पिबा सुतस्य– (सा. १४२१–२) इति ऋचोः **पिबाऽ३सुतस्यरसिना:** (ऊ. अ. ६४४) इति **पृष्ठं** साम गीयते ।।१२।।

अध्वर्यो पर्णेडकूलीये ।।१३।।

अध्वर्यो अद्रिभिः– (सा. १२२५–७) इति तृचे **अध्वर्यओबा** (ऊ. अ. ६४५) इत्यैड**ꣳसौपर्णम्, अध्वर्योअद्रिभाइ:** (उ. अ. ६४६) इति **रोहितकूलीयं** चेति सामनी गीयेते ।।१३।।

तव हन्म–गत–गौङ्ग्व–यास्यानि ।।१४।।

तवाहꣳसोम रारणा– (सा. ६२२–३) इति ऋचोस्त**वाहाऽ३ꣳसोमरारणा** (ऊ. अ. ६४७) इति **पौरुहन्मनम्, तवाहाऽ३ꣳसोमरारणा** (ऊ. अ. ६४८) इति **द्वैगतम्, तवाहाऽ३ꣳसोमरारणा** (ऊ. अ. ६४९) इति **गौङ्ग्वम्, तवाहꣳसोमरारण** (ऊ. अ. ६५०) इति **साप्तमिकमायास्यं (द्विनिधनमायास्यं** वा**)** चेति चत्वारि सामानि गीयन्ते ।।१४।।

स्वासु वाराहवाशे ।।१५।। षष्ठः।।६।।

स्वासु स्वस्वप्रकृतिषु **वाराहवाशे** गीयेते । यथा– **प्र काव्यम्** (१११६–८) इति तृचे **हाउहाउ । हुप् । प्रकावियाम्** (ऊ. अ. ६५१) इति **वाराहम्, क ईं वेद** (सा. १६६६–८) इति तृचे **कईंवेदा । सुताइसाऽ१चाऽ२** (ऊ. अ. ६५२) इति **वाशं** च ।।१५।।

अयं **षष्ठो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्वणि षष्ठो खण्डः ।।६।।

–◇–

[ऊहगानेऽहीनपर्वणि सप्तमः खण्डः]

पवस्व क्षितमैडम् ।।१।।

पवस्व देवः– (सा. १२३५–७) इति तृचे **पवस्वदो । हाइ** (ऊ. अ. ६५३) इति **ऐडꣳसैन्धुक्षितं** साम गीयते ।।१।।

गोमन्नस्त्रैतम् ।।२।।

गोमन्न इन्दो– (सा. १६११–३) इति तृचे **गोमन्नइन्वोअश्वावात्** (ऊ. अ. ६५४) इति **त्रैतं** साम भवति ।।३।।

पुरः क्रौञ्चाद्यगौतमे ।।३।।

पुरोजितीवो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितौहोइ** (ऊ. अ. ६५५) इति **क्रौञ्चाद्यम्, पुरोजितीवोअन्धसाः** (ऊ. अ. ६५६) इति **गौतमं** चेति सामद्वयं गीयते ।।३।।

प्रो सारथि ।।४।।

प्रो आसीद्– (सा. ११५२–४) इति तृचे **प्रोआयाऽ२३४सीत्** (ऊ. अ. ६५७) इति **यज्ञसारथि** साम भवति ।।४।।

आ ते स्रौग्मम् ।।५।।

आ ते अग्ने– (सा. १०२२–४) इति तृचे **आऽ२३४। ते अग्नइधी** (ऊ. अ. ६५८) इति **स्रौग्मताख्यं** साम गीयते ।।५।।

हाउहुवाइ शिशुँसिष्ठम् ।।६।।

शिशुञ्जज्ञानम्– (सा. ११७५–७) इति तृचे **हाइ । उहुवाइ । शिशाऽ३४औहोवा** (ऊ. अ. ६५९) इति **वासिष्ठं** साम भवति ।।६।।

परि त्यमूर्ध्वेडत्वाष्ट्रीज्ञीये ।।७।।

परित्यँहर्यतँहरिम्– (सा. १३२९–३१) इति तृचे **परित्यँहर्यतँहाराइम्** (ऊ. अ. ६६०) **इत्यूर्ध्वेडत्वाष्ट्रीसाम, पराऽ५इत्यम् । हाऽ३र्याऽ३तँहाराइम्** (ऊ. अ. ६६१) इति **यज्ञायज्ञीयं** चेति सामनी गीयेते ।।७ ।

पुना मद्गकाण्वे ।।८।।

पुनानः सोम– (सौ. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोमधारया** (ऊ. अ. ६६२) इति **पौरुमद्गम्, पुनानाऽ३स्सोमधारया** (ऊ. अ. ६६३) **इत्याष्कारणिधनं** चेति सामनी गीयेते ।।८।।

अभी नो निषेध–साध्र–ज्ञीयानि ।।९।।

अभी नो वाजसातमम्– (सा. १२३८–४०) इति तृचे **अभीनोवाजाऽ३सातमाम्** (ऊ. अ.६६४) इति **निषेधः**, **अभीनोऽ३वाजसातमाम्** (ऊ. अ. ६६५) इति **साध्रम्**, **अभाऽ५इनः** (ऊ. अ. ६६६) इति **यज्ञायज्ञीयं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।९।।

स्तोमं मन्तम् ।।१०।।

इमँस्तोमम्– (सा. १०६४–६) इति तृचे **इमँस्तोममर्हतेजातवेदसाइ** (ऊ. अ. ६६७) इति **समन्तं** साम गीयते ।।१०।।

पुना सोमसाम ।।११।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोऽ२मधारया** (ऊ. अ. ६६८) इति **सोमसामाख्यं** साम भवति ।।११।।

आत्रेयं पुरः ।।१२।।

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजिताइ** (ऊ. अ. ६६९) इत्यात्रेयं साम गीयते ।।१२।।

शिशुमुहुवाइ सिष्ठम् ।।१३।।

शिशुञ्जज्ञानम्– (सा. ११७५–७) इति तृचे **उहुवाइ । शिशाऽ३४औहोवा** (ऊ. अ. ६७०) इति **वासिष्ठं (पूर्ववासिष्ठं वा)** साम भवति ।।१३।।

कौत्समभी नः स्वारम् ।।१४।।

अभी नो (सा. १२३८–४०) इति तृचे **अभीनोवाजाऽ३सातमाम्** (ऊ. अ. ६७१) इति **स्वारंकौत्सं** साम गीयते ।।१४।।

धर्ता शार्ङ्गं ।।१५।। सप्तमः।।७।।

धर्ता दिवः– (सा. १२२८–३०) इति तृचे **हाउधार्ता। वा२३४इ** (ऊ. अ. ६७२) इति गीयमानं साम **शार्ङ्ग**मित्यभिधीयते ।।१५।।

अयं **सप्तमो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्वणि सप्तमः खण्डः ।।७।।

[ऊहगानेऽहीनपर्वणि अष्टमः खण्डः]

हाउहुवा अक्रान् वासिष्ठम् ।।१।।

अक्रान्तसमुद्रः– (सा. १२५३–५) इति तृचे **हाउ। उहुवाइ।अक्राऽ३४औहोवा** (ऊ. अ. ६७३) इति **वासिष्ठसंज्ञं** साम भवति ।।२।।

परित्यमासितोत्तरमिन्द्रापारमभ्यस्तं कचौ ।।२।।

परित्यँहर्यतँहरिम्– (सा. १३२९) इत्यस्यामृचि **पराइत्याऽ२३ँहर्यतँहरिहाइ** (ऊ. अ. ६७४) **इत्यासितोत्तरम्, इन्द्राय सोम**–(सा. १३३१) इत्यस्याम् **इन्द्रायसोमपातवे** **(ऊ अ ६७५) इति द्विरभ्यस्तमाकूपारं (अभ्यस्तमाकूपारं) वा चेति सामनी गीयेते ।।२।**

असा याममैडम् ।।३।।

असावि सोमः– (सा. १३१६–८) इति तृचे **असावाइसोऽ२३। मोअरूषोऽ२३ः** (ऊ. अ. ६७६) इति गीयमानं साम **ऐडं याम**मिति कथ्यते ।।३।।

आजा गृ शनम् ।।४।।

आ जागृविः– (सा. १३५७–९) इयि तृचे **आजा। गृविर्विप्रऋताम्** (ऊ. अ. ६७७) **इत्यौशनं** साम गीयते ।।४।।

परि प्र धन्व वाजजित् ।।५।। अहीनाः।।४।।

प्ररि प्र धन्व– (सा. १३६७–९) इति तृचे **परिप्रधन्वा। होवाऽ३होइ** (ऊ. अ. ६७८) इति **वाजजित्**संज्ञं साम भवति ।।५।।

इति पुष्पसूत्रे प्रथमे प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्वणि अष्टमः खण्डः ।।८।।

इति **श्रीशेणई**कुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठक ऊहगानेऽहीनपर्व समाप्तम् ।।४।।

नवमः खण्डः

विशोवितमृचि ।।१।।

विशोविशो वो– (सा. १५६४–६) इत्यस्यामृचि **विशः। विशोऽ३। वो अतिथिम्** (ऊ. स. ६७९) इति गीयमानं साम **गौरीवितमित्युच्यते** ।।१।।

तं वस्तृचे श्रुध्यम् ।।२।।

तं वः सखायः– (सा. १०९८–११००) इति तृचे **तंवस्सखाऽ२यः** (ऊ. स. ६८०) इति श्रुध्यं साम गीयते ।।२।।

यजिष्ठ मैध्म ।।३।।

यजिष्ठं त्वा– (सा. १४१३–४) इति ऋचोर्**यजिष्ठन्त्वाववृमाहाइ** (ऊ. स. ६८१) इत्यैध्मवाहं साम भवति ।।३।।

जिघ्न पर्णैडकुलीयसन्तनीनि ।।४।।

पवमानस्य जिघ्नतो– (सा. १३१०–२) इति तृचे **पवमानोवा** (ऊ. स. ६८२) **इत्यैडंसौपर्णम्, पवमानजाइ । घ्नताऽ२** (ऊ. स. ६८३) **इति रोहितकूलीयम्, पवाहाउ(ऊ. स** ६८४) इति **सन्तनि** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।४।।

पुना दुक्थम् ।।५।।

पुनानस्सो– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोम । धाऽ२रया** (ऊ. स. ६८५) इति **बार्हदुक्थं** साम गीयते ।।५।।

पवमानो जराश्रवसे ।।६।।

पवमानो अजीजनत्– (सा. ८८९–९१) इति तृचे **पवमानोवा** (ऊ. स. ६८६) इति **जराबोधीयम्, पवमाऽ३नोअजीजनात्** (ऊ. अ. ६८७) इति **सौश्रवसं** चेति सामद्वयं गीयते ।।६।।

अभी नः कार्तम् ।।७।।

अभी नो– (सा. १२३८–४०) इति तृचे **अभीहाहाउ । नोऽ२३४वा** (ऊ. स. ६८८) इति **कार्तयशं** साम भवति ।।७।।

प्र सो मार्गी ॥८॥

प्र सोमासो– (सा. ७६४–६) इति तृचे **प्रसौहोवा** (ऊ. स. ६८९) इति **मार्गीयवं** साम गीयते ॥८॥

प्र सोम दे गत–हन्म–हारायणानि ॥९॥

प्र सोम देववीतये– (सा. ७६७–८) इति ऋचोः **प्रसोमा५३देववीतयाइ** (ऊ. स. ६९०) इति **द्वैगतम्, प्रसोमा५३देववीतयाइ** (ऊ. स. ६९१) इति **पौरुहन्मनम्, प्रसोमदौहो५२इव-वीतयाइ** (ऊ स. ६९२) इति **हारायणं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ॥९॥

स्वादि काक्षीभासे ॥१०॥

स्वादिष्ठया मदिष्ठया– (सा. ६८९–९१) इति तृचे **स्वादिष्ठा५३यामदिष्ठया**(ऊ. स. ६९३) इति **काक्षीवतम्, स्वादि। ष्ठा३या।** मा (ऊ. स. ६९४) इति **भासं** चेति सामनी गीयेते ॥१०॥

प्र सु शुद्धापदान्तम् ॥११॥

प्रसुन्वानाय– (सा. १३८६–८) इति तृचे **प्रसुन्वानायअन्धसाः** (ऊ. स. ६९५) इति **पदनिधनशुद्धाशुद्धीयं (पदान्तशुद्धाशुद्धीयं** वा) साम भवति ॥११॥

वृषा सुरूपोत्तरर्षभे ॥१२॥

वृषा पवस्व धारया– (सा. ८०३–५) इति तृचे **वृषापवौहो५२वा** (ऊ. स. ६९६) इति **सुरूपोत्तरम्, हाहाउवृषापवा** (ऊ. स. ६९७) इति **ऋषभः पवमानश्**चेति सामनी गीयेते ॥१२॥

पुना पृष्ठे ॥१३॥ प्रथमः॥१॥

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः पुना५३नस्सोमधारया (ऊ. स. ६९८) इति पृष्ठसञ्ज्ञ साम भवति ॥१३॥

अयं **प्रथमो** विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके ऊहगाने सत्रपर्वणि नवमः खण्डः ॥९॥

—◇—

[ऊहगाने सत्रपर्वणि दशमः खण्डः]

एतास्वेव कौल्मल ।।१।।

एतास्वेव पुनान–स्तोत्रियासु **कौल्मलबर्हिषं** नाम साम पुनाऽ३नाऽ३स्सोमधारया (ऊ. स. ६९९) इति गीयते ।।१।।

एष स्य शङ्कु ।।२।।

एष स्य धारया– (सा. ५८४–५) इत्येतयोर्ऋचोरेषस्यधा । एऽ२। रया (ऊ. स. ७००) इति **शङ्कुसंज्ञं** साम गीयते ।२।।

काण्वमाष्कृतमभि सो ।।३।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) ऋचोरभिसोऽ३मासआयवः (ऊ. स. ७०१) इति **आष्कारणिधनकाण्वं** साम गीयते ।।३।।

पुना वाशम् ।।४।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोर्गीयमानं **पुनानस्सो** (ऊ. स. ७०२) इति साम **वाशमित्यभिधीयते** ।।४।।

औशनꣳ साकम् ।। ५ ।।

साकमुक्षो मर्जयन्त– (सा. १४१८–२०) इति तृचे **साकाम् । उक्षोमर्जयन्ता** (ऊ. स. ७०३) **इत्यौशनं** साम भवति ।।५।।

इमा धसम् ।।६।।

इमा उ त्वा– (सा.१६०७–८) इति ऋचोरध्यूढम् **आऽ२३४इ । माउत्वापुरू । वसाउ** (ऊ. स. ७०४) इतीदं साम **नौधसमित्युच्यते** ।।६।।

गोमत् पौष्कलम् ।।७।।

गोमन्न इन्दो –(सा. १६११–३) इति तृचे **गोमन्नोऽ३इन्दो । अश्वाऽ२३४वात्** (ऊ. स. ७०५) इति **पौष्कलं** साम गीयते ।।७।।

उभयं वाशम् ।।८।।

उभयꣳशृणवच्च नः–(सा. १२३३–४) इति ऋचोरधिगतम् **उभयꣳशा** (ऊ. स. ७०६) इति यत् साम तद् **वाशमित्यभिधीयते** ।।८।।

त्वामि मानवोत्तरम् ॥९॥

त्वा मिदा ह्यो– (सा. ८१३–४) इति ऋचोर्होवाइ । **त्वामिदाह्योनरः** (ऊ. स. ७०७) इतीदं साम **मानवोत्तर**मिति कथ्यते ॥९॥

कई काण्वमाष्कृतम् ॥१०॥

क ई वेद– (सा. १६९६–८) इति तृचे **कईवोऽ३दसुतेसचा** (ऊ. स. ७०८) इत्याष्कारणिधनकाण्वं साम गीयते ॥१०॥

अभि–शग्धि मानवाद्यम् ॥११॥

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचोर**भिसोमा** (ऊ. स. ७०९) इति तथैव **शग्ध्यूऽ३षु** (सा. १५७९–८०) इति तृचे **शग्ध्यूषू** (ऊ. स. ७१०) इति च **मानवाद्य**नामनी सामनी गीयेते ॥११॥

आ त्वा द्वाजम् ॥१२॥

आ त्वा सहस्रम्– (सा. १३९१–३) इति तृचे **आत्वासहा** (ऊ. स. ७११) **भारद्वाजं** साम भवति ॥१२॥

योरा नित्रम् ॥१३॥

यो राजा– (सा. ९३३–४) इति ऋचो**र्योराजाऽ३चर्षणाइनाम्** (ऊ. स. ७१२) इति **जनित्राद्यं** साम भवति ॥१३॥

यशस्त्वमिन्द्र ॥१४॥

त्वमिन्द्र यशाः– (सा. १४११–२) इति ऋचो**स्त्वमिन्द्रा । यशाः । असाइ** (ऊ. स. ७१३) इति **इन्द्रस्ययशो** नामकं साम भवति ॥१४॥

अग्निर्मू सत्रा ॥१५॥

अग्निर्मूर्धा (सा. १५३२–४) इति तृचे **अग्नाऽ३४इः** (ऊ. स. ७१४) इति **सत्रासाहीयं** साम भवति ॥१५॥

पिबा जमवर्तः ॥१६॥

पिबा सुतस्य– (सा. १४२१–२) इति ऋचोः **पिबासुतस्यरसिनोमत्स्वाहाउ** (ऊ. स. ७१५) इति **जमदग्नेरभीवर्ताख्यं** साम गीयते ॥१६॥

काण्वमामन्द्रैरभिनिधनम् ।।१७।।

आ मन्द्रैरिन्द्र– (सा. १७१८–२०) इति तृचे **औहोहोहाइ । आइही । आमा** (ऊ. स.७१६) इत्यभिनिधनं काण्वं साम भवति ।।१७।।

यथा मनाज्यम् ।।१८।।

यथा गौरो– (सा. १७२१–२) इति ऋचोर्यथागौऽ२३रोअपाकृताम (ऊ. स. ७१७) इति **मनाज्यं (गौतमस्य मनाज्यं वा)** नाम साम गीयते ।।१८।।

त्वमङ्गमीढे ।।१९।। द्वितीयः ।।२।।

त्वमङ्ग प्रशꣳ**सिषः –** (सा. १७२३–४) इति ऋचोस्तुवम । गप्राऽ३४औहोवा (ऊ. स. ७१८) इति **पौरुमीढं** साम भवति ।।१९।।

अयं **द्वितीयो** विंशः

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने सत्रपर्वणि दशमः खण्डः ।।१०।।

[ऊहगाने सत्रपर्वणि एकादशः खण्डः]

आ त्वेन्द्र सुतोद्वंशीयम् ।।१।।

आ त्वा विशन्तु (सा. १६६०–२) इति तृचे **आत्वाविशन्त्विन्दवआ** (ऊ. स. ७१९) इति **इन्द्र सुतेषु** (७४६–८) इति तृचे **इन्द्रसुतेषुसोमेष्वा** (ऊ. स. ७२०) इति **चोद्वंशीये** सामनी भवतः ।।१।।

प्रति ष्यैषो जरा ।।२।।

प्रति ष्या (सा. १७२५-७) इति तृचे **प्रतिष्यासोवा** (ऊ. स. ७२१) इति **एषो उषा** **(सा. १७२८–३०) इति** तृचे **एषो** उषोवा (ऊ. स. ७२२) इति च **द्वे** अपि सामनी **जरा–बोधीयसंज्ञे भवतः** ।।२।।

श्रुध्यमुषस्ताश्वि ।।३।।

उषस्तच्चित्रमा– (सा. १७३१–३) इति तृचे **उषस्तच्चाऽ२इत्रम्** (ऊ. स. ७२३) इति **अश्विना वर्तिरस्मदा** (सा. १७३४–६) इति तृचे **अश्विनावाऽ२र्तिः** (ऊ. स. ७२४) इति च सामद्वयं **श्रुध्यसंज्ञं** भवति ।।३।।

प्र तु ज्योतिषं यत्प्र गायतेति ।।४ ।।

प्र गायत– (सा. ५३५) इत्यस्यामृचि ग्रामेगेये यद् **वैश्वज्योतिषं** भवति तदेवात्र **प्र तु द्रव** (सा. ६७७–९) इति तृचे **प्रतुद्रवा । परिको । शन्निषीदा** (ऊ. स. ७२५) इति गीयते ।।४।।

आ बो इदमा भा इत्यौशनानि ।।५ ।।

अबोध्यग्निः– (सा. १७४६–८) इति तृचे **अवो । धियाग्निस्समिधा** (ऊ. स. ७२६) इति, **इदँश्रेष्ठं ज्योतिषाम्–**(सा. १७४९–५१) इति तृचे **आइदाम् । श्रेष्ठञ्ज्योतिषाञ्ज्यो** (ऊ. स. ७२७) इति **आभात्यग्निः–** (सा. १७५२–४) इति तृचे **आभा । तियग्निरुषसाम्** (ऊ. स. ७२८) इति च **त्रीण्यौशनानि** सामानि भवन्ति ।।५।।

आशूच्चा ।।६।।

उच्चा ते– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चाते । तेजातमन्धाऽ३साः** (ऊ. स. ७२९) इत्या**शुभार्गव**नामकं साम गीयते ।।६।।

त्वँ सत्रा ।।७।।

त्वँ ह्या३ङ्ग– (सा. ९३८–९) इति **ऋचोस्तुवाऽ३४म् । हियङ्गदैविय । ओऽ६वा** (ऊ. स. ७३०) इति **सत्रासाहीय**नामकं साम भवति ।।७।।

श्रुध्यं पवस्व ।।८।।

पवस्व देववीतये– (सा. १३२६–८) इति तृचे **पवस्वदाऽ२इव** (ऊ. स. ७३१) इति **श्रुध्य**नामकं साम भवति ।।८।।

अभि प्रि सिष्ठं यदेष प्र कोश इति ।।९।।

एष प्र कोशे– (सा. ५५६) इत्यस्यामृचि ग्रामेगेये **यद् वासिष्ठं** साम गीयते तदेव **अभि प्रियाणि–** (सा. ७००–२) इति तृचे **अभीप्रियाणीऽ२** (ऊ. स. ७३२) इति गीयते । यच्चेह **वैधृतं वासिष्ठ**मिति कथ्यते ।।९।।

जनस्यैतोबो कावानि ।।१०।।

जनस्य गोपा– (सा. ६०७–६) इति तृचे **जनोवा** (ऊ. स. ७३३) इति, **एता उ त्या–** (सा. १७५५–७) इति तृचे **एतोवा** (ऊ. स. ७३४) इति **अवोध्यग्निर्ज्म–** (सा. १७५८–६०) इति तृचे **अबोवा** (ऊ स. ७३५) इति च त्रीणि सामानि **कावसंज्ञानि** भवन्ति ।।१०।।

तोषि कण्वरम् ।।११।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४) इति ऋचोः **परीतोषिञ्चतासुताम्** (ऊ. स. ७३६) इति **कण्वरथन्तर**नामकं साम गीयते ।।११।।

तं ते भरम् ।।१२।।

तं ते मदम्– (सा. ८८०–२) इति तृचे **तन्ताइमाऽ३दंगृणीमसोवा** (ऊ. स. ७३७) इति **सौभर**संज्ञं साम भवति ।।१२।।

पुना छन्दसमेकस्याम् ।।१३।। तृतीयः।।३।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५) इत्यस्यामृचि **पुनानस्सो । हो । मधारयाऽ६ए** (ऊ. स. ७३८) इति **माधुच्छन्दस**नामकं साम गीयते ।।१३।।

अयं **तृतीयो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने सत्रपर्वणि एकादशः खण्डः ।।११।।

[ऊहगाने सत्रपर्वणि द्वादशः खण्डः]

तवाहं पृश्न्येकस्याम् ।।१।।

तवाहँसोम– (सा. ६२२) इत्येकस्यामृचि **तवाहाऽ२ँसोमरारणहाउ** (ऊ. स. ७३९) इति **पृश्नि**नामकं साम भवति ।।१।।

अप्सा मार्गी ।।२।।

अप्सा इन्द्राय– (सा. ९९५) इत्यस्यामृचि **अप्सौहोवा** (ऊ. स. ७४०) **इति मार्गीयव-**नामकं साम गीयते ।।२।।

गोमानाग्नेयं पङ्क्त्याम् ।।३।।

अनूपे गोमान्– (सा. ९९८) इत्येकस्यामृचि **अनूपेगो** (ऊ. स. ७४१) इति **पङ्क्त्यां** परिवर्त्य यद् गीयते साम तद**ाग्नेय**मित्यभिधीयते ।।३।।

सन्तनीन्द्रः ।।४।।

इन्द्रो मदाय–(सा. १००२–४) इति तृचे **इन्द्रोहाउ** (ऊ. स. ७४२) इति **सन्तनि**संज्ञं साम भवति ।।४।।

गोष्ठः पुना पङ्क्त्याम् ।।५।।

पुनानो वारे– (सा. १०८०) इत्यस्यामृचि **हाउहाउहाउवा । पुनानोवारेपवमानोअव्यये** (ऊ. स. ७४३) इतीदं साम **पङ्क्त्यां** परिवर्त्य गीयमानम् **अङ्गिरसांगोष्ठ**मिति कथ्यते ।।५।।

तं त्वा मार्गी ।।६।।

तं त्वा धर्तारम्– (सा. ८०४) इत्येकस्यामृचि **तन्त्वौहोवा** (ऊ. स. ७४४) इति **मार्गीयव**नामकं साम भवति ।।६।।

वयं घ सन्तनि ।।७।।

वयं घ त्वा– (सा. ८६४–६) इति तृचे **वायाँहाउ** (उ. स. ७४५) इति **सन्तनि**नामकं साम भवति ।।७।।

प्र हिन्वा छिद्रम् ।।८।।

प्र हिन्वानः– (सा. ८५७d–८) इति सपादर्चि **प्रहिन्वानाः** (ऊ. स. ७४६) इत्य**च्छिद्र-**नामकं साम गीयते ।।८।।

अभी नस्त्वाष्ट्रचेकस्यां त्र्यन्तम् ।।९।।

अभी नो वाजसातमम्– (सा. १२३८) इत्येकस्यामृचि **अभीनोवा** (ऊ. स. ७४७) इति **त्र्यन्तंत्वाष्ट्रीसाम** (**त्रिणिधनंत्वाष्ट्रीसाम** वा) भवति ।।९।।

हिन्वन्तीडानाम् ॥१०॥

हिन्वन्ति सूरम्–(सा. ६०४–६) इति तृचे **औहोइहुवाऽ३होइ । हिन्वन्तिसूऽ३राऽ३मुस्रयः** (ऊ. स. ७४८) इतीडानांसंक्षारो नाम साम गीयते ॥१०॥

उपो चीनेडम् ॥११॥

उपो षु जातम्– (सा. १३३५–७) इति तृचे **उपोषुजातम् । आऽ२प्तुराम्** (ऊ. स. ७४९) इति **प्रतीचीनेडंकाशीतसंज्ञं** साम भवति ॥११॥

उत्सो वितम् ॥१२॥

उत्सो देवो– (सा. ६७५^{d}–६^{ab}) इति पादत्रय **उत्सः । देवोऽ३ । हिरण्ययाः** (ऊ. स. ७५०) इति गीयमानमिदं साम **गौरीवित**मिति निगद्यते ॥१२॥

गृविज्ञीयम् ॥१३॥

आ जागृविः– (सा. १३५७–९) इति तृचे **आजाऽ५गृ । वाऽ३इर्वाऽ३इप्रऋताम्** (ऊ. स. ७५१) इति **यज्ञायज्ञीयं** साम भवति ॥१३॥

पवमा कण्वरम् ॥१४॥

पवमानाभ्यर्षसि– (सा. १०७^{cd}–८०^{ab}) इति पादयत्रे **पवमानाभिर्षसाइ** (ऊ. स. ७५२) इति **कण्वरथन्तराख्यं** साम गीयते ॥१४॥

प्र सोमाभीकपर्णैडे ॥१५॥

प्र सोमासो विपश्चितः– (सा. ७६४–६) इति तृचे **प्राऽ२३४सोमासोऽ५** (ऊ. स.७५३) **इत्याभीकम्, प्रसोमासोवा** (ऊ. स. ७५४) इत्यैडसौपर्णं चेति सामनी गीयेते ॥१५॥

प्र सो द्विहिंकादेव्यम् ॥१६॥

प्र सोम देववीतये– (सा. ७६७–८) इति ऋचोः **प्रसोमाऽ२३देववीतयाइ** (ऊ. स. ७५५) इति **द्विहिंकारवामदेव्यं** साम भवति ॥१६॥

स्वादि शवम् ॥१७॥

स्वादिष्ठया– (सा. ६८९–९१) इति तृचे **स्वादिष्ठयामदिष्ठाया** (ऊ. स. ७५६) इति **शैशवनामकं** साम गीयते ॥१७॥

प्रसु वैश्वामित्रस्वारकौत्से ॥१८॥ चतुर्थः ॥४॥

प्र सुन्वानायान्धसः– (सा. १३८६–८) इति तृचे **प्रसुन्वानायअन्धसः** (ऊ. स. ७५७) इति **वैश्वामित्रम्, प्रसुन्वानायाऽ३अन्धसाः** (ऊ. स. ७५८) इति **स्वारं कौत्सं** चेति सामनी गीयन्ते ॥१८॥

अयं **चतुर्थो** विंशः

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने सत्रपर्वणि द्वादशः खण्डः ॥१२॥

[ऊहगाने सत्रपर्वणि त्रयोदशः खण्डः]

एतास्वेवौरुक्षयम् ॥१॥

एतास्वेव पूर्वोक्तासु प्रसुन्वानस्तोत्रियासु **प्रसुन्वानायअन्धसाः** (ऊ. स. ७५९) इत्यौ**रुक्षया**ख्यं साम भवति ॥१॥

वृषा हरिश्री ॥२॥

वृषा पवस्व– (८०३–५) इति तृचे **वृषापवस्वधारया । वृषापवा** (ऊ. स. ७६०) इति **हरिश्रीनिधननामकं** साम गीयते ॥२॥

यस्ते शाम्म-दावाश्वसूक्तानि ॥३॥

यस्ते मदो वरेण्यः–(सा.८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदोवऐ** (ऊ. स.७६१)इति **शाम्मदम्, यस्तेमाऽ२३दोवरेणियोहाउ** (ऊ. स. ७६२) इति **दावसुनिधनम्, आऔहोवाहाइ । यस्तेमदाः** (ऊ. स. ७६३) इति **आश्वसूक्तं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ॥३॥

अयं पू कौत्समैडम् ॥४॥

अय पूषा– (सा. ८१८–२०) इति तृचे **अयॅंहोपूऽ२३ । षारयिर्भगईया** (ऊ. स. ७६४) इत्यै**डंकौत्सं** साम भवति ॥४॥

उच्चा मित्र-टत-साक-लम्बानि ।।५।।

उच्चा ते जातम्– (सा. ७५२–४) इति तृचे **उच्चाते जातमन्धसाऽ३ए** (ऊ. स. ७६५) इति **सौमित्रम्, उच्च । एऊच्चा** (ऊ. स. ७६६) इत्यैटतम्, **उच्चतेजाऽ३ । होऽ३होऽ३१इ** (ऊ. स. ७६७) इति **धुरासाकमश्वम्, उच्चातेजातमन्धसः** (ऊ. स. ७६८) इति **विलम्बसौपर्णं** चेति चत्वारि सामानि गीयन्ते ।।५।।

औशनवैरूपे तिस्रः ।।६।।

तिस्रो वाचः– (सा. ८६९–७१) इति तृचे **तिस्रोवाचाः** (ऊ. स. ७६९) इत्यौ**शनम्, तिस्रोवा**ऽ२३४**चाः** (ऊ. स. ७७०) इति **वैरूपं** चेति सामनी गीयेते ।।६।।

सुता साध्रवाश्वे ।।७।।

सुतासो मधुमत्तमाः– (सा. ८७२–४) इति तृचे **सुतासो**ऽ३**माधुमत्तमाः** (ऊ. स. ७७१) इति **साध्रम्, सुता**ऽ३१ **। सो**ऽ३**र्मा । धुम । ता**ऽ३**म** (ऊ. स. ७७२) इति **श्यावाश्वं** चेति सामनी गीयेते ।।७।।

तवाहं पुष्प–दुक्थ–माण्डवानि विदावस्विति यस्य निधनम् ।।८।।

तवाहꣳसोम– (सा. ९२२–३) इति ऋचोस्**तवाहꣳसोमरारण । हुवे**ऽ२३ (ऊ. स. ७७३) इत्य**र्कपुष्पम्, तवाहꣳसोम । रा**२**रणा** (ऊ. स. ७७४) इति **बार्हदुक्थम्, तवाहꣳ सोमरारणा** (ऊ. स. ७७५) इति **विदावस्विति निधनयुक्तं माण्डवं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।८।।

परि प्रिया मार्गीयवमीनिधनम् ।।९।।

परि प्रिया– (सा. ९३५–७) इति तृचे **परिप्रियादिव**४**कवा**ऽ३**इरे** (ऊ. स. ७७६) इतीनिधनं **मार्गीयवं** साम भवति ।।९।।

पुरः शुद्धीयमैडम् ।।१०।।

पुरोजिती वो– (सा. ९९७–९) इति तृचे **पुरोजितीवोअन्धा**ऽ३**साः** (ऊ. स. ७७७) इत्यै**डशुद्धाशुद्धीयसंज्ञं** साम भवति ।।१०।।

उष्वा वैष्णवाद्ये ।।११।। पञ्चमः ।।५।।

सोम उ ष्वाणः– (सा. ९९७–८) इति **ऋचोः सोमउष्वा । णस्सोऽरतृभाइः** (ऊ. स. ७७८) इति **वैष्णवाद्यं** साम गीयते ।।११।।

अयं **पञ्चमो** विशः ।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने सत्रपर्वणि त्रयोदशः खण्डः ।।१३।।

--◇--

[ऊहगाने सत्रपर्वणि चतुर्दशः खण्डः]

उष्वा वैष्णवं द्वितीयमेकस्यां तृचे स्तुचम्।।१।।

सोम उ ष्वाणः– (सा. ९९७) इत्येकस्यामृचि **सोमः। सोमाः। उष्वाणस्सोतृभिः** (ऊ. स. ७७९) इति **वैष्णवोत्तरम्, सोम उ ष्वाणः**– (सा. ९९७–८) इति ऋचोः **सोमउष्वाणस्सो-तृभाइः** (ऊ. स. ७८०) इति **तृचे** तिसृषु स्तोत्रीयासु **यौक्तस्तुचं** चेति सामनी गीयेते ।।१।।

असा सोमसामाध्यर्धेडम् ।।२।।

असाव्यंशुः– (सा. १००८–१०१०) इति तृचे **असाव्यंशर्मदायाऽ३ए** (ऊ. स. ७८१) इत्यध्यर्धेडसोमसामनामकं साम गीयते ।।२।।

पवस्व त्रासदस्यवम् ।।३।।

पवस्व वाजसातये– (सा. १०१६–८) इति तृचे **पाऽ२३४। व । स्ववा** (ऊ. स. ७८२) इति **त्रासदष्यवं** नाम साम भवति ।।३।।

परि त्यं वाङ्निधनं क्रौञ्चम् ।।४।।

परि त्यंहर्यतंहरिम्– (सा. १३२९–३१) इति तृचे **पराइत्याꣳहाऽ३२३४ । र्यतम्** (उ. स. ७८३) इति **वाङ्निधनं क्रौञ्चं** साम गीयते ।।४।।

पर्यू वितमृचि ।।५।।

पर्यू षु– (सा. १३६४–६) इति तृचे **परि । ऊषूऽ३। प्रधन्वावा** (ऊ. स. ७८४) **इतोदं** साम **गौरोवितमिति** कथ्यते ।।५।।

ओको ष्णिहमजी ॥६॥

अजीजनो हि– (सा. १३६५) इत्यस्यामृचि **अजाऽ३इजनोहिपवमा** (ऊ. स. ७८५) इत्यौ**ष्णिहम्,** उष्णिहि परिवर्त्य गीयमान**मोकोनिधन**नामकं साम भवति ॥६॥

मृज्य कण्वरमेकस्याम्॥७॥

मृज्यमानः– (सा. १०७९) इत्येकस्यामृचि **मार्ज्यमानस्सुहस्तिया** (ऊ. स. ७८६) इति **कण्वरथन्तर**संज्ञं साम गीयते ॥७॥

तृचे पुष्पोत्तरम् ॥८॥

मृज्यमानः सुहस्त्या–(सा. १०७९–८०) इति ऋचो**र्मृज्यमानस्सुहस्त्या** (ऊ. स. ७८७) इति **तृचे** तिसृषु स्तोत्रीयासु गीयमान**मर्कपुष्पोत्तर**नामकं साम भवति ॥८॥

वृषा षूक्तकले ॥९॥

वृषा पवस्व– (सा. ८०३–५) इति तृचे **वृषापवस्वधौ। हौहोवाहोइ** (ऊ. स. ७८८) इति **गौषूक्तम्, वृषापवाऽ२स्वधारया** (ऊ. स. ७८९) इति **शाकलं** चेति सामनी गीयेते ॥९॥

पुनोभयतःस्तोभं गौतमम् ॥१०॥

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **हाउपुनानस्सोमधारयाहाउ** (ऊ. स. ७९०) इत्यु**भयतःस्तोभं गौतमं** नाम साम भवति ॥१०॥

पुरस्त्वाष्ट्रीस्वारान्तमाकारान्तं च ॥११॥

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरः। जिताऽ३इ । हाऽ३हाइ** (ऊ. स. ७९१) इति **स्वारान्तं त्वाष्ट्रीसाम** (**द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम** वा), **पुरोजितीवोअन्धसः। सुताहाउ** (ऊ. स. ७९२) इति **आकारान्तं त्वाष्ट्रीसाम** (**आनिधनं त्वाष्ट्रीसाम** वा) चेति सामनी गीयेते ॥११॥

उच्चा मार्गी ॥१२॥

उच्चा ते जातम्– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चौहोवा । तेजाऽ२** (ऊ. स. ७९३) इति **मार्गीयव**संज्ञं साम भवति ॥१२॥

पुना द्विहिंकादेव्य–गत–पुष्पाणि ।।१३।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानाऽ२३स्सोमधारया** (ऊ. स. ७९४) इति **द्विहिंकारवामदेव्यम्**, **पुनानाऽ३स्सोमधारया** (ऊ. स. ७९५) इति **द्वैगतम्**, **पुनानस्सोमधारया** (ऊ. स. ७९६) इत्य**र्कपुष्पं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ।।१३।।

अयं पू मधुश्चुत् ।।१४।।

अयं पूषा– (सा. ८१८–२०) इति तृचे **अयंपूषारयिर्भगाऽ३ए** (ऊ. स. ७९७) इति **मधुश्चुन्निधनाख्यं** साम भवति ।।१४।।

य ओजिपुष्पोत्तरे ।।१५।। षष्ठः ।।६।।

य ओजिष्ठः– (सा. ८२०) इत्यस्यामृचि **य ओजिष्ठस्तमाभर । हुवाइ** (ऊ. स. ७९८) इत्य**र्कपुष्पोत्तर**संज्ञं साम भवति ।।१५।।

अयं **षष्ठो** विंशः ।।

स्वाद्याश्वसूक्तमेकस्याम् ।।१६।। सत्राणि ।।५।।

स्वादिष्ठया– (सा. ६८९) इत्येकस्यामृचि आऔहोवाहाइ । **स्वादिष्ठया** (ऊ. स. ७९९) इत्याश्वसूक्तनामकं साम गीयते ।।१६।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने सत्रपर्वणि चतुर्दशः खण्डः ।।१४।।

इति **श्रीशेणई**कुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने सत्रपर्व समाप्तम् ।।५।।

ऊहगाने प्रायश्चित्तपर्व

पञ्चदशः खण्डः

प्रत्नमुद्वत् ।।१।।

प्रत्नꣳसधस्थमासदत्– (सा. ६७६^{bcd}) इति पादोर्नचि तृतीयस्तोत्रीयायां **प्रत्नꣳ-सधस्थमा। होऽ२सदात्** (ऊ. प्रा. ८००) इत्युद्वप्राजापत्यनामकं (**उद्वद्भार्गवसंज्ञं** वा) साम गीयते ।।१।।

उप शिक्षा सफम् ।।२।।

उप शिक्षापतस्थुषः– (सा. ७६१) इत्यस्यामृचि **उपशीऽ३क्षाप। तस्थूऽ२३४षाः** (ऊ. प्रा. ८०१) इति **सफ**संज्ञं साम भवति ।।२।।

इन्द्रं विश्वा लेयम् ।।३।।

इन्द्रं विश्वाः– (सा. ८२७–९) इति तृचे **इन्द्रंवाऽ३इश्वाअवीवृधान्** (ऊ. प्रा. ८०२) इति यत् साम गीयते तत् **कालेय**मिति कथ्यते ।।३।।

तं वो भरम् ।।४।।

तं वो दस्मम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचोस्**तंवोऽ३दाऽ३स्मामृतीषहोवा** (ऊ. प्रा. ८०३) इति **सौभर**नामकं साम भवति ।।४।।

त्वमङ्ग ककुभम् ।।५।।

त्वमङ्ग प्रशꣳसिषो– (सा. १७२३–४) इति ऋचोस्**त्वमङ्गप्रशꣳसाऽ३इषाः** (ऊ. प्रा. ८०४) इति **त्रैककुभा**ख्यं साम गीयते ।।५।।

वरिवः साहीयम् ।।६।।

वरिवोधातमो– (सा. ६९१) इत्यस्यामृचि **वराऽ३४इ। बोधातमोभुवः। ओऽ६वा** (ऊ. प्रा. ८०५) इति **सत्रासाहीय**नामकं साम भवति ।।६।।

उत्सोऽभिनिधनं काण्वम् ।।७।।

उत्सो देवो– (सा. ६७५^{d}–६^{ab}) इति पादत्रये द्वितीयस्तोत्रीयायाम् **ओहोहोहाइ। आइही। उत्साः** (ऊ. प्रा. ८०६) इत्**यभिनिधनं काण्वं** साम भवति ।।७।।

एष ब्रह्मा लेयम् ॥८॥

एष ब्रह्मा–(सा. १७६८–७०) इति तृचे **एषाऽ३ब्राह्मायाऽ२३:** (ऊ. प्रा. ८०७) इति **कालेयसंज्ञं** साम भवति ॥८॥

आष्कृतं तं वः ॥९॥

तं वो दस्मम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचोस्तं**वोदाऽ३स्ममृतीषहाम्** (ऊ. प्रा. ८०८) इतीदं सामाष्कारणिधनं **काण्व**मित्यभिधीयते ॥९॥

वयमु त्वा लेयम् ॥१०॥

वयमु त्वाम्– (सा. ७०८–९) इति ऋचोर्**वयमूऽ३त्वामपूर्विया** (ऊ. प्रा. ८०९) इति **कालेयनामकं** साम गीयते ॥१०॥

उप–दवि-पव ज्ञीयानि ॥११॥

उपास्मै गायता– (सा. ६५१–३) इति तृचे **उपाऽ५स्मै । गाऽ३याऽ३तानराः** (ऊ. प्रा. ८१०) इति, **दविद्युतत्या**– (सा. ६५४–६) इति तृचे **दवाऽ५इद्यु । ताऽ३तीऽऽ३यारुचा** (ऊ. प्रा. ८११) इति, **पवमानस्य ते**– (सा. ६५७–९) इति तृचे **पवाऽ५मा । नाऽ३स्यऽ३ तेकावाइ** (ऊ. प्रा. ८१२) इति च त्रीणि सामानि **यज्ञायज्ञीयानी**त्युच्यन्ते ॥११॥

ससु–शिक्षा सफ-ष्कले कचौ ॥१२॥

स सुन्वे– (सा. १०९९) इत्यस्यामृचि **ससुन्वोऽ३यः। वासूऽ२३४नाम्** (ऊ. प्रा. ८१३) इति **सफम्, उप शिक्षापतस्थुषः**– (सा. ७९१) इत्यस्याम् **उपशीऽ३क्षाप । तस्थूऽ२३४षाः** (ऊ. प्रा. ८१४) इति **पौष्कलं** चेति सामनी गीयेते ॥१२॥

मत्स्यलेयं तृचे ॥१३॥

मत्स्यपायि ते– (सा. १४३२–४) इति **तृचे मत्सियाऽ३पायितेमहाः** (ऊ. प्रा. ८१५) इति **कालेयसंज्ञं** साम भवति ॥१३॥

स्वासु धसमुत्तरयोः ककुप् ॥१४॥

तं वो दस्मम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचोः **स्वासु** स्वकीयासु स्तोत्रीयासु **ताऽ२३४म् । वोदस्ममृती । षाहाम्** (ऊ. प्रा. ८१६) इति ककुबुत्तरनौधससंज्ञं साम भवति ॥१४॥

आ त्वा लेयम् ।।१५।।

आ त्वा रथम्– (सा. १७७१–३) इति तृचे **आत्वाराऽ३थंयथोतयाइ** (ऊ. प्रा. ८१७) इति **कालेयनामकं** साम गीयते ।।१५।।

परि प्र धन्व पौष्कलमेकस्याम् ।।१६।।

परि प्र धन्व–(सा. १३६७) इत्येकस्यामृचि **परिप्राऽ३ध । न्वाईऽ२३४न्दा** (ऊ. प्रा. ८१८) इति यत् साम गीयते तत् **पौष्कलमिति** कथ्यते ।।१६।।

स्वादि कौत्समैडे ।।१७।। प्रथमः ।।१।।

स्वादिष्ठया– (सा. ६८९–९१) इति तृचे **स्वादीहिष्ठाऽ२३ । यामदिष्ठयाईया** (ऊ. प्रा. ८१९) **इत्यैडकौत्ससंज्ञं** साम भवति ।।१७।।

अयं **प्रथमो** विंशः

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने प्रायश्चित्तपर्वणि पञ्चदशः खण्डः ।।१५।।

[ऊहगाने प्रायश्चित्तपर्वणि षोडशः खण्डः]

सखा क्रौञ्चम् ।।१।।

सखायो दीर्घजिह्व्यम्– (सा. ६९७b–८) इति सपादर्चि मध्यमस्तोत्रीयायां **सखायोदाइ** (ऊ प्रा. ८२०) इति **क्रौञ्चसंज्ञं** साम भवति ।।१।।

अयं पूषेति यद् द्वितीयमेवाभरम् ।।२।।

अयं पूषा रयिर्भगः–(सा. ५४६) इत्यस्यामृचि ग्रामेगेये **यद् द्वितीयं** क्रौञ्चं **गीयते** तद्रूप**मेव एवाह्यसि**– (सा. ८२४–६) इत्यस्मिन् तृचे **एवाऽ३होऽ३असिवीरयोवा** (ऊ. प्रा. ८२१) इति गीयमानं साम **सौभर**मित्युच्यते ।।२।।

इन्द्रं विश्वा मेंधम् ।।३।।

इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्– (सा. ८२७–९) इति तृचे **इन्द्रंविश्वाअवीवृधाऽ३ने** (ऊ. प्रा. ८२२) इति **नार्मेधनामकं** साम गीयते ।।३।।

इन्द्रायाहि धियेे गायन्ति लेयम् ।।४।।

इन्द्रायाहि– (सा. ११४६–८) इति तृचे **इन्द्रायाऽ३हिधियेषिताः** (ऊ. प्रा. ८२३) इत्यारभ्य **कालेय**नामकं साम गीयते । परमत्रेदमवधेयं यदस्मिन् साम्नि, **इन्द्रा याहि चित्रभानो**- (सा. ११४६) इति या प्रथमा ऋग् भवत्यस्य तृचस्य सा क्रियते द्वितीया । **या इन्द्रा याहि धियेषितो**– (सा. ११४७) इति वर्तते द्वितीया सा क्रियते प्रथमा ।।

गायन्ति त्वा– (सा. १३४४–६) इति तृचे **गायन्तऽ३त्वागायत्रिणाः** (ऊ. प्रा. ८२४) इति यद् गीयते साम तदपि **कालेय**मित्युच्यते ।।४।।

आ य॰ पुरमग्ने त कमश्वम् ।।५।।

आ य॰ पुरम्– (सा. १७७४–६) इति तृचे आय॰**पूऽ३रन्नार्मिणीऽमा** (ऊ. प्रा. ८२५) इति, **अग्ने तमद्य**– (सा. १७७७–९) इति तृचे **अग्नेताऽ३मद्याऽश्वन्ना** (ऊ. प्रा. ८२६) इति च **साकमश्व**नाम्नी सामनी भवतः ।।५।।

एना प्रत्यू इमा उ वामिति चैकैकस्मिन्
वार–देव्य–श्रुध्यानि ।।६।।

एना वो अग्निम्– (सा. ७४९–५०) इति, ऋचो**रेनावोआऔहोहाइ** (ऊ. प्रा. ८२७) इति, **प्रत्यु अदर्शि**– (सा. ७५१–२) इति ऋचोः **प्रत्युवदाऔहोहाइ** (ऊ. प्रा. ८२८) इति, **इमा उ वाम्**– (सा. ७५३–४) इति ऋचो**रिमाउवाओहोहाइ** (ऊ. प्रा. ८२९) इति च **वारवन्तीयानि** भवन्ति । तेष्वेव ऋग्द्वयेषु **आऽ५इना । वोआऽ३ग्नाऽ३इन्नमसा** (उ. प्रा. ८३०) इति, **प्राऽ५त्यु । अदाऽ३र्शोऽ३आयताइ** (ऊ. प्रा. ८३१) इति, **आऽ५इमाः। उवाऽ३न्दाऽ३ इविष्टयाः** (ऊ. प्रा. ८३२) इति च त्रीणि **वामदेव्य**संज्ञानि सामान्यपि गीयन्ते । पुनरपि तेष्वेव ऋग्द्वयेषु क्रमशः **एनावोआ२ऽग्निम् नमसोवा** (ऊ. प्रा. ८३३) इति, **प्रत्यवदाऽ२र्शि । आयतोवा** (ऊ. प्रा. ८३४) इति, **इमाउवाऽ२न्दि । विष्टयोवा** (ऊ. प्रा. ८३५) इति च त्रीणि **श्रुध्य**नामकानि च सामानि गीयन्ते । इत्येवमेकैकस्मिन् ऋग्द्वय इमानि त्रीणि सामानि क्रमशो भवन्ति ।।६।।

संधावग्ने विवस्वेति च तानि ।।७।।

अग्ने विवस्वदुषसः– (सा. १७८०–१) इति ऋचोश्च **संधौ** एकैकशः **तानि** उपर्युक्तानि सामानि भवन्ति । यथा– **अग्नेविवाऔहोहाइ** (ऊ. प्रा. ८३६) इति **वारवन्तीयम्**; **आऽ५ग्ने ।**

विवा३स्वा३दुषसाः (ऊ. प्रा. ८३७) इति **वामदेव्यम्**; अग्नेविवा२स्वत् । **उषसोवा** (ऊ. प्रा. ८३८) इति **श्रुध्यं** च ॥७॥

यज्ञा महावैश्वामित्रे ॥८॥ द्वितीयः ॥२॥

यज्ञायज्ञा वो–(सा. ७०३–४)इति ऋचोः हयाइ । हया३ । **ओहाओहा** (त्रीणि त्रिः) **यज्ञायज्ञा**(ऊ. प्रा. ८३९) इति **महावैश्वामित्रनामकं** साम गीयते ॥८॥

अयं द्वितीयो विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके ऊहगाने प्रायश्चित्तपर्वणि षोडशः खण्डः ॥१६॥

[ऊहगाने प्रायश्चित्तपर्वणि सप्तदशः खण्डः]

एतास्वेव दैर्घम् ॥१॥

एतास्वेव पूर्वोक्तासु स्तोत्रियास्वेव **यज्ञायज्ञावोअग्नयओहाओहा३ए** (ऊ. प्रा. ८४०) इति **दैर्घश्रवसं** साम गीयते ॥१॥

अचिक्र हितम् ॥२॥

अचिक्रदद्वृषा–(सा. १०४२–४) इति तृचे **अचिक्रदद्वृ । षा२हराइः** (ऊ. प्रा. ८४१) इति **सँहितसंज्ञं** साम भवति ॥२॥

पवस्व वषट्कर्चः ॥३॥

पवस्व वाजसातये– (सा. १०१६) इत्यस्यामृचि **पवस्ववाजसातये** (ऊ. प्रा. ८४२) **इति वषट्कारणिधननामकं** साम गीयते ॥३॥

पुरो ज्ञीयमुत्तरे गायत्र्याम् ॥४॥

पुरोजिती वो–(सा. ६९७–९) इति तृचे, यत्र **चोत्तरे** द्वितीयतृतीये **ऋचौ गायत्र्यां स्तत्र, पुरो५जि । ता३इवो३अन्धासाः** (ऊ. प्रा. ८४३) इतीदं साम **यज्ञायज्ञीयाख्यं** गीयते । **अत्रोत्तरेगायत्र्या**मिति स्पष्टार्थम् ॥४॥

विधुं वषट् ॥५॥

विधुं दद्राणम्– (सा. १७८२–४) इति तृचे **विधुन्ददाण౮समने** (ऊ. प्रा. ८४४) इति **वषट्कारणिधना**भिधं साम भवति ॥५॥

बण्म किमित्तो विते ॥६॥

बण्महाँ असि– (सा. १७८८–९) इति ऋचोः **बण्म । हा౮आऽ३ । सिसूस्यिा** (ऊ. प्रा. ८४५) इति, **किमित्ते विष्णो**– (सा. १६२५–७) इति तृचे **किमित्** । तेवाऽ३इ । ष्णोपरिचा (ऊ. प्रा. ८४६) इति च **गौरोवित**नामनो सामनी भवतः ॥६॥

श्रायन्तीयं पवस्वान्धी पवस्व सोमोत्सो द्यौतानमेकर्च्चा: ॥७॥
प्रायश्चित्तानि ॥६॥

पवस्व वाजसातये– (सा. १०१६) इत्यस्यामृचि **पवस्व वाजसाऽ१तायाइ** (ऊ. प्रा. ८४७) इति **श्रायन्तीयम्**, **पवस्व सोम**– (सा. १२४१) इत्यस्याम् **पाऽ१वास्वा । सोऽ२३मा** (ऊ. प्रा. ८४८) इत्यान्धीगवम्; **उत्सो देवो हिरण्ययः**– (सा. ६७५d –६ab) इति पादत्रये द्वितीयस्तोत्रीयायां हाऽ३। आऽ३हाऽ३ (द्विः) **हाइ । उत्सोदेवोऽ२** (ऊ. प्रा. ८४९) इति **द्युतानं** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ॥७॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने प्रायश्चित्तपर्वणि सप्तदशः खण्डः ॥१७॥

इति श्री**शेणई**कुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने प्रायश्चित्तपर्व समाप्तम् ॥६॥

ऊहगाने क्षुद्रपर्व

अष्टादशः खण्डः

अभि त्वा कण्वरमुत्तरे ककुभौ ॥१॥

अभि त्वा शूर- (सा. ६८०-१) इति ऋचोरभित्वाशूरनोनुमाः (ऊ. क्षु. ८५०) इति **ककुबुत्तराकण्वरथन्तरसंज्ञं** साम भवति ॥१॥

इन्दुनौधसश्यैते ॥२॥

इन्दुरश्वो न कृत्व्यः- (सा. ६९८०-९) इति सपादर्चि तृतीयस्तोत्रीयायां **आऽ२३४इ । दुरश्वोनकृ** (ऊ. क्षु . ८५१) इति **नौधसम्, इन्दुरश्वोनकृ । त्वियाऽ३४औहोवा** (ऊ. क्षु. ८५२) इति **श्यैतं** चेति सामनी गीयेते ॥२॥

स नः कौत्समैडम् ॥३॥

स न इन्द्राय- (सा. ६७३) इत्यस्यामृचि **सनाहोन्द्राऽ२३ । ययज्यवद्दया** (ऊ. क्षु. ८५३) **इत्यैडकौत्सनामकं** साम भवति ॥३॥

उत्सो धसम् ॥४॥

उत्सो देवो- (सा. ६७५d -६ ab) इति पादत्रये मध्यमस्तोत्रीयायाम् **ऊऽ२३४त् । सो देवोहिर । ण्ययाः** (ऊ. क्षु. ८५४) इति **नौधसं** साम गीयते ॥४॥

पुरस्तृचे पारमभ्यस्तम् ॥५॥

पुरोजिती वो- (सा. ६९७-९) इति **तृचे पुरोजितीवोअन्धसः । पूऽ२३४** (ऊ. क्षु. ८५५) इति **द्विरभ्यस्तमाकूपारनामकं** साम भवति ॥५॥

यत् पुर उत्सः श्यैते पुरो धसमेकर्च्चाः ॥६॥

पुरोजिती वो- (सा. ६९७) इत्यस्यामृचि **पुरोजितीवोअ । धसाऽ३४औहोवा** (ऊ. क्षु. ८५६) इति **यत्** साम गीयते तत्, **उत्सो देवो-** (सा. ६७५d -६ab) इति पादत्रये मध्यमस्तोत्रीयायाम् **उत्सोदेवोहिर । ण्ययाऽ३४औहोवा** (ऊ. क्षु. ८५७) इति च

यद् गीयते तदपि **श्यैत**नाम्ना विदितं भवति । तथैव **पुरोजितीवो**– (सा. ६९७) इत्यस्यामृचि **पू**ऽ२३४ । **रोजितीबोअ । धासाः** (ऊ. क्षु. ८५८) इति यत् साम गीयते **तन्नौधससंज्ञं** भवति ।।६।।

तं वो नौधसश्यैतम् ।।७।।

तं वो दस्मम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचोस्ताऽ२३४**म्** । **वोदस्ममृतो । षाहाम्** (ऊ. क्षु. ८५९) इति **नौधसश्यैत**नामकं साम भवति ।।७।।

अभि प्र वः श्यैतनौधसम् ।।८।।

अभि प्र वः– (सा. ८११–२) इति ऋचोर**भिप्रवस्सुरा** (ऊ. क्षु. ८६०) इति **श्यैतनौधस**-संज्ञं साम भवति ।।८।।

अभि त्वा त्वामिद्धि वारे ।।९।।

अभि त्वा शूर– (सा. ६८०–१) इति ऋचोर**भित्वाशाऔहोहाइ** (ऊ. क्षु. ८६१) इति, **त्वामिद्धि –**(सा. ८०९–१०) इति ऋचो**स्तुवामिद्धाऔहोहाइ** (ऊ. क्षु. ८६२) इति च **वारवन्तीय**नामनी सामनी भवतः ।।९।।

तं वो दाभि प्र वः क्रौञ्चे ।।१०।।

तं वो दस्मम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचो**स्तंवोदास्माऽ३१२३४ म् । ऋतो** (ऊ. क्षु. ८६३) इति, **अभि प्र वः**– (सा. ८११–२) इति ऋचोर**भाइप्रावाऽ३१२३४: । सुरा** (ऊ. क्षु. ८६४) इति द्वे अपि **वाङ्निधनक्रौञ्च**नामनी सामनी भवतः ।।१०।।

अभि त्वा पूर्वं कण्वरम् ।।११।।

अभि त्वा पूर्वपीतये–(सा. १५७३–४**)** इति ऋचोरा**भित्वापूर्वपीतयाइ** (ऊ. क्षु. ८६५) इति **कण्वरथन्तराख्यं** साम गीयते ।।११।।

त्वामि त्वँह्योहि कण्वबृहत् ।।१२।।

त्वामिद्धि– (सा. ८०९–१०) इति ऋचो**रौहोतुवामिद्धाऽ३ए** (ऊ. क्षु. ८६६) इति, **त्वँह्येहि**– (सा. १५८१–२) इति ऋचो**रौहोतुवँहियाऽ३ए** (ऊ. क्षु. ८६७) इति च **कण्वबृहन्नामनी** सामनी गीयेते ।।१२।।

यद्या यदि महावैष्टम्भे ॥१३॥ प्रथमः ॥१॥

यद्याव इन्द्र– (सा. ८६२–३) इति ऋचोर्यद्यावओहाइ (ऊ. क्षु. ८६८) इति, **यदिन्द्र–** (सा. १७६६–७) इति ऋचोर्यदिन्द्रयोहा (ऊ. क्षु. ८६६ इति **च द्वयमपि महा-वैष्टम्भ**नामकं साम भवति ॥१३॥

अथ **प्रथमो** विंशः ॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने क्षुद्रपर्वण्यष्टादशः खण्डः ॥१८॥

–◆–

[ऊहगाने क्षुद्रपर्वण्येकोनविंशः खण्डः]

पिबा श्रुधीति च तमसम् ॥१॥

पिबा सोमम्– (सा. ६२७–९) इति तृचे **हाउपिबा । सोममिन्द्र । मा** (ऊ. क्षु. ८७०) इति, **श्रुधी हवम्–** (सा. १७९८–८००) इति तृचे **हाउश्रुधाइ** (ऊ. क्षु. ८७१) इति च द्वे अपि **सहोदैर्घतमस**नामनी **(दैर्घतमस**नामनी वा **)** सामनी भवतः ॥१॥

एतास्वेव मरायम् ॥२॥

पिबा सोमम्– (सा. ६२७–९) इति तृचे **हाउहाउहाउ । पाइबा । सोमाम्** (ऊ. क्षु. ८७२) इति, **श्रुधी हवम्–**(सा. १७९८–८००) इति तृचे **श्रुधाइ । हवाम्** (ऊ. क्षु. ८७३) इति च **एतास्वेव** स्तोत्रीयासु **मराया**ख्ये सामनी गीयेते ॥२॥

रेवाँ इद्रा वारम् ॥३॥

रेवाँइद्रेवतः– (सा. १८०४–६) इति तृचे **रेवाँइद्राऔहोहाइ** (ऊ. क्षु. ८७४) इति **वारवन्तीया**भिधं साम गीयते ॥३॥

प्रसो प्रसु कण्वतरम् ॥४॥

प्र सोम– (सा. ७६७–८) इति ऋचोः **प्रसोमदेववीतयाइ** (ऊ. क्षु. ८७५) इति **प्र सुन्वानाय–** (सा. १३८६–८) इति तृचे **प्रसुन्वानायअन्धसाः** (ऊ. क्षु. ८७६) इति **च द्वे** अपि सामनी **कण्वरथन्तरे** इति कथ्येते ॥४॥

पुना पूषा कण्वबृहत् ।।५।।

पुनानः सोम धारय–(सा. ६७५–७) इति तृचे **औहोपुनानस्सोऽ३ए** (उ. क्षु. ८७७) इति **अयं पूषा रयिः**– (सा. ८१८–२०) इति तृचे **ओहो अयंपूषाऽ३ए** (ऊ. क्षु. ८७८) इति च द्वे अपि सामनी **कण्वबृहती** इति ब्रूयेते ।।५।।

अभि सो सुतासो ष्टम्भे ।।६।।

अभि सोमासः–(सा. ८५६–७) इति ऋचोर**भिसोमोहाइ** (ऊ. क्षु. ८७९) इति, **सुतासो मधुमत्तमाः**– (सा. ८७२–४) इति तृचे **सुतासोमोहाइ** (ऊ. क्षु. ८८०) इति च द्वे अपि **महावैष्टम्भसंज्ञे** सामनी भवतः ।।६।।

तव पुर इति तमसम् ।।७।।

तवाहं– (सा. ९२२–३) इति ऋचो**र्हाउतवा । अहऀसो** (ऊ. क्षु. ८८१) इति, **पुरोजितो वो**– (सा. ६९७–९) इति तृचे **हाउपुराःजाइतो** (ऊ. क्षु. ८८२) इति च द्वे अपि **सहोदैर्घतमसना**मनी **(दैर्घतमसनामनी वा)** सामनी भवतः ।।७।।

एतास्वेव मरायम् ।।८।।

एतास्वेव पूर्वोक्तासु स्तोत्रीयासु **हाउहाउहाउ । तवा** (ऊ. क्षु. ८८३) इति, **पुराः । जाइतीवोअन्धसाः** (ऊ. क्षु. ८८४) इति च द्वे **मरायना**मनी सामनी गीयेते ।।८।।

इन्द्रायेन्दो वारम् ।।९।।

इन्द्रायेन्दो–(सा. १०७६–८) इति तृचे **इन्द्रायेन्दाऔहोहाइ** (ऊ. क्षु. ८८५) इति **वारवन्तीयसंज्ञं** साम भवति ।।९।।

इममासितम् ।।१०।।

इममिन्द्र– (सा. ९४९–५१) इति तृचे **इममिन्द्रसुताम्** (ऊ. क्षु. ८८६) इत्**यासिताख्यं** **(आसितं** वा) साम गीयते ।।१०।।

असा त्वाष्ट्री ।।११।।

असावि सोमः– (सा. १०२८–३०) इति तृचे **असाविसोऽ३हा** (ऊ. क्षु. ८८७) इति **स्वारं त्वाष्ट्रीसाम** भवति ।।११।।

यदिन्द्र चि प्रियम् ।।१२।।

यदिन्द्र चित्र–(सा. ११७२–४) इति तृचे **यदिन्द्राऽ२३। चित्रमद्दह । नास्ती** (ऊ. क्षु. ८८८) इति **वसिष्ठप्रियाख्यं** साम गीयते ।।१२।।

पुरांभिन्दुर्महावैश्वामित्रे ।।१३।। द्वितीयः ।।२।।

पुरां भिन्दुः–(सा. १२५०–२) इति तृचे **हयाइ। हयाऽ३। औहाओहा** (त्रीणि त्रिः) । **पुरांभिन्दुः** (ऊ. क्षु. ८८९) इति **महावैश्वामित्र**नामकं साम गीयते ।।१३।

अयं **द्वितीयो** विशः ।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक **ऊहगाने क्षुद्रपर्वण्येकोनविंशः** खण्डः ।।१९।।

[ऊहगाने क्षुद्रपर्वणि विंशः खण्डः]

गायन्ति साभ्यासं त्वाष्ट्री ।।१।।

गायन्ति त्वा–(सा. १३४४–६) इति तृचे **गाय । तित्वाऽ३। हाऽ३ह्वा** (ऊ. क्षु. ८९०) इति **द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम (अभ्यस्तं त्वाष्ट्रीसाम** वा) भवति ।।१।।

एन्द्रया क्रौञ्चाद्यम् ।।२।।

एन्द्र याहि–(सा. १८०७–९) इति तृचे **एन्द्रयाहौहो** । हौहरिभाइः (ऊ. क्षु. ८९१) इति **क्रौञ्चाद्यं** साम गीयते ।।२।।

इममसा गायम् एन्द्रया च वितानि ।।३।।

इममिन्द्र– (सा. ९४९–५१) इति तृचे **इमम् । इन्द्राऽ३। सुतंपिबा** (ऊ. क्षु. ८९२) इति, **असावि सोमः**–(सा. १०२८–३०) इति तृचे **असा । विसोऽ३। मइन्द्रताइ** (ऊ. क्षु. ८९३) इति, **गायन्ति त्वा**– (सा. १३४४–६) इति तृचे **गाय । तित्वाऽ३। गायत्रिणाः** (ऊ. क्षु. ८९४) इति, **एन्द्र याहि**– (सा. १८०७–९) इति तृचे **एन्द । याहाऽ३इ। हरिभाइः** (ऊ. क्षु. ८९५) इति च चत्वारि **गौरीवितानि** सामानि गीयन्ते ।।३।।

देवः कण्वरम् ॥४॥

देवो वो– (सा. १५१३–४) इति ऋचोर्**देवोवोद्रविणोदाः** (ऊ. क्षु. ८९६) इति यत् साम गीयते तदुच्यते **कण्वरथन्तरमिति** ॥४॥

यज्ञा कण्वबृहत् ॥५॥

यज्ञायज्ञा वो– (सा. ७०३–४) इति ऋचोरौ**होयज्ञायज्ञाऽ३ए** (ऊ. क्षु. ८९७) इतीदं गीयमानं साम **कण्वबृहद्**िति कथ्यते ॥५॥

पुरो वात्सप्रम् ॥६॥

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **हाउहाउहाउ । ओ । होहोवा** । (द्वे त्रिः) । **पुरोजिताइ** (ऊ. क्षु. ८९८) इति गीयमानं साम **वात्सप्रमि**ति निगद्यते ॥६॥

जनिता ज्ञीयम् ॥७॥

सोम४ पवते– (सा. ९४३–५) इति तृचे **सोमाऽ५:प । वाऽ३ताऽ३इजनिता** (ऊ. क्षु. ८९९) इति **यज्ञायज्ञीयसंज्ञं** साम भवति ॥७॥

स्वासु मरायम् ॥८॥

अग्निन्नरः–(सा. १३७३–५) इति तृचे **स्वासु** स्तोत्रियासु **हाउहाउहाउ । आग्नीम् । नराः** (ऊ. क्षु. ९००) इति **मरायनामकं** साम गीयते ॥८॥

त्वं द्यां शुद्धा सुष्वा पारं कच्चौ ॥९॥

त्वं द्यां च– (सा. १०१८) इत्यस्यामृचि **त्वंद्याञ्चमहीव्रता** (उ. क्षु. ९०१) इति **शुद्धाशुद्धीयम् (पदनिधनशुद्धाशुद्धीयं वा), सुष्वाणासो**– (सा. ११०३) इत्यस्यां **सुष्वाणाऽ२३ सोवि । अद्राऽ२३४इभाइः** (ऊ. क्षु. ९०२) इत्याकूपारं चेति सामनी गीयेते ॥९॥

सोमाः पवन्त प्रीयम् ॥१०॥

सोमा४ पवन्ते–(सा. ११०१–३) इति तृचे **सोमाऽ५४प । वाऽ३न्तोऽ३इन्दावाः** (ऊ. क्षु. ९०३) इति **यज्ञायज्ञीयं** साम भवति ॥१०॥

स्वासु वाराद्यम् ॥११॥

अश्वं न त्वा–(सा. १६३४–६) इति तृचे **स्वासु** स्तोत्रीयासु **आश्वा । औहोऽ२३४ वा** (ऊ. क्षु. ९०४) इति **वारवन्तीयाद्यं (पूर्ववारवन्तीयं वा)** साम गीयते ॥११॥

जनिता श्यावाश्वम् ।।१२।।

सोम॒ पवते– (सा. ९४३–५) इति तृचे **सोम॒पवा । तेजनितामताऽ२इनाउवा** (ऊ. क्षु. ९०५) इति **श्यावाश्वसंज्ञं (त्रिष्टुप्श्यावाश्वसंज्ञं वा)** साम भवति ।।१२।।

प्रते शैखण्डिनम् ।।१३।।

प्र त आश्विनीः– (सा. ८८६–८) इति तृचे **प्रताऽ३होइ । आश्वीऽ३होऽ२३४** (ऊ. क्षु. ९०६) इति **शैखण्डिन**नामकं साम गीयते ।।१३।।

गोविच्छ्येनः ।।१४।।

गोवित्पवस्व– (सा. ९५५–७) इति तृचे **गोवित्पवस्ववसुवाइत्** (ऊ. क्षु. ९०७) इति यत् साम गीयते तत् **श्येन** इत्युच्यते ।।१४।।

तं त्वा हवद्वैव्यम् ।।१५।।

तं त्वा विप्राः– (सा. १०७७) इत्यस्यामृचि **तन्त्वाविप्रावचोविदः** (ऊ. क्षु. ९०८) इति **इहवद्वामदेव्यसंज्ञं** साम भवति ।।१५।।

रसं मार्गीयवे ।।१६।। तृतीयः ।।३।।

रसं ते मित्रो– (सा. १०७८) इत्यस्यामृचि **रसौहोवा । तोंमाऽ२इ** (ऊ. क्षु. ९०९) इति **मार्गीयवाभिधं साम** गीयते ।।१६।।

अयं **तृतीयो** विंशः ।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने क्षुद्रपर्वणि विंशः खण्डः ।।२०।।

[ऊहगाने क्षुद्रपर्वण्येकविंशः खण्डः]

अया पवा वार्त्रतुरम् ।।१।।

अया पवा– (सा. ११०४–६) इति तृचे **अयापवोवा** (ऊ. क्षु. ९१०) इति **वार्त्रतुर-संज्ञं साम गीयते** ।।१।।

ज्योतिर्जागतं वरुणसाम ।।२।।

ज्योतिर्यज्ञस्य– (सा. १०३१–३) इति तृचे **ज्योतिर्य । ज्ञाऽ३स्यपवते** (ऊ. क्षु. ६११) इति **जागतं वरुणसाम** गीयते ।।२।।

प्रवत् प्र का ।।३।।

प्र काव्यम्– (सा. १११६–८) इति तृचे **प्रकावियाम् । उशनेवा** (उ. क्षु. ६१२) इति **प्रवद्भार्गव**संज्ञं साम भवति ।।३।।

शिशुमुद्वत् ।।४।।

शिशुं जज्ञानम्– (सा. ११७५–७) इति तृचे **शिशुञ्जज्ञाऽ२३ । नꣳहर्यताऽ२३म्** (ऊ. क्षु. ६१३) इत्यु**द्वद्भार्गवा**ख्यं साम गीयते ।।४।।

अक्रान्त्सामराजम् ।।५।।

अक्रान्त्समुद्रः– (सा १२५३–५) इति तृचे **हाउहोवाऽ३हाइ । अक्रान्त्समुद्रऽ३ःप्रा** (ऊ. क्षु. ६१४) इति **सामराज**संज्ञं साम भवति ।।५।।

प्र का रथीयम् ।।६।।

प्र काव्यम्– (सा. १११६–८) इति तृचे **होऽ४वा । उहुवाऽ३। हावा । प्रकावियाम्** (ऊ. क्षु. ६१५) इति **कुत्सस्याधिरथीयं** साम भवति ।।६।।

शिशुं ज्योतिषम् ।।७।।

शिशुञ्जज्ञानम्– (सा. ११७५–७) इति तृचे **हाउहोवाऽ३हाइ । शिशुंजज्ञानꣳहर्याऽ३ तामृजन्ताऽ२३४५इ** (ऊ. क्षु. ६१६) इतीदं साम **वैश्वज्योतिष**मित्युच्यते ।।७।।

अक्रां ज्योतिषवात्सप्रे ।।८।।

अक्रान्त्समुद्रः– (सा. १२५३–५) इति तृचे **हाउहोवाऽ२होइ । अक्रान्त्समुद्र४प्रथमेऽ३४३ विधर्मन्** (ऊ. क्षु. ६१७) इति **वैश्वज्योतिषम्, होईऽ२ । अक्रान्त्समुद्र४प्रथ** (ऊ. क्षु. ६१८) इति **वात्सप्रं (वात्सप्राद्यं** वा) चेति सामनी गीयेते ।।८।।

भृङ्गमा जा ॥९॥

आ जागृविः– (सा. १३५७–९) इति तृचे **आजागृर्विविप्रः** (ऊ. क्षु. ६१९) **इति गौभृङ्गाख्यं** साम गीयते ॥९॥

पुना यामेऽत्रैव गोराङ्गिरसम्॥१०॥

पुनानो अक्रमीदभि– (सा. ६२४–६) इति तृचे **पुनानोआऽ२। क्रमीदाऽ२३४भी** (ऊ. क्षु. ६२०) इति **यामाद्यम्** (**पूर्वयामं** वा), **पुनाना अक्रमीदभि । ओहाऽ३ओहा** (ऊ. क्षु. ६२१) इति **यामोत्तरम्, अत्रैव** तृचे पुनरपि **ओहोइहुऽ३वाऽ२३इ। हुवए। पुनानोआऽ३क्राऽ३ मीदभि** (ऊ. क्षु. ६२२) इति **गोराङ्गिरसस्य साम** चेति त्रीणि सामानि गीयन्ते ॥१०॥

सोमीयमेतमु त्यमिति ॥११॥

एत मु त्यम्–(सा. १०८१–३) इति तृचे **एताऽ३मूत्यन्दशक्षिपाः** (ऊ. क्षु. ६२३) **इत्ययासोमीयनामकं साम** भवति ॥११॥

प्रो वाराहम्॥१२॥

प्रो अयासीद्–(सा. ११५२–४) इति तृचे **हाउहाउ । हुप् । प्रोअयासाइत्**– (ऊ. क्षु. ६२४) इति **वाराहसंज्ञं** साम भवति ॥१२॥

उहुवाइ धर्ता हाउहुवासाबि सिष्ठे ॥१३॥

धर्ता दिवः– (सा. १२२८–३०) इति **तृचे उहुवाइ। धर्ताऽ३४औहोवा** (ऊ. क्षु. ६२५) इति, **असावि सोमो**– (सा. १३१६–८) इति तृचे **हाइ। उहुवाइ। असाऽ३४औहोवा । विसो** (ऊ. क्षु. ६२६) इति **वासिष्ठसंज्ञे** सामनी गीयेते ॥१३॥

प्रोपामीव ॥१४॥

प्रो अयासीद्–(सा. ११५२–४) इति तृचे **प्रोआ। यासीदिन्दुरिन्द्राऽ३स्याऽ३निष्कृतम्** (ऊ. क्षु. ६२७) इति **अपामीवं** (**इन्द्रस्यापामीवं** वा) साम गीयते ॥१४॥

धर्ता क्रन्दे ॥१५॥

धर्ता दिवः–(सा. १२२८–३०) इति तृचे **धर्तादिव१पवतेकृत्वियो** (ऊ. क्षु. ६२८) इति **वायोरभिक्रन्दो** नाम साम भवति ॥१५॥

असावि सिमानांनिषेधे ।।१६।। चतुर्थ : ।।४।।

असावि सोमो–(सा. १३१६–८) इति तृचे **असो । वाहाइ । वाइसोमोअरुषो** (ऊ. क्षु. ६२९) इति **सिमानांनिषधनामकं** साम गीयते ।।१६।।

अयं चतुर्थो विंशः

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने क्षुद्रपर्वण्येकविंशः खण्डः ।।२१।।

[ऊहगाने क्षुद्रपर्वणि द्वाविंशः खण्डः]

प्र वाजि बोधीयम् ।।१।।

प्र वाज्यक्षाः– (सा. ११६०–२) इति तृचे **प्रवाजियोवा** (ऊ. क्षु. ६३०) इति **जराबोधीयं** साम गीयते ।।१।।

अदर्शा त्वाभिनिधनं काण्वम् ।।२।।

अदर्शि गातुवित्तमः–(सा. १५१५–७) इति तृचे **औहोहोहाइ । आइही । आदा** (ऊ. क्षु. ६३१) इति, **आ त्वा सहस्रम्**– (सा. १३६१–३) इति तृचे **औहोहोहाइ । आइही । आत्वा** (ऊ. क्षु. ६३२) इति **त्वाभिनिधनकाण्वनामनी** सामनी भवतः ।।२।।

अग्न आ- इन्द्र- बण्म नैपातिथानि ।।३।।

अग्न आ याहि– (सा. १५५२–३) इति ऋचोरग्न **आयाह्यग्निभाऽ३इरे** (ऊ. क्षु. ६३३) इति, **इन्द्रमिद्**– (सा. १५८७–८) इति ऋचोरन्द्र**मिद्देवतातयाऽ३ए** (ऊ. क्षु. ६३४) इति, **बण्महाँअसि**–(सा. १७८८–६) इति ऋचोर्**बण्महाँअसिसूरियाऽ३ए** (ऊ. क्षु. ६३५) इति च त्रीणि **नैपातिथनामानि** सामानि भवन्ति ।।३।।

अच्छा आयन्तीयं क्षुद्राः ॥४॥ आयन्तीयं क्षुद्राः ॥७

अच्छा नः–(सा. १५५४–५) इति ऋचोरच्छ्रानश्शीरशोऽ१चाइषाम् (ऊ. क्षु. ६३६) इति आयन्तीयसंज्ञं साम भवति । द्विरुक्तिरूहगानसमाप्त्यर्था ॥४॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने क्षुद्रपर्वणि द्वाविंशः खण्डः ॥२२॥

इति श्रीशेणईकुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठक ऊहगाने क्षुद्रपर्व समाप्तम् ॥७॥

ऊहगानं समाप्तम् ॥

इति संज्ञाप्रकरणे बृहत्स्तोत्रियाधिकारः॥

रहस्यगानम् (ऊह्यगानम्)

दशरात्रपर्व

त्रयोविंशः खण्डः

स्वासु तरमेना प्रत्यु इमा उ वामिति च ॥१॥

अभि त्वा शूर– (सा ६८०–१) इति ऋचोर**भित्वाशूरनोनुमोवा** (र. द. १) इति **स्वासु** स्तोत्रीयासु, एवमेव **एना वो अग्निम्**– (सा. ७४९–५०) इति ऋचोर**ाइनावो अग्निन्नमसो वा** (र. द. २) इति, **प्रत्यु अदर्शि**–(सा. ७५१–२) इति ऋचोः **प्रात्युवदर्श्यायतोवा** (र. द. ३) इति, **इमा उ वाम्**– (सा. ७५३–४) इति ऋचोर**ाइमाउवान्दिविष्टयोवा** (र. द. ४) इति **च** चत्वारि **रथन्तराणि** सामानि भवन्ति ॥१॥

त्वामिद्बृहत् ॥२॥

त्वामिद्धि–(सा. ८०९–१०) इति ऋचोर**ौहोइत्वामिद्धिहवामहाऽए** (र. द. ५) इति **बृहत्सामाख्यं** साम गीयते ॥२॥

अभि सोऽन्तरिक्षम् ॥३॥

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचो**र्हाविभिसोमा । सआय । वा** (र. द. ६) इत्य**न्तरिक्ष**नामकं साम गीयते ॥३॥

यद्या वैरूपम् ॥४॥

यद्याव इन्द्र ते– (सा. ८६२–३) इति ऋचो**र्यद्यावइन्द्रतेशतम् । ए** (र. द. ७) इति **वैरूपाभिधं (पञ्चनिधनवैरूप**ाभिधं वा) साम भवति ॥४॥

पवित्रमरिष्टम् ॥५॥

पवित्रं ते– (सा. ८७५–७) इति तृचे **हाह । होइया । पावो । त्रन्ताइ** (र. द. ८) इत्य**रिष्ट**संज्ञं साम भवति ॥५॥

पवस्व दार्थर्वणम् ।।६।।

पवस्व दक्षसाधनः– (सा. ६१९–२१) इति तृचे उहुवाओहा । औहोवा । पवस्वबा (र. द. ९) इति यत् साम गीयते तदाथर्वणमित्युच्यते ।।६।।

पिबा महावैराजम् ।।७।।

पिबा सोमम्– (सा. ६२७–९) इति तृचे होइयाहोइयाहोइयाऽ३४३पिब (र. द. १०) इति महावैराजं नाम साम भवति ।।७।।

अर्षा यण्वम् ।।८।।

अर्षा सोम– (सा. ६६४–६) इति तृचे अर्षासोमद्युमत्तमः। एऽ२ (र. द. ११) इति यण्वसंज्ञं साम गीयते ।।८।।

इन्द्रो बार्हद्गिदररश्मे ।।९।।

इन्द्रो मदाय– (सा. १००२–४) इति तृचे इन्द्रोमदा । यवावृधेशवसेवृत्रहाऽ२नृभाइ (र. द. १२) इति बार्हद्गिरम्, एईन्द्रा । ओऽ२३४वा (र. द. १३) इति पार्थुरश्मं चेति सामनी गीयेते ।।९।।

स्वादोर्वाजीयम् ।।१०।।

स्वादोरित्था– (सा. १००५–७) इति तृचे एस्वादोः (र. द. १४) इति रायोवाजीयाभिधं साम भवति ।।१०।।

पवस्व वार्षभाष्टेडौ ।।११।।

पवस्व वाजसातये– (सा १०१६–८) इति तृचे ओऽ३१म् । पवाएस्ववाएजसाएतयआ (र. द. १५) इति शाक्वरर्षभः, ईडा । पवस्ववाजसातये । ईडा (र. द. १६) इत्यष्टेडपदस्तोभश्चेति सामनी गीयेते ।।११।।

इन्द्रायेन्दो रेवत्यः ।।१२।।

इन्द्रायेन्दो– (सा. १०७६–८) इति तृचे हावीन्द्रा । येन्दाउ (र. द. १७) इति रेवत्यो नाम साम गीयते ।।१२।।

सुरूप ऋषभः ।।१३।।

सुरूपकृत्नुम्– (सा. १०८७–९) इति तृचे **सुरूपकृत्नुमूतये (त्रिः)** (र. द. १८) इति **रैवतऋषभो (ऋषभरैवतं वा)** नाम साम भवति ।।१३।।

उभे यच्छ्येनः।।१४।।

उभे यदिन्द्र–(सा. १०९०–२) इति तृचे **ऊभाइ । यदिन्द्ररोऽ२दसाइ। इडा** (र. द. १९) इति **श्येनसंज्ञं** साम भवति ।।१४।।

इमा नु भद्रम् ।।१५।।

इमा नु कम्– (सा. ११९०–२) इति तृचे **होइहा । इमानुकंभुवनासीषधेम** (र. द. २०) इति यत् साम वर्तते तद् **भद्रमिति** कथ्यते ।।१५।।

यस्तेऽग्नेरर्कः ।।१६।।

यस्ते मदो वरेण्यः–(सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदोवाऽ३राइणाऽ१याऽ२ः** (र. द. २१) इत्यग्नेरर्कनामकं साम भवति ।।१६।।

पवस्व दे शिरामर्कः ।।१७।।

पवस्व देव आयुषग्– (सा. १२३५–७) इति तृचे **अयामायाम् । पवस्वदाऽ२इ** (र. द. २२) इतीदं साम **स्वाशिरामर्क** इत्युच्यते ।।१७।।

तोषि स्थान-संकृति-भर्ग-यशांसि ।।१८।।

परीतो षिञ्चता सुतम्– (सा. १३१३–४) इति ऋचो**र्हाउपरीतोषाइ** (र. द. २३) इति **देवस्थानम्, एपारी** (र. द. २४) इति **संकृति, यत् । परीतोषि** (र. द. २५) इति **भर्गः, परीतोषिश्चतासुतम्** (र. द. २६) **यशश्चे**ति चत्वारि सामानि गीयन्ते ।।१८।।

सुषासाविसो तमसोऽर्कः।।१९।।

सुषाव सोमम्– (सा. १३१३d –४ab) इति पादत्रये द्वितीयस्तोत्रीयायां **सुषा । वासोमम** (र. द. २७) इति **असावि सोमो**– (सा. १३१६–८) इति तृचे **आसा । वाइसोमोअरुषोवृषा** (र. द. २८) इति च **दीर्घतमसोऽर्कसंज्ञे** सामनी भवतः ।।१९।।

कया तरम्॥२०॥ दशरात्रः ॥१॥

कया नश्चित्रः– (सा. ६८२–४) इति तृचे **कयानश्चित्रअभुवोवा** (र. द. २६) इति **रथन्तराभिधं** साम भवति ॥२०॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने त्रयोविंशः खण्डः ॥२३॥

इति श्री**शोणई**कुलोत्पन्नेन बेल्लिकोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने दशरात्रपर्व समाप्तम् ॥१॥

चतुर्विंशः खण्डः

पुना तरम् ।।१।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोमधारयोवा** (र. सं. ३०) इति **रथन्तराभिधं** साम भवति ।।१।।

अभि सोऽञ्जोरूपम् ।।२।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचो**रभिसोमा । सआऽ३१उवाऽ२३** (र. सं. ३१) इत्य**ञ्जोवैरूप**नामकं साम ।।२।।

तोष्यां वणम् ।।३।।

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४) इति ऋचो**रुहुवाओहा । औहोवा । परीतोषाइ** (र. सं. ३२) इत्या**थर्वणं** साम ।।३।।

अर्षापत्यशाक्वरे ।।४।।

अर्षा सोम– (सा. ९९४–६) इति तृचे **हाउहाउहाउ । अर्षासोमद्युमाऽ२३त्तमो** (र. सं. ३३) इत्य**पत्यम्, एअर्षा** (र. सं. ३४) इति **शाक्वरवर्णं** चेति सामनी भवतः ।।४।।

यज्ञा यज्जा च तरम् ।।५।।

यज्ञायज्ञा वो– (सा. ७०३–४) इति ऋचो**र्यज्ञायज्ञावोअग्नयोवा** (र. सं. ३५) इति, **यज्जायथा–** (सा. १४२९–३१) इति तृचे **यज्जायथाअपूर्वियोवा** (र. सं. ३६) इति च **रथन्तरनामनी** सामनी ।५।।

मत्स्यबृहत् ।।६।।

मत्स्यपायि– (सा १४३२–४) इति तृचे **औहोइमत्स्यपायितेमहाऽ३ए** (र. सं ३७) इति **बृहत्साम**नामकं साम ।।६।।

प्रत्यस्मै तरम् ॥७॥

प्रत्यस्मै पिपीषते– (सा. १४४०–१& ३) इति तृचे **प्रत्यस्मैपिपीषतोया** (र. सं. ३८) इति रथन्तरनामकं साम ॥७॥

यज्जा–प्रसु स्वरं चतुर्थम् ॥८॥

यज्जायथा– (सा. १४२६–३१) इति तृचे **याज्जायाज्जा** (र. सं. ३९) इति, **प्र सुन्वानाय**– (सा. १३८६–८) इति तृचे **प्रासूप्रासू** (र. सं. ४०) इति च **चतुर्थस्वरनामनी** सामनी ॥८॥

मत्स्ययं पूषा द्वितीयम् ॥९॥

मत्स्यपायि– (सा. १४३२–४) इति तृचे **एहाउमतिसयापा । यितेमहाः** (र. सं. ४१) इति, **अयं पूषा**– (सा. ८१८–२०) इति तृचे **एहावयंपूषा । रयिर्भगाः** (र. सं. ४२) इति **द्वितीयस्वरसंज्ञे** सामनी ॥९॥

एतास्वेव तृतीयम् ॥१०॥

एतास्वेव पूर्वोक्तासु **ऋक्षु एहाउ । औहोऽ२। मतिसयापाऽ३** (र. सं. ४३) इति, **एहाउ। औहोऽ२। अयं पूषाऽ३** (र. सं. ४४) इति च **तृतीयस्वरसंज्ञे** सामनी ॥१०॥

प्रत्यस्मै–सुतासः प्रथमम् ॥११॥

प्रत्यस्मै– (सा. १४४०–१&३) इति तृचे **एप्रतियस्माइ। पिपीषताइ** (र. सं. ४५) इति, **सुतासो मधुमत्तमाः**– (८७२–४) इति तृचे **एसुतासोमा । धुमत्तमाः** (र. सं. ४६) इति च **प्रथमस्वरनामनी** सामनी ॥११॥

अस्य प्रत्नां भ्राजम् ॥१२॥

अस्य प्रत्नामनु द्युतम्– (सा. ७५५–७) इति तृचे **अस्यप्रत्नामनुद्युतम्** (र. सं. ४७) इति **भ्राजसंज्ञं** साम ॥१२॥

विभ्राट्-तव- बण्मेन्द्रमिद्दे-श्रायन्तः कीर्त्यम् ॥१३॥

विभ्राड् बृहत्– (सा. १४५३–५) इति तृचे **विभ्राड्बृहत्पिबतुसोम्यम्मधु** (र. सं. ४८)

इति, **तवाहँसोम–** (सा. ६२२–३) इति ऋचोस्त**वाहँसोमरारण** (र. सं. ४६) इति **बण्महाँअसि** (सा. १७८८–६) इति ऋचोर्**बण्महाँअसिसूर्य** (र. सं. ५०) इति, **इन्द्रमिद्देवतातये–** (सा. १५८७–८) इति ऋचोरि**न्द्रमिद्देवतातये** (र. सं. ५१) इति, **श्रायन्त इव–** (सा. १३१६–२०) इति ऋचोः **श्रायन्तइवसूर्यम्** (र. सं. ५२) इति च **दिवाकीर्त्य**नामानि (**महादिवाकीर्त्य**नामानि वा) सामानि गीयन्ते ।।१३।।

इन्द्र क्र-पुरः-श्राय विकर्णम् ।।१४।।

इन्द्र क्रतुं न आभर– (सा. १४५६–७) इति ऋचोरि**न्द्रक्रतुन्नआऽ२भारऽ२** (र. सं. ५३) इति, **पुरोजिती वो–**(सा. ६९७–६) इति तृचे **पुरोजितीवोआऽ२न्धासाऽ२ः** (र. सं. ५४) इति, **श्रायन्त इव सूर्यम्–**(सा. १३१६–२०) इति ऋचोः **श्रायन्तइवसूऽ२राय ।ऽ२म्** (र. सं. ५५) इति च त्रीणि सामानि **विकर्णा**नीति कथ्यन्ते ।।१४।।

परि स्वान आभ्राजम् ।।१५।।

परि स्वानो गिरिष्ठाः– (सा. १०९३–५) इति तृचे **परिसुवानोऽ३गाइराऽ१इष्ठाऽ२ः** (र. सं. ५६) **इत्याभ्राज**नामकं साम ।।१५।।

उच्चाग्नेर्व्रतम् ।।१६।।

उच्चा ते– (सा. ६७२–४) इति तृचे **उच्चातेजातऽ३मान्धाऽ१सऽ२ः** (र. सं. ५७) इति **अग्नेर्व्रता**ख्यं साम ।।१६।।

मूर्धा पुरो भासे ।।१७।।

मूर्धानं दिवो अरतिम्– (सा. ११४०–२) इति तृचे **मूर्धानंदिवोअरतिंपृथाऽ२३इव्याः** (र. सं. ५८) इति, **पुरोजितीवोअन्धसः–** (सा. ६९७–६) इति तृचे **पुरोजितीवोअन्धाऽ२३साः** (र. सं. ५६) इति च **भासा**भिधे सामनी ।।१७।।

तवाहं तरम् ।।१८।।

तवाहँसोम– (सा. ६२२–३) इति ऋचोस्**तवाहँसोमरारणा वा** (र. सं. ६०) इति यन् साम गीयते तद् **रथन्तरम्** ।।१८।।

पुरोजि बृहत् ॥१९॥

पुरोजिती वो अन्धसः– (सा. ६९७–९) इति तृचे **औहोइपुरोजितीवोअन्धसा३ए** (र. सं. ६१) इति **बृहत्सामनामकं** साम ॥१९॥

परीतस्तरम् ॥२०॥

परीतो षिञ्चता– (सा. १३१३–४) इति **परीतोषिञ्चतासुतोवा** (र. सं. ६२) इति **रथन्तरसंज्ञं** साम ॥२०॥

रेवतीरेवत्यः ॥२१॥

रेवतीर्नः– (सा. १०८४–६) इति तृचे **हाउरेवा** (र. सं. ६३) इति **रेवत्य** इति संज्ञितं साम ॥२१॥

त्वमग्ने बृहत् ॥२२॥

त्वमग्ने– (सा. १४७४–६) इति तृचे **औहोइत्वमग्नेयज्ञाना४होऽ३ए** (र. सं. ६४) इति **बृहत्सामनामकं** साम ॥२२॥

अभि सो–परीतो वार्कजम्भाद्योत्तरे ॥२३॥

अभि सोमासः–(सा. ८५६–७) इति ऋचोर्हाविभिसोमासआयवाः (र. सं. ६५) इति **वार्कजम्भाद्यम्, परीतो षिञ्चता–** (सा. १३१३–४) इति ऋचोः **परीतोषिञ्चतासूताम्** (र. सं. ६६) इति **वार्कजम्भोत्तरं** चेति सामनी भवतः ॥२३॥

तदिदा–त्रिक राजन–देव्ये ॥२४॥

तदिदास– (सा. १४८३–५) इति तृचे **तदिदासा। भुव। नेषुज्येष्ठाम्** (र. सं. ६७) इति **राजनम्, त्रिकद्रुकेषु महिषो–**(सा. १४८६–८) इति तृचे **त्रिकद्रुकेषुमहिषोयवाशिराम्** (र. सं. ६८) इति **वामदेव्यं (पञ्चनिधनवामदेव्यं** वा) चेति सामनी भवतः ॥२४॥

परि स्वानः स्वाशिरामर्कः ॥२५॥

परि स्वानः– (सा. १०९३–५) इति तृचे **अयामायाम्। परिसुवाऽ२** (र. सं. ६९) इति **स्वाशिरामर्कसंज्ञितं** साम ॥२५॥

अग्ने तवषड्टचे लान्दम् ।।२६।। संवत्सरः ।।२।।

अग्ने तव श्रवः– (सा. १८१६–२१) इति **षड्टचे** अग्नेतवश्र । इडा । सुवः । इडा (र. सं. ७०) इतीलान्दनामकं साम ।।२६।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने चतुर्विंशः खण्डः ।।२४।।

इति शेणईकुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने संवत्सरपर्व समाप्तम् ।।२।।

रहस्यगान एकाहपर्व

पञ्चविंशः खण्डः

पुरो वणम् ॥१॥

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे उहुवाओहा । **औहोवा । पुरोजिताइ** (र. ए. ७१) इत्याथर्वणाभिधं साम ॥१॥

स्वादि शिरामर्कः ॥२॥

स्वादिष्ठया– (सा. ६८९–९१) इति तृचे अयामायाम् । **स्वादिष्ठयाऽ२** (र. ए. ७२) इति **स्वाशिरामर्कसंज्ञं** साम ॥२॥

अर्षा–यस्ते वार्षाहरे ॥३॥

अर्षा सोम– (सा. ९९४–६) इति तृचे **हावर्षासोमा । सोमसोमा** (र. ए. ७३) इति, **यस्ते मदो वरेण्यः–** (सा. ८१५–७) इति तृचे **यस्तेमदोहोहाइ । हाइ** (र. ए. ७४) इति च सामनी **वार्षाहर** इत्युच्येते ॥३॥

अभि त्वा– त्वामि त्तर–बृहद्द्विपदोत्तरे ॥४॥

अभि त्वा शूर– (सा. ६८०–१) इति ऋचोराभित्वाशूरनोनुमोवा (र. ए. ७५) इति **द्विपदोत्तररथन्तरम् (पराचीषुरथन्तरं** वा), **त्वामिद्धि–** (सा. ८०९–१०) इति **ऋचोरौहो-इत्वार्मिद्धिहवामहाऽ३ए** (र. ए. ७६) इति **द्विपदोत्तरबृहत् (पराचीषुबृहद्** वा) चेति सामद्वयं भवति ॥४॥

पर्यूषु नदꣳसꣳस्तोभः ॥५॥

पर्यू षु– (सा. १३६४–६) इति तृचे **पर्यूषुप्रधन्वावा । न्वावा** (र. ए. ७७) इति, **नदं वः–** (सा. १५१२) इत्यस्यामृचि **नदंवोअदतीनाम्** (र. ए. ७८) इति च **मरुतांसꣳस्तोभ**-नामनी **(सꣳस्तोभोऽर्कनामके** वा) सामनी भवतः ॥५॥

पुना सप्तहमेकस्याम् ॥६॥

पुनानः सोमः– (सा. ६७५–६) इत्येकस्यामृचि अयंवायाउ । **पुनानस्सो** (र. ए. ७९) इति **सप्तहनामकं** साम ॥६॥

धर्ता दीर्घतमसोऽर्कः ।।७।।

धर्ता दिवः– (सा. १२२८–३०) इति तृचे **धार्ता । दाइवःपवतेक्रुत्वियः** (र. ए. ८०) इति **दीर्घतमसोऽर्क**नामकं साम ।।७।।

अयं पू भर्गः ।।८।।

अयं पूषा– (सा. ८१८–२०) इति तृचे **यत् । अयंपूषा । रयाऽइ** (र. ए. ८१) इतीदं साम **भर्ग** इत्युच्यते ।।८।।

स्वासु वत्साः ।।९।।

अया रुचा– (सा. १५६०–२) इति तृचे **एअया । रुचाहारिण्या** (र. ए. ८२) इति **स्वासु** प्रकृतिषु **नित्यवत्से**ति साम भवति ।।९।।

मा भेम बृहत् ।।१०।।

मा भेम– (सा. १६०५–६) इति ऋचोरौहोइ**माभेममाश्रमिष्मऽ३ए** (र. ए. ८३) इति **बृहत्साम** भवति ।।१०।।

यस्ते स्वाशिरामर्कः ।।११।।

यस्ते मदो वरेण्यः– (सा. ८१५–७) इति तृचे **अयामायाम् । यस्ते मदोऽ२** (र. ए. ८४) इति **स्वाशिरामर्कों** नाम साम भवति ।।११।।

किमिद् बृहत् ।।१२।।

किमित्ते– (सा. १६२५–७) इति तृचे **ओहोकिइमित्तेविष्णोपरिचाऽ३ए** (र. ए. ८५) इति **बृहन्**नामकं साम ।।१२।।

पवते यस्ते [उद्भिद्] बलभिदेकर्चौ ।।१३।।

पवते हर्यते हरिः– (सा. ७७३) इत्यस्यामृचि होवाइ (द्विः) । **होवाऽ३हाइ । पवते हाऽ३र्याऽ३तोहरिः** (र. ए. ८६) इत्यु**द्भिद्, यस्ते मदो वरेण्यः**– (सा. ८१५) इत्यस्यामृचि **यस्तेमदोऽ३वाऽ३रेणियः** (र. ए. ८७) इति **बलभिच्**चेति सामनी भवतः ।।१३।।

त्वमिन्द्र यशः ।।१४।।

त्वमिन्द्र यशाः–(सा. १४११–२) इति ऋचोस्**त्वमिन्द्रयशाअसि** (र. ए. ८८) इति **यशो**नामकं साम ।।१४।।

पुरोजि भर्गः।।१५।।

पुरोजिती वो अन्धसः–(६९७–९) इति तृचे **यत्। पुरोजिती** (र. ए. ८९) इतीदं **भर्गे**ति साम ।।१५।।

पुना स्थानम्।।१६।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोर्हाउ**पुनानस्सो** (र. ए. ९०) इति **देवस्थान**नामकं साम ।।१६।।

स्वासु सप्तहम् ।।१७।।

त्वामिद्धि– (सा. ८०९–१०) इति ऋचोरयंवायाउ । **त्वामिद्धाइ** (र. ए. ९१) इति **सप्तह**नामकं साम ।।१७।।

ल्ये सामनी पुर इन्दुरेकचर्चः ।।१८।। एकाहाः ।।३।।

पुरोजिती वो अन्धसः– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरो**ऽ२। **जितो**ऽ२ (र. ए. ९२) इति, **इन्दुरश्वो न**– (सा. ६९८८–९) इति सपादर्चि **इन्दु**ऽ२ः। **अश्वो**ऽ२ (र. ए. ९३) इति चोभयमपि **संमील्यसंज्ञम्** ।।१८।।

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने पञ्चविंशः खण्डः ।।२५।।

इति श्रीशेणईकुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये **प्रपाठके** रहस्यगान एकाहपर्व समाप्तम् ।।७।।

षड्विंशः खण्डः

आज्यदोहानि प्रतिलोमानि प्रसुन्वायꣳसो तिस्रो वाच इति ।।१।।

प्र सुन्वानाय– (सा. १३८६–८) इति तृचे **च्योहम् । प्रसुन्वानाऽ२** (र. अ. ६४) इति, **अयꣳसोम इन्द्र–**(सा. १४७१–३) इति तृचे **अयꣳसोमाः** (र. अ. ६५) इति, **तिस्रो वाच ईरयति–** (सा. ८५९–६१) इति तृचे **तिस्रोवाचाः । ईऽ३रय** (र. अ. ६६) इति त्रीणि सामानि **प्रतिलोमान्याज्यदोहानीति** कथ्यन्ते ।।१।।

श्राय कृति ।।२।।

श्रायन्त इव– (सा. १३१९–२०) इति ऋचोरेश्राया। **तइवसूऽ३होऽ२३** (र. अ. ६७) इति **संकृतिनामकं** साम ।।२।।

स्वासु रश्मम् ।।३।।

स्वादोरित्था– (सा. १००५–७) इति तृचे **एस्वादोः । ओऽ२३४वा** (र. अ. ६८) इति **स्वासु** प्रकृतिषु **पार्थुरश्मनामकं** साम ।।३।।

अश्वꣳव्रतमभि वाजी ।।४।।

अभि वाजी– (सा. १८४३–५) इति तृचे **हौ । होइ । ह्वौ । होइ** (र. अ. ६६) इत्याद्यश्वव्रतनामकं साम ।।४।।

व्याहृतिसामानि पञ्च भूर्भुवः स्वः सत्यं पुरुष इति स्वर्णिधने च ।।५।।

भूः ।। भूः । होइ । भूः (द्वे द्विः) (र. अ. १००) इत्यादि **पञ्च व्याहृतिसामानि** येषां **निधने च स्वरिति** ।।५।।

अयं पू तमसः कर्चः ।।६।।

अयं पूषा– (सा. ८१८) इत्यस्यामृचि **आयाम् । पूषारयिः** (र. अ. १०१) इति **दीर्घतमसोऽर्को** नाम साम भवति ।।६।।

श्रीणा स्थानम् ॥७॥

श्रीणन्तो गोभिः– (सा. १३१४d–५) इति सपादर्चि **हाउश्रीणन्तोगो** (र. अ. १०२) इति **देवस्थाना**भिधं साम ॥७॥

तिस्रोऽग्नेरर्कः ॥८॥

तिस्रो वाच उदीरते– (सा. ८६९–७१) इति तृचे **तिस्रोवाचउऽ३दाइराऽ१ताऽ२इ** (र. अ. १०३) इत्य**ग्नेरर्को** नाम साम ॥८॥

परि प्र धन्व दीर्घतमसोऽर्कः ॥९॥

परि प्र धन्व– (सा. १३६७–९) इति तृचे **पारी । प्रा । धन्वाधन्वा** (र. अ. १०४) इति **दीर्घतमसोऽर्का**भिधं साम ॥९॥

अभि त्वा वृषभ तरम् ॥१०॥

अभि त्वा वृषभा– (सा. ७३१–३) इति तृचे **अभित्वावृषभासुतोवा** (र. अ. १०५) इति **रथन्तर**नामकं साम ॥१०॥

यज्जा बृहत् ॥११॥

यज्जायथा– (सा. १४२९–३१) इति तृचे **औहोइयज्जायथाअपूर्वियाऽ३ए** (र. अ. १०६) इति **बृहन्**नामकं साम ॥११॥

अभि प्रि-वृषा-पवित्रं-धर्ता इति स्तोभा द्विरिडचतुरिड-षडिडाष्टेडानि ॥१२॥

अभि प्रियाणि– (सा. ७००–२) इति तृचे **अभिप्रि । याणिप । वतेच** (र. अ. १०७) इति **द्विरिडपदस्तोभः**, **वृषा मतीनाम्**–(सा. ८२१–३) इति तृचे **वृषामतीनांप । ईडा** (र. अ. १०८) इति **चतुरिडपदस्तोभः**, **पवित्रं ते**–(सा. ८७५–७) इति तृचे **पवित्रन्तेवित । ईडा** (र. अ. १०९) इति **षडिडपदस्तोभः**, **धर्ता दिवः**–(सा. १२२८–३०) इति तृचे **ईडा । धर्तादिवःपवतेकृत्व्योरसः** (र. अ. ११०) इति **अष्टेडपदस्तोभ**श्चेति चत्वारि सामानि गीयन्ते ॥१२॥

पुना वणम् ॥१३॥

पुनानः सोम–(सा. ६७५–६) इति ऋचोरुहुवाओहा । **औहोवा । पुनानस्सो** (र. अ. १११) इत्या**थर्वणा**भिधं साम ॥१३॥

परि प्रिया स्वाशिरामर्कः ।।१४।।

परि प्रिया– (सा. ६३५–७) इति तृचे **अयामायाम्। परिप्रियाऽ२** (र. अ. ११२) इति **स्वाशिरामर्क**संज्ञं साम ।।१४।।

सुता बृहत् ।।१५।।

सुतासो मधुमत्तमाः– (सा. ८७२–४) इति तृचे **औहोइसुतासोमधुमत्तमाऽ३ए** (र. अ. ११३) इति **बृहन्नामकं** साम ।।१५।।

पुरोवार्कजम्भाद्यम् ।।१६।।

पुरोजिती वो–(सा. ६९७–९) इति तृचे **हाउपुरोजितीवोअन्धासाः** (र. अ. ११४) इति **वार्कजम्भाद्य**नामकं साम ।।१६।।

आ सोमान्तरिक्षम् ।।१७।।

आ सोमेः– (सा. १६८९–९०) इति ऋचोर्**हाबासोमस्वा** (र. अ. ११५) इत्य**न्तरिक्षा**भिधं साम ।।१७।।

अभि सो वणम्।।१८।।

अभि सोमासः–(सा. ८५६–७) इति ऋचोर्**हुवाओहा। औहोवा। अभिसोमा** (र. अ. ११६) इत्या**थर्वण**संज्ञं साम ।।१८।।

अग्निं वो वाजीयम् ।।१९।।

अग्नि वो देवम्– (सा. १२१९–२१) इति तृचे **एआग्नीम्। वोदेवमग्निभिस्सजोषा** (र. अ. ११७) इति **रायोवाजीय**नामकं साम ।।१९।।

स्वाद्यग्नेरर्कः ।।२०।।

स्वादिष्ठया– (सा. ६८९–९१) इति तृचे **स्वादिष्ठयामऽ३दाइष्ठाऽ१या२** (र. अ. ११८) इत्य**ग्नेरर्को** नाम साम ।।२०।।

द्विर्यं दोर्घतमसोऽर्कः ।।२१।।

द्विर्यं पञ्च– (सा. १३३०) इत्यस्यामृचि **द्वाइर्याम्। पाञ्चस्वय** (र. अ. ११९) इति **दीर्घतमसोऽर्क** इति साम ।।२१।।

परिस्वा पयः ॥२२॥ अहीनाः ॥४॥

परि स्वानो गिरिष्ठाः– (सा. १०९३–५) इति तृचे **परिसुवानोगाऽ३इरिष्ठाः** (र. अ. १२०) इति **पयोनामकं** साम ॥२२॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने षर्ड्विशः खण्डः ॥२६॥

इति **श्रीशेणई**कुलोत्पन्नेन बेल्लिकोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां द्वितीये प्रपाठके रहस्यगानेऽहीनपर्व समाप्तम् ॥४॥

सप्तविंशः खण्डः

मा भेम तरम् ।।१।।

मा भेम मा– (सा. १६०५–६) इति ऋचोर्माभेममाश्रमिष्मोवा (र. स. १२१) इति रथन्तरनामकं साम ।।१।।

अग्निं तं महे नः प्रतिवाजीयानि ।।२।।

अग्निं तं मन्ये– (सा. १७३७–९) इति तृचे एआग्नीम् (र. स. १२२) इति, महे नो अद्य– (सा. १७४०–२) इति तृचे एमाहे (र. स. १२३) इति, प्रति प्रियतमम्– (सा. १७४३–५) इति तृचे एप्रातो (र. स. १२४) इति च त्रीणि रायोवाजीयनामानि सामानि ।।२।।

अभि प्रिया दीर्घतमसोऽर्कः ।।३।।

अभि प्रियाणि– (सा. ७००–२) इति तृचे आभी । प्रियाणिपवतेचनः (र. स. १२५) इति दीर्घतमसोऽर्को नाम साम ।।३।।

उत्सो भर्गः ।।४।।

उत्सो देवी हिरण्ययः– (सा. ६७५d–६ab) इति पादत्रये द्वितीयस्तोत्रीयायां यत् । उत्सोदेवः (र. स. १२६) इति यत् साम तद् भर्ग इत्युच्यते ।।४।।

परिधीनाथर्वणम् ।।५।।

परीधीँऽरति– (सा. ६२२d–३ab) इति पादत्रये द्वितीयस्तोत्रीयायां उहुवाओहा । औहोवा । परिधीँऽरा (र. स. १२७) इत्याथर्वणनामकं साम ।।५।।

श्रीणन्तस्तमसः ।।६।।

श्रीणन्तो गोभिः– (सा. १३१४d–५) इति सपादर्चि श्राइणा । तोगोभिरु (र. स. १२८) इति दीर्घतमसोऽर्को नाम साम ।।६।।

परि त्यं संकृत्येकर्च्चः ।।७।।

परि त्यँऽहर्यतम्– (सा. १३२९) इत्यस्यामृचि एपारी (र. स. १२९) इति संकृतिनामकं साम ।।७।।

पुना यशः ॥८॥

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोमधारया** (र. स. १३०) इति **यशोनामकं** साम ॥८॥

पुरो जम्भोत्तरम् ॥९॥

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितोवोअन्धसाः** (र. स. १३१) इति **वार्कजम्भोत्तराभिधं** साम ॥९॥

उत्सः संसर्प उत्तमः ॥१०॥

उत्सो देवो हिरण्ययः– (सा. ६७५^{d}–६^{ab}) इति पादत्रये द्वितीयस्तोत्रीयायाम् **उत्सोदेवोहिरण्ययः** (र. स. १३२) इति **संसर्पोत्तमो (संसर्पोत्तरो** वा) नाम साम ॥१०॥

अभि प्र वाद्यम् ॥११॥

अभि प्र वः– (सा. ८११–२) इति ऋचोर**भिप्रवस्सुऽ३राधाऽ१साऽ२म्** (र. स. १३३) इति **संसर्पाद्य**नामकं साम ॥११॥

पुरो द्वितीयम् ॥१२॥ सत्राणि ॥५॥

पुरोजिती वो अन्धसः– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितोवोऽ३आन्धाऽ१साऽ२ः** (र. स. १३४) इति **संसर्पद्वितीय**नामकं साम ॥१२॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने सप्तविंशः खण्डः ॥२७॥

इति **श्रीशेणईकुलोत्पन्नेन** बेल्लिकोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने सत्रपर्व समाप्तम् ॥५॥

रहस्यगाने प्रायश्चित्तपर्व

अष्टाविंशः खण्डः

तं वो वणम् ।।१।।

तं वो दस्मम्– (सा. ६८५–६) इति ऋचोरुहुवाओहा । **औहोवा** । **तंवोदस्माम्** (र. प्रा. १३५) इत्या**थर्वणा**भिधं साम ।।१।।

अभि प्र वणं वृषा चैकवृषा च ।।२।।

अभि प्र वः– (सा. ८११–२) इति ऋचोरुहुवाओहा । **औहोवा । अभिप्रवाः** (र. प्रा. १३६) इत्**याथर्वणम्**, **अभाओवा । प्रवाओवा । सुराओवा** (र. प्रा. १३७) इति **वृषा**, **हाहुम् । अभिप्रवस्सुराधसम्** (र. प्रा. १३८) इत्**येकवृषं** चेति त्रीणि सामानि ।।२।।

पुनाश्विनोर्व्रतम् ।।३।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोमधारयाओहा** (र. प्रा. १३९) इतीदं सामा**श्विनोर्व्रतम्** ।।३।।

पुर उत्तरम् ।।४।।

पुरोजिती वो– (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजितीवोअन्धसाहोहाउ** (र. प्रा. १४०) इत्**यश्विनोर्व्रतोत्तर**नामकं साम ।।४।।

एतास्वेवापांव्रते ।।५।।

एतासु पूर्वोक्तासु ऋक्षु **एव पुनानस्सोमधाराऽ२३या** (र. प्रा. **१४१**) इति, पुरोजितीवोअन्धाऽ२३साः (र. प्रा. १४२) इति **चापांव्रत**नामनी सामनी भवतः ।।५।।

पुना गवांव्रतम् ।।६।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोमधाराऽ२या** (र. प्रा. १४३) इति **गवांव्रत**नामकं साम ।।६।।

स्वाद्युत्तरम् ।।७।।

स्वादिष्ठया– (सा. ६८९–९१) इति तृचे **स्वादिष्ठयामदिष्ठया** (र. प्रा. १४४) इति **गवांव्रतोत्तर**नामकं साम ।।७।।

एना–प्रत्यु–इमा उ वाम्–अग्ने–विवस्वत् त्रिकद्रुकेषु बृहत् ॥८॥

एना वो अग्निम्– (सा. ७४९–५०) इति ऋचोरौहोएनावोअग्निन्नमसा५३ए (र. प्रा. १४५) इति, **प्रत्यु अदर्शि–** (सा. ७५१–२) इति ऋचोरौहोइप्रत्युअदर्श्यायता५३ए (र. प्रा. १४६) इति, **इमा उ वाम्–** (सा. ७५३–४) इति ऋचोरौहोइमाउवान्दिविष्टया-५३ए (र. प्रा. १४७) इति, **अग्ने विवस्वद्–** (सा. १७८०–१) इति ऋचोरौहोअग्नेविवस्व-दुषसा५३ए (र. प्रा. १४८) इति, **त्रिकद्रुकेषु महिषो–** (सा. १४८६–८) इति तृचे **औहोइत्रिकद्रुकेषुमहिषा५३ए** (र. प्रा. १४९) इति च पञ्च **बृहन्नामकानि** सामानि ॥८॥

अग्ने विवस्वत्तरम् ॥९॥

अग्ने विवस्वद्– (सा. १७८०–१) इति ऋचोराग्नेविवस्वदुषसोवा (र. प्रा. १५०) इति **रथन्तरनामकं** साम ॥९॥

प्रत्नꣳ–सखा तौरश्रवसे प्रतिलोमे ॥१०॥

प्रत्नꣳसधस्थम्– (सा. ६७६^bcd) इति पादोनर्चि तृतीयस्तोत्रीयायां **प्रा५प्रत्नाम् । सधा५३स्था५३मासादात्** (र. प्रा. १५१) इति, **सखायो दीर्घजिह्वम्–** (सा. ६९७^d–८) इति सपादर्चि द्वितीयस्तोत्रीयायां **सखायोदीर्घजिह्वायाम्** (र. प्रा. १५२) इति च **तौरश्रवस-नामके** सामनी ॥१०॥

याममायं गौः ॥११॥ प्रायश्चित्तानि ॥६॥

आयं गौः पृश्निरक्रमीद्– (सा. १३७६–८) इति तृचे **आयम् । गौः पा२।श्निर-क्रा२३४मीत्** (र प्रा. १५३) इति **यामनामकं** साम ॥११॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके रहस्यगानेऽष्टाविंशः खण्डः ॥२८॥

इति श्रीशेणईकुलोत्पन्नेन बेल्लिकोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने प्रायश्चितपर्व समाप्तम् ॥६॥

एकोनत्रिंशः खण्डः

यज्ञेन्दुरेकर्चः सखा–योधा बृहद् द्विः सखा त्रिः परि तं दुर्योधा द्वौ द्वौ पादौ द्विरभ्यस्येत् ॥१॥

यज्ञायज्ञा वो अग्नये– (सा. ७०३–४) इति ऋचोरौहोइयज्ञायज्ञावोअग्नयाऽ३ए (र. क्षु. १५४) इति, **इन्दुरश्वो न कृत्व्यः** (सा. ६९८^{d}–९) इति सपादर्चि तृतीयस्तोत्रीयायामौहोइन्दुरश्वोनकृत्वियाऽ३ए (र. क्षु. १५५) इति, **सखायो दीर्घजिह्वम्** (सा. ६९७^{d}–९) इति सपादे ऋग्द्वये मध्यमोत्तमस्तोत्रिययोस्तिसृस्वनुष्टुप्सु परिवर्त्य **औहोइसखायोदीर्घजिह्वियाऽ३मे** (र. क्षु. १५६)इति, **यो धारया** (सा. ६९८–९) इति ऋचोरौहोइयोधारयापावकयाऽ३ए (र. क्षु. १५७) इति चत्वारि बृहत्सामानि भवन्ति। तत्र तृतीये बृहति **सखायो दीर्घजिह्वम्** इति पादं द्विः, **परिप्रस्यन्दते सुतः** इति **तं दुरोषमभी नरः** इति च द्वौ पादौ त्रिश्चाभ्यस्येत्। त्रिरावर्तयेदित्यर्थः। तथैव चतुर्थे बृहति **यो धारया पावकयेत्यत्र द्वौ द्वौ पादौ** द्विरावर्तयेत् ॥१॥

पुना तरम् उत्सः प्रत्नं द्विरभ्यस्तम् ॥२॥

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोः **पुनानस्सोमधारयोवा** (र. क्षु. १५८) इति **रथन्तरनामकं** साम, यत्र **चोत्सो देवो हिरण्यय** इति **प्रत्नं सधस्थमासदिति** च **द्विरभ्यस्तं** क्रियते ॥२॥

अभि त्वा तरबृहत् ॥३॥

अभि त्वा शूर– (सा. ६८०–१) इति ऋचोराभित्वाशूरनोनुमो वा (र. क्षु. १५९) इति **रथन्तरबृहन्नामकं** साम ॥३॥

त्वामि बृहत्तरम् ॥४॥

त्वामिद्धि– (सा. ८०९–१०) इति ऋचोरौहोइत्वामिद्धिहावामहाऽ३ए (र. क्षु. १६०) इति **बृहद्रथन्तराभिधं** साम ॥४॥

त्वामि–त्वꣳह्येहि जम्भम् ॥५॥

त्वामिद्धि– (सा. ८०९–१०) इति ऋचोर्हाउत्वामिद्धिहवमाहाइ (र. क्षु. १६१) इति, त्वꣳह्येहि– (सा. १५८१–२) इति ऋचोर्हाउत्वꣳह्येहिचेरवाइ (र. क्षु. १६२) इति च **वार्कजम्भ**नामके **(वार्कजम्भाद्य**नामनी वा) सामनी ॥५॥

स्वासु ह्रस्वा ॥६॥

यद्याव इन्द्र– (सा. ८६२–३) इति ऋचोर्**यद्यावइन्द्रतेशतम्** (र. क्षु. १६३) इति **ह्रस्वावैरूप**नामकं साम ॥६॥

यदिन्द्र येति च ॥७॥

यदिन्द्र– (सा. १७९६–७) इति ऋचोर्**यदिन्द्रयावतस्तुवम्** (र. क्षु. १६४) इति **ह्रस्वावैरूप**संज्ञं साम ॥७॥

यद्या-यदिन्द्र यान्तरिक्षे ॥८॥

यद्याव इन्द्र– (सा. ८६२–३) इति ऋचोर्**हाउयद्यावई । द्रतेश । ताम्** (र. क्षु. १६५) इति, **यदिन्द्र–** (सा. १७९६–७) इति ऋचोर्**हाउयदिन्द्रया । वतस्तु** (र. क्षु. १६६) इति द्वे अपि अन्तरिक्षनामनी सामनी ॥८॥

स्वासु ऋभः ॥९॥

पिबा सोमम्– (सा. ६२७–९) इति तृचे **इयाहाउ । पिबासोमाम्** (र. क्षु. १६७) इति **ऋषभ**नामकं **(वैराजऋषभ**नामकं वा) साम ॥९॥

श्रुधी हवमिति च ॥१०॥

श्रुधी हवम्– (सा. १७९८–१८००) इति तृचे **श्रुधीहवाम्** (र. क्षु. १६८) इति **ऋषभा**भिधं **(वैराजऋषभा**भिधं वा) साम ॥१०॥

त्रिकप्रोषु वत्साः ॥११॥

त्रिकद्रुकेषु महिषो– (सा. १४८६–८) इति तृचे **एत्राइका । द्रुकेषु महिषो** (र. क्षु. १६९) इति, **प्रोष्वस्मै–** (सा. १८०१–३) इति तृचे **एप्रोषू । अस्मैपुरो** (र. क्षु. १७०) इति च **नित्यवत्सा**संज्ञे सामनी ॥११॥

अतीषङ्गो यदिन्द्रेन्द्रा याहि ॥१२॥

यदिन्द्र चित्र– (सा. ११७२–४) इति **इन्द्रा याहि–** (सा. ११४६–८) इति च तृचयोर्यथाक्रमं परस्परसमावेशेन **एयदिन्द्रचाइ** (र. क्षु. १७१) इति गीयमानं यत् साम वर्तते **तदतीषङ्ग**नामकं भवति ॥१२॥

पूना–पूषा जम्भाद्यम् ॥१३॥

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचोर्**हाउपुनानस्सोमधारया** (र. क्षु. १७२) इति, **अयं पूषा–** (सा. ८१८–२०) इति तृचे **हावयंपूषारयिर्भगाः** (र. क्षु. १७३) इति च **वार्कजम्भाद्य**नामनी सामनी ॥१३॥

अभि सो ह्रस्वा ॥१४॥

अभि सोमासः–(सा. ८५६–७) इति ऋचोर**भिसोमासआयवः** (र. क्षु. १७४) इति **ह्रस्वावैरूप**संज्ञं (**वैरूप**संज्ञं वा) साम ॥१४॥

सुतासो ह्रस्वान्तरिक्षे ॥१५॥

सुतासो मधुमत्तमाः– (सा. ८५२–४) इति तृचे **सुतासोमधुमत्तमाः। ए** (र. क्षु. १७५) इति **ह्रस्वावैरूपम्** (**वैरूपं** वा), **हाउसुतासोमा। धुमत्त। मा** (र. क्षु. १७६) इत्य**न्तरिक्षं** चेति सामनी गीयेते ॥१५॥

त्व पुर इति वैराजऋषभम् ॥१६॥

तवाहꣳसोम– (सा. ९२२–३) इति ऋचोर्**रियाहाउ। तवाहꣳसो**ऽ२ (र. क्षु. १७७) इति, **पुरोजितो वो–** (सा. ६९७–९) इति तृचे **पुरोजिता**ऽ२३ (र. क्षु. १७८) इति च **वैराजऋषभा**भिधे सामनी ॥१६॥

सोम उ ष्वा–पवस्व वत्साः ॥१७॥

सोम उ ष्वाणः– (सा. ९९७–८) इति ऋचोर्**एसोमाः। उष्वाणस्सो**ऽ२**तृभाइः** (र. क्षु. १७९) इति, **पवस्व वाजसातये–** (सा. १०१६–८) इति तृचे **एपावा। स्ववाजसा**ऽ२**तयाइ** (र. क्षु. १८०) इति च **नित्यवत्सा**नामनी सामनी भवतः ॥१७॥

तयोरेवातीषङ्गः ॥१८॥

तयोरेवोपर्युक्ततृचयोरेव **एसोमउष्वा** (र. क्षु. १८१) इति, **एपवस्वबा** (र. क्षु. १८२) इति **चातीषङ्ग**नामनी सामनी गीयेते ॥१८॥

प्र सो–प्र सु तरम् ।।१९।।

प्र सोम देववीतये– (सा. ७६७–८) इति ऋचोः **प्रासोमदेववीतयोवा** (र. क्षु. १८३) इति, **प्र सुन्वानाय–** (सा. १३८६–८) इति तृचे **प्रासुन्वानाय अन्धसोवा** (र. क्षु. १८४) इति **रथन्तर**नामके सामनी ।।१९।।

पुना–पूषा बृहत् ।।२०।।

पुनानः सोम– (सा. ६७५–६) इति ऋचो**रौहोइपुनानस्सोमधारयाऽ३ए** (र. क्षु. १८५) इति, **अयं पूषा–**(सा. ८१८–२०) इति तृचे **औहोअयंपूषारयिर्भगाऽ३ए** (र. क्षु. १८६) इति च **बृहन्**नामके सामनी ।।२०।।

अभि सो--सुतासा रूपे ।।२१।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचो**रभिसोमासआयवः । ए** (र. क्षु. १८७) इति, **सुतासो मधुमत्तमाः–** (सा. ८७२–४) इति तृचे **सुतासोमधुमत्तमाः । ए** (र. क्षु. १८८) इति च **पञ्चनिधनवैरूप**संज्ञे (**महावैरूप**संज्ञे वा) सामनी गीयते ।।२१।।

तव-पुर इति महावैराजम् ।।२२।।

तवाहॅसोम–(सा. ६२२–३) इति ऋचो**र्होइयाहोइयाहोइयाऽ३४३तव** (र. क्षु.१८९) इति, **पुरोजितो वो–** (सा. ६९७–६) इति तृचे **होइयाहोइयाहोइयाऽ३४३पुरः** (र. क्षु. १९०) इति च द्वे **महावैराज**नामके सामनी भवतः ।।२२।।

परि स्वा रेवत्यः ।।२३।।

परि स्वानो गिरिष्ठाः– (सा १०९३–५) इति तृचे **हाउपराइ** (र. क्षु. १९१) इतीदं साम **रेवत्य** इत्युच्यते ।।२३।।

अभि सो–सुता तरम् ।।२४।।

अभि सोमासः– (सा. ८५६–७) इति ऋचो**रभिसोमासआयवोवा** (र. क्षु. १९२) इति, **सुतासो मधुमत्तमाः–** (सा. ८७२–४) इति तृचे **सुतासोमधुमत्तमोवा** (र. क्षु. १९३) इति च **रथन्तर**संज्ञे सामनी ।।२४।।

तव बृहत् ।।२५।।

तवाहॅसोम– (सा. ६२२–३) इति ऋचो**रौहोइतवाहॅसोमरारणाऽए** (र. क्षु. १९४) इति **बृहन्**नामकं साम ।।२५।।

सोम उ ष्वा-पवस्व तरम् ॥२६॥

सोम उ ष्वाणः– (सा. ६६७–८) इति ऋचोः **सोमउष्वाणस्सोतृभोवा** (र. क्षु. १६५) इति, **पवस्व वाजसातये**– (सा. १०१६–८) इति तृचे **पवस्ववाजसातयोवा** (र. क्षु. १६६) इति च **रथन्तरसंज्ञिते** सामनी ॥२६॥

मृज्य-सोमा बृहत् ॥२७॥

मृज्यमानः सुहस्त्या– (सा. १०७६–८०) इति ऋचो**रौहोइमृज्यमानस्सुहस्तियाऽ३ए** (र. क्षु. १६७) इति, **सोमा॒ पवन्ते**–(सा. ११०१–३) इति तृचे **औहोइसोमाःपवन्तइन्दवाऽ३ए** (र. क्षु. १६८) इति च द्वे **बृहत्साम**नामके सामनी ॥२७॥

पवस्व श्रेयः ॥२८॥

पवस्व सोम– (सा. १८१०–२) इति तृचे **इया । पवस्वसोममन्दयाऽ३न् । इया** (र. क्षु. १६६) इति **श्रेयः**संज्ञं साम ॥२८॥

सुतासोऽरिष्टम् ॥२९॥

सुतासो मधुमत्तमाः– (सा. ८७२–४) इति तृचे **हाह । होइया । सूता** (र. क्षु. २००) इत्य**रिष्ट**नामकं साम ॥२६॥

अग्न आयाह्यन्तरिक्षम् ॥३०॥

अग्न आ याहि– (सा. १५५२–३) इति ऋचो**र्हाविग्नआया । हियग्नि । भाइः** (र. क्षु. २०१) इत्य**न्तरिक्षा**ख्यं साम ॥३०॥

होतारं वत्साः ॥३१॥

अग्निꣳ होतारम्– (सा. १८१३–५) इति तृचे **एआग्नीम् । होतारंमन्येदास्वन्तम्** (र. क्षु. २०२) इति **नित्यवत्सा** नाम साम ॥३१॥

अक्रान्तमसः ॥३२॥

अक्रान्त्समुद्रः– (सा. १२५३–५) इति तृचे **आक्रान् । समुद्रःप्रथमेवि** (र. क्षु. २०३) इति **दीर्घतमस**संज्ञं साम ॥३२॥

सोम उ ष्वा–पवस्व सिमाः ॥३३॥ क्षुद्रा इति क्षुद्राः ॥७॥

सोम उ ष्वाणः– (सा॰ ९९७–८) इति ऋचोरेऽ२ । **सोमउष्वाणस्सोतृभाइः** (र. क्षु. २०४) इति, **पवस्व वाजसातये** (सा. १०१६–८) इति तृचे **एऽ२ । पवस्ववाजसातयाइ** (र. क्षु. २०५) इति च द्वे अपि **सिमा** नाम सामनी भवतः ॥३३॥

इति पुष्पसूत्रे द्वितीये प्रपाठके रहस्यगान एकोनत्रिंशः खण्डः ॥२९॥

इति श्रीशेणईकुलोत्पन्नेन बेल्लिक्कोत्तुग्रामजन्मना जनार्दनशर्मणस्तनूजेन
रामचन्द्रशर्मणा प्रणीतायां साधनाख्यायां पुष्पसूत्रव्याख्यायां
द्वितीये प्रपाठके रहस्यगाने क्षुद्रपर्व समाप्तम् ॥७॥

रहस्यगानं समाप्तम् ॥

इति संज्ञाप्रकरणे लघुस्तोत्रियाधिकारः।

इति द्वितीयः प्रपाठकः

श्रीशैलश्रीनिवासस्य शरण्ये चरणद्वये ।
शर्मणा रामचन्द्रेण पुष्पमालेयमर्प्यते ॥

Index of Sūtras

अ

अक्रां ज्योतिषवात्सप्रे 2.21.8

अक्रान्तमस: 2.29.32

अक्रान्त्सामराजम् 2.21.5

अग्न आया धसम् 1.22.2

अग्न आयाह्यन्तरिक्षम् 2.29.30

अग्न आ–इन्द्र–बणम नैपातिथानि 2.22.3

अग्नि वः सत्रा .12.11

अग्नि वो वाजीयम् 2.26.19

अग्नि तं महे नः प्रतिवाजीयानि 2.27.2

अग्निर्मू सत्रा 2.10.15

अग्ने तव षड्टचे लान्दम्–संवत्सरः 2.24.26

अग्ने त्वꣳ सत्रा 1.25.11

अग्ने विवस्वत्तरम् 2.28.9

अचिक्र हितम् 2.17.2

अच्छ कूलीयम् 1.11.10

अच्छ जरा 21.8

अच्छ दासम् 1.25.9

अच्छ लेयम् 1.22.3

अच्छ विशीयम् 1.26.2

अच्छ श्रुध्ये ·षष्ठः 1.17.19

अच्छा क्षारम् 2.1.12

अच्छा श्रायन्तीयं – क्षुद्राः 2.22.4

अच्छा सुज्ञानम् 1.12.8

अच्छैकस्यां पुरस्तृचे यास्यमैडम् 1.20.14

अञ्जते कावम् 1.24.14

अतीषङ्गो यदिन्द्रेन्द्रा याहि 2.29.12

अदब्धः सुमाण्डवम् 1.19.9

अदर्श्या त्वाभिनिधनं काण्वम् 2.22.2

अदा सꣳहितम् 1.22.4

अध यदो विशीयम् 1.27.9

अधा द्यौतानम् 1.21.5

अधा मैधम् 1.1.14

अध्वर्यो पर्णैडकूलीये 2.6.13

अध्वर्यो रूपे सप्तमः 1.7.13

अप्सा मार्गी 2.12.2

अभि त्रि सम्पा 1.14.13

अभि त्वा कण्वरमुत्तरे ककुभौ 2.18.1

अभि त्वा कण्वरम् 1,24.16

अभि त्वा तरबृहत् 2.29.3

अभि त्वा–त्वामि–त्तर बृहद्‌द्विपदोत्तरे 2.25.4

अभि त्वा त्वामिद्धि वारे 2.18.9

अभि त्वा पूर्वकण्वरम् 2.18.11

अभि त्वा वृषभ तरम् 2.26.10

अभि त्वा षभम् 1.2.4

अभि द्यु वाचः 2.2.8

अभि नो निषेध–साध्र–ज्ञीयानि 2.7.9

अभि नो श्यावागवे 1.24.13

अभि प्र वः श्यैतम् 1.3.3
अभि प्र वः श्यैतनौधसम् 2.18.8
अभि प्र वणं वृषा चैकवृषा च 2.28.2
अभि प्र वर्तः 1.13.6
अभि प्र वाद्यम् 2.27.11
अभि प्रि कावम् 1.1.10
अभि प्रि ज्ञीयम् 2.5.14
अभि प्रिया दीर्घतमसोऽर्कः 2.27.3
अभि प्रि–वृषा–पवित्रं– धर्ता इति स्तोभा द्विरिडचतुरिडषडिडाष्टेडानि 2.26.12
अभि प्रि खानसम् 2.1.13
अभि प्रि सिष्ठं यदेष प्र कोश इति 2.11.9
अभि वायुं पार्थम् 1.16.12
अभि शग्धि मानवाद्यम् 2.10.11
अभि सो गौङ्गवम् 1.16.14
अभि सोऽञ्जोरूपम् 2.24.2
अभि सो तं वो जनित्रे 2.1.7
अभि सो दो विशीयम् 1.25.12
अभि सो दऀष्ट्रोत्तरमृचि 2.6.2
अभि सो तिथम् 1.19.6
अभि सो दैर्घम् 2.2.2
अभि सोऽन्तरिक्षम् 2.23.3
अभि सो–परीतो वार्कजम्भाद्योत्तरे 2.24.23
अभि सो मद्गतमे 1.3.12
अभि सो मानवानूपवाश्राणि 1.14.12
अभि सोमोत्सेधः 1.24.2
अभि सोमो द्वाजम् 1.18.15
अभि सो रौरवम् 1.13.11
अभि सो वणम् 2.26.18
अभि सो सुता तरम् 2.29 24
अभि सो सुतासो रूपे 2.29.21
अभि सो सुतासो ष्टम्भे 2 19.6
अभि सो ह्रस्वा 2.29.14
अभी नः कार्तम् 2.9.7
अभी नस्त्वाष्ट्रक्षेकस्यां त्र्यन्तम् 2 12.9
अभी–नो वित–कौत्स–शुद्धा–क्रौञ्च–रयिष्ठौ–दलानि 1.9.3
अभी सो द्विहिंक–पार्श्व–हन्म–गत–हारा च्छिद्राणि 1.8.2
अभ्यैडं कावम् 1.17.2
अभ्रा मही 1.13.8
अयऀ सो पार्थम् 1.18.5
अयं दासौर्ध्वसद्मनम् 1.2.2
अयं पू कौत्समैडम् 2.13.4
अयं पू क्रौञ्चम् 2.3.10
अयं पू ज्ञीयहिष्ठीये 2.3.7
अयं पू तमसः कच्चें: 2.26.6
अयं पू निषेधः 1.26.3
अयं पू भर्गः 2.25.8
अयं पू मधुश्चुत् 2.14.14
अयं पू वाश्वम् 1.23.9
अयं पूषेति यद् द्वितीयमेवाभरम् 2.16.2
अया पवा वार्त्रतुरम् 2.21.1
अया पवा सिष्ठम् 1.16.8
अर्षा पत्यशाक्वरे 2.24.4
अर्षा यण्वम् 2.23.8
अर्षा शाकलवार्शे 1.5.3
अर्षा सन्तनि 1.14.11
अर्षा यस्ते वार्षाहरे 2.25.3
अश्वऀव्रतमभि वाजी 2.26.4
असा क्षितमैडम् 2.5.5
असा गौषूक्तम् 1 14.15

असा त्वाष्ट्री 2.19.11
असा महामित्रम् 1.5.12
असा धाममैडम् 2.8.3
असा लौशोत्तरम् 1.15.3
असावि सिमानांनिषेधे–चतुर्थः 2.21.16
असा सामराजम् 1.10.3
असा सोमसामाध्यर्धेडम् 2.14.2
असा सखा वाचः शौक्त एकर्च्चौ 1.4.1
अस्ता सन्तनि 2.2.6
अस्य जरा 1.19.10
अस्य प्रत्नाशु–मार्गीयवे 2.1.14
अस्य प्रत्नां भ्राजम् 2.24.12
अस्य ष्मतम् 1.23.7
अस्य सत्रा 1.17.9
अस्या मही 1.18.3

आ

आ जागृ शनम् 2.8.4
आ जा तमम् 1.17.1
आ जाम्योकोनिधनम् 1.12.17
आ जा वितम् 1.11.7
आज्यदोहानि प्रतिलोमानि प्रसुन्वायँसो तिस्रो वाच इति 2.26.1
आतीषा सोम 1.4.11
आ तू पारम् 1.2.3
आ ते संजयम् 1.5.10
आ ते स्तौगमम् 2.7.5
आत्रयं पुरः 2.7.12
आ त्वा दँष्ट्रं पूर्वम् 2.1.2
आ त्वा द्वाजम् 2.10.12
आ त्वा लेयम् 2.15.15
आ त्वा वर्तः 1.13.13
आ त्वे तिथम् 1.2.8
आ त्वेन्द्र सुतोद्वँशीयम् 2.11.1
आ नो दोविशीयं–पश्चमः 1.24.17
आ नो विश्वा श्यैतम् 1.20.2
आ वो इदमा भा इत्यौशनानि 2.11.5
आ यꣳ पुरमग्ने कमश्वम् 2.16.5
आशु मदच्युतः कर्च्चे–तृतीयः 1.22.16
आशूच्चा 2.11.6
आश्वं द्रोणा–सुता–सोमैकर्च्चौ 1.2.11
आष्कृतं तं वः 2.15.9
आ सो गोमन्नः सफश्रुध्ये 1.24.12
आ सोमान्तरिक्षम् 2.26.17

इ

इदं वारम् 2.1.5
इदं गारम् 1.2.6
इदं घृतश्चुन्निधनम् 1.2.7
इन औशने–द्वितीयः 1.21.16
इन्दुः पुष्पम् 1.26.4
इन्दुः सम्पा 1.16.4
इन्दुर्निषेधः 1.17.14
इन्दुर्नौधसश्यैते 2.18.2
इन्दुर्यद्वा 1.18.9
इन्द्रं विश्वा मेधम् 2.16.3
इन्द्रं विश्वा लेयम् 2.15.3
इन्द्र क्र–पुरः–श्राय विकर्णम् 2.24.14
इन्द्र सुते कौत्सम् 1.2.10
इन्द्रं पर्णमैडम् 1.27.7
इन्द्रा कक्षम् 1.2.1
इन्द्राच्युतम् 2.5.12

इन्द्रा पविज्ञीये 2.3.1
इन्द्रा मित्रम् 1.5.11
इन्द्रायाहि धिये गायन्ति लेयम् 2.16.4
इन्द्रायेन्दो रेवत्य: 2.23.12
इन्द्रायेन्दो वारम् 2.19.9
इन्द्रावृधी क्रौश्चे–पश्चम: 1.5.13
इन्द्राश्वसूक्तम् 1.15.5
इन्द्रासितकौत्सशुद्धाक्रौश्चरयिष्ठानि 2.2.10
इन्द्रो बार्हद्गिररश्मे 2.23.9
इममसा गायम् एन्द्रया च वितानि 2.20.3
इममासितम् 2.19.10
इमा उ त्वा श्यैतम् 1.24.9
इमा धसम् 2.10.6
इमा नु भद्रम् 2.23.15

उ

उच्चा क्षुष्टम्भम् 1.3.11
उच्चाग्नेर्व्रतम् 2.24.16
उच्चाजिगाभीके 1.11.5
उच्चा पर्णमैडम् 1.26.12
उच्चा मही 1.1.1
उच्चा मार्गी 2.14.12
उच्चा मित्र–टत–साक–लम्बानि 2.13.5
उच्चा रूपम् 1.13.10
उच्चार्षभसूक्ते 1.24.1
उच्चा सत्रा 1.16.10
उच्चा सुरूपोत्तरादारसंक्षारा: 2.3.3
उच्चा स्वारसैन्धुक्षितम् 1.25.6
उच्चा स्वारसौपर्णशाक्वरे 1.20.10
उच्चेषन्तोक जरा 1.22.11
उत्ते मही 1.21.10
उत्स: संसर्प उत्तम: 2.27.10
उत्स: सिष्ठं यद्वयमेनमिति 1.18.16
उत्स: प्रत्नं वर्तलेये 1.15.13
उत्स: प्लव: 1.12.3
उत्सेध एव श्रीणम् 1.26.1
उत्सो धसम् 2.18.4
उत्सो भर्ग: 2.27.4
उत्सोऽभिनिधनं काण्वम् 2.15.7
उत्सो वितम् 2.12.12
उदु त्ये वर्त: 1.11.9
उद्घे स्वारं पर्णम् 2.1.11
उद्वद्धर्ता 1.8.4
उप त्वा वारम् 1.22.10
उप–दवि–पव ज्ञीयानि 2.15.11
उप शिक्षा सफम् 2.15.2
उपो चीनेडम् 2.12.11
उपो षु श्रुध्यम् 1.11.3
उभयं वाशम् 2.10.8
उभयं वैयश्वम् 1.8.6
उभे यच्छ्येन: 2.23.14
उष्वाणमानवानूपवाम्राग्नेयानि 1.5.4
उष्वा वैष्णवं द्वितीयमेकस्यां तृचे
स्रुचम् 2.14.1
उष्वा वैष्णवाद्ये–पश्चम: 2.13.11
उहुवा अस्य सिष्ठम् 1.14.6
उहुवाइ धर्ता उहुवासावि सिष्ठे 2.21.13

ऊ

ऊर्मिणा क्रोशम् 2.4.9

ए

एतास्वेव कौल्मल 2.10.1
एतास्वेव तृतीयम् 2.24.10
एतास्वेव त्रिणिधनम् 1.3.1
एतास्वेव दासम् 1.15.1
एतास्वेव दैर्घम् 2.17.1
एतास्वेव मरायम् 2.19.2;8
एतास्वेव मित्र–टत–साक–लम्वानि 2.2.1
एतास्वेव वर्य: 1.6.1
एतास्वेवाकूपारम् 2.5.1
एतास्वेवापांव्रते 2.28.5
एतास्वेवाशुमार्गीमित्रटतसाकलम्वानि 1.8.1
एतास्वेवासित– साध्र– पाराणि 1.11.1
एतास्वेवौरुक्षयम् 2.13.1
एदु देव्यम् 2.4.4
एना– प्रत्यु–इमा उ वाम्–अग्ने–विवस्वत्–त्रिकद्रुकेषु बृहत् 2.28.8
एना–प्रत्यू–इमा उ वामिति चैकैकस्मिन् वार–देव्य–श्रुध्यानि 2.16.6
एना मित्रे–पञ्चमः 2.5.18
एन्दु मारुतम् 1.21.6
एन्द्रया क्रौञ्चाद्यम् 2.20.2
एवमेव तनिहन्मे 2.2.4
एवा मही 1.3.9
एष ब्रह्मा लेयम् 2.15.8
एष स्य शङ्कु 2.10.2
एष स्य शार्करम् 1.7.5
एह्यू साकम् 1.1.12

ऐ

ऐडमायास्यं तृचे 1.13.3

ओ

ओको ष्णिहमजी 2.14.6

औ

औदल तृचे 1.23.2
और्णोत्तरं स्वासु 1.4.9
औशनꣳ साकम् 2.10.5
औशनवैरूपे तिस्रः 2.13.6

क

कई काण्वमाष्कृतम् 2.10.10
कया तरम्– दशरात्रः 2.23.20
कया ते देव्यम् 1.22.1
कया देव्यम् 1.1.4
कया स्वारं पर्णम् 1.20.8
कर्चे दैर्घम् 1.21.13
कस्तं देव्यम् 2.3.11
काण्वमामन्द्रैरभिनिधनम् 2.10.17
काण्वमाष्कृतमभि सो 2.10.3
किमिद् बृहत् 2.25.12
कौत्समभी नः स्वारम् 2.7.14
क्रतुꣳ शैत्यम् 1.17.18
क्रतुꣳ ष्टम्भम् 1.17.16
क्रतुं जनित्रम् 1.19.3
क्रतुं द्वाजम् 1.19.5
क्रतुं धसम् 1.18.1
क्रतुं मानवाद्यम् 1.19.1
क्रतुं मीढम् 1.18.18

ग

गायन्ति साभ्यासं त्वाष्ट्री 2.20.1
गृविर्ज्ञीयम् 2.12.13

गोमत् पौष्कलम् 2.10.7
गोमन्नस्त्रैतम् 2.7.2
गोमानाग्नेयं पङ्क्त्याम् 2.12.3
गोविच्छ्येन: 2.20.14
गोविल्लौशोत्तरम् 1.16.6
गोष्ठ: पुना पङ्क्त्याम् 2.12.5

घ

घ त्वा वर्त: 1.17.6
घ त्वा ष्टम्भम् 1.3.15

च

च्यावनमेकस्यां पवस्व 1.26.5

ज

जनस्यैतो वो कावानि 2.11.10
जनिता ज्ञीयम् 2.20.7
जनिता श्यावाश्वम् 2.20.12
जसा वितपार्थे 1.5.8
जिघ्नत इत्यदार– सुरूपोत्तर–हरिश्रीनिधन–
सैन्धु– बाभ्रवेडाना౮ संक्षार–
ऋषभाश्चेति– नवम: 1.9.7
जिघ्नं पर्णँडकुलीयसन्तनीनि 2.9.4
जिघ्न मही 1.24.7
ज्ञीयर्क्षु विशीयम् 1.25.4
ज्यक्षा हविषम् 1.7.8
ज्योनिर्जागतं वरुणसाम 2.21.2
ज्योतिर्मरुताम् 1.16.9

त

तं व: शुद्धापदान्तम् 1.26 8
तं व: पुरो जनित्रे 1.26.6
तं वर्चि ज्ञानकाशीते 1.15.10
तं वर्चि श्रुध्ये–सप्तम: 1.18.19
तं वस्तृचे श्रुध्यम् 2.9.2
तं वो दाभि प्र व: क्रौञ्चे 2.18 10
तं वो धसम् 1.1.5
तं वो नौधसश्यैतम् 2 18.7
तं वो भरम् 2.15.4
तं वो वणम् 2.28.1
तथा क्रौञ्चे वाङ्निधनमैडे 1.6.8
तथाभि सो मत्सपरिध्रीं
दुहेति च चतुर्थ: 1.15.14
तथा श्रीणम् 2.3.5
तदिदा–त्रिक राजन–देव्ये 2.24.24
तदिदा श्यैतम् 1.27.11
तरो लेयम् 1.1.6
तरणिरवम् 1.3.16
तं ते भरम् 2.11.12
तं त्वा मार्गी 2.12.6
तं त्वा हवद्देव्यम् 2.20.15
तयोरेवातीषङ्ग: 2.29.18
तरो वारम् 1.20.13
तव द౮ष्ट्रोत्तराभिशवे स्व४पृष्ठं च 1.4.5
तव पुर इति तमसम् 2.19.7
तव पुर इति महावैराजम् 2.29.22
तव पुर इति वैराजऋषभम् 2.29.16
तव बृहत् 2.29.25
तव हन्म–गत–गौङ्गव–यास्यानि 2.6.14
तवाहं तरम् 2.24.18
तवाहं पुष्प– दुक्थ– माण्डवानि विदावस्विति
यस्य निधनम् 2.13.8

तवाहं पृश्न्येकस्याम् 2.12.1
तवाहं मन्तजये 1.27.1
तवोत्सेधः 1.17.10
तनि व्यꣳशुः 1.5.6
तास्वेव जयम् 1.21.15
तिस्रः ष्ठौहे–तृतीयः 1.3.17
तिस्रः संक्रोशः 1.3.14
तिस्रः सैन्धुक्षिते–तृतीयः 2.3.12
तिस्रोऽग्नेरर्कः 2.26.8
तिस्रो हितम् 1.17.7
तृचेऽन्धीगवज्ञीये 1.22.8
तृचे पुष्पोत्तरम् 2.14.8
तृचेऽभीशवोत्तरम् 1.14.4;2.6.3
तृचे मच्छौपगवम् 1.21.1
तृचे श्रुध्यम् 1.22.6
तोदः श्रीणम् 2.6.11
तोषि दꣳष्ट्रोत्तरम् 1.24.15
तोषि दुक्थम् 1.19.7
तोषिमन्तम् 1.17.3
तोषि रवम् 1.19.11
तोपि लेयमृचि 1.18.4
तोषिस्थान–संकृति–भर्ग–यशांसि 2.23.18
तोषि यौधाद्रैगते 2.5.6
तोषि वरुणसाम 1.25.7
तोषि वाभ्रमानवानूपानि 2.4.10
तोपि कण्वरम् 2.11.11
तोषि छन्दसमृचि 1.13.2
तोषि पृश्नि 2.3.4
तोषि पृश्न्येकस्याम् 1.14.3
तोषि पृष्ठ–कौल्म–पुष्प–दैर्घ–वैयश्वाद्या-
भीशवानि 1.10.1
तोष्यां वणम् 2.24.3
तोष्युत्सेधे–पष्ठः 1.25.16
त्रिकप्रोषु वत्साः 2.29.11
त्वꣳ सत्रा 2.11.7
त्वꣳ सोमाश्वसूक्त–शाम्म–दाव–
चीनेड–विष्कृतानि 1.10.6
त्वꣳ हि शङ्कु 1.23.16
त्वꣳ हि हत्कम् 1.4.10
त्वं कौल्मल 1.22.15
त्वं द्याꣳ शुद्धा सुष्वा पारं कर्चौ 2.20.9
त्वं नः सौश्रवसम् 1.7.11
त्वं नश्चि वारम् 1.25.5
त्वमग्ने बृहत् 2.24.22
त्वमङ्ग ककुभम् 2.15.5
त्वमङ्ग मीढे–द्वितीयः 2.10.19
त्वमिन्द्र द्विहिंकारवामदेव्यम् 2.6.7
त्वमिन्द्र यशः 2.25.14
त्वं पर्णम् 1.10.7
त्वामि त्वꣳ ह्योहि कण्वबृहत् 2.18.12
त्वामि–त्वꣳ ह्योहि जम्भम् 2.29.5
त्वामिदा छन्दसम् 1.3.4
त्वामिद्बृहत् 2.23.2
त्वामिद् बृहत्तरम् 2.29.4
त्वामि मानवोत्तरम् 2.10.9
त्वे सो यौधादैर्घे 1.21.4

द

दक्षसा कामम् 1.4.4
दक्षसा सत्रा 2.4.7

दुहा पृश्नि 1.17.11
दुहा समन्तं पङ्क्त्याम् 1.26.13
देव: कण्वरम् 2.20.4
देवो दर्शि ज्ञीयम् 1.21.9
द्युम्नमैषिरम् 1.9.1
द्युम्नं प्राणा वनक्रोशे 1.5.7
द्युम्नं प्राणा सफश्रुध्ये कर्चौ 1.17.13
द्विर्यं दीर्घतमसोऽर्क: 2.26.21

ध

धन्व हविषवाङ्निधनम्–एकादश: 1.11.12
धर्ता कावम् 1.17.15
धर्ता क्रन्दे 2.21.15
धर्ता ज्ञीयम् 2.3.8
धर्ता दीर्घतमसोऽर्क: 2.25.7
धर्ता शार्ङ्गे–सप्तम: 2.7.15

न

नदं व: श्रुध्यम् 1.21.8
नमस्ते जरा 2.5.15
निषेध: श्रायमया पार्श्वमिन्द्रामही कर्चा: 1.21.2

प

पन्यं कक्षम् 2.1.1
परि त्यं वाङ्निधनं क्रौञ्चम् 2.14.4
परि त्यं वित–निहव–हिष्ठीयानि–दशम: 1.10.9
परि त्यं संकृत्येकर्च: 2.27.7
परि त्यꣳ श्यावागवे 1.25.1
परि त्यमासितोत्तरमिन्द्रापारम कर्चौ 2.8.2
परि त्यमूर्ध्वेडत्वाष्ट्रीज्ञीये 2.7.7
परिधीनाथर्वणम् 2.27.5
परिधी नित्रम् 1.18.14
परि प्र धन्व दीर्घतमसोऽर्क: 2.2(
परि प्र धन्व पौष्कलमेकस्याम् 2.
परि प्र धन्व वाजजित्–अहीना: 2
परि प्र धन्व सफमेकस्याम् 1.20.9
परि प्र ध वारम् 1.18.10
परि प्रि द्वाजम् 2.4.8
परि प्रिया मार्गीयवमीनिधनम् 2.13
परि प्रिया स्वाशिरामर्क: 2.26.14
परि प्रि षूक्तमेकस्याम् 2.5.10
परि स्वान आभ्राजम् 2.24.15
परि स्वान: स्वाशिरामर्क: 2.24.25
परि स्वा पय:–अहीना: 2.26.22
परि स्वा रेवत्य: 2.29.23
परि स्वा वैदन्वतानि तृतीयाद्य–चतुर्थानि 1.6.5
परि स्वा सुरूपोत्तरम् 2.1.3
परि स्वैध्मवाहम् 1.15.9
परीतस्तरम् 2.24.20
पर्यू देव्यम् 1.18.8
पर्यू वितमृचि 2.14.5
पर्यूषु नदꣳ सꣳस्तोभ: 2.25.5
पर्यूषु श्यावागवे 1.11.11
पवते ज्ञान–काशीते 1.12.15
पवते पौष्कलम् 1.18.2

पवते यस्ते [उद्भिद्] वल-
भिदेकर्च्चौ 2.25.13
पवमा कण्वरम् 2.12.14
पवमानो जरा श्रवसे 2.9.6
पवमा पौरुमीढम् 1.18.12
पवमा वृषो वार्तलेये 1.16.7
पवमा सँहितम् 1.24.11
पव सत्रा 1.18.7
पवस्व**काशीचीनेडम्**-एकाहा: 1.27.17
पवस्व ज्ञीयम् 2.6.9
पवस्व त्रासदस्यवम् 2.14.3
पवस्व त्वाष्ट्री द्विरभ्यस्तम् 1.16.5
पवस्व द त्वाष्ट्री यदीङ्ग्यन्त्याम् 2.6.1
पवस्व दाथर्वणम् 2.23.6
पवस्व दे क्षितमैडम् 2.7.1
पवस्व दे शिरामर्क: 2.23.17
पवस्व–मच्छ–पूषासु शङ्कु सुज्ञान–
रीवितान्येकर्च्चा: 1.3.6
पवस्व मनसम् 1.10.8
पवस्व म लेयं तृचे 1.21.3
पवस्व वषट् कर्च: 2.17.3
पवस्व वात्रेयम् 2.5.9
पवस्व वा रयिष्ठम् 1.15.2
पवस्व वार्षभाष्टेडौ 2.23.11
पवस्व श्यावाागवे–चतुर्थ: 2.4.13
पवस्व श्रेय: 2.29.28
पवस्व साकमृचि 2.1.6
पवस्वादार 1.14.2
पवस्वेडानां कर्च्च: 1,20.5
पवस्वेन्द्रमच्छ सफष्कले 1.1.8
पवित्रं कावम् 1.25.2
पवित्रमरिष्टम् 2.23.5
पवि राजम् 1.14.1
पान्तँ हव्यम् 1.1.15
पाहि रवं तृचे 1.21.12
पिवा जमवर्त: 2.10.16
पिवा पृष्ठम् 2.6.12
पिवा महावैराजम् 2.23.7
पिबा वर्त: 1.15.8
पिबा श्रुधीति च तमसम् 2.19.1
पिबोत्सेधनिषेधौ 1.26.11
पुना कण्वतरगौङ्गवयास्यानि 1.7.2
पुना गवांत्रतम् 2.28.6
पुना छन्दसमेकस्याम्–तृतीय: 2.11.13
पुना तरम् 2.24.1
पुना तरमुत्स: प्रत्नं द्विरभ्यस्तम् 2.29.2
पुना तिथम् 1.26.7
पुना दुक्थम् 2.9.5
पुना दैर्घम् 1.23.14
पुना द्विहिकादेव्य–गत–पुष्पाणि 2.14.13
पुना–पूषा कण्वबृहत् 2.19.5
पुना–पूषा जम्भाद्यम् 2.29.13
पुना–पूषा बृहत् 2.29.20
पुना पृश्न्याभीशवोत्तरे 2.4.2
पुना पृष्ठे–प्रथम: 2.9.13
पुना मद्गकाण्वे 2.7.8
पुना मन्तम् 1.12.2
पुना यश: 2.27.8
पुना यामेऽत्रैव गोराङ्गिरसम् 2.21.10
पुनायास्यमैडे–द्वितीय: 1.2.15
पुना रवजये 1.1.2
पुना वणम् 2.26.13

पुना वरुणसाम्नि–सप्तमः 1·26.14
पुना वर्तः 1.16·11
पुना वषट्कर्चे-प्रथमः 1.20.17
पुना वाशम् 2.10.4
पुना वैयश्वं कर्चः 1.27.14
पुनाश्विनोर्व्रतम् 2.28.3
पुनाष्टम्भलेये 1.20.11
पुना सत्रा 1.4.6
पुना सप्तहमेकस्याम् 2.25.6
पुना सोमसाम 2.7.11
पुना स्थानम् 2·25.16
पुनोत्सेध–ज्ञीय–निषेधानि 1.11.6
पुनोभयतःस्तोभं गौतमम् 2.14.10
पुर उत्तरम् 2.28.4
पुरः क्रौञ्चम् 1.12.9
पुरः क्रौञ्चाद्यगौतमे 2.7.3
पुरः क्षुल्ललेयम् 2.6.6
पुरः पारसाध्रे 2.5.8
पुरः शुद्धापदान्तम् 2.5.4
पुरः शुद्धीयमैडम् 2.13.10
पुरः श्यावागवे 1.1·9
पुरस्तृचे पारमभ्यस्तम् 2·18.5
पुनस्त्वाष्ट्रीस्वारान्तमाकारान्तं च 2.14.11
पुरस्त्वाष्ट्र्यूर्ध्वेडम् 1·14.9
पुरांभिन्दुर्महावैश्वामित्रे–द्वितीयः 2.19·13
पुरो जम्भोत्तरम् 2.27.9
पुरो जागतँ सोमसाम यदभित्य–मिति 1.27·5
पुरोजि बृहत् 2·24.19
पुरोजि भर्गः 2·25.15
पुरो ज्ञीयमुत्तरे गायत्र्याम् 2.17.4
पुरो दलम् 1.20.3
पुरो द्वितीयम्–सत्राणि 2.27·12
पुरो नानदम् 1·4.12
पुरो निषेधः 1·24.5
पुरो मधुश्चुज्ञीयबृहदाग्नेयानि 1.16.13
पुरो वणम् 2.25.1
पुरो वात्सप्रम् 2.20.6
पुरो वाध्र्यूवैतहव्यसोमसामत्रासानि 1·25.10
पुरो वार्कजम्भाद्यम् 2.26·16
पुरो वितकर्ते 1.7.7
पूषा तृचे क्रौञ्चम् 1·3.7
प्र का पार्थम् 1.12.5
प्र का रथीयम् 2·21·6
प्रति नानदम् 1.20·1
प्रति ष्यैषो जरा 2.11.2
प्र तु ज्योतिषं यत्प्र गायेति 2.11.4
प्रतूर्तिषु वर्तः 1.25.14
प्र ते लौशाद्यम् 1·16.2
प्र ते शैखण्डिनम् 2.20.13
प्रत्नँ सखा तौरश्रवसे प्रतिलोमे 2.28.10
प्रत्नं दैर्घम् 1.12.4
प्रत्नमुत्सेधः 1.27·10
प्रत्नमुद्वत् 2·15.1
प्रत्नं मही 1·27.6
प्रत्नं यौधा 1.20.6
प्रत्नामृषभः 1.25.15
प्रत्यस्मै तरम् 2.24.7
प्रत्यस्मै वितम् 2 5.11
प्रत्यस्मै सुतासः–प्रथमम् 2·24.11

प्र त्वौशनम् 1.1.3
प्र दै ज्ञीयम् 1.23.3
प्र धन्व वर्यः 1.24.6
प्र ध सत्रा प्रसुवाश्वं कचौं 1.23.1
प्र वः शाक्त्यम् 1.1.16
प्रवत् प्र का 2.21.3
प्र वाजि बोधीयम् 2.22.1
प्र वोऽच्चोंपद्ध℧शपुत्रे-षष्ठः 1.6.10
प्र सु दासोत्तरमृचि 2.5.13
प्र सुन्वा गौतमं तृचे 1.23.12
प्र सुन्वा साध्रे–प्रथमः 1.12.19
प्र सु पारम् 2.3.9
प्र सु वितम् 1.12.16
प्र सु वैश्वामित्रस्वारकौत्से–चतुर्थः 2.12.18
प्र सु शुद्धापदान्तम् 2.9.11
प्र सो क्षारान्तं जयम् 2.1.10
प्र सो गवशुद्धीय एकच्चर्चाः 1.18.17
प्र सो जयं तृचे 1.2.12
प्र सो जरा–सोमसाम–रोहित-
कूलीयानि 2.1.9
प्र सो तृचे गौङ्गवम् 1.22.13
प्र सो द्विहिंकादेव्यम् 2.12.16
प्र सो–प्र सु कण्वतरम् 2.19.4
प्र सो–प्र सु तरम् 2.29.19
प्र सोम दे गत–हन्म–हारायणानि 2.9.9
प्र सोम दे पञ्रम् 1.12.13
प्र सोमाभीकपर्णेडे 2.12.15
प्र सो मार्गी 2.9.8
प्र सोमाश्वम् 1.12.12
प्र सोंचि वर्तः 1.15.12
प्र सो हितम् अया सफम् आसार℧
हर्य-प्रसुन्वा गौरीगौतममेकच्चर्चाः 1.2.13
प्र हिन्वाग्नेयम् 1.13.12
प्र हिन्वा च्छिद्रम् 2.12.8
प्र हिन्वा दुक्थम् 1.8.3
प्र हिन्वा द्विहिंकादेव्यम् 2.2.3
प्र हिन्वा **यौधा** 1.16.15
प्र हिन्वाष्कारान्तम् 1.3.13
प्राणा ज्ञाने– तृतीयः 1.14.16
प्राणा त्रैतम् 1.9.2
प्राणा पौष्कलम् 1.19.2
प्राणा वारम् 2.4.6
प्राणा वार्शम् 2.6.8
प्राणा श्रुध्यम् 1.24.4
प्रियमिमम् 1.5.1
प्रो कावम् 1.12.10
प्रो पामीव 2.21.14
प्रो वाराहम् 2.21.12
प्रो सारथि 2.7.4
प्लवः सखा 1.7.6

ब

बण्म किमित्ते विते 2.17.6
बृहदाग्नेयं नरः 2.6.10

भ

भद्रोऽग्ने वाजसफ–ष्कले कच्चौं 1.22.5
भरं तव त्यत् 1.27.4

म

मत्स्ययं पूषा द्वितोयम् 2.24.9

मत्स्य बृहत् 2.24.6
मत्स्यलेयं तृचे 2.15.13
मन्द्र जरा 1.21.11
मन्द्र दुग्धवर्तलेये 1.16.3
मन्द्र नवाद्यम् 1.18.13
मा चित्तिथम् 1.11.8
मा चिद्वर्तः 1.12.6
मा भेम तरम् 2.27.1
मा भेम बृहत् 2.25.10
मुत्यॅ हवद्देव्यम् 1.6.3
मूर्धा पुरो भासे 2.24.17
मृज्य कण्वरमेकस्याम् 2.14.7
मृज्यमन्तत्रिणिधनायास्ये 1.15.6
मृज्य–सोमा बृहत् 2.29.27
मृज्यौक्ष्णोरन्ध्रे स्वारैडे जजिद्वरुणसाम–गोष्ठाः 1.6.2
मो षु त्वा पार्श्वम् 2.2.5

य

य ओजि पुष्पोत्तरे 2,14.15
य ओ सितम् 1.17.4
यजिष्ठॅ साध्यम् 1.15.4
यजिष्ठमैध्म 2.9.3
यज्जा– प्रसु स्वरं चतुर्थम् 2.24.8
यज्जा बृहत् 2.26.11
यज्ञा कण्वबृहत् 2.20.5
यज्ञा महावैश्वामित्रे–द्वितीयः 2.16.8
यज्ञा यज्जा च तरम् 2.24.5
यज्ञेन्दुरेकर्चः सखा–योधा बृहद् द्विः सखा त्रिः परि नं दुर्योधा द्वौ द्वौ पादो द्विरभ्यस्येत् 2.29.1
यज्ञैहयूषुतन्तेश्रुधीति च वाराणि 1.26.10
यतः समन्तम् 1.10.5
यत् पुर उत्सः श्यैते पुरो धसमेकर्चर्चा: 2.18.6
यत्सो शवम् 1.5.5
यथा मनाज्यम् 2.10.18
यदि नैपातिथम् 1.8.5
यदिन्द्र चि प्रियम् 2.19.12
यदिन्द्र येति च 2.29.7
यदि वीङ्कम् 1.7.12
यद्या– यदिन्द्र यान्तरिक्षे 2.29.8
यद्या यदि महावैष्टम्भे–प्रथमः 2.18.13
यद्या वैरूपम् 2.23.4
यशस्त्वमिन्द्र 2.10.14
यशा वर्तः 1.14.14
यस्ते काक्षी 1.25.8
यस्तेऽग्नेरर्कः 2.23.16
यस्ते जरा 1.12.7
यस्ते मौक्षम् 1.7.4
यस्ते शाम्म–दावाश्वसूक्तानि 2.13.3
यस्ते ष्मतम् 1.3.5
यस्ते सत्रा 1.27.16
यस्ते सुरूपाद्यभासासितानि 2.2.7
यस्ते सुरूपोत्तरम् 1.23.15
यस्ते सोमसामाध्यर्धेडम् 1.19.8
यस्ते स्वाशिरामर्कः 2.25.11
यस्ते हितम् 1.23.8
यस्य लेयम् 1.24.10
याममायं गौः– प्रायश्चित्तानि 2.28.11
युषक् सुरूपाद्य–भाम–काक्षीवता-सितानि 1.8.7

ये सो जरा 1.7.9
योगे मेधम् 1.2.9
यो रा नित्रम् 2.10.13
यो रा पृश्नि 1.4.8
यो रा वर्तः 1.14.7
यौधा श्रीणम् 1.14.5

र

रक्षः सुरूपोत्तरम् 1.27.12
रसं मार्गीयवे–तृतीयः 2.20.16
रेवती रेवत्यः 2.24.21
रेवतीर्देव्यम् 1.27.2
रेवन्तीयम् 1.6.4
रेव७ इन्द्रा वारम् 2 19.3

ल

ल्ये सामनी पुर इन्दुरेकच्चर्चाः–
एकाहाः 2.25.18

व

वयं काण्वे–प्रथमः 1.1.17
वयं घ सन्तनि 2.12.7
वयमु त्वा लेयम् 2.15.10
वयमे सिष्ठम् 2.6.5
वयं भरम् 1.1.13
वरिवः साहीयम् 2.15.6
वर्णमिषम् 1.20.16
वषडन्तमुत्सः 1.27.15
वसु रुचः सत्रा 1.27.8
वात्सप्रं सोमः 1.4.13
वात्समाते 1.7.10
वितं जुषस्व 1.5.2
विध्नुं वषट् 2.17.5
विपश्चितो भार्गवम् 1.23.10
विभ्राट्–तव–वर्णमेन्द्रमिद्दे–श्रायन्तः–
कीर्त्यम् 2.24.13
विशो वाश्वमृचि 1.22.7
विशो वितमृचि 2.9.1
विश्वस्मात्समन्तम् 1.21.14
विश्वाः शोकम् 1.4.7
विश्वा द७ष्ट्रं पूर्वम् 1.3.10
विश्वा द७ष्ट्रोत्तरम् 1.13.9
विश्वे देवा निहवः– संवत्सरः 1.19.12
वृषाजिगस्वारपर्णे 1.23.13
वृषा ज्ञीयम् 2.5.16
वृषा तनि पर्णँडं कूलीयानि 1.7.1
वृषा मही 1.12.1
वृषा याममैडम् 1.17.5
वृषा यामम् 1.3.8
वृषा यौक्ताद्यम् 1.2.14
वृषा शो पार्थम् 1.13.5
वृषा शो सिष्ठम् 1.3.2
वृषा षूक्तकले 2.9.12
वृषा ष्मतयौक्तोत्तरे 1.13.1
वृषा सुरूपोत्तरर्षभे 2.9.12
वृषा हरिश्रीः 2.13.2
व्याहृतिसामानि पञ्च भूर्भुवः स्वः
सत्यं पुरुष इति स्वर्णिधने च 2.26.5

श

शग्ध्यू वर्तः 1.23.5
शग्ध्यू हार 1.22.14

शङ्कुविते पवस्वायं पूषा 1.13.7
शिशुं ज्योतिषम् 2.21.7
शिशुं देव्यम् 1.20.7
शिशुमु द्वत् 2.21.4
शिशुमुहवाइ सिष्ठम् 2.7.13
शिशुं पार्थम् 1.17.12
शृङ्ग मा जा 2.21.9
श्नौष्टमया पवाग्ने गृहे: 1.6.9
श्राय कृति 2.26.2
श्रायन्तीयं पवस्वान्धीपवस्वसोमोत्सो
द्यौतानमेकच्चर्चा:– प्रायश्चित्तानि 2.17.7
श्राय भारम् 1.20.12
श्रीणन्तस्तमस: 2.27.6
श्रीणन्तस्त्रिणिधनम् 1.13.4
श्रीणन्तो वासिष्ठम् 1.10.2
श्रीणाग्नेयम् 2.4.11
श्रीणा स्थानम् 2.26.7
श्रीहन्मनम् 2.5.7
श्रुधी हवमिति च 2.29.10
श्रुध्यमुषस्ताश्वि 2.11.3
श्रुध्यं पवस्व 2.11.8

स

सखा कौश्वम् 2.16.1
सखा ज्ञानदासे 1.13.5
सखा तृचे शौक्तम् 2.2.9
सखा पौष्कलम् 1.17.17
स न: कौत्समैडम् 2.18.3
सन्तनीन्द्र: 2.12.4
सन्धावग्ने वित्रस्वेति च तानि 2.16.7
समिद्ध ज्ञीयकावे 1.22.9
सवीरौदलम् 1.12.18
ससु–तंवो दीर्घकर्णे 1.6.6
ससु–शिक्षा सफ–ष्कले कच्चौ 2.15.12
सह त्वाष्ट्री 1.17.8
साकऽ सिष्ठम् 1.15.7
साकं पार्थम् 1.24.8
सिष्ठमयम् 2.4.3
सुज्ञा पवस्व देवासितमयं पूषेति–
चतुर्थ: 1.23.17
सुता त्वाष्ट्री स्वारे 2.4.1
सुता त्वाष्ट्र्यूर्ध्वेडम् 2.5.3
सुतान्धी– द्वितीय: 1.13.16
सुता बृहत् 2.26.15
सुता वितत्वाष्ट्री त्र्यन्ते 1.4.2
सुता साध्रवाश्वे 2.13.7
सुतासोऽरिष्टम् 2.29.29
सुतासो ह्रस्वान्तरिक्षे 2.29.15
सुमन्मा वारम् 1.27.13
सुरूप ऋषभ: 2.23.13
सुषासाविसो तमसोऽर्क: 2.23.19
सूर्यस्य कावं तृचे 1.18.11
सैन्धुक्षितमग्निं वश्रतुर्थ: 1.4.14
सोम उ ष्वा पवस्व तरम् 2.29.26
सोम उ ष्वा पवस्व वत्सा: 2.29.17
सोम उ ष्वा पवस्व सिमा:– क्षुद्रा इति
क्षुद्रा: 2.29.33
सोम: श्रुध्यम् 1.19.4
सोमा: श्यावागवनिषेधा: 2.4.12

सोमाः क्रौश्चाद्यम् 2.5.2
सोमा: पवन्त ज्ञीयम् 2.20.10
सोमा गौरीमधुश्च्युन्निधने 1.6.7
सोमीयमेतमु त्यमिति 2.21.11
स्तोमं मन्तम् 2.7.10
स्पत्यमिन्दु: 1.5.9
स्व: पृष्ठं हिन्वा 2.6.4
स्वादि काक्षीभासे 2.9.10
स्वादि कौत्समैडे– प्रथम: 2.15.17
स्वादि क्षुष्टम्भम्–पञ्चम: 1.16.16
स्वादि जरा 1.21.7
स्वादिमच्छगौषूक्ताश्वसूक्त एकर्चौ 1.26.9
स्वादि मौक्षम् 1.25.3
स्वादि शवम् 2.12.17
स्वादि शिरामर्क: 2.25.2
स्वादि ष्क्तम् 1.23.6
स्वादि हितम् 1.1.7
स्वादो: श्यैतम् 1.20.4
स्वादोर्वाजीयम् 2.23.10
स्वाद्यग्नेरर्क: 2.26.20
स्वाद्याश्वसूक्तमेकस्याम्– सत्राणि 2.14.16
स्वाद्युत्तरम् 2.28.7
स्वानो गौषूक्तम् 2.4.5
स्वानो जरा 1.20.15
स्वानो वारम् 1.24.3
स्वानो हाविष्म–शाम्म–दाव–चीनेड–
विष्क्रुतानि 2.3.6
स्वानो हितम् 1.18.6
स्वासु क्षुल्लकवाचे 1.13.14
स्वासु ज्ञीयम् 1.1.11
स्वासु तरमेना प्रत्यु इमा उ वामिति च 2.23.1
स्वासु दैर्घम् 1.23.4
स्वासु धर्मं 1.9.4
स्वासु धसमुत्तरयो: ककुप् 2.15.14
स्वासु प्रवदभिनिधनवैखानसानि 1.7.3
स्वासु भरम् 2.5.17
स्वासु मरायम् 2.20.8
स्वासु यौक्तस्रुचम् 1.23.11
स्वासु रश्मम् 2.26.3
स्वासु रुतां धेनु 1.15.11
स्वासु लौशाद्यैडशुद्धीये 1.14.10
स्वासु वत्सा: 2.25.9
स्वासु वर्त: 1.12.14
स्वासु वषट् 1.22.12
स्वासु वारम् 1.25.13
स्वासु वाराद्यम् 2.20.11
स्वासु वाराहवाशे– षष्ठ: 2.6.15
स्वासु विधर्म 1.11.2
स्वासु विशीयम् 2.3.2
स्वासु शन–सांवर्त–मारुतानि 1.9.6
स्वासु श्रायन्तीयम् 1.10.4
स्वासु षभ: 2.29.9
स्वासु सत्रा 1.27.3
स्वासु सप्तहम् 2.25.16
स्वासु हविष–जरा– **मार्गीयवानि** 2.1.4
स्वासु हिष्ठीयवर्णरश्च्यानि 1.4.3
स्वासु ह्रस्वा: 2.29.6
स्वास्वैध्मवाह-ककुभोद्व॑शीयानि 1.11.4
स्वास्वौर्णाद्यसुज्ञाने 1.14.8

ह

हाइउहुवा अक्रान् वासिष्ठम् 2.8.1
हाइउहुवाइ शिशु॑ सिष्ठम् 2.7.6
हाउ नित्रम् 1.16.1
हिन्वन्तीडानाम् 2.12.10
हिन्वा शीयम् 1.9.5
होतारं वत्सा: 2.29.31

*

Appendix—A

Names of *Ūha* and *Rahasya* (*Ūhya*) gānas are listed below in alphabetical order together with the verse-chants and their serial numbers in respective gāna books.

Name	Verse-chants	Reference
अ		
अग्नेरर्कः	यस्ते मदो– 815–7	र. द. 21
,,	तिस्रो वाचः– 869–71	र. अ. 103
,,	स्वादिष्ठया– 689–91	र. अ. 118
अग्नेर्व्रतम्	उच्चा ते– 672–4	र. सं. 57
अग्नेस्त्रिणिधनम्	सोम उ ष्वाणः– 997–8	ऊ. द. 88
,,	श्रीणन्तो– 1314^{d}–5	ऊ. अ. 607
,, *See* also	आग्नेयम्	
,, ,,	त्रिणिधनमाग्नेयम्	
अङ्गिरसाँ संक्रोशः	तिस्रो वाचः– 859–60	ऊ. द. 57
अङ्गिरसां गोष्ठः	मृज्यमानः– 1079–80	ऊ. द. 106
,,	पुनानो वारे–	ऊ. स. 743
अच्छिद्रम्	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. द. 152
,,	प्र हिन्वानः– 857^{d}–8	ऊ. स 746
अञ्जोवैरूपम्	अभि सोमासः– 856–7	र. सं. 31
अतीषङ्गः	**यदिन्द्र** –1772–4; इन्द्रायाहि–1146–8	र. क्षु. 171
,,	सोम उ ष्वाणः– 997–8	र. क्षु. 181
,,	पवस्व वाज– 1016–8	र. क्षु. 182
अदारसृक्	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. द. 174
,,	पवस्व दक्ष– 919–21	ऊ. सं. 264
,,	उच्चा ते– 672–4	ऊ. अ. 577
अधिरथीयम्, कुत्सस्य– *See*	कुत्सस्य॰	
अध्यर्धेडँ सोमसाम	यस्ते मदो– 815–7	ऊ. सं. 370

अध्यर्धेडᳪ सोमसाम	असावि– 1008–10	ऊ. स. 781
अन्तरिक्षम्	अभि सोमासः– 856–7	र. द. 6
,,	आ सोम– 1689–90	र. अ. 115
,,	यद्याव इन्द्र– 862–3	र. क्षु. 165
,,	यदिन्द्र– 1796–7	र. क्षु. 116
,,	सुतासो मधु– 872–4	र. क्षु. 176
,,	अग्न आ याहि– 1552–3	र. क्षु. 201
अपत्यम्	अर्षा सोम– 994–6	र. सं. 33
अपां व्रतम्	पुनानः– 675–6	र. प्रा. 141
,,	पुरोजिती– 697–9	र. प्रा. 142
अपामीवम्, इन्द्रस्य *See*	इन्द्रस्य–	
अभिक्रन्दः, वायोः *See*	वायोर्–	
अभिनिधनं काण्वम्	वयं घ– 864–6	ऊ. द. 128
,, ,,	आ मन्द्रैः– 1718–20	ऊ. स. 716
,, ,,	उत्सो– 675d–6ab	ऊ. प्रा. 806
,, ,,	अदर्शि– 1515–7	ऊ. क्षु. 931
,, ,,	आ त्वा– 1391–3	ऊ. क्षु. 932
अभीवर्तः	उदु त्ये– 1362–3	ऊ. द. 216
,,	**माचिदन्यद्**–1360–1	ऊ. सं. 228
,,	तं वो– 685–6	ऊ. सं. 236
,,	अभि प्र– 811–2	ऊ. सं. 249
,,	आ त्वा– 1391–3	ऊ. सं. 257
,,	यो राजा– 933–4	ऊ. सं. 269
,,	त्वमिन्द्र– 1411–2	ऊ. सं. 280
,,	पिबा सुतस्य– 1421–2	ऊ. सं. 291
,,	प्र सोम– 767	ऊ. सं. 296
,,	उत्सो– 675d–6ab	ऊ. सं. 297
,,	अभि सोमासः– 856	ऊ. सं. 299
,,	परिधीᳪ रति– 122d–3ab	ऊ. सं. 301
,,	मन्द्रया– 997d–8ab	ऊ. सं 305

अभीवर्तः	पवमानाभ्यर्षसि– 1079d–80ab	ऊ. सं. 310
,,	पुनानः– 675-6	ऊ सं. 315
,,	वयं घ– 844-6	ऊ. सं. 328
,,	शग्ध्यूऽ३षु– 1579-80	ऊ ए. 440
,,	त्वमिन्द्र– 1637-8	ऊ. ए. 492
अभीवर्तः, जमदग्नेः–	*See* जमदग्नेर्–	
अभ्यस्तमाकूपारम्	*See* द्विरभ्यस्तम्–	
अयासोमीयम्	एतमु– 1081-3	ऊ. क्षु. 923
अरिष्टम्	पवित्रं ते– 875-7	र. द. 8
,,	सुतासो मधु– 872-4	र. क्षु. 200
अर्कपुष्पम्	परीतो– 1313-5	ऊ. द. 183
,,	इन्दुरश्वो– 698d–9	ऊ. ए. 498
,,	तवाहꣳ सोम– 922-3	ऊ. स. 773
,,	पुनानः– 675-6	ऊ. स. 796
अर्कपुष्पोत्तरम्	मृज्यमानः– 1079-80	ऊ. स. 787
,,	य ओजिष्ठः– 870	ऊ. स. 798
अश्वव्रतम्	अभि वाजी– 1843-5	र. अ. 99
अश्विनोर्व्रतम्	पुनानः– 675-6	र. प्रा. 139
,, (उत्तरम्)	पुरोजिती– 697-9	र. प्रा. 140
अष्टेडपदस्तोभः	पवस्व वाज– 1016-8	र. द. 16
,,	धर्ता दिवः– 1228-30	र. अ. 110

आ

आकारान्तं त्वाष्ट्रीसाम	पुरोजिती– 697-9	ऊ. स. 792
आकूपारम्	आ तू नः– 728-30	ऊ. द. 24
,,	परि त्यम्– 1329-31	ऊ. द. 203
,,	प्र सुन्वानाय– 1386-8	ऊ. अ. 589
,,	पवस्व वाज– 1016-8	ऊ. अ. 613
,,	पुरोजिती– 697-9	ऊ. अ. 621
,,	सु ष्वाणः– 1103	ऊ. क्षु. 902

आकूपारम्, द्विरभ्यस्तम्-	*See* द्विरभ्यस्तम्–	
आक्षारम्	पवते– 773	ऊ. द. 36
,,	इन्द्रमच्छ– 694-6	ऊ. अ. 549
आक्षारान्तं यौधाजयम्	प्र सोम– 767-8	ऊ. अ. 547
आग्नेयम्	अनूपे– 998	ऊ. स. 741
आग्नेयम्, त्रिणिधनम्	*See* त्रिणिधनमाग्नेयम्	
आग्नेयम्, बृहद्–	*See* बृहदाग्नेयम्	
आजिगम्	उच्चा ते– 672-4	ऊ. द. 209
,,	वृषा पवा– 803-5	ऊ. ए. 448
आज्यदोहम्, प्रतिलोमम्	*See* प्रतिलोमम्–	
आतीषादीयम्	सोमः पुनानः– 940-2	ऊ. द. 77
आत्रेयम्	पवस्व वाज– 1016-8	ऊ. अ. 623
,,	पुरोजिती– 687-9	ऊ. अ. 669
आथर्वणम्	पवस्व दक्ष– 919-21	र. द. 9
,,	परीतो– 1313-4	र. सं. 32
,,	पुरोजिती– 697-9	र. ए. 71
,,	पुनानः– 675-6	र. अ. 111
,,	अभि सोमासः– 856-7	र. अ. 116
,,	परिधीꣳ रति– 122d-3ab	र. अ. 127
,,	तं बो– 685-6	र. प्रा. 136
,,	अभि प्र– 811-2	र. प्रा. 136
आनिधनं त्वाष्ट्रीसाम	*See* आकारान्तं–	
आनूप वाध्र्यश्वम्	सोम उ– 997-8	ऊ. द. 86
,, ,,	अभि सोमासः– 856-8	ऊ. सं. 276
,, ,,	पुरोजिती– 697-9	ऊ. ए. 485
,, ,,	परीतो– 1313-5	ऊ. अ. 606
आन्धीगवम्	पुरोजिती– 697-9	ऊ. द. 12
,,	पर्यूषु– 1364-6	ऊ. द. 219
	सुतासो मधु– 872-4	ऊ. सं. 262
	विशोविशो– 1564-6	ऊ. ए. 423
	अभी नो– 1238-40	ऊ. ए. 470

आन्धीगवम्	परि त्यम्– 1329–31	ऊ. ए. 476
,,	सोमाः पवन्ते– 1101–3	ऊ. अ. 609
,,	पवस्व वाज– 1016–8	ऊ. अ. 213
,,	पवस्व सोम– 1241	उ. प्रा. 848
आभीकम्	उच्चा ते– 672–4	ऊ. द. 210
,,	प्र सोमासो– 764-6	ऊ. स. 753
आभीशवाद्यम्	परीतो– 1313-5	ऊ. द. 186
आभीशवोत्तरम्	तवाहऽ सोम– 922–3	ऊ. द. 70
,,	परीतो– 1313–4	ऊ. सं. 266
,,	पुनानः– 675–6	ऊ. अ. 596
,,	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. अ. 635
आभ्राजम्	परि स्वानो– 1093–5	र. सं. 56
आमहीयवम्	उच्चा ते– 672–4	ऊ. द. 1
,,	वृषा पवस्व– 803–5	ऊ. सं. 223
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	ऊ. सं. 345
,,	इन्द्रायेन्दो– 1076	ऊ. ए. 398
,,	उत्तो बृहन्तो– 1541–3	ऊ. ए. 408
,,	पवमानस्य 1310–2	ऊ. ए. 462
,,	प्रत्नं पीयूषम्– 1494ab	ऊ. ए. 521
आमहीयवम्, उक्थ्य-	*See* उक्थ्यामहीयवम्	
आयास्यम्, ऐडम्–	*See* ऐडम्–	
आयास्यम्, त्रिणिधनम्–	*See* त्रिणिधनम्–	
आयास्यम्, साप्तमिकम्	*See* साप्तमिकम्–	
आर्षभम्	अभि त्वा– 731–3	ऊ. द. 25
आशु भार्गवम्	अध्वर्यो– 1225–7	ऊ. द. 141
,,	प्र सोमासो– 769	ऊ. ए. 434
,,	प्र सोमासो विपश्चितः– 764–6	ऊ. ए. 445
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	ऊ. अ. 551
,,	उच्चा ते– 672–4	ऊ. स. 729
आश्वम्	अभि द्रोणानि– 765	ऊ. द. 31
,,	प्र सोमासो– 764–6	ऊ. सं. 234

आश्वसूक्तम्	त्वꣳ सोमासि– 1323–5	ऊ. द. 191
,,	इन्द्रायन्दो– 1076–8	ऊ. सं. 287
,,	इन्द्रमच्छ– 694	ऊ. ए. 505
,,	यस्ते– 815–7	ऊ. स. 763
,,	स्वादिष्ठया– 689	ऊ. स. 799
आष्कारणिधनं काण्वम्	प्र हिन्वानः– 857d–8	ऊ. द. 56
,,	पुनानः– 675–6	ऊ. अ. 663
,,	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. स. 701
,,	क ईं वेद– 1696–8	ऊ. स. 708
आष्कारणिधनं काण्वम्	तं वो– 685–6	ऊ. प्रा. 808
आष्टादꣳष्ट्रं पूर्वम्	इन्द्रं विश्वाः– 827–9	ऊ. द. 52
,,	आ त्वा विशन्तु– 1660–2	ऊ. अ. 534
आष्टादꣳष्ट्रोत्तरम्	तवाहꣳ सोम– 922–3	ऊ. द. 69
,,	इन्द्रं विश्वाः– 827–9	ऊ. सं. 253
,,	परीतो– 1313–4	ऊ. ए. 472
,,	अभि सोमासः– 856	ऊ. अ. 634
आसितम्, वासिष्ठम्–	*See* वासिष्ठमासितम्	
आसिताद्यम्	परि त्यम्– 1329–31	ऊ. द. 201
,,	य ओजिष्ठः– 820	ऊ. सं. 326
,,	अयं पूषा– 818–20	ऊ. ए. 454
,,	इन्द्राय सोम– 1679–81	ऊ. अ. 568
,,	इममिन्द्र– 949–51	ऊ. क्षु. 886
आसितोत्तरम्	परि त्यम्– 1329	ऊ. अ. 674

इ

इडानाꣳ संक्षारः	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. द. 179
,,	पवस्व मधु– 692	ऊ. ए. 379
,,	उच्चा ते– 672–4	ऊ. अ. 578
,,	हिन्वन्ति– 904–6	ऊ. स. 748
इडावासिष्ठम्	उत्सो– 675d–6ab	ऊ. सं. 358
,,	वयमेनम्– 1691–2	ऊ. अ. 637
इन्द्रस्य यशः	त्वमिन्द्र– 1411–2	ऊ. स. 713

इन्द्रस्यापामीवम्	प्रो अयासीत्– 1152-4	ऊ. क्षु. 927
इलान्दम् (षडर्चम्)	अग्ने तव– 1816-21	र. सं. 70
इषोवृधीयम्	इन्द्रायेन्दो– 1076-8	ऊ. द. 99
इहवद्दैवोदासम्	अयं त इन्द्र– 725-7	ऊ. द. 22
इहवद्वामदेव्यम्	एतमु त्यम्– 1081-3	ऊ. द. 107
,,	तं त्वा– 1077	ऊ. क्षु. 908
ई		
ईनिधनं मार्गीयवम्	परि प्रिया– 935-7	ऊ. स. 776
उ		
उक्थ्यामहीयवम्	एवाह्यसि– 824-6	ऊ. द. 51
,,	अभ्रातृव्यो– 1389-90	ऊ. मं. 252
उत्सेधः	पुनानः– 675-6	ऊ. द. 211
,,	तवाहम्– 922-3	ऊ. सं. 332
,,	अभि सोमासः– 856-7	ऊ. ए. 457
,,	परीतो– 1313-4	ऊ. ए. 494
,,	श्रीणन्तो– 1314d-5	ऊ. ए. 495
,,	पिबा सुतस्य– 1421-2	ऊ. ए. 510
,,	प्रत्नं पीयूषम्– 1494-6	ऊ. ए. 525
उद्भित्	पवते हर्यतो– 773	र. ए. 86
उद्वꣳशपुत्रः	प्रवते इन्द्राय– 1113-5	ऊ. द. 120
उद्वꣳशीयम्	गायन्ति त्वा– 1344-6	ऊ. द. 208
,,	आ त्वा– 1660-2	ऊ. स. 719
,,	इन्द्र सुतेषु– 746-8	ऊ. सं. 720
उद्वत्प्राजापत्यम्	प्रत्नम्– 676bcd	ऊ प्रा. 800
उद्वद्भार्गवम्	धर्ता दिवः– 1228-30	ऊ. द. 154
,,	शिशुं जज्ञानम्– 1175-7	ऊ. क्षु. 913
,,	*See* उद्वत्प्राजापत्यम्	
उभयतः स्तोभं गौतमम्	अभि सोमासः– 856-8	ऊ. द. 55
,,	पुनानः– 675-6	ऊ. स. 790

ऊ

ऊर्ध्वेडं त्वाष्ट्रीसाम	पुरोजिती– 697–9	ऊ. स. 272
,,	सुतासो मधु– 872–5	ऊ. अ. 615
,,	परि त्यम्– 1329–31	ऊ. अ. 660

ऋ

ऋषभः पवमानः	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. द. 180
,,	उच्चा ते– 672–4	ऊ. ए. 455
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	ऊ. ए. 493
,,	वृषा पवस्व– 803–5	ऊ. स. 697
ऋषभः, रैवतः–	*See* रैवतऋषभः	
ऋषभः, वैराज–	*See* वैराजऋषभः	
ऋषभः, शाक्वरः–	*See* शाक्वरऋषभः	

ए

एकवृषम्	अभि प्र वः– 811–2	र. प्रा. 138

ऐ

ऐटतम्	अध्वर्यो– 1225–7	ऊ. द. 144
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	ऊ. अ. 544
,,	उच्चा ते– 752–4	ऊ. स. 766
ऐडं यामम्	वृषा मतीनाम्– 821–3	ऊ. सं. 327
,,	असावि– 1316–[illegible]	ऊ. अ. 676
ऐडं शुद्धाशुद्धीयम्	एतोन्विन्द्रः– 1402–4	ऊ. स. 27[illegible]
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. स. 777
ऐड सैन्धुक्षितम्	असावि– 1008–10	ऊ. अ. 617
,,	पवस्व देव– 1235–7	ऊ. अ. 653
ऐडं सौपर्णम्	वृषा पवस्व– 803–5	ऊ. द. 122
,,	उच्चा ते– 672–4	ऊ. ए. 512
,,	इन्द्रमभि– 1494c–5a	ऊ. ए. 522
,,	अध्वर्यो– 1225–7	ऊ. अ. 645
,,	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. स. 682

Name	Verse-chants	Reference
ऐडं सौपर्णम्	प्र सोमासो– 764-6	ऊ. म. 754
ऐडं कावम्	अभि प्रियाणि– 700-2	ऊ. म. 324
ऐडं कौत्सम्	अभी नो– 1238-40	ऊ. द. 164
,,	इन्द्राय सोम– 1679-81	ऊ. अ. 569
,,	अयं पूषा– 818-20	ऊ. म. 764
,,	स्वादिष्ठया– 689-91	ऊ. प्रा. 819
,,	स न इन्द्राय– 673	ऊ. क्षु. 853
ऐडं क्रौञ्चम्	सोमाः पवन्ते– 1101-3	ऊ. द. 117
ऐडमायास्यम्	पुनानः– 675-6	ऊ. द. 40
,,	परीतो– 1313-5	ऊ. सं. 246
,,	इन्द्रमच्छ– 694	ऊ. ए. 390
,,	पुरोजिती– 697-9	ऊ. ए. 391
ऐडमौक्ष्णोरन्ध्रम्	मृज्यमानः– 1079-80	ऊ. द. 103
ऐडं माण्डवम्	अदब्धः– 1314bcd	ऊ. सं. 371
ऐध्मवाहम्	आ घा– 1338-40	ऊ. द. 206
,,	परि स्वानो– 1093-5	ऊ. सं. 292
,,	यजिष्ठं त्वा– 1413-4	ऊ. स. 681
ऐषिरम्	अभि द्युम्नम्– 1011-2	ऊ. द. 161
ओ		
ओकोनिधनम्	आ जामिरत्के– 1387	ऊ. म. 240
,,	अजीजनो– 1365	ऊ. स. 785
ओकोनिधनम्, वैतहव्यम्– *See*	वैतहव्यम्–	
औ		
औक्ष्णोरन्ध्रम्, स्वारम्–	मृज्यमानः– 1079-80	ऊ. द. 102
औक्ष्णोरन्ध्रम्, ऐडम्– *See*	ऐडम्–	
औदलम्	अभी नो– 1238-40	ऊ. द. 16[illegible]
,,	स वीरो– 1388	ऊ. म [illegible]41
,,	पुरोजिती– 697-9	ऊ. ए. 377
,,	प्र सुन्वानाय– 1386-8	ऊ. ए. 437
औपगवम्	इन्द्रमच्छ – 694-6	ऊ. ए. 395
औरुक्षयम्	प्र सुन्वानाय– 1386-8	ऊ. स. 759

Name	Verse-chants	Reference
और्णायवाद्यम्	परि प्रिया– 935–7	ऊ. सं. 270
और्णायवोत्तरम्	,, ,, ,,	ऊ. द. 75
औध्र्वसद्मनम्	अयं त इन्द्र– 725–7	ऊ. द. 23
औशनम्	प्र तु द्रव– 677–9	ऊ. द. 4
,,	प्रेष्ठं वः 1244–6	ऊ. द. 171
,,	इनो राजन्– 1546–8	ऊ. ए. 414
,,	आ जागृविः– 1357–9	ऊ. अ. 677
,,	साकमुक्षो– 1418–20	ऊ. स. 703
,,	अबोध्यग्निः– 1746–8	ऊ. स. 726
,,	**इद**ꣳ श्रेष्ठम्– 1749–51	ऊ. स. 727
,,	आ भाति– 1752–4	ऊ. स. 728
,,	तिस्रो वाचः 869–71	ऊ. स. 769
क		
ककुबुत्तरनौधसम्	तं वो– 685–6	ऊ. प्रा. 816
ककुबुत्तर॰ कण्वरथन्तरम्	अभि त्वा– 680–1	ऊ. क्षु. 850
कण्वबृहत्	त्वामिद्धि– 809–10	ऊ. क्षु. 866
,,	त्वꣳ ह्येहि– 1581–2	ऊ. क्षु. 867
,,	पुनानः– 675–6	ऊ. क्षु. 877
,,	अयं पूषा– 812–20	ऊ. क्षु. 3
,,	यज्ञायज्ञा– 703–4	उ. क्षु. 897
कण्वरथन्तरम्	पुनानः– 675–6	ऊ. द. 124
,,	अभि त्वा– 680–1	ऊ. ए. 473
,,	परीतो– 1313–4	ऊ स. 736
,,	पवमानाभ्यर्षसि– 1079d–80ab	ऊ. स. 752
,	मृज्यमानः– 1079	ऊ. स. 786
,,	अभि त्वा– 1573–4	ऊ. क्षु. 865
,,	प्र सोम– 767–8	ऊ. क्षु. 875
,,	प्र सुन्वानाय– 1386–8	ऊ. क्षु. 876
,,	देवो वो– 1513–4	ऊ. क्षु. 896
कण्वरथन्तरम्, **ककुबुत्तर** - *See* ककुबुत्तर –		
काक्षीवतम्	पवस्व देव– 1235–7	ऊ. द. 159

Name	Verse-chants	Reference
काक्षीवतम्	यस्ते मदो– 815-7	ऊ. ए. 483
,,	स्वादिष्ठया– 689-91	ऊ. म. 693
काण्वम्	वयमु त्वा– 719-21	ऊ. द. 20
काण्वम्, अभिनिधनं– *See*	अभिनिधनं–	
काण्वम्, आष्कारणिधनं– *See*	आष्कारणिधनं–	
कार्णश्रवसम्	तं वः– 1098-100	ऊ. द. 113
कार्तयशम्	पुरोजिती– 697-9	ऊ. द. 134
,,	अभी नो– 1238-40	ऊ. स. 688
कालेयम्	तरोभिर्वः– 687-9	ऊ. द. 7
,,	प्रत्नं सधस्थम्– 676bcd	ऊ. सं. 298
,,	मत्सरासो– 856d–7ab	ऊ. सं. 300
,,	दुहानो– 923bcd	ऊ. सं. 302
,,	सोमो दुग्धा– 998bcd	ऊ. सं. 306
,,	वृषो अचि– 1080bcd	ऊ. सं. 311
,,	परीतो– 1313	ऊ. सं. 346
,,	पुनानः– 675-6	
,,	पवस्व मधु– 692-3	ऊ. ए. 399
,,	अच्छा नः– 1554-5	ऊ. ए. 417
,,	यस्यायम्– 1609-10	ऊ. ए. 465
,,	इन्द्रं विश्वाः– 827-9	ऊ. प्रा. 802
,,	एष ब्रह्मा– 1768-70	ऊ. प्रा. 807
,,	वयमु– 708-9	ऊ. प्रा. 809
,,	मत्स्यपायि– 1432-4	ऊ. प्रा. 815
,,	आ त्वा– 1771-3	ऊ. प्रा. 817
,,	इन्द्रायाहि– 1146-8	ऊ. प्रा. 823
,,	गायन्ति– 1344-6	ऊ. प्रा. 824
कावम्	प्रो अयासीत्– 1152-4	ऊ. सं. 232
,,	धर्ता दिवः– 1228-30	ऊ. सं. 338
,,	सूर्यस्येव– 1370-2	ऊ. सं. 353
,,	समिद्धमग्निम्– 1567-9	ऊ. ए. 426
,,	अञ्जते– 1614-6	ऊ. ए. 471

Name	Verse-chants	Reference
कावम्	पवित्रं ते– 875-7	ऊ. ए. 477
,,	जनस्य गोपा– 907-9	ऊ. ए. 733
,,	एता उ– 1755-7	ऊ. स. 734
,,	अबोध्यग्निः– 1658-60	ऊ. स. 735
कावम् (ऐडम्)	अभि प्रियाणि–700-2	ऊ. द. 13
काशीतम्	पवते हर्यतो– 773	ऊ. सं. 238
,,	तं वः– 1098	ऊ. सं. 294
काशीतम्, प्रतीचीनेडं–	*See* प्रतीचीनेडं–	
कुत्सस्याधिरथीयम्	प्र काव्यम्– 1116-8	ऊ. क्षु. 915
कौत्सम्	इन्द्र सुतेषु–746-8	ऊ. द. 30
कौत्सम्, ऐडं–	*See* ऐडं कौत्सम्–	
कौत्सम्, स्वारं	*See* स्वारं–	
कौल्मलबर्हिषम्	परीतो– 1313-5	ऊ. द. 182
,,	त्वँ ह्येहि– 1581-2	ऊ. ए. 433
,,	पुनानः– 675-6	ऊ. स. 699
क्रतुवासिष्ठम्	श्रीणन्तो– 1314d-5	ऊ. द. 187
क्रोशम्	प्राणा शिशुः– 1013-5	ऊ. द. 92
,,	सोमः पुनानः– 940-2	ऊ. अ. 603
क्रौञ्चम् (तृतीयम्)	अयं पूषा– 818-20	ऊ. द. 49
,,	इन्द्रायेन्दो– 1076-8	ऊ. द. 100
क्रौञ्चम्, ऐडं–	सोमाः पवन्ते–1101-3	ऊ. द. 117
क्रौञ्चम् तृतीयम्	पुरोजिती– 697-9	ऊ सं. 231
क्रौञ्चम् (द्वितीयम्)	सखायो– 697d-8	ऊ. प्रा. 820
क्रौञ्चम्, वाङ्निधनं–	*See* वाङ्निधनं क्रौञ्चम्–	
क्रौञ्चाद्यम्	अभी नो– 1238-40	ऊ. द. 166
,,	इन्द्राय– 1679-81	ऊ. द. 571
,,	अयं पूषा– 818-20	ऊ. अ 590
,,	सोमाः पवन्ते– 1101-3	ऊ. अ. 614
,,	पुरोजिती– 697-9	उ. अ. 655
,,	एन्द्र याहि– 1807-9	ऊ. क्षु. 891

Name	Verse–chants	Reference
क्रौञ्चोत्तरम्	*See* क्रौञ्च तृतीयम्– 231	
क्षुल्लककालेयम्	पुरोजिती– 697–9	ऊ. अ. 638
क्षुल्लकवैष्टम्भम्	उच्चा ते– 672–4	ऊ. द. 53
,,	तिस्रो वाच उदीरते– 869–71	ऊ. सं. 258
,,	स्वादिष्ठया– 689–91	ऊ. सं. 322
ग		
गतनिधनं बाभ्रवम्	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. द. 178
गवां व्रतम्	पुनानः– 675–6	र. प्रा. 143
गवां व्रतोत्तरम्	स्वादिष्ठया– 689–91	र. प्रा. 144
गायत्रपार्श्वम्	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. द 148
,,	अया रुचा– 1590	ऊ. ए. 397
,,	मो षु त्वा– 1675–6	ऊ. अ. 561
गारम्	इदं वसो 734–6	ऊ. द. 26
गूर्द:	अग्ने त्वं नः– 1107–9	ऊ. द. 119
गोराङ्गिरसस्य साम	पुनानो अक्रमीद्– 924–6	ऊ क्षु. 922
गोष्ठः, अङ्गिरसां–	*See* अङ्गिरसां गोष्ठः	
गौङ्गवम्	पुनानः– 675–6	ऊ द. 125
,,	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. सं 320
,,	प्र सोम– 767	ऊ. सं. 359
,,	प्र सोम– 767–8	ऊ. सं. 431
,,	तवाहम्– 922–3	ऊ. अ. 649
गौतमम्	प्र सुन्वानाय– 774	ऊ. द. 38
,,	अजामिरत्के– 1387	ऊ. सं. 323
,,	प्र सुन्वानाय– 1386–8	ऊ. ए. 447
,,	प्र सुन्वानाय– 697–9	ऊ. अ. 656
गौतमम्, उभयतः स्तोभं–	*See* उभयतः स्तोभं–	
गौतमस्य मनाज्यम्	यथा गौरो– 1721–2	ऊ. स. 717
गौरीवितम्	प्र सुन्वानाय– 774	ऊ. द 37
,,	अयं पूषा– 818	ऊ. द. 48
,,	सुतासो मधु– 872–4	ऊ. द. 63

Name	Verse-chants	Reference
गौरीवितम्	इन्द्र जुषस्व– 952-4	ऊ. द. 82
,,	पवस्व वाज– 1016-8	ऊ. द. 93
,,	सोमाः पवन्ते– 1101-3	ऊ. द. 114
,,	पुरोजिती– 697-9	ऊ. द. 133
,,	अभी नो– 1238-40	ऊ. द. 163
,,	परि त्यं– 1329-31	ऊ. द. 198
,,	आ जागृविः– 1357-9	ऊ. द. 214
,,	प्र सुन्वानाय– 1386-8	ऊ. सं. 239
,,	अयं पूषा– 818-20	ऊ. सं. 251
,,	प्रत्यस्मै– 1440-2	ऊ. अ. 625
,,	विशो विशो– 1564-6	ऊ. स. 679
,,	ऊत्सो– 675d–6ab	ऊ. स. 750
,,	पर्यूषु– 1364-6	ऊ. स. 784
,,	बण्महाँ– 1788-9	ऊ. प्रा. 845
,,	किमित्ते– 1625-7	ऊ. प्रा. 846
,,	इममिन्द– 949-51	ऊ. क्षु. 892
,,	असावि– 1028-30	ऊ. क्षु. 893
,,	गायन्ति– 1344-6	ऊ. क्षु. 894
,,	एन्द्र याहि– 1807-9	ऊ. क्षु. 895
गौश्रृङ्गम्	आ जागृविः– 1357-9	ऊ. क्षु. 919
गौषूक्तम्	असावि– 1008-9	ऊ. सं. 281
,,	उच्चा ते– 672-4	ऊ. ए. 456
,,	स्वादिष्ठया– 689	ऊ. ए. 504
,,	परि स्वानो– 1093-5	ऊ. अ. 599
,,	परि प्रिया– 935	उ. अ. 624
,,	वृषा पवस्व 803-5	ऊ. स. 788
घ		
घृतश्चुन्निधनम्	इदꣳ ह्यनु– 737-9	ऊ. द. 27
च		
चतुरिडपदस्तोभः	वृषा मतीनाम्– 821-3	र. अ. 108

Name	Verse-chants	Reference
चतुर्थस्वरम्	यज्जायथा– 1429-31	र. सं. 39
,,	प्र सुन्वानाय– 1386-8	र. सं. 40
च्यावनम्	अभि द्युम्नम्– 1011-2	ऊ. द. 91
,,	पवस्व मधु– 692-3	ऊ. ए. 499
ज		
जनित्रम्	सोम: पवते–943-5	ऊ. सं. 302
जनित्राद्यम्	परिधीँ रति– 922d-3ab	ऊ. सं. 356
,,	इन्द्रः क्रतुम्– 1456-7	ऊ. सं. 365
,,	तं वो– 685-6	ऊ. ए. 500
,,	अभि सोमास:– 866-7	ऊ. अ. 541
,,	यो राजा– 933-4	ऊ. स. 712
जनित्रोत्तरम्	पुरोजिती– 687-9	ऊ. ए. 501
,,	तं वो– 685-6	ऊ. अ. 542
जमदग्नेरभीवर्त:	पिबा सुतस्य– 1421-2	ऊ. स. 715
जराबोधीयम्	ये सोमास:– 1163-5	ऊ. द. 136
,,	यस्ते मदो– 815-7	ऊ. सं. 229
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755-7	ऊ. सं. 372
,,	परि स्वानो– 1093-5	ऊ. ए. 392
,,	स्वादिष्ठया– 689-91	ऊ. ए. 404
,,	मन्द्रँ होतारम्– 1543	ऊ. ए. 409
,,	उच्चा ते– 672-4	ऊ. ए. 428
,,	इषं तोकाय– 996	ऊ. ए. 429
,,	जराबोध– 1663-5	ऊ. अ. 537
,,	इन्द्रमच्छ– 694-6	ऊ. अ. 543
,,	प्र सोमासो– 764-6	ऊ. अ. 544
,,	नमस्ते– 1648-50	ऊ. अ. 629
,,	पवमानो– 889-91	ऊ. स. 686
,,	प्रति ष्या– 1725-7	ऊ. स. 721
,,	एषो उषा– 1728-30	ऊ. स. 722
,,	प्र वाज्यक्षा:– 1160-2	ऊ. क्षु. 930

Name	Verse-chants	Reference
जागतं वरुणसाम	ज्योतिर्यज्ञस्य– 1031–3	ऊ. क्षु. 911
जागतं सोमसाम	पुरोजिती– 697–9	ऊ. ए. 520
त		
तृतीयम्, क्रौञ्चं–	*See* क्रौञ्चं तृतीयम्	
तृतीयस्वरम्	मत्स्यपायि– 1432–4	र. सं. 43
,,	अयं पूषा– 818–20	र. सं. 44
तैरश्च्यम्	श्रुधी हवम्–883–5	ऊ. द. 67
तौरश्रवसम्	प्रत्नꣳ – 676d–7	र. प्रा. 151
,,	सखायो– 697d–8	र. प्रा. 152
त्रासदस्यवम्	पुरोजिती– 697–9	ऊ. ए. 488
,,	पवस्व वाज– 1016–8	ऊ. सं. 782
त्रिणिधनमाग्नेयम्	प्र हिन्वानः– 857d–8	ऊ. सं. 252
त्रिणिधनमायास्यम्	श्रीणन्तो– 1314d–5	ऊ. सं. 247
,,	पुनानः– 675–6	ऊ. द. 41
,,	मृज्यमानः– 1079–80	ऊ. सं. 289
त्रिष्टुप्श्यावश्वम्	*See* श्यावाश्वं– 905	
त्रैककुभम्	य एक इद्– 1341–3	ऊ. द. 207
,,	त्वमङ्ग– 1723–4	उ. प्रा. 804
त्रैतम्	प्राणा शिशुः– 1013–5	ऊ. द. 162
,,	गोमन्नः– 1611–3	ऊ. अ. 654
त्रैशोकम्	विश्वाः पृतनाः– 930–2	ऊ. द. 73
त्र्यन्तं त्वाष्ट्रीसाम	सुतासो मधु– 872–4	ऊ. द. 64
,,	अभी नो–1238	ऊ. स. 747
त्वाष्ट्रीसाम	पवस्व दक्ष– 919–21	ऊ. अ. 633
त्वाष्ट्रीसाम ऊर्ध्वेडं–	*See* ऊर्ध्वेडं–	
,, आकारान्तं–	*See* आकारान्तं–	
,, आनिधनं–	*See* आनिधनं–	
,, त्र्यन्तं–	*See* त्र्यन्तं–	
त्वाष्ट्रीसाम, द्विरभ्यस्तं–	*See* द्विरभ्यस्तं–	
त्वाष्ट्रीसाम, द्विरभ्यासं	*See* द्विरभ्यासं–	

Name	Verse-chants	Reference
त्वाष्ट्रीसाम, स्वारं–	*See* स्वारं–	
त्वाष्ट्रीसाम, स्वारान्तं	*See* स्वारान्तं–	
द		
दक्षणिधनं मौक्षम्	यस्ते मदो– 815-7	ऊ. द. 130
,,	स्वादिष्ठया– 689-91	ऊ. ए. 478
दार्ढच्युतम्	इन्द्रायेन्दो– 1076-8	ऊ. अ. 626
दावसुनिधनम्	त्वꣳ सोमासि– 1323-5	ऊ. द. 193
,,	परि स्वानो– 1093-5	ऊ. अ. 583
,,	यस्ते– 815-7	ऊ. स. 762
दाशस्पत्यम्	इन्दुर्वाजी– 1019-21	ऊ. द. 95
दिवाकीर्त्यम्, महा–	*See* महादिवाकीर्त्यम्	
दीर्घम्	स सुन्वे– 1096-7	ऊ. द. 112
दीर्घतमसोऽर्कः	सुषाव– 1313^d–4^ab	र. द. 27
,,	असावि– 1316-8	र. द. 28
,,	धर्ता दिवः– 1228-30	र. ए. 80
,,	अयं पूषा– 818	र. अ. 101
,,	परि प्र– 1367-9	र. अ. 104
,,	द्वियं पञ्च– 1330	र. अ. 119
,,	अभि प्रियाणि– 700-2	र. स. 125
,,	श्रीणन्तो– 1314^d–5	र. स. 128
,,	अक्रान्त्समुद्रः– 1253-5	र. क्षु. 203
देवस्थानम्	परीतो– 1313-4	र. द. 23
,,	पुनानः– 675-6	र. ए. 90
,,	श्रीणन्तो– 1314^d–5	र. अ. 102
दैर्घतमसम्, सह्रो-	*See* सह्रो दैर्घतमसम्	
दैर्घश्रवसम्	परीतो– 1313-5	ऊ. द. 184
,,	प्रत्नं सधस्थम्– 676^bcd	ऊ. स. 226
,,	त्वे सोम– 1506-8	ऊ. ए. 401
,,	पाहि नो– 1544	ऊ. ए. 411
,,	यो विश्वा– 1583-4	ऊ. ए. 439

Name	Verse-chants	Reference
दैर्घश्रवसम्	पुनानः– 675–6	ऊ. ए. 450
,,	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. अ. 557
,,	यज्ञायज्ञा– 703–4	ऊ. प्रा 840
दैवातिथम्	आ त्वेता– 740–2	ऊ. द. 28
दैवोदासम्	सखाय आ– 1157–9	ऊ. सं. 261
,,	प्राणा शिशुः– 1013–5	ऊ. सं. 283
,,	इन्द्रमच्छ– 694–6	ऊ. ए. 484
दैवोदासम्, इहवद्–	*See* इहवद्दैवोदासम्	
दैवोदासोत्तरम्	प्र सुन्वानाय– 774	ऊ. अ. 627
द्यौतानम्	अधाहीन्द्र– 710–2	ऊ. ए. 402
,,	उत्सो– 675^{d}–6^{ab}	ऊ. प्रा. 849
द्वितीयस्वरम्	मत्स्यपायि– 1432–4	र. सं. 41
,,	अयं पूषा– 818–20	र. सं. 42
द्वितीयं स्वारं त्वाष्ट्रीसाम	*See* द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम	
द्विनिधनमायास्यम्	*See* साप्तमिकमायास्यम्	
द्विपदोत्तरबृहत्	त्वामिद्धि– 89–90	र. ए. 76
द्विपदोत्तररथन्तरम्	अभि त्वा– 680–1	र. ए. 75
द्विरभ्यस्तं त्वाष्ट्रीसाम	पवस्व वाज– 1016–8	ऊ. सं. 308
द्विरभ्यस्तमाकूपारम्	इन्द्राय सोम– 1331	ऊ. अ. 675
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. क्षु. 855
द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम	सुतासो मधु– 872–4	ऊ. अ. 594
,,	*See* स्वारान्तं त्वाष्ट्रीसाम	
,,	गायन्ति त्वा– 1344–6	ऊ. क्षु. 890
द्विरभ्यासं लौशम्	*See* लौशोत्तरम्– 285	
द्विरिडपदस्तोभः	अभि प्रियाणि– 700–2	र. अ. 107
द्विर्हिकारवामदेव्यम्	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. द. 147
,,	प्र हिन्वानः– 857^{d}–8	ऊ. अ. 558
,,	त्वमिन्द्र– 1411–2	ऊ. अ. 639
,,	प्र सोम– 767–8	ऊ. स. 755
,,	पुनानः– 675–6	ऊ. स. 794

Name	Verse-chants	Reference
द्वैगतम्	अभि सोमासः– 856-8	ऊ. द. 150
,,	परीतो– 1313-5	ऊ. अ. 619
,,	तवाहम्– 922-3	ऊ. अ 648
,,	प्र सोम– 767-8	ऊ. स. 690
,,	पुनानः– 675-6	ऊ. स. 795
ध		
धर्म	पवस्व सोम– 1241-3	ऊ. द. 169
धुरासाकमश्वम्	अध्वर्यो– 1225-7	ऊ. द. 145
,,	पवस्व मधु– 692	ऊ. अ. 540
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755	ऊ. अ. 555
,,	उच्चा ते– 752-4	ऊ. स. 767
न		
नानदम्	पुरोजिती– 697-9	ऊ. द. 78
,,	प्रत्यस्मै– 1440-2	ऊ. ए. 375
नार्मेधम्	अधाहीन्द्र– 710-2	ऊ. द. 17
,,	इन्द्रं विश्वा– 826-8	ऊ. प्रा. 822
नित्यवत्साः	अया रुचा– 1590-2	र. ए. 82
,,	त्रिकद्रुकेषु– 1486-8	र. क्षु. 169
,,	प्रोष्वस्मै– 1801-3	र. क्षु. 170
,,	सोम उ ष्वाणः– 997-8	र. क्षु. 179
,,	पवस्व वाज– 1016-8	र. क्षु. 180
,,	अग्निꣳ होतारम्– 1813-5	र. क्षु. 202
निधनकामम्	पवस्व दक्ष– 919-21	ऊ. द. 68
निषेधः	पुनानः– 675-6	ऊ. द. 213
,,	इन्दुरश्वो– 698d-9	ऊ. सं. 337
,,	श्रायन्त इव– 1319	ऊ. ए. 396
,,	पुरोजिती– 697-9	ऊ. ए. 460
,,	अयं पूषा– 818-20	ऊ. ए. 497
,,	पिबा सुतस्य– 1421-2	ऊ. ए. 511

Name	Verse-chants	Reference
निषेधः	सोमाः पवन्ते– 1101–3	ऊ. अ. 610
,,	अभी नो– 1238-40	ऊ. अ. 664
निषेधः, सिमानाम्	*See* सिमानां निषेधः	
निह्नवम्	परि त्यम्– 1329–31	ऊ. द. 199
,,	विश्वे देवाः– 610	ऊ. सं. 374
नैपातिथम्	यदिन्द्र– 1231–2	ऊ. द. 155
,,	अग्न आ 1552–3	ऊ. क्षु. 933
,,	इन्द्रमिद्– 1587–8	ऊ. क्षु. 934
,,	बण्महाँ– 1788–9	ऊ. क्षु. 935
नौधसम्	तं वो– 685–6	ऊ. द. 6
,,	इन्द्र क्रतुम्– 1456–7	ऊ. सं. 343
,,	अग्न आ याहि– 1552–3	ऊ. ए. 416
,,	इमा उ– 1607–8	ऊ. स. 704
,,	इन्दुरश्वो– 698c–9	ऊ. क्षु. 851
,,	उत्सो– 675d–6ab	ऊ. क्षु. 854
,,	पुरोजिती– 697	ऊ. क्षु. 858
नौधसम्, ककुबुत्तर-	*See* ककुबुत्तर–	
नौधसश्यैतम्	तं वो– 685–6	ऊ. क्षु. 859
नौधसम्, श्यैत–	*See* श्यैतनौधसम्	

प

Name	Verse-chants	Reference
पञ्जम्	प्र सोम– 767–8	ऊ. सं. 235
पञ्चनिधनं वामदेव्यम्	त्रिकद्रुकेषु– 1486–8	र. सं. 68
पञ्चनिधनं वैरूपम्	यद्याव इन्द्र 862–3	र. द. 7
,,	अभि सोमासः– 856–7	र. क्षु 187
,,	सुतासो मधु– 872–4	र. क्षु. 188
पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम्	अभीनो– 1235–40	ऊ. द. 165
,,	प्र सोम– 767	ऊ. सं. 360
,,	तं वो– 685–6	ऊ. ए. 503
,,	इन्द्राय सोम– 1679–81	ऊ. अ. 570
,,	त्वा ह्या च– 1018	ऊ. क्षु. 901

Name	Verse-chants	Reference
पदान्तशुद्धाशुद्धीयम्	पुरोजिती– 697–9	ऊ. अ. 616
,,	प्र सुन्वानाय– 1386-8	ऊ. स. 695
पय:	परि स्वानो– 1093–5	र. अ. 120
पराचीषु बृहत्	*See* द्विपदोत्तरबृहत्	
पराचीषु रथन्तरम्	*See* द्विपदोत्तररथन्तरम्	
पवमान: ऋषभ:	*See* ऋषभ: पवमान:	
पार्थम्	पवस्व वाज– 1016–8	ऊ. द. 94
,,	प्र काव्यम्– 1116–8	ऊ. सं. 227
,,	वृषा शोणो– 806–8	ऊ. सं. 248
,,	अभि वायुम्– 1426–8	ऊ. सं. 316
,,	शिशुं जज्ञानम्– 1175–7	ऊ. सं. 334
,,	अय॑ँ सोम:– 1471–3	ऊ. सं. 347
,,	साकमुक्षो– 1418–20	ऊ. ए. 463
पार्थुरश्मम्	इन्द्रो मदाय– 1002–4	र. द. 13
,,	स्वादोरित्था– 1005–7	र. अ. 98
पाष्ठौहम्	तिस्रो वाच उदीरते–869–71	ऊ. द. 60
पूर्वयामम्	*See* यामाद्यम्	
पूर्ववारवन्तीयम्	*See* वारवन्तीयाद्यम्	
पूर्ववासिष्ठम्	अस्य प्रेषा–1399–1401	ऊ. सं. 268
,,	शिशुं जज्ञानम्– 1175–7	ऊ. अ. 670
,,	धर्ता दिव:– 1228–30	ऊ. क्षु. 925
,,	*See also* वासिष्ठम्	
पृश्नि	परीतो– 1313–4	ऊ. अ. 579
,,	श्रीणन्तो– 1314d–5	ऊ. अ. 580
,,	पुनान:– 675–6	ऊ. अ. 595
,,	तवाहम्– 922–3	ऊ. स. 739
पृश्नि, भरद्वाजस्य–	*See* भरद्वाजस्य–	
पृष्ठम्	परीतो– 1313–5	ऊ. द. 181
,,	पिबा सुतस्य– 1421-3	ऊ. अ. 644
,,	पुनान:– 675-6	ऊ. स. 698

Name	Verse-chants	Reference
पौरुमद्गम्	अभि सोमासः– 856-7	ऊ. द. 54
,,	पुनानः– 675-6	ऊ. अ. 662
पौरुमीढम्	पवमानाभ्यर्षसि– 1079d-80ab	ऊ. सं. 354
,,	इन्द्र क्रतुम्– 1456-7	ऊ. सं. 361
,,	त्वमङ्ग– 1723-4	ऊ. स. 718
पौरुहन्मनम्	अभि सोमासः– 856-7	ऊ. द. 149
,,	प्र हिन्वानः– 857d–8	ऊ. अ. 560
,,	श्रीणन्तो– 1314d–5	ऊ. अ. 620
,,	तवाहम्– 922–3	ऊ. अ. 647
,,	प्र सोम– 767–8	ऊ. स. 691
पौष्कलम्	इन्द्रमच्छ– 694–6	ऊ. द. 10
,,	सखाय आ– 1157–9	ऊ. सं. 340
,,	पवते हर्यतो– 773	ऊ. सं. 344
,,	प्राणा शिशुः– 1013-5	ऊ. सं. 364
,,	अग्ने वाजस्य– 1561	ऊ. ए. 420
,,	गोमन्नः– 1611–3	ऊ. स. 705
,,	उप शिक्षा– 761	ऊ. प्रा. 814
,,	परि प्र– 1367	ऊ. प्रा. 818
प्रतिलोममाज्यदोहम्	प्र सुन्वानाय– 1386-8	र. अ. 94
,,	अयं सोमः– 1471–3	र. अ. 95
,,	तिस्रो वाच ईरयति– 859–61	र अ. 96
प्रतीचीनेडं काशीतम्	त्वं सामासि– 1323–5	ऊ. द. 194
,,	पवस्व मधु– 692–3	ऊ. ए. 532
,,	परि स्वानः– 1093–5	ऊ. अ. 584
,,	उपो षु– 1335–7	ऊ. स. 749
प्रतोदः	श्रीणन्तो– 1364d–5	ऊ. अ. 643
प्रथमस्वरम्	प्रत्यस्मै– 1440,1&3	र. सं. 45
,,	सुतासो मधु– 872–4	र. सं. 46
प्रमꣳहिष्ठीयम्	प्र मꣳहिष्ठाय– 878–9	ऊ. द. 65
प्रवद्भार्गवम्	प्रो अयासीत्– 1152–4	ऊ. द. 127

Name	Verse-chants	Reference
प्रवद्भार्गवम्	प्र काव्यम्– 1116-8	ऊ. क्षु. 912
प्लव:	सखाय आ– 1157-9	ऊ. द. 132
,,	उत्सो– 675^{d}–6^{ab}	ऊ. सं. 225
ब		
बलभित्	यस्ते– 815	र. ए. 87
बाभ्रवम्, गतनिधनं–	*See* गतनिधनं–	
बार्हदुक्थम्	प्र हिन्वान:– 857^{d}–8	ऊ. द. 153
,,	परीतो– 1313–4	ऊ. सं. 369
,,	पुनान:–675–6	ऊ. अ. 685
,,	तवाहम्– 922–3	ऊ. स. 774
बार्हद्गिरम्	इन्द्रो मदाय– 1002–4	र. द. 12
बृहत्	त्वामिद्धि– 809–10	र. द. 5
,,	मत्स्यपायि– 1432–4	र. स. 37
,,	पुरोजिती– 697–9	र. सं. 61
,,	त्वमग्ने– 1474–6	र. सं. 64
,,	मा भेम– 1605–6	र. ए. 83
,,	किमित्ते- 1625–7	र. ए 85
,,	यज्जायथा– 1429–31	र. अ. 106
,,	सुतासो– 872–4	र. अ. 113
,,	एना वो– 749–50	र. प्रा. 145
,,	प्र त्यु अदर्शि– 751–2	र. प्रा. 146
,,	इमा उ– 653–4	र. प्रा. 147
,,	अग्ने विवस्वन्– 1780–81	र. प्रा. 148
,,	त्रिकद्रुकेषु– 1486–8	र. प्रा. 149
,,	यज्ञायज्ञा– 703–4	र. क्षु. 154
,,	इन्दुरश्वो– 698^{d}–9	र. क्षु. 155
,,	सखायो– 697^{d}–9	र. क्षु. 156
,,	यो धारया– 698–9	र. क्षु. 157
,,	पुनान:– 675–6	र. क्षु. 185
,,	अयं पूषा– 818–20	र. क्षु. 186

Name	Verse-chants	Reference
बृहत्	तवाहम्– 822–3	र. क्षु. 194
,,	मृज्यमान:– 1079–80	र. क्षु. 197
,,	सोमा: पवन्ते– 1101–3	र. क्षु. 198
बृहत्, द्विपदोत्तर–	त्वामिद्धि– 809–10	र. ए. 76
बृहत्, कण्व–	*See* कण्व–	
बृहत्, पराचीषु	*See* द्विपदोत्तरबृहत्	
बृहत्कम्	त्वꣳ ह्यङ्ग– 938–9	ऊ. द. 76
बृहदाग्नेयम्	पुरोजिती– 697–9	ऊ. सं. 319
,,	अग्नि नरो– 1373–5	ऊ. अ. 642
बृहद्भारद्वाजम्	*See* भारद्वाजम्– 602	
बृहद्रथन्तरम्	त्वामिद्धि– 809–10	र. क्षु. 160
भ		
भद्रम्	इमा नु– 1110–2	र. द. 20
भरद्वाजस्य पृश्नि	यो राजा– 933–4	ऊ. द. 74
,,	परीतो– 1313	ऊ. सं. 265
,,	दुहानो– 923^{bcd}	ऊ. सं. 333
भर्ग:	परीतो– 1313–4	र. द 25
,,	अयं पूषा– 812–20	र. ए. 81
,,	पुरोजिती– 697–9	र. ए. 89
,,	उत्सो– 675^{d}–6^{ab}	र. स. 126
भारद्वाजम्	अभि सोमास:– 856	ऊ. सं. 357
,,	इन्द्र क्रतुम्– 1456–7	ऊ. सं. 367
,,	आ त्वा– 1391–3	ऊ. स. 711
भारद्वाजम्, बृहद्–	परि प्रिया– 934–7	ऊ. अ. 602
भार्गवम्, आशु–	*See* आशुभार्गवम्	
भार्गवम्, उद्वद्–	*See* उद्वद्भार्गवम्	
भार्गवम्, प्रवद्–	*See* प्रवद्भार्गवम्	
भासम्	मूर्द्धानम्– 1140–2	र. सं 58
,,	पुरोजिती– 697–9	र. सं. 59
,,	पवस्व देव– 1235–7	ऊ. द. 158

Name	Verse–chants	Reference
भासम्	यस्ते मदः– 815–7	ऊ. अ. 564
,,	स्वादिष्ठया– 689–91	ऊ. स. 694
भ्राजम्	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	र. सं. 47
म		
मधुश्चिन्निधनम्	सोमाः पवन्ते– 1101–3	ऊ. द. 115
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. सं. 317
,,	अयं पूषा– 818–29	ऊ. स. 797
मनाज्यम्, गौतमस्य	*See* गौतमस्य–	
मरायम्	पिवा सोमम्– 927–9	ऊ. क्षु 872
,,	श्रुधी हवम्– 1798–800	ऊ. क्षु. 873
,,	तवाहम्– 822–3	ऊ. क्षु 883
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. क्षु. 884
,,	अग्नि नरः– 1373–5	ऊ. क्षु. 900
मरुतां॑ स॑स्तोभः	पर्यूषु– 1344–6	र. ए. 77
,,	नदं वः– 152	र. ए. 78
मरुतां धेनु	त्रिरस्मै– 1423–5	ऊ सं. 295
,,	ज्योतिर्यज्ञस्य– 1031–3	ऊ सं. 313
महादिवाकीर्त्यम्	विभ्राड्– 1453–5	र. सं. 48
,,	तवाहम्– 922–3	र. सं. 49
,,	बण्महाँ॑ असि– 1788–9	र. स. 50
,,	इन्द्रमिद्– 1587–8	र. सं. 51
,,	श्रायन्त इव– 1319–20	र. सं 52
महावामदेव्यम्	अग्नि नरः– 1373–5	ऊ. द. 222
,,	पर्यूषु– 1364–6	ऊ. सं. 350
,,	शिशु जज्ञानम्– 1175–7	ऊ. ए. 381
,,	कस्तमिन्द्र– 1682–3	ऊ. अ. 591
,,	एदु मधोः– 1684–6	ऊ. अ. 598
महावैराजम्	पिबा सोमम्– 927–9	र. द. 10
	तवाहम्– 922–3	र. क्षु 189
	पुरोजिती–697–9	र क्षु. 190

Name	Verse-chants	Reference
महावैरूपम्	*See* पञ्चनिधनं वैरूपम्	
महावैश्वामित्रम्	असावि– 1028–30	ऊ. द. 98
,,	यज्ञायज्ञा– 703–4	ऊ. प्रा. 839
,,	पुरां भिन्दुः– 1250–2	ऊ. क्षु. 889
महावैष्टम्भम्	वयं घ– 864–6	ऊ. द. 58
,,	इन्द्र क्रतुम्– 1456-7	ऊ. सं. 339
,,	पुनानः– 675–6	ऊ. ए. 386
,,	यद्याव इन्द्र– 862–3	ऊ. क्षु. 868
,,	यदिन्द्र– 1796–7	ऊ. क्षु. 869
,,	अभि सोमासः–856–7	ऊ. क्षु. 879
,,	सुतासो मधु– 872–4	ऊ. क्षु. 380
महासामराजम्	असावि– 1316–8	ऊ. द. 188
माण्डवम्	तवाहम्– 922–3	ऊ. स. 775
माण्डवम्, ऐडम्–	अदब्धः– 1314^{bcd}	ऊ. सं. 375
माधुच्छन्दसम्	त्वामिदा– 813–4	ऊ. द. 44
,,	परीतो– 1313	ऊ. सं. 245
,,	पुनानः– 675	ऊ. स. 738
मानवाद्यम्	मन्द्रया– 997^{d}–8^{ab}	ऊ. सं. 355
,,	इन्द्र क्रतुम्– 1456–7	ऊ. स. 363
,,	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. स. 709
,,	शग्ध्यू३षु– 1579–80	ऊ. स. 710
मानवोत्तरम्	सो उ ष्वाणः– 997–8	ऊ. द. 85
,,	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. सं. 276
,,	परीतो– 1313–5	ऊ. अ. 605
,,	त्वामिदा– 813–4	ऊ. स. 707
मारुतम्	पुरां भिन्दुः– 1250–2	ऊ. द. 173
,,	एन्दुमिन्द्राय– 1509–11	ऊ. ए. 403
मार्गीयवम्	अध्वर्यो– 1225–7	ऊ. द. 142
,,	तद्वो गाय– 1666–8	ऊ. अ. 538
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	ऊ. अ. 552

Name	Verse-chants	Reference
मार्गीयवम्	प्र सोमासो– 764–6	ऊ. म. 689
,,	अप्सा– 995	ऊ. म. 740
,,	तं त्वा– 804	ऊ. म. 744
,,	उच्चा ते– 672–4	ऊ. म. 793
,,	रसं ते– 1078	ऊ. क्षु. 909
मार्गीयवम्, ईनिधनं–	परि प्रिया– 935–7	ऊ. म. 776
मैधातिथम्	माचिदन्यद्– 1360–1	ऊ. द. 215
,,	अभि सोमास:– 856–7	ऊ. सं. 368
,,	पुनान:– 675–6	ऊ. ए. 502
मौक्षम्, दक्षणिधन–	*See* दक्षणिधनं मौक्षम्	
य		
यज्ञसारथि	प्रो अयासीत्– 1152–4	ऊ. अ. 657
यज्ञायज्ञीयम्	यज्ञायज्ञा– 703–4	ऊ. द. 14
,,	पुनान:– 212	ऊ. द. 212
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. सं. 318
,,	देवो व:– 1513–4	ऊ. ए. 406
,,	अदर्शि गातु– 1515–7	ऊ. ए. 407
,,	विशोविशो–1564–6	ऊ. ए. 424
,,	समिद्धम्– 1567–9	ऊ. ए. 425
,,	प्र दैवोदासो– 1517,1516&1515	ऊ. ए. 438
,,	इन्द्राय– 1679–81	ऊ. अ. 573
,,	पवित्रं ते – 875–7	ऊ. अ. 574
,,	अयं पूषा– 818–20	ऊ. अ. 586
,,	धर्ता दिव:– 1228–30	ऊ. अ. 588
,,	अभि प्रियाणि– 700–2	ऊ. अ. 628
,,	वृषा मतीनाम्– 821–3	ऊ. अ. 630
,,	पवस्व वाज– 1016–8	ऊ. अ. 641
,,	परि त्यम्– 1329–31	ऊ. अ. 661
,,	अभी नो– 1238–41	ऊ. अ. 666
,,	आ जागृवि:– 1357–9	ऊ. स. 751

Name	Verse-chants	Reference
यज्ञायज्ञीयम्	उपास्मै– 651–3	उ. प्रा. 810
,,	दविद्युतत्या– 654	ऊ. प्रा. 811
,,	पवमानस्य ते– 657–9	ऊ. प्रा. 812
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. प्रा. 843
,,	सोम: पवते– 943–5	ऊ. क्षु. 899
,,	सोमा: पवन्ते– 1101–3	ऊ. क्षु. 903
यण्वम्	अर्षा सोम– 994–6	र. द. 11
यद्वाहिष्ठीयम्	अयं पूषा– 818–20	ऊ. अ. 587
यद्वाहिष्ठीयोत्तरम्	परि त्यम्–1329–31	ऊ. द. 200
,,	इन्दुरश्व:– 698d–9	ऊ सं. 351
,,	अयं पूषा– 818–20	ऊ. अ. 587
यश:	परीतो– 1313–4	र. द. 26
,,	त्वमिन्द्र– 1411–2	र. ए. 88
,,	पुनान:– 675–6	र. स. 130
यश:, इन्द्रस्य–	*See* इन्द्रस्य यश:	
यामम्	वृषा मतीनाम्– 821–3	ऊ. द. 50
,,	आयं गौ:– 1376–8	र. प्रा. 153
यामम्, एड–	असावि– 1316–8	ऊ. अ. 676
यामम्, पूर्व–	*See* यामाद्यम्	
यामाद्यम्	पुनान:– 924–6	ऊ. क्षु. 920
यामोत्तरम्–	पुनान:– 924–6	ऊ. क्षु. 921
यौक्तस्त्रुचम्	इन्द्रमिद्– 1587–8	ऊ. ए. 446
,,	सोम उ– 997–8	ऊ. स. 780
यौक्ताश्वाद्यम्	वृषा पवस्व– 803–5	ऊ. द. 39
यौक्ताश्वोत्तरम्	वृषा पवस्व– 803–5	ऊ. स. 244
योधाजयम्	पुनान:– 675–6	ऊ. द. 3
,,	प्र सोम– 767–8	ऊ. द. 33
,,	श्रीणन्त:– 1314d–5	ऊ सं. 267
,,	प्र हिन्वान:– 257d–8	ऊ. सं. 321
,,	प्रत्नं पीयूषम्– 1494–6	ऊ. ए. 380

Name	Verse-chants	Reference
यौधाजयम्	त्वे सोम– 1506-8	ऊ. ए. 400
,,	पाहि नो– 1544-5	ऊ. ए. 413
,,	तवाहम्– 922-3	ऊ. ए. 516
,,	परीतो– 1313-5	ऊ. अ. 618
यौधाजयम्, आक्षारान्तं–	प्र सोम– 767-8	ऊ. अ. 547
र		
रथन्तरम्	अभि त्वा– 680-1	र. द. 1
,,	एना वो– 749-50	र. द. 2
,,	प्रत्यु अदर्शि– 751-2	र. द. 3
,,	इमा उ– 753-4	र. द. 4
,,	कया नः– 682-4	र. द. 29
,,	पुनानः– 675-6	र. सं. 30
,,	यज्ञायज्ञा– 703-4	र. स 35
,,	यज्जायथा– 1429-31	र. सं. 36
,,	प्रत्यस्मै– 1440-2	र. सं. 38
,,	तवाहम्– 922-3	र. सं. 60
,,	परीतो– 1313-4	र सं. 62
,,	अभि त्वा– 731-3	र. अ. 105
,,	मा भेम– 1605-6	र. स. 121
,,	अग्ने विवस्वत्– 1780-1	र. प्रा 150
,,	पुनानः– 675-6	र. क्षु. 158
,,	प्र सोम– 767-8	र. क्षु. 183
,,	प्र सुन्वानाय– 1386-8	र. क्षु. 184
,,	अभि सोमासः– 856-7	र. क्षु. 192
,,	सुतासो मधु– 872-4	र. क्षु. 193
,,	सोम उ– 997-8	र. क्षु 195
,,	पवस्व वाज– 1016-8	र. क्षु. 196
रथन्तरम्, कण्व–	*See* कण्वरथन्तरम्	
रथन्तरम्, द्विपदोत्तर–	*See* द्विपदोत्तररथन्तरम्	
रथन्तरम्, पराचीषु	*See* पराचीषु रथन्तरम्	

Name	Verse-chants	Reference
रथन्तरबृहत्	अभि त्वा– 680–1	र. क्षु. 159
रथन्तरम् बृहद्–	*See* बृहद्रथन्तरम्	
रयिष्ठम्	अभी नो– 1238–40	ऊ. द. 167
,,	पवस्व वाज– 1016–8	ऊ. सं. 284
,,	इन्द्राय– 1679–81	उ. अ. 572
राजनम्	तदिदास–	र. सं. 67
रायो वाजीयम्	स्वादोरित्था– 1005–7	र. द. 14
,,	अग्नि वो– 1219–21	र. अ. 117
,,	अग्नि तम्– 1737–9	र. स. 122
,,	महे नो– 1740–2	र. स. 123
,,	प्रति प्रियतमम्– 1743–5	र. सं. 124
रेवत्य:	इन्द्रायेन्दो– 1076–8	र. द. 17
,,	रेवतीर्न:– 1084–6	र. सं. 63
,,	परि स्वान:– 1093–5	र. क्षु. 191
रैवतऋषभ:	सुरूपकृत्नुम्– 1087–9	र. द. 18
रोहितकूलीयम्	वृषा पवस्व– 803–5	ऊ. द. 123
,,	इन्द्रमच्छ– 694–6	ऊ. द. 217
,,	प्र सोमास:– 764–6	ऊ. अ. 546
,,	अध्वर्यो– 1225–7	ऊ. अ. 646
,,	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. स. 683
रौरवम्	पुनान:– 675–6	ऊ. द. 2
,,	तरणिरित्– 867–8	ऊ. द. 59
,,	अभि सोमास:– 856–7	ऊ. सं. 255
,,	परीतो– 1313–4	ऊ. सं. 373
,,	पाहि नो– 1544–5	ऊ. ए. 410

ल

लौशम्, द्विरभ्यासं–	*See* द्विरभ्यासं लौशम्	
लौशाद्यम्	प्रो अयासीत्–	ऊ. सं. 273
,,	प्र त आश्विनी:– 886–8	ऊ. सं. 304

Name	Verse-chants	Reference
लौशोत्तरम्	असावि– 1316–6	ऊ. सं. 285
,,	गोवित्पवस्व– 955–7	ऊ. सं. 309
व		
वक्रयज्ञायज्ञीयम्	प्र दैवोदासो– 1517,1516&1515	ऊ. ए. 438
वत्सा:, नित्य–	*See* नित्यवत्सा:	
वरुणसाम	मृज्यमान:– 1079–80	ऊ. द. 105
,,	परीतो– 1313–4	ऊ. ए. 482
,,	पुनान:– 675–6	ऊ. ए. 514
वरुणसाम, जागतं–	*See* जागतं वरुणसाम	
वषट्कारणिधनम्	पुनान:– 675	ऊ. ए. 394
,,	अभि त्वा– 430	ऊ. ए 430
,,	उत्स:– 675[d]–6[ab]	ऊ. ए. 530
,,	पवस्व वाज– 1016	ऊ. प्रा. 842
,,	विधुं दन्द्राणम्– 1782–4	ऊ. प्रा. 844
वसिष्ठप्रियम्	इममिन्द्र– 949–51	ऊ. द. 81
,,	यदिन्द्र– 1172–4	ऊ. क्षु. 888
वाङ्निधनं सौहविषम्	परि प्र– 1367–9	ऊ. द. 220
वाङ्निधनं कौश्वम्	सोमा: पवन्ते– 1101–3	ऊ. द. 116
,,	परि त्यम्– 1329–31	ऊ. स. 783
,,	तं व:– 685–6	ऊ. क्षु. 863
,,	अभि प्र व:– 811–2	ऊ. क्षु. 864
वाच: साम	आ सोता– 1394	ऊ. द. 61
,,	आ स्रोता– 1394–5	ऊ. सं. 259
,,	अभि द्युम्नम्– 1011–2	ऊ. अ. 566
वाजजित्	सूर्यस्येव– 1370–2	ऊ. द. 221
,,	मृज्यमान:– 1079–80	ऊ. द. 104
,,	परि प्र– 1367–9	उ. अ. 678
वाजदावर्य:	इन्द्रायेन्दो– 1076–8	ऊ. द. 101
,,	परि प्र– 1367–9	ऊ. ए. 461
वात्सम्	आ ते– 1166–8	ऊ. द. 137

Name		Verse-chants	Reference
वात्सप्रम्		सोम: पवते– 943–5	ऊ. द. 79
,,		पुरोजिती– 697–9	ऊ. क्षु. 898
,,	(आद्यम्)	अक्रान्त्समुद्र:– 1253–5	ऊ. क्षु. 918
वाध्र्यूश्वम्, आनूपं–		*See* आनूपं वाध्र्यूश्वम्	
वामदेव्यम्		कया नश्चित्र:– 682–4	ऊ. द. 5
,,		रेवतीर्न:– 1084–6	ऊ. ए. 517
,,		कया ते– 1549-51	ऊ. ए. 415
,,		एना व:– 749–50	ऊ. प्रा. 830
,,		प्रत्यु अदर्शि– 751–2	ऊ. प्रा. 831
,,		इमा उ वाम्– 753–4	ऊ. प्रा. 832
,,		अग्ने विवस्वत्– 1780–1	ऊ. प्रा. 837
वामदेव्यम्, इहवद्		*See* इहवद्वामदेव्यम्	
वामदेव्यम्, द्विहिंकारं–		*See* द्विहिंकारं वामदेव्यम्	
वामदेव्यम्, पञ्चनिधनं		*See* पञ्चनिधनं वामदेव्यम्	
वामदेव्यम् महा–		*See* महावामदेव्यम्	
वाभ्रम्		सोम उ 997–8	ऊ. द. 87
,,		अभि सोमास:– 856–7	ऊ. सं. 278
,,		परीत:– 1313–5	ऊ. अ. 604
वायोरभिक्रन्द:		धर्ता दिव:– 1228–30	ऊ. क्षु. 928
वारवन्तीयम्		रेवतीर्न:– 1084–6	ऊ. द. 108
,,		परि प्र– 1367–9	ऊ. सं. 352
,,	(उत्तरम्)	तरोभिर्व:– 687–8	ऊ. ए. 389
,,		उप त्वा– 1570–2	ऊ. ए. 427
,,		परि स्वान:– 1093–5	ऊ. ए. 458
,,		त्वं नश्चित्र:– 1623–4	ऊ. ए. 480
,,		अश्वं न त्वा– 1634–6	ऊ. ए. 491
,,		यज्ञायज्ञा:– 703–4	ऊ. ए. 506
,,		एह्यूषु– 705–7	ऊ. ए. 507
,,		तं वो– 880–2	ऊ. ए. 508
,,		श्रुधी हवम्– 883–5	ऊ. ए. 509

Name	Verse–chants	Reference
वारवन्तीयम्	सुमन्मा– 1654–6	ऊ. ए. 528
,,	इदं विष्णु:– 1669–71	ऊ. अ. 539
,,	प्राणा शिशु:–1013–5	ऊ. अ. 600
,,	एना वो– 749–50	ऊ. प्रा. 827
,,	प्रत्यु अदर्शि– 751–2	ऊ. प्रा. 828
,,	इमा उ वाम्– 753–4	ऊ. प्रा. 829
,,	अग्ने विवस्वद्– 1780–1	ऊ. प्रा. 836
,,	अभि त्वा– 680–1	ऊ. क्षु. 861
,,	त्वामिद्धि– 809–10	ऊ. क्षु. 862
,,	रेवाँ इद्रेवत:– 1794–6	ऊ. क्षु. 874
,,	इन्द्रायेन्दो– 1076–8	ऊ. क्षु. 885
वारवन्तीयाद्यम्	अश्वं न– 1634–6	ऊ. क्षु 904
वारवन्तीयोत्तरम्	*See* वारवन्तीयम्– 506–9	
वाराहम्	प्र काव्यम्– 1116–8	ऊ. अ. 651
,,	प्रो अयासीत्– 1152–4	ऊ. क्षु. 924
वार्कजम्भम्	*See* वार्कजम्भाद्यम्– 161–2	
वार्कजम्भाद्यम्	अभि सोमास:– 856–7	र. सं. 65
,,	पुरोजिती– 697–9	र. अ. 114
,,	त्वामिद्धि– 809–10	र. क्षु. 161
,,	त्वँ ह्येहि– 1581-2	र. क्षु. 162
,,	पुनान:– 675–6	र. क्षु 172
,,	अयं पूषा– 818–20	र. क्षु. 173
वार्कजम्भोत्तरम्	परीतो– 1313–4	र. सं. 66
,,	पुरोजिती– 697–9	र. स. 131
वार्त्रतुरम्	अया पवा– 1104–6	ऊ. क्षु. 910
वार्शम्	अर्षा सोम– 994–6	ऊ. द. 84
,,	प्राणा शिशु:– 1013–5	ऊ. अ. 640
वार्षाहरम्	अर्षा सोम– 994–6	र. ए. 73
,,	यस्ते– 815–7	र. ए. 74
वाशम्	कईं वेद– 1696–8	ऊ. ए. 652

Name	Verse-chants	Reference
वाशम्	पुनानः-675-6	ऊ. ए. 702
"	उभयꣳ शृणवच्च-1233-4	ऊ. स. 706
वासिष्ठम्	वृषा शोणः-806-8	ऊ. द. 42
"	साकमुक्षो-1418-20	ऊ. सं. 290
"	अया पवा-1104-6	ऊ. सं. 312
"	अयं सोमः-1471-3	ऊ. अ. 597
"	शिशु जज्ञानम्-1175-7	ऊ. अ. 659
"	अक्रान्त्समुद्रः-1153-5	ऊ. अ. 673
"	असावि-1316-8	ऊ. क्षु. 926
"	धर्ता दिवः-1228-30	ऊ. क्षु. 925
वासिष्ठम्, इदा-	*See* इदावासिष्ठम्	
वासिष्ठम्, ऋतु-	*See* ऋतुवासिष्ठम्	
वासिष्ठम्, पूर्व-	*See* पूर्ववासिष्ठम्	
वासिष्ठम्, वैधृतं-	*See* वैधृतं वासिष्ठम्	
वासिष्ठमासितम्	पवस्व देव- 1235-7	ऊ. द. 160
"	यस्ते मदो- 815-7	ऊ. अ. 565
विकर्णम्	इन्द्र क्रतुम्- 1456-7	र. सं. 53
"	पुरोजिती- 697-9	र. सं. 54
"	श्रायन्त इव- 1319-20	र. सं. 55
विधर्म	पवस्व सोम- 1332-4	ऊ. द. 204
विलम्बसौपर्णम्	अध्वर्यः- 1225-7	ऊ. द. 146
"	अस्य प्रत्नाम्- 755-7	ऊ. अ. 556
"	उच्चा ते- 752-4	ऊ. स. 768
विशोविशीयम्	हिन्वन्ति- 904-6	ऊ. द. 170
"	यज्ञायज्ञा- 703-4	ऊ. ए. 479
"	इन्द्रमच्छ- 694-6	ऊ. ए. 496
"	विशोविशो वो- 1564-6	ऊ. अ. 575
वीङ्कम्	यदिन्द्र- 1472-4	ऊ. द. 139
वृषा	अभि प्र- 811-2	र. प्रा. 137
वैखानसम्	अभि प्रियाणि- 700-2	ऊ. अ. 550
"	न किष्टम्- 1155-6	ऊ. द. 129

Name	Verse-chants	Reference
वैखानसं सोमसाम	पुरोजिती– 697–9	ऊ. ए. 520
वैतहव्यम्	पान्तमा– 713–5	ऊ. द. 18
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. ए. 486
वैदन्वतम्, आद्यम्	परि स्वानो– 1093–5	ऊ. द. 110
,, तृतीयम्	,, ,,	ऊ. द. 109
,, चतुर्थम्	,, ,,	ऊ. द. 111
वैधृतं वासिष्ठम्	अभि प्रियाणि– 700–2	ऊ. स. 732
वैयश्वम्	उभयं शृणवच्च– 1233–4	ऊ. द. 156
,,	परीतः– 1313–5	ऊ. द. 185
,,	पुनानः– 675	ऊ. ए. 529
वैराजऋषभः	पिबा सोमम्– 927–9	र. क्षु. 167
,,	श्रुधी हवम्– 1798–1800	र. क्षु. 168
,,	तवाहम्– 922–3	र. क्षु. 177
,,	पुरोजिती– 697–9	र. क्षु. 178
वैराजम्, महा–	*See* महावैराजम्	
वैरूपम्	अध्वर्यः– 1225–7	ऊ. द. 140
,,	उच्चा ते– 672–4	ऊ. सं. 254
,,	तिस्रो वाचः– 869–71	ऊ. स. 770
वैरूपम्, पञ्चनिधनं	*See* पञ्चनिधनं वैरूपम्	
वैरूपम्, ह्रस्वा	*See* ह्रस्वावैरूपम्	
वैश्वज्योतिषम्	प्र तु द्रव– 677–9	ऊ. स. 725
,, (उत्तरम्)	अक्रान्त्समुद्रः– 1253–5	ऊ. क्षु. 917
,, (पूर्वम्)	शिशुं जज्ञानम्– 1175–7	ऊ. क्षु. 916
वैश्वमनसम्	पवस्व देव– 1326–8	ऊ. क्षु. 197
वैश्वामित्रम्	प्र सुन्वानाय– 1386–8	ऊ. स. 757
वैश्वामित्रम्, महा–	*See* महावैश्वामित्रम्	
वैष्टम्भम्, महा–	*See* महावैष्टम्भम्	
वैष्णवम्	सोम उ– 997–8	ऊ. स. 778
वैष्णवोत्तरम्	सोम उ– 997	ऊ. स. 779
व्याहृतिसामानि	भूः। भुवः	र. अ. 100

Name	Verse-chants	Reference
व्रतम्, गवां-	*See* गवांव्रतम्	
श		
शङ्कु	पवस्व मधु- 692	ऊ. द. 46
,,	,, ,, 692-3	ऊ. सं. 250
,,	त्वꣳ ह्यङ्ग- 938-9	ऊ. ए. 452
,,	एष स्य- 584-5	ऊ. स. 700
शाकलम्	अर्षा सोम- 994-6	ऊ. द. 83
,,	वृषा पवस्व- 803-5	ऊ. स. 789
शाक्त्यम्	प्र व इन्द्राय- 716-8	ऊ. द. 19
शाक्वरर्षभ:	पवस्व वाज- 1017-8	र. द. 15
शाक्वरवर्णम्	अर्षा सोम- 994-6	र. सं. 34
,,	उच्चा ते- 672-4	ऊ. ए. 385
,,	इषं तोकाय- 996	ऊ. ए. 393
शाम्मदम्	त्वꣳ सोमासि- 1323-5	उ. द 192
,,	परि स्वानो- 1093-5	ऊ. अ 582
,,	यस्ते- 815-7	ऊ. स. 761
शार्करम्	एष स्य- 584-5	ऊ. द. 131
शार्ङ्गम्	धर्ता दिव:- 1228-30	ऊ. अ. 672
शुद्धाशुद्धीयम्	इन्द्राय- 1679-81	ऊ. अ. 570
,,	पुरोजिती- 697-9	ऊ. स. 777
शुद्धाशुद्धीयम्, पदनिधन-	*See* पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम्	
शुद्धाशुद्धीयम्, पदान्त-	*See* पदान्त-	
शैखण्डिनम्	प्र त आश्विनी:- 886-8	ऊ. क्षु. 906
शैशवम्	यत्सोम- 999-1000	ऊ. द. 89
,,	स्वादिष्ठया- 689-91	ऊ. स. 756
शौक्तम्	सखाय- 1157	ऊ. द. 62
,,	,, - 1157-9	ऊ. अ. 567
श्नौष्टम्	अया पवा- 1104-6	ऊ. द. 118
श्यावाश्वम्	पुरोजिती- 697-9	ऊ. द. 11

Name	Verse–chants	Reference
श्यावाश्वम्	पर्यूषु– 1364–6	ऊ. द. 218
,,	विशोविशो– 1564	ऊ. ए. 422
,,	प्र सुन्वानाय– 1386	ऊ. ए. 436
,,	अयं पूषा– 818–20	ऊ, ए. 444
,,	अभी नो– 1238–40	ऊ. ए. 469
,,	परि त्यम्– 1329–31	ऊ. ए. 475
,,	सोमाः पवन्ते– 1101–3	ऊ. अ. 608
,,	पवस्व वाज– 1016–8	ऊ. अ. 611
,,	सुतासो मधु– 872–4	ऊ. स. 772
,,	सोमः पवते– 943–5	ऊ. क्षु. 905
श्येनः	उभे यदिन्द्र– 1090–2	र. द. 19
,,	गोवित्पवस्व– 955–7	ऊ. क्षु 907
श्यैतम्	अभि प्र वः– 811–2	ऊ. द 43
,,	इन्द्र क्रतुम्– 1456–7	ऊ. सं. 341
,,	आ नो विश्वासु– 1492–3	ऊ. ए. 376
,,	स्वादोरित्था– 1005–7	ऊ ए. 378
,,	इमा उ त्वा– 1607–8	ऊ. ए. 464
,,	तदिदास– 1483–5	ऊ ए. 526
,,	इन्दुरश्वः– 698c–9	ऊ क्षु 852
,,	पुरोजिती– 697	ऊ क्षु. 856
,,	उत्सो– 675d–6ab	ऊ. क्षु. 857
श्यैतनौधसम्	अभि प्र– 811–2	ऊ. क्षु. 860
श्रायन्तीयम्	श्रायन्त इव– 1319–20	ऊ द. 189
,,	पवस्व वाज– 1016	ऊ प्रा. 847
,,	अच्छा नः– 1554–6	ऊ. क्षु 936
श्रुध्यम्	उपो षु– 1335–7	ऊ. द. 205
,,	प्राणा शिशुः– 1013	ऊ. सं. 336
,,	इन्द्रमच्छ– 694–6	ऊ. सं. 342
,,	तं वः सखायः– 1098	ऊ. सं. 362
,,	सोमः पुनानः– 940–2	ऊ. सं. 366

Name	Verse-chants	Reference
श्रुध्यम्	नदं व:– 1512	ऊ. ए. 405
,,	अग्ने वाजस्य– 1561–3	ऊ. ए. 421
,,	प्राणा शिशु:– 1013–5	ऊ. ए. 459
,,	गोमन्न:– 1611–3	ऊ. ए. 468
,,	तं व: सखाय:– 1098–1100	ऊ. स. 680
,,	उषस्तत्– 1731–3	ऊ. स. 723
,,	अश्विना वर्ति:– 1734–6	ऊ. स. 724
,,	पवस्व देव– 1326–8	ऊ. स. 731
,,	एना वो– 749–50	ऊ. प्रा. 833
,,	प्रत्यु अदर्शि– 751–2	ऊ. प्रा. 834
,,	इमा उ– 753–4	ऊ. प्रा. 835
,,	अग्ने विवस्वत्– 1780–1	ऊ. प्रा. 838
श्रेय:	पवस्व सोम– 1810–2	र. प्रा. 199
श्रौतकक्षम्	इन्द्राय मद्वने– 722–3	ऊ. द. 21
,,	पन्यं पन्यमित्– 1657–9	ऊ. अ. 533
ष		
षडिडपदस्तोभ:	पवित्रं ते– 875–7	र. अ. 109
स		
सँसर्पद्वितीयम्	पुरोजिती– 697–9	र. स. 134
सँसर्पाद्यम्	अभि प्र व:– 811–2	र स. 133
सँसर्पोत्तरम्	उत्सो– 675^{d}–6^{ab}	र. स. 132
सँसर्पोत्तमम्	*See* सँसर्पोत्तमम्	
सँस्तोभ:, मरुतां–	*See* मरुताँ सँस्तोभ:	
सँहितम्	स्वादिष्ठया–689–91	ऊ. द. 8
,,	प्र सोमासो– 769	ऊ. द. 34
,,	तिस्रो वाच उदीरते– 869–71	ऊ. सं. 329
,,	परि स्वान:– 1093–5	ऊ. सं. 348
,,	अदाभ्य: पुर:– 1556–8	ऊ. ए. 418
,,	यस्ते मदो– 815–7	ऊ. ए. 443

Name	Verse-chants	Reference
सᳲहितम्	पवमानो – 889–91	ऊ. ए. 466
,,	अचिक्रदद्– 1042–4	ऊ. प्रा 841
संकृति	परीतो– 1313–4	र. द. 24
,,	श्रायन्त इव– 1319–20	र. अ. 97
,,	परि त्यम्– 1329	र. स. 129
संक्षारः, इडानां–	*See* इडानां संक्षारः	
संजयम्	आ ते अग्ने– 1022–4	ऊ. द. 96
सत्रासाहीयम्	पुनानो– 924–6	ऊ. द. 72
,,	अग्नि वो– 946–8	ऊ. सं. 233
,,	उच्चा ते– 672–4	ऊ. सं. 314
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	ऊ. सं. 331
,,	पवस्व मधु– 692–3	उ. सं. 349
,,	प्र धन्वा– 567	ऊ. ए. 435
,,	अग्ने त्वन्नो– 1107–9	ऊ. ए. 489
,,	त्यमु वः– 1642–4	ऊ. ए. 518
,,	वसु रुचो– 1495abc	ऊ. ए. 523
,,	यस्ते मदो– 815–7	ऊ. ए. 531
,,	पवस्व दक्ष– 918–21	ऊ. अ. 601
,,	अग्निर्मूर्धा– 1532–4	ऊ. स. 714
,,	त्वᳲ ह्यङ्ग– 938–9	उ. स. 730
,,	वरिवो– 691	ऊ. प्रा. 805
सदोविशीयम्	अग्ने विवस्वद्– 1492–3	ऊ. ए. 474
,,	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. ए. 490
,,	अध यदिमे– 1496	ऊ. ए. 524
सन्तनि	असावि– 1008–10	ऊ. द. 90
,,	वृषा पवस्व– 803–5	ऊ. द. 121
,,	अर्षा सोम– 994–6	ऊ. सं. 275
,,	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. अ. 559
,,	अस्तावि– 1677–8	ऊ. अ. 562
,,	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. अ. 684

Name	Verse-chants	Reference
सन्तनि	इन्द्रो मदाय– 1002-4	ऊ. स. 742
,,	वयं घ– 864-6	ऊ. स. 745
सप्तहम्	त्वामिद्धि– 809-10	र. ए. 91
,,	पुनानः– 675-6	र. ए. 79
सफम्	पवस्व मधु– 692-3	ऊ. द. 9
,,	अया पवस्व– 772	ऊ. द. 35
,,	अभि द्युम्नम्– 1011	ऊ. सं. 335
,,	परि प्र धन्व– 1367	ऊ. ए. 383
,,	भद्रो नो– 1559	ऊ. ए. 419
,,	आसोता– 1394-5	ऊ. ए. 467
,,	उप शिक्षा– 761	ऊ. प्रा. 801
,,	स सुन्वे– 1096	ऊ. प्रा. 813
समन्तम्	यत इन्द्र– 671-2	ऊ. द. 190
,,	पुनानः– 672-5	ऊ. सं. 224
,,	मृज्यमानः– 1079-80	ऊ. सं. 288
,,	परीतो– 1313-4	ऊ. सं. 325
,,	पाहि विश्वस्मात्– 1545	ऊ. ए. 412
,,	दुहान अधः– 676	ऊ. ए. 513
,,	तवाहम्– 922-3	ऊ. ए. 515
,,	इमॅ स्तोमम्– 1064-6	उ. ए. 667
सम्पा	अभि त्रिपृष्ठम्– 1408-10	ऊ. सं. 279
,,	इन्दुर्वाजी– 1019-21	ऊ. सं. 307
संमील्यम्	पुरोजिती– 697-9	र. ए. 92
,,	इन्दुरश्वो– 698c-9	र. ए. 93
सहोदैर्घतमसम्	पिबा सोमम्– 827-9	ऊ. क्षु. 870
,,	श्रुधी हवम्– 1798-1800	ऊ. क्षु. 871
,,	तवाहम्– 822-3	ऊ. क्षु. 881
,,	पुरोजिती 697-9	ऊ. क्षु. 882
सांवर्तम्	एन्द्र नो– 1247-9	ऊ. द. 172
साकमश्वम्	एह्यूषु– 705-7	ऊ. द. 15

Name	Verse-chants	Reference
साकमश्वम्	आ यः पुरम्– 1774–6	ऊ. प्रा. 825
,,	अग्ने तमद्य– 1777–9	ऊ. प्रा. 826
साकमश्वम्, धुरा–	*See* धुरासाकमश्वम्	
साध्यम्	यजिष्ठं त्वा– 1413–4	ऊ. सं. 286
साध्रम्	परि त्यम्– 1329–31	ऊ. द. 202
,,	प्र सुन्वानाय– 1396–8	ऊ. सं. 242
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. अ. 622
,,	अभी नो– 1238–40	ऊ. अ. 665
,,	सुतासो मधु– 872–4	ऊ. स. 771
साप्तमिकमायास्यम्	पुनानः– 675–6	ऊ. द. 126
,,	तवाहम्– 922–3	ऊ. अ. 650
सामराजम्	पवित्रं ते– 875–9	ऊ. सं. 263
,,	अक्रान्त्समुद्रः– 1253–5	ऊ. क्षु. 914
सामराजम्, महा–	*See* महासामराजम्	
सिमाः	सोम उ ष्वाणः– 997–8	र. क्षु. 204
,,	पवस्व वाज– 1016–8	र. क्षु. 205
सिमानां निषेधः	असावि– 1316–8	ऊ. क्षु. 929
सुज्ञानम्–	इन्द्रमच्छ– 694	ऊ. द. 47
,,	,, 694–6	ऊ. स. 230
,,	पवते हर्यतो– 773	ऊ. सं. 237
,,	सखाय आ– 1157–9	ऊ. सं. 260
,,	सोमः पुनानः– 940–2	ऊ. सं. 271
,,	प्राणा शिशुः– 1013–5	ऊ. सं. 282
,,	तं वः– 1098	ऊ. सं. 293
,,	पवस्व देव– 1326–8	ऊ. ए 453
सुरूपाद्यम्	पवस्व देव– 1235–7	ऊ. द. 157
,,	यस्ते मदो– 815–7	ऊ. अ. 563
सुरूपोत्तरम्	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. द. 175
,,	यस्ते मदो– 815–7	ऊ. ए. 457
,,	रक्षोहा– 690	ऊ. ए. 690
,,	परि स्वानः– 1093–5	ऊ. अ. 535

Name	Verse-chants	Reference
सुरूपोत्तरम्	उच्चा ते– 672–4	ऊ. अ. 576
,,	वृषा पवस्व– 803 5	ऊ. स 696
सैन्धुक्षितम्	अग्नि वो– 946–8	ऊ. द. 80
,,	पवमानस्य– 1310–2	ऊ. द. 177
,,	तिस्रो वाचः– 869–71	ऊ. अ. 592
सैन्धुक्षितम्, ऐडं–	*See* एडं सैन्धुक्षितम्	
सैन्धुक्षितम्, स्वार–	*See* स्वारसैन्धुक्षितम्	
सोमसाम	सुता इन्द्राय– 766	ऊ. द. 32
,,	पुरोजिती– 697–9	ऊ. ए. 437
,,	प्र सोमासो– 764–6	ऊ. अ. 545
,,	पुनानः– 675–6	ऊ. अ 668
सोमसाम, अध्यर्धेडं–	*See* अध्यर्धेडं–	
,, जागतं–	*See* जागतं–	
,, वैखानसं–	*See* वैखानसं–	
सौपर्णम्, ऐडं–	*See* ऐडं–	
,, विलम्ब–	*See* विलम्बसौपर्णम्	
सौपर्णम्, स्वार–	*See* स्वारसौपर्णम्	
सौभरम्	वयमु त्वाम्– 708–9	ऊ. द. 16
,,	श्रायन्त इव– 1319–20	ऊ. ए. 388
,,	तव त्यद्– 1645–7	ऊ. ए. 519
,,	तं गूर्धया– 1687–8	ऊ. अ. 631
,,	तं ते मदम्– 880–2	ऊ. स. 737
,,	तं वो– 685–6	ऊ. प्रा. 803
,,	एवाह्यसि– 824–6	ऊ. प्रा. 821
सौमित्रम्	इन्द्राय साम– 1025–7	ऊ. द. 97
,,	अध्वर्यो– 1225–7	ऊ. द. 143
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	ऊ. अ. 553
,,	एना विश्वानि– 674	ऊ. अ. 632
,,	उच्चा ते– 752–4	ऊ. स. 765
सौमेधम्	योगेयोगे– 743–5	ऊ. द. 29
सौश्रवसम्	त्वम्न इन्द्र– 1169–71	ऊ. द. 138

Name	Verse-chants	Reference
सौश्रवसम्	पवमानो– 889-91	ऊ. स. 686
सौहविषम्	प्र वाज्यक्षा– 1160-2	ऊ. द. 135
सौहविषम्, वाङ्निधनं– *See* वाङ्निधनं सौहविषम्		
सौहविषम् *See also* स्वर्वन्निधनं सौहविषम्		
स्रौग्मतम्	आ ते अग्ने– 1022-4	ऊ. द. 658
स्व: पृष्ठम्	तवाहम्– 922-3	ऊ. द. 71
,,	प्र हिन्वान:– 857d-8	ऊ. अ. 636
स्वर्वन्निधनं सौहविषम्	परि प्र – 1367-9	ऊ. अ. 536
स्वर्णिधनं ,,	,, ,,	,, ,,
स्वारं सैन्धुक्षितम्	उच्चा ते– 672-4	ऊ. ए. 481
स्वारं सौपर्णम्	त्वꣳ ह्यङ्ग– 938-9	ऊ. द. 196
,,	कया नश्चित्र:– 682-4	ऊ. ए. 382
,,	उच्चा ते– 672-4	ऊ. ए. 384
,,	वृषा पवस्व– 803-5	ऊ. ए. 449
,,	उद्धेदभि– 1450-2	ऊ. अ. 548
स्वारं कौत्सम्	अभी नो– 1238-40	ऊ. अ. 671
,,	प्र सुन्वानाय– 1386-8	ऊ. अ. 758
स्वारं त्वाष्ट्रीसाम	सहस्रधार:– 874	ऊ. सं. 330
,,	सुतासो मधु– 872-4	ऊ. अ. 593
,,	असावि– 1028-30	ऊ. क्षु. 887
स्वारं त्वाष्ट्रीसाम, द्वितीयम् *See* द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम– 514		
स्वारमौक्ष्णोरन्ध्रम्	मृज्यमान:– 1079-80	ऊ. द. 102
स्वारान्तं त्वाष्ट्रीसाम	पुरोजिती– 697-9	ऊ. स. 791
स्वाशिरामर्क:	पवस्व देव– 1235-7	र. द. 22
,,	परि स्वान:– 1093-5	र. सं. 69
,,	स्वादिष्ठया– 689-91	र. ए. 72
,,	यस्ते मदो– 815-7	र. ए. 84
,,	परि प्रिया– 935-7	र. अ. 112
ह		
हरिश्रीनिधनम्	पवमानस्य– 1310-2	ऊ. द. 176
,,	वृषा पवस्व– 803-5	ऊ. स. 760

Name	Verse-chants	Reference
हारायणम्	अभि सोमासः– 856–7	ऊ. द. 151
,,	शग्ध्यूषु– 1579–80	ऊ. ए. 432
,,	प्र सोम– 767–8	ऊ. स. 692
हारिवर्णम्	तं ते मदम्– 880–2	ऊ. द. 66
हाविष्कृतम्	त्वꣳ सोमासि– 1323–5	ऊ. द. 195
,,	स्वादिष्ठया– 689–91	ऊ. ए. 441
,,	परि स्वानो– 1093–5	ऊ. अ. 585
हाविष्मतम्	यस्ते मदो– 815–7	ऊ. द. 45
,,	बृषा पवस्व– 803–5	ऊ. स. 243
,,	अस्य प्रत्नाम्– 755–7	ऊ. ए. 442
,,	परि स्वानो– 1093–5	ऊ. अ. 581
ह्रस्वावैरूपम्	यद्याव इन्द्र– 862–3	र. क्षु. 163
,,	यदिन्द्र– 1796–7	र. क्षु. 164
,,	अभि सोमासः– 856–7	र. क्षु. 174
,,	सुतासो मधु– 872–4	र. क्षु. 175

Appendix—B

This is an alphabetical index of the *Ūha* and *Ūhya* or Rahasya gānas *vis*–a–*vis* the corresponding verses on which the respective gānas were based. Whenever a gāna commences with the *Stobhas* or wherever the initial syllables have undergone alterations due to diphthongization or lengthening of the vowels the *pratīka* of the concerned verse is given above the respective gāna with reference. However, if the alteration is slight and it does not interfere with alphabetical order of the basic verse (yoni–mantra), no *pratīka* is quoted but the verse reference is always given after the gāna reterence

In the Appendix the alphabetical order of the *pratīka* is invariably followed and the ganas are indexed under each alphabet in the order of respective chants of *Ūha* and *Ūhya* books.

Gāna	Reference	Name of the chant
अ		
अक्रान्त्समुद्रः– सा. 1253–5		
हाउ · · · अक्राऽ२४ औहो वा–	ऊ. अ. 673	वासिष्ठम्
हाउ · · · अक्रान्त्समुद्रऽ–	ऊ. त्नु. 914	सामराजम्
” ”	ऊ. त्नु. 917	वैश्वज्योतिषोत्तरम्
होईऽ · · · ”	ऊ. त्नु. 918	वात्सप्राद्यम्
आक्रान् । सामुद्रः–	र. अ. 613	दीर्घतमसोऽर्कः
अग्न आ याह्यग्निभिः– सा. 1552–3		
आऽ२३४ ग्न आयाहिय–	ऊ. ए. 416	नौधसम्
अग्न आयाह्यग्निभिः–	ऊ. त्नु. 933	मैधातिथम

Gāna	Reference	Name of the chant
हावग्न आया–	र. चु. 201	अन्तरिक्षम्
अग्नि वो वृधान्ताम्–	ऊ. द. 80–सा. 946–8	सैन्धुक्षितम्
अग्नाऽ३४ इम वो–	ऊ. सं. 233	सत्रासाहीयम्
ए आग्नीम् । वो–	र. अ. 117	रायो वाजीयम्
ए आग्नीम् । होतारम्–	र. चु. 202–सा. 1813	नित्यवत्साः
ए आग्नीम् । तम्मन्ये–	र. स. 122–सा. 1737–9	रायो वाजीयम्
आऽ५ग्नि-नरो–	ऊ. द. 222–सा. 1373–5	महावामदेव्यम्
अग्निन्नरो –	ऊ. अ 642	बृहदाग्नेयम्
हाउ · · · अग्नीम्–। नरा–	ऊ. चु. 900	मरायम्
अग्निर्मूर्धा सा.1532–4		
अग्नाऽ३४इः मूर्धा–	ऊ. स. 714	सत्रासाहीयम्
अग्ने ताऽ३मद्य	ऊ. प्रा. 826–सा. 1777–9	साकमश्वम्
अग्ने तवश्रा इडा	र. सं. 70–सा. 1816–21	इलान्दम् (षडर्चम्)
अग्ने त्वन्नो– सा. 1107–9		
ओग्नाइ– त्वन्नो	ऊ. द. 119	गूर्दः
अग्नाऽ३४ इत्वन्नो	ऊ. ए. 489	सत्रासाहीयम्
अग्नेयाऽ३जस्य–	ऊ. ए. 420–सा. 1561	पौष्कलम्
अग्ने वाजाऽ२	ऊ. ए 421–सा. 1561–4	श्रुध्यम्
अग्नेविवा औहोहाइ	ऊ. प्रा. 836	वारवन्तीयम्
आऽ५ग्ने- विवाऽ३स्वा	ऊ. प्रा. 837	वामदेव्यम्
अग्ने विवाऽ३५हाइ	ऊ. प्रा. 838	श्रुध्यम्
औहो अग्ने विवस्वदुपसाऽ३ए	र. प्रा. 148–सा. 1780–1	बृहत्साम
अग्ने विवस्वदुपसोवा	र. प्रा. 150	रथन्तरम्
अचिक्रदद्वृषा–	ऊ. प्रा. 841–सा. 1042–4	संहितम्
अच्छानाऽ३२शीर–	ऊ. ए. 417–सा. 1554	कालेयम्
अच्छानश्शीर–	ऊ. चु. 936	श्रायन्तीयम्
अजाऽ३इजनोहि पवमा	ऊ. स. 785– सा. 1365	ओकोनिधनम्

Gāna	Reference	Name of the chant
अञ्जते व्यञ्जते सा. 1614–6		
अञ्जो वा ताइ वियञ्जताइ	ऊ. ए. 471	कावम्
अदब्धस्सूऽ२	ऊ. सं. 371–सा. 1314bcd	ऐडं माण्डवम्
अदाऽ५र्शि औहोहाहाइ–आइही आदा।	ऊ. ए. 418–सा. 1516–8	यज्ञायज्ञीयम्
शीऽ२३४गा–	ऊ. क्षु. 931 "	अभिनिधनं काण्वम्
अदाभ्यः पुरः	ऊ. ए. 407 सा. 1556–8	संहितम्
अधयदिमे	ऊ. ए. 524–सा. 1496	सदोविशीयम्
अधाहीन्द्र	ऊ. द. 170; सा. 710–2	नार्मेधम्
हाऽ३ . . . अधाहियाऽ२इ	ऊ. ए. 402	द्यौतानम्
अध्वर्योऽ२३४आ । द्रिभाइः–	ऊ. द. 140– सा. 1225–7	वैरूपम्
अध्वर्यो अद्रि–	ऊ. द. 141	आशुभार्गवम्
अध्वर्यौ होवा । र्यो आऽ२द्रिभाइः–	ऊ. द. 142	मार्गीयवम्
अध्वर्यो अद्रिभिः–	ऊ. द. 143	सौमित्रम्
अध्व–ए–आध्वा	ऊ. द. 144	ऐटतम्
अध्वर्यो आऽ३–	ऊ. द. 145	धुरासाकमश्वम्
अध्वर्यो अद्रिभिः–	ऊ. द. 146	विलम्बसौपर्णम्
अध्वर्यो ओवा । द्राइभाइः	ऊ. अ. 645	ऐडं सौपर्णम्
अध्वर्यो अद्रिभिः–	ऊ. अ. 646	रोहितकूलीयम्
अनूपे गो । मान्	ऊ. स. 741; सा. 998	अग्नेस्त्रिणिधनम् (आग्नेयं वा)
अप्सा इन्द्राय– सा. 995		
अप्सौ होवा । आइन्द्रा	ऊ. स. 740	मार्गीयवम्
अबोध्यग्निः समिधा– सा 1746–8		काण्वम्
अबो। धिय–	ऊ. स. 726	औशनम्
अबोध्यग्निर्ज्म उदेति– सा. 1758		
अबो वा । धियग्निर्ज्म उदाइ–	ऊ. स. 735	कावम्

Gāna	Reference	Name of the chant
अभि त्रिपृष्ठं सा. 1408–10		
ओऽ२हाइ ··· अभित्रिपा	ऊ. सं. 279	सम्पा
अभि त्वा पूर्व	ऊ. ए. 430–सा. 1573–4	वषट्कारणिधनम्
”	ऊ. क्षु. 865	कण्वरथन्तरम्
अभि त्वा वृषभा	ऊ. द. 25–सा. 731	आर्षभम्
”	र. अ. 105	रथन्तरम्
अभि त्वा शूर	ऊ. ए. 473–सा. 680–1	कण्वरथन्तरम्
”	ऊ. क्षु. 850	ककुबुत्तरकण्वरथन्तरम्
अभि स्वाशा औहो	ऊ. क्षु. 861	वारवन्तीयम्
अभि त्वा शूर	र. द. 1	रथन्तरम्
”	र. ए. 75	द्विपदोत्तर–रथन्तरम् (पराचीषुरथन्तरम्)
”	र. क्षु. 159	रथन्तरबृहत्
अभाऽ२३४इ द्युम्नम्	ऊ. द. 91–सा. 1011–2	च्यावनम्
अभिद्युम्नम्	ऊ. द. 161	ऐषिरम्
”	ऊ. सं. 335	सफम्
”	ऊ. अ. 566	वाचस्साम
अभिद्रोणाऽ२नि	ऊ. द. 31–सा. 765	आश्वम्
अभिप्रवः	ऊ. द. 43–सा. 811–2	श्यैतम्
अ भाऽ२इप्राऽ२वस्सुराः	ऊ. सं. 249	अभीवर्तः
अभिप्रवस्सुरा	ऊ. क्षु. 860	श्यैतनौधसम्
अभाइप्रावाऽइ१२३४	ऊ. क्षु. 864	वाङ्निधनक्रौञ्चम्
अभिप्रवस्सुऽ२रा	र. स. 133	संसर्पाद्यम्
उहुवाओहा। . . . अभिप्रवाः	र. प्रा. 136	आथर्वणम्
अभाओवा। प्रवाओवा	र. प्रा. 137	वृषा
हाहुम्। अभिप्रवस्सुरा	र. प्रा. 138	एकवृषम्
अभ्योवा। प्रियाणि	ऊ. द. 13–सा. 700–2	कावम्
एऽ५अभिप्रियाऽ२णि	ऊ. सं. 324	ऐडंकावम

Gāna	Reference	Name of the chant
अभिप्रीऽ३याणि	ऊ. अ. 550	वैखानसम्
अभाऽ४इप्रियाऽ३णाऽ३इ प–	ऊ. अ. 628	यज्ञायज्ञीयम्
अभिप्रियाणीऽ२–प–वताइ	ऊ. स. 732	वैधर्तं वासिष्ठम्
अभिप्रि । याणिप	र. अ. 107	द्विरिडपदस्तोभः
आभी । प्रियाणिपवते	र. स. 125	दीर्घतमसोऽर्कः
हौ । होइ । ह्वौ···अभिवाजी	र. अ. 99–सा. 1843–5	अश्वव्रतम्
ओऽ३होऽ३···अभिवांयूं···	ऊ. सं. 316–सा. 1426–8	पार्थम्
अभिसोमासः···	ऊ. द. 54	पौरुमद्गम्
हाव् अभिसोमास···	ऊ. द. 55–सा. 856–7	उभयस्तोभं गौतमम्
अभिसोऽ२३मास	ऊ. द. 147	द्विहिंकारवामदेव्यम्
अभिसोमास	ऊ. द. 148	गायत्रपार्श्वम्
अभिसोऽ३मास	ऊ. द. 149	पौरुहन्मनम्
”	ऊ. द. 150	द्वैगतम्
अभिसोमौ होऽउ · · ·	ऊ. द. 151	हारायणम्
अभिसोमास	ऊ. द. 152	अच्छिद्रम्
अभिसोमासाऽ३-	ऊ. सं. 255	रौरवम्
होवाइ – अभिसोमास	ऊ. सं. 276	मानवोत्तरम्
अभी अभीसोमास	ऊ. सं. 277	आनूपं वाध्य्रश्वम्
अभिसोमास · · ·	ऊ. सं. 278	वाभ्रम्
अभाऽ३इसोऽ३	ऊ. सं. 299	अभीवर्तः
अभिसोऽ३मास–	ऊ. सं. 320	गौङ्गवम्
अभिसोमा–	ऊ. सं. 357	भारद्वाजम्
अभिसोमो · · ·	ऊ. सं. 368	मैधातिथम्
अभिसोमास	ऊ. ए. 457	उत्सेधः
”	ऊ. ए. 490	सदोविशीयम्
अभिसोऽ३मास	ऊ. अ. 541	जनित्राद्यम्
अभिसोमास –	ऊ. अ. 557	दैर्घश्रावसम्
अभीहाउ–सोमास	ऊ. अ. 559	सन्तनि

Gāna	Reference	Name of the chant
अभिसोमास	ऊ. अ. 634	आष्टादंष्ट्रोत्तरम्
”	ऊ. अ. 635	आभीशवोत्तरम्
अभिसोऽ२मास	ऊ. अ. 701	आष्कारणिधनं काण्वम्
अभिसोमा	ऊ. सं. 709	मानवाद्यम्
”	ऊ. क्षु. 879	महावैष्टम्भम्
हाविभिसोमा-	र. द. 6	अन्तरिक्षम्
अभिसोमा	र. सं. 31	अञ्जोवैरूपम्
हावभिसोमास	र. सं. 65	वार्कजम्भम्
उहुवा ओहा। · · · अभिसोमा-	र. अ. 116	आथर्वणम्
अभिसोमास	र. क्षु. 174	ह्रस्वावैरूपम्
”	र. क्षु. 187	पञ्चनिधनं वैरूपम्
”	र. क्षु. 192	रथन्तरम्

अभी नो वाजसातमं– सा.1288-90

Gāna	Reference	Name of the chant
अभी- नोवाऽ · · ·	ऊ. द. 163	गौरीवितम्
अभीहीनोऽ२३ · · ·	ऊ. द. 164	ऐडं कौत्सम्
अभीनो वाजसातमां	ऊ. द. 165	पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम्
अभीनो वौहो· · ·	ऊ. द. 166	क्रौञ्चाद्यम्
अभीनो वा	ऊ. द. 167	रयिष्ठम्
”	ऊ. द. 168	औदलम्
अभाऽ२इनोऽ२वा	ऊ. ए. 469	श्यावाश्वम्
अभीनोवाज-	ऊ. ए. 470	आन्धीगवम्
अभीनोवाजाऽ	ऊ. अ. 664	निषेधः
”	ऊ. अ. 665	साध्रम्
अभाऽ४इनः	ऊ. अ. 666	यज्ञायज्ञीयम्
अभी नोवाजाऽ२-	ऊ. अ. 671	स्वारंकौत्सम्
अभीहाहाउ-नोवाज	ऊ. स. 688	कार्तयशम्
अभी नोवा। जसा	ऊ. स. 747	त्र्यन्तं त्वाष्ट्रीसाम
अभ्रातृऽ२व्यो अनातुवम्	ऊ. सं. 252-सा. 1389-90	उकथ्यामहीयवम

Gāna	Reference	Name of the chant
ओऽहोऽ२ · · · अयंसोमा:	” 347–सा. 1471–3	पार्थम्
औहोवा · · · अयँसोमा:	ऊ. अ. 597	वासिष्ठम्
अयंसोमा:	र. अ. 95	आज्यदोहम्
अयं त इन्द्र	ऊ. द. 22–सा. 725–7	इहवद्दैवोदासम्
”	ऊ. द. 23	और्ध्वसद्मनम्
अयं पूषा . . .	ऊ. द. 48–सा. 818–20	गौरीवितम्
”	ऊ. द. 49	तृतीयं क्रौञ्चम्
”	ऊ. सं. 251	गौरीवितम्
अयाऽ३१०–पूऽ३षा	ऊ. ए. 444	श्यावाश्वम्
अयम्पूषारयाइ:	ऊ. ए. 454	आसिताद्यम्
अयं पूषा	ऊ. ए. 497	निषेध:
अयाऽ५०पू–षा	ऊ. अ. 586	यज्ञायज्ञीयम्
अयंपूषारयिर्भग:	ऊ. अ. 587	यद्वाहिष्ठीयोत्तरम्
अयंपूषौहो · ·	ऊ. अ. 590	क्रौञ्चाद्यम्
अयँहीपूऽ२३	ऊ. स. 764	ऐडंकौत्सम्
अयंपूषा	ऊ. स. 797	मधुश्चुन्निधनम्
औहो अयंपूषाऽ३ए	ऊ. क्षु. 878	कण्वबृहत्
एवायंपूषा	र. सं. 42	द्वितीयस्वरम्
एहाउ। औहोऽ२। अयंपूषाऽ३	र. क्षु. 44	तृतीयस्वरम्
यत्। अयम्पूषा	र. ए. 81	भर्ग:
आयाम्। पूषारयि:	र. अ. 101	दीर्घतमसोऽर्क:
हावयम्पूषारयिर्	र. क्षु. 173	वार्कजम्भाद्यम्
औहोअयम्पूषा	र. क्षु. 186	बृहत्साम

अया पवा–1104–6

अया पवस्व दाइवाऽ२३४यू:	ऊ. द. 35–सा. 772	सफम्
औहोहाइ–अयोहाइ पवा पवस्वेना–	ऊ. द. 118–6	श्नौष्टम्
औहोवा · · इहा–अयापवा–पवस्वे	ऊ. सं. 90	वासिष्ठम्

Gāna	Reference	Name of the chant
अया पवो वा। पवस्वै	ऊ. त्तु. 910	वार्त्रंतुरम्
अया। रुचाहराऽ	ऊ. ए. 397. सा. 1590–2	गायत्रपार्श्वम्
ए आया। रुचाहरिण्या	र. ए. 82	नित्यवत्साः
अर्षासोमद्यु मत्तमः	ऊ. द. 11. सा. 994–6	यण्वम्
अर्षासोमा	ऊ. द. 83	शाकलम्
”	ऊ. द. 84	वार्शम्
अर्षा हाउ	ऊ. सं. 275	सन्तनि
हाउ (त्रिः) अर्षा–	र. सं. 33	अपत्यम्
ए आर्षा। सोम–	र. सं. 34	शाक्वरवर्णम्
हावर्षासोम	र. ए. 73	वार्षा हरम्
अश्वन्न त्वा	ऊ. ए. 491–सा. 1634–5	वारवन्तीयम्
आश्वा- औहोऽ२३४वा	ऊ. त्तु. 904	पूर्ववारवन्तीयम्
अश्विनावाऽ२	ऊ. स. 724	श्रुध्यम्
असावि सोम इन्द्र सा–1028–30		
हायाइ · · · असाविसो- मइन्द्रा	ऊ. द. 98	महावैश्वामित्रम्
असावि सोऽ३हा। म इन्द्रा	ऊ. त्तु. 887	स्वारं त्वाष्ट्रीसाम
असा। वि। सोऽ३–मइन्द्र	ऊ. त्तु. 893	गौरीवितम्
असाविसोमो अरुषो सा. 1316–8		
हाउहोवाऽ३ · · · असावि सोमो–	ऊ. द. 188	महासामराजम्
असावि सोमो अरुपो	ऊ. सं. 285	द्विरभ्यासं लौशम् (लौशोत्तरम्)
असावाइसोऽ२३ मो	ऊ. अ. 676	ऐडं यामम्
हाइ · · · असाऽ३४औहोव–विसो	ऊ. त्तु. 926	वासिष्ठम्
असो। वाहाइ। वाइसोमो	ऊ. त्तु. 929	सिमानां निषेधः
आसा। वाइसोमो	र. द. 28	दीर्घतमसोऽर्कः
असाव्यंशुर्मदाय सा- 1008–10		

Gāna	Reference	Name of the chant
असाहाउ वयं शुम्र्मा	ऊ. दु. 90	सन्तनि
असाव्यंशु–	ऊ. सं. 281	गौषूक्तम्
असाव्यँशो	ऊ. अ. 617	सैन्धुक्षितम्
असाव्यंशुर्	ऊ. स. 781	अध्यर्धेडं सोमसाम
अस्तावि मन्म पूर्व्यं–सा. 1677–8		
अस्ताहाउ । वाइमन्म	ऊ. अ. 562	सन्तनि
अस्यप्रत्नामनु–सा. 755–7		
अस्याऽ३४ प्रत्ना	ऊ. सं. 331	सत्रासाहीयम्
अस्यप्राऽ३त्ना	ऊ. सं. 345	आमहीयवम्
अस्यप्रत्नोवा	ऊ. सं. 372	जरावोधीयम्
हावस्यप्रत्ना	ऊ. ए. 442	हाविष्मतम्
हाहावस्यप्रत्नाम्	ऊ. ए. 493	ऋषभः पवमानः
अस्यप्रत्नाम–	ऊ. अ. 551	आशुभार्गवम्
अस्यौहोवा । प्रात्नाऽ२म्	ऊ. अ. 552	मार्गीयवम्
अस्यप्रत्नामनु	ऊ. अ. 553	सौमित्रम्
अस्य – ए अस्या–प्रत्नाम	ऊ. अ. 554	ऐटतम्
अस्यप्रत्नाऽ३१	ऊ. अ. 555	धुरासाकमश्वम्
अस्यप्रत्ना–	ऊ. अ. 556	विलम्बसौपर्णम्
अस्यप्रत्नामनु	र. सं. 47	आजम्
अस्य प्रेषा हेमना सा. 1391–1401		
उहुवाइ– अस्याऽ३४…प्रैषा–	ऊ. सं. 268	पूर्ववासिष्ठम
आ		
आघायेअग्निम्ः–	ऊ. दु. 206–सा. 1338–40	ऐध्मवाहम्
आजागृर्विविप्र– सा. 1357–9		
आजा– गृवाऽ३इ	ऊ. दु. 214	गौरीवितम्
आजा । गृविर्वि	ऊ. अ. 677	औशनम्

Gāna	Reference	Name of the chant
आजाऽ५ गृ–वाऽ३	ऊ. स. 751	यज्ञायज्ञीयम्
आजागृविर्विप्र	ऊ. क्षु. 919	गौश्रृङ्गम्
आजाऽ३मिरत्	ऊ. सं. 240	ओकोनिधनम
आजामिरत् के	ऊ. सं. 223	गौतमम
आतूनइन्द्र	ऊ. द. 24. सा. 728–30	आकूपारम्
आते अग्न इधी	ऊ. द. 95–सा. 1022–4	संजयम्
आऽ२३४ते अग्न इधी	ऊ. अ. 658	स्तौग्मतम
आतेवत्साः	ऊ. द. 147–सा. 1166–8	वात्सम्
आत्वा राऽ३थं	ऊ. प्रा. 817–सा. 1771–3	कालेयम्
आत्वा विशन्त्विन्दवः	ऊ. अ. 534–सा. 1660–2	आष्टादंष्ट्रं पूर्वम्
,,	ऊ. स. 719	उद्वंशीयम्
आत्वाऽ३साऽ३हस्रम्	ऊ. सं. 257–सा. 1391–3	अभीवर्तः
आत्वासहा–	ऊ. स. 711	भारद्वाजम्
औहो···आइही–आत्व। साऽ२३४हा–	ऊ. क्षु. 932	अभिनिधनं काण्वम्
आतूएतानि	ऊ. द. 28–सा. 740–2	दैवातिथम
आनो विश्वासु	ऊ. ए. 376–सा. 1429–3	श्यैतम्
,,	ऊ. ए. 474	सदोविशीयम्
आ भात्यग्निरुषसां– सा. 1752–4		
आ भा । तियग्नि	ऊ. स. 728	औशनम
आमन्द्रैरिद्र–सा. 1718-20		
औहो···आद्रही अमाद्रै ऽ२३४	ऊ. स. 716	अभिनिधनं काण्वम्
आय ६ पूऽ३ रश्ना	ऊ. प्रा. 825–सा. 1774–6	साकमश्वम्
आयम् । गोः पाऽ२	र. प्रा. 153–1376–9	यामम्
आसोता	ऊ. द. 61–सा. 1394–5	वाचःसाम
आसोतापा	ऊ. सं. 259	,,
आसोताऽ३ परि	ऊ. ए. 467	सफम्
आसोम स्वानो–सा. 1689–90		

Gāna	Reference	Name of the chant
हावासोमस्वानो	र. अ. 115	अन्तरिक्षम
इ		
इदंवसोसुत	ऊ. द. 26–सा. 734–6	गारम्
इदं विष्णा औहोहाइ	ऊ. अ. 539–सा. 1669–71	वारवन्तीयम
इदं श्रेष्ठं ज्योतिषां–सा. 1749–51		
आइदाम् ।श्रे ष्ठञ्ज्योतिषञ्ज्योतिर्	ऊ. स. 727	औशनम्
इदंह्यनू	ऊ. द. 27–सा. 737–9	घृतश्चुन्निधनम्
इनो राजन्नरतिःसा. 1546–8		
आइनाः। राजन्न	ऊ. ए. 414	औशनम
इन्दुरश्वोनकृत्विया–सा. 698d–9		
इन्दुरश्वोन–	ऊ. सं. 337	निषेधः
,,	ऊ. सं. 351	यद्वाहिष्ठीयम
,,	ऊ. ए. 498	अर्कपुष्पम
आऽ२३४ इ–दुरश्वो न कृ	ऊ. क्षु. 851	नौधसम
इन्दुरश्वोन–	ऊ. क्षु. 852	श्यैतम्
इन्दुऽ२ः अश्वोऽ२	र. ए. 93	सप्तहम्(संमील्यं सप्तहम्)
औहोइन्दुरश्वो न	र. क्षु. 155	बृहत्साम
इन्दुर्वाजी पवते–सा. 1019–21		
इन्दुरौहोवाहाईया–	ऊ. द. 95	दाशस्पत्यम
ओऽ२हाइ···इन्दुर्वाजी	ऊ. सं. 85	संपा
इन्द्रं विश्वा–		
इन्द्रं विश्वा	ऊ. द. 52–सा. 827–9	आष्टादंष्ट्रं पूर्वम्
,,	ऊ. सं. 253	आष्टादंष्ट्रोत्तरम्
इन्द्रं वाऽ२इश्वा	उ. प्रा. 802	कालेयम्
इन्द्रं विश्वा अ	ऊ. प्रा. 822	नार्मेधम्

Gāna	Reference	Name of the chant
इन्द्र क्रतुं न आ भर–सा. 1456–7		
इन्द्र क्रतो हाइ	ऊ. सं. 339	महावैष्टम्भम्
इन्द्रक्रतुन्न आ	ऊ. सं. 341	श्यैतम्
आऽ२३४ इ-द्रक्रतुन्न आ	ऊ. सं. 343	नौधसम्
इन्द्रक्रतुन्न	ऊ. सं. 361	पौरुमीढम्
"	ऊ. सं. 363	मानवाद्यम्
इन्द्रक्राऽ२तु	ऊ. सं. 365	जनित्राद्यम्
इन्द्रक्रतुम्	ऊ. सं. 367	भारद्वाजम्
"	र. सं. 53	विकर्णम्
इन्द्र जुषस्व	ऊ. द. 82; सा. 952–4	गौरीवितम्
इन्द्रमच्छसुत–	ऊ. द. 10;–सा. 694–6	पौष्कलम्
इन्द्रमच्छा	ऊ. द. 47	सुज्ञानम्
"	ऊ. द. 217	रोहितकूलीयम्
"	ऊ. सं. 230	सुज्ञानम्
"	ऊ. स. 342	श्रुध्यम्
आइन्द्राम्–आच्छा	ऊ. ए. 390	ऐडमायास्यम्
इन्द्रमच्छा	ऊ. ए. 395	औपगवम्
इन्द्राऽ२१अच्छा	ऊ. ए. 494	दैवोदासम्
इन्द्रमच्छहूं	ऊ. ए. 496	विशोविशीयम्
आऔहोवाहाइ । इन्द्रमच्छा	ऊ. ए. 505	आश्वसूक्तम्
इन्द्रमच्छोवा	ऊ. अ. 543	जराबोधीयम्
इन्द्रम्–अच्छा	ऊ. अ. 549	आहारम्
इन्द्रमभि जायमानँ-सा. 1494c–5a		
इन्द्रमभोवा	ऊ. ए. 522	ऐडंसौपर्णम्
इन्द्रमिद्देवता	ऊ. ए. 446–सा. 1587–8	यौक्तस्रुचम्
इन्द्रमिद्दे वताताया	ऊ. क्षु. 934	नैपातिथम्
इन्द्रमिद्देवतातये	र. सं. 51	महादिवाकीर्त्यम्

Gāna	Reference	Name of the chant
इन्द्र सुतेषु	ऊ. द. 30—सा. 746–8	कौत्सम्
"	ऊ. स. 720	वर्द्धशीयम्
इन्द्रायमद्वने	ऊ. द. 21–सा. 722–2	श्रौतकक्षम्
इन्द्राय साम गायत–सा. 1025–7		
औहोहोइ···इन्द्राय साम	ऊ. द. 97	सौमित्रम्
इन्द्राय सोमपा–	ऊ. अ. 568; सा. 1679–81	आसितावम्
इन्द्राहीयाऽ२३सोम···	ऊ. अ. 569	ऐडंकौत्सम्
इन्द्राय सोमपा	ऊ. अ. 570	पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम्
इन्द्रायहौहो–माया तवाइ–	ऊ. अ. 571	क्रौञ्चायम्
इन्द्रायसो–मपाताऽ२वाइ	ऊ. अ. 572	रयिष्ठम्
इन्द्राऽ५यसोमपातवे	ऊ. अ. 573	यज्ञायज्ञीयम्
इन्द्रायसोमपातवे	ऊ. अ. 675	द्विरभ्यासमाकूपारम्
इन्द्रा याहि चित्र–सा. 1146–8		
इन्द्रायाऽ२हि धिये	ऊ. प्रा. 823–सा. 1147	कालेयम्
इन्द्रायेन्द्राउ	ऊ. द. 99–सा. 1076–8	इषोवृधीयम्
"	ऊ. द. 100	क्रौञ्चम्
"	ऊ. द. 101	वाजदावर्यः
आ औहो· · ·इन्द्रायेन्द्राउ	ऊ. सं. 287	आश्वसूक्तम्
इन्द्रायऽ३इन्दो	ऊ. ए. 398	आमहीयवम्
इन्द्रा–इहा–येन्दो	ऊ. अ. 626	दार्ढच्युतम्
इन्द्रयेन्दा औहोहाइ	ऊ. क्षु. 885	वारवन्तीयम्
हावीन्द्रा। येन्द्राउ	र. द. 17	रेवत्यः
इन्द्रो मदाय वावृधे–सा. 1002		
इन्द्रोहाउ	ऊ. सं. 742	सन्तनि
इन्द्रोमदा	र. द. 12	बार्हद्गिरम्
ए ईन्द्रा। ओऽ२३४ वा। मदाय–	र. द. 13	पार्थुरश्मम्

Gāna	Reference	Name of the chant
इमँस्तोममर्हते	ऊ. अ. 667–सा. 1064–6	समन्तम्
इममिन्द्र सुतं–सा. 949–51		
इममीऽ२३–न्द्रसुत	ऊ. द्. 81	वसिष्ठप्रियम्
इममिन्द्रसुताम्	ऊ. क्षु. 886	आसिताद्यम्
इमम् । इन्द्रऽ३।	ऊ. क्षु. 892	गौरीवितम्
इमा उ त्वा पूरू	ऊ. ए. 464–सा. 1607–8	श्यैतम्
आऽ२३४इ– मा उ त्वा पूरू	ऊ. स. 704	नौधसम्
इमा उ वां दिविष्टय -सा. 753–4		
इमाउवा ओहोहाइ । दाइविष्टा	ऊ. प्रा. 829	वारवन्तीयम्
आऽ५इमाः– उवाऽ२	ऊ. प्रा. 832	वामदेव्यम्
इमाउवाऽ२ न्दि–	ऊ. प्रा. 835	श्रुध्यम्
आइमाउवान्दिविष्टयो	र. द्. 4	रथन्तरम्
औहोइमा उवान्दिवि	र. प्रा. 147	बृहत्साम
इमा नु कं भुवना–सा. 1110		
होइहा । इमानुकम्	र. द्. 20	भद्रम्
इयं तो काय–सा. 996		
आइयां । तोकाय	ऊ. ए. 393	शाक्वरवर्णम्
इयन्तो कोवा	ऊ. ए. 429	जराबोधीयम्
उ		
उच्चा ते जातम्–सा. 672–4		
उच्चाताऽ३	ऊ. द्. 1	आमहीयवम्
उच्चा ते	ऊ. द्. 53	क्षुल्लकवैष्टम्भम्
”	ऊ. द्. 209	आजिगम्
ऊऽ२३४ च्चातेजाऽ५	ऊ. द्. 210	आभीकम्
उच्चाते–	ऊ. सं. 254	वैरूपम्

Gāna	Reference	Name of the chant
उच्चाऽ३४	ऊ. सं. 314	सत्रासाहीयम्
उच्चातेजात-	ऊ. ए. 384	स्वारसौपर्णम्
उच्चा । तेजा-	ऊ. ए. 385	शाक्वरवर्णम्
उच्चातेजो वा-	ऊ. ए. 428	जराबोधीयम्
हाहाउच्चाते जा	ऊ. ए. 455	ऋषभः पवमानः
उच्चातेजातमौहोहोहावाहाइ	ऊ. ए. 456	गौपूक्तम्
उच्चातेजात-	ऊ. ए. 481	सैन्धुक्षितम् (स्वारं-)
उच्चातेजो वा	ऊ. ए. 512	ऐडंसौपर्णम्
उच्चातेजौ	ऊ. अ. 516	सुरूपोत्तरम्
हाउच्चातेजा-	ऊ. अ. 577	अदारसृक्
औहोइहुवा···उच्चतेजाऽ३ताऽ	ऊ. अ. 578	इडानां संक्षारः
उच्चाते- जात-	ऊ. स. 729	आशुभार्गवम्
उच्चातेजात-	ऊ. स. 765	सौमित्रम
उच्च-एऊच्चा	ऊ. स. 766	ऐटतम्
उच्चतेजाऽ३	ऊ. स. 767	धुरासाकमश्वम्
उच्चातेजात-	ऊ. स. 768	त्रिलम्बसौपर्णम्
उच्चौ होवा । तेजाऽ-	ऊ. स. 793	मार्गीयवम
उच्चातेजातऽ३	र. सं. 57	अग्नेर्व्रतम्
उच्चोवृऽ३हन्ता अर्चयाः	ऊ. ए. 408;-सा. 1541-3	आमहीयवम्

उत्सो देवो हिरण्ययः-सा. ६७५^{b}-६^{ab}

Gāna	Reference	Name of the chant
हा- वोऽ३ हा-ऊत्सो दाऽ२३४-	ऊ. सं. 3	प्लवः
उत्सो ऽ३ देऽ३वो	ऊ. सं. 297	अभीवर्तः
उत्सो देवो हिर-	ऊ. सं. 358	इदावासिष्ठम
"	ऊ. ए. 530	वषट्कारणिधनम
उत्सः- देवोऽ३	ऊ. स. 750	गौरीवितम्
औहो -···आइही-उ-त्साः	ऊ. प्रा. 806	अभिनिधनं कण्वम
हाऽ३-···उत्सोदेवोऽ२	ऊ. प्रा. 849	द्यौतानम्
ऊऽ२३४त- सोदेवो	ऊ. क्षु. 854	नौधसम्

Gāna	Reference	Name of the chant
उत्सो देवो ···	ऊ. क्षु. 857	श्यैतम्
यत् । उत्सो देवः	र. स. 126	भर्गः
उत्सो देवो	र. स. 132	संसर्पोत्तरम्
उदू ऽ२त्योऽ२माध ···	ऊ. द. 216; सा. 1362–3	अभीवर्तः
उद्घेदभिश्रुता–	ऊ. अ. 548;–सा. 1450–2	स्वारंसौपर्णम्
उपत्वाजाऽऔहो ···	ऊ. ए. 427–सा. 1570–2	वारवन्तीयम्
उपशीऽ२क्षाय	ऊ. प्रा. 801;–सा. 761	सफम्
"	ऊ. प्रा. 814	पौष्कलम्
उपाऽ५स्मै गा–	ऊ. प्रा. 810;–सा. 651–3	यज्ञायज्ञीयम्
उपोषु जातम्	ऊ. द. 205;–सा. 1335–7	श्रुध्यम्
"	ऊ. स. 749	प्रतीचीनेडं काशीतम्
उभायँश्रृणवच्चना ···	ऊ. द. 156;–सा. 1233–4	वैयश्वम्
उभयँशा । णवा	ऊ. स. 706	वाशम्

उभे यदिन्द्र–सा. 1090–2

ऊभाइ । यदिन्द्रोऽ२दसाइ	र. द. 19	श्येनः
उपस्तच्चाऽ२	ऊ. स. 723;–सा. 1731–3	श्रुध्यम्

ए

एतमुत्यन्दशक्षिपः	ऊ. द. 107;–सा. 1081–3	इहवद्वामदेव्यम्
एताऽ३मूऽ२त्यन्दश–	ऊ. क्षु. 923	अयासोमीयम्
एतोवा । उत्याउषसः	ऊ. स. 734;–सा. 1755–7	कावम्
एतोन्विन्द्रं	ऊ. सं. 274;–सा. 1402–4	शुद्धाशुद्धीयम् (ऐडं–)
एऽ५दु–मधोऽ ···	ऊ. अ. 598– सा. 1684–6	महावामदेव्यम्
एनाविश्वान्यर्य	ऊ. अ. 632–सा. 674	सौमित्रम्

एनावो अग्नि–सा. 749–50

एनावो आ औहो	ऊ. प्रा. 827	वारवन्तीयम्
आ ५ इना–वो आऽ२ग्ना	ऊ. प्रा. 830	वामदेव्यम्

Gāna	Reference	Name of the chant
एनावो आऽ२ग्निं	ऊ. प्रा. 833	श्रुध्यम्
आइनोवा अग्निन्नमसो वा	र. द्. 2	रथन्तरम्
औहो एनावो अग्निन्नमसाऽ३ए	र. प्रा. 145	बृहत्साम
एऽ५न्दुमि-द्राऽ३याऽ३सिञ्चता	ऊ. ए. 403–सा. 1509–1	मारुतम्
एन्द्र नोऽ२–	ऊ. द्. 172–सा. 1247–9	सांवर्तम्
एन्द्र याहि हरिभिः– सा. 1607–9		
एन्द्रया हौहो। हीहरिभाइः	ऊ. क्षु. 891	क्रौञ्चाद्यम्
एन्द्र याहाऽ३इ। हरिभाइः	ऊ. क्षु. 895–7	गौरीवितम्
एवाह ह्यसि वीरयुः–सा. 824–6		
एवाहोऽ३असिवीरयुः–	ऊ. द्. 51	उकथ्यामहीयवम्
एवा३ऽ३हो असिवीरय्योवा	ऊ. प्रा. 821	सौभरम्
एष ब्रह्मा यः– सा. 1768–70		
एषाऽ३ब्राह्मायाऽ२३	ऊ. प्रा. 807	कालेयम्
एषऽ३स्य धारया	ऊ. द्. 131; सा. 584–5	शार्करम्
एषस्यधा–	ऊ. स. 700	शङ्कु
एषो उषा अपूर्व्या– सा. 1728–30		
एषो उषो वा–	ऊ. स. 722	जराबोधीयम्
एह्यू षु	ऊ. द्. 15–सा. 705–7	साकमश्वम्
एहियूषा औहोहइ	ऊ. ए. 507	वारवन्तीयम्
क		
कई वेदा–	ऊ. अ. 652; सा. 1696–8	वाशम्
कई वोऽ३दसुते	ऊ. स. 708	आष्कारणिधनं काण्वम्
कऽ५या–ते आऽ–	ऊ. ए. 415–सा. 1549–51	वामदेव्यम्
कया नश्चित्र आ– सा. 682–4		
काऽ५ या–नश्चाऽ३	ऊ. द्. 5	वामदेव्यम्

Gāna	Reference	Name of the chant
कयानश्चित्र	ऊ. द. 29	रथन्तरम्
”	ऊ. ए. 382	स्वारंसौपर्णम
कस्तमिन्द्र त्वा– सा. 1682–3		
का ऽ ५स्तम्- इन्द्रा-	ऊ. अ. 591	महावामदेव्यम्
किमित् । ते वाऽ३इ	ऊ. प्रा. 846 –सा. 1625–7	गौरीवितम्
औहोइ किमित्तो विष्णो	र. ए. 85	बृहत्साम
ग		
गायन्ति त्वा-	ऊ. द. 208–सा. 1344–6	उद्वंशीयम्
गा यन्ताऽइत्वा	ऊ. प्रा. 824	कालेयम्
गाय । ति त्वाऽ३–हाऽ३हा	ऊ. क्षु. 890	द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम
”	ऊ. क्षु. 894	गौरीवितम्
गोमन्नाऽ२ इन्दो	ऊ. ए. 468; सा. 1611–3	श्रुध्यम्
गोमन्न इन्दो	ऊ. अ. 654	त्रैतम्
गोमन्नाऽ३इन्दो	ऊ. स. 705	पौष्कलम्
गोवित्पवस्व	ऊ. सं. 309; सा. 955–7	द्विरभ्यासं लौशम् (लौशोत्तरम्)
”	ऊ. क्षु. 907	श्येनः
ज		
जनस्य गोपा अजनिष्ट– सा. 907–9		
जनोवा । स्य गोपा	ऊ. स. 733	कावम्
जराबोधो वा	ऊ. अ. 537; सा. 1663–5	जराबोधीयम्
ज्योऽ२३४–तिर्यज्ञस्य	ऊ. सं. 313; सा. 1031–3	मरुतां धेनु
ज्योतिर्य–ज्ञाऽ३स्य	ऊ. क्षु. 911	जागतं वरुणसाम
त		
तं वः सखाय–सा. 1089–1100		

Gāna	Reference	Name of the chant
ताऽ२३४०वः –साऽ२३४खा	ऊ. द. 113	कार्णश्रवसम्
तंवस्सखा–	ऊ. सं. 293	सुज्ञानम्
”	ऊ. सं. 294	काशीतम्
तंवस्सखायः	ऊ. सं. 362	श्रुध्यम्
तंवस्सखाऽ२यः	ऊ. स. 680	”

तं वोदस्ममृतीषहम्–सा. 685–6

ताऽ२३४०–वो दस्ममृती	ऊ. द. 6	नौधसम्
तं वोऽ३दा–	ऊ. सं. 236	अभीवर्तः
तं वोदाऽ३स्ममृ–	ऊ. ए. 500	जनित्राद्यम्
तं वोदस्ममृती–	ऊ. ए. 503	पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम्
”	ऊ. अ. 542	जनित्रोत्तरम्
तं वोऽ३दाऽ३ स्म	ऊ. प्रा. 803	सौभरम्
तं वो दाऽ३स्ममृ–	ऊ. प्रा. 808	आष्कारणिधनं काण्वम्
ताऽ२३४०– वो दस्म–	ऊ. प्रा. 816	ककुबुत्तरनौधसम्
”	ऊ. क्षु. 859	नौधसश्यैतम्
तं वो दास्म	ऊ. क्षु. 863	वाङ्निधनक्रौञ्चम्
उहुवा ओहा।…तम्वोदस्माम्	र. प्रा. 135	आथर्वणम्

तं गूर्धया स्वर्णरं–सा. 1687–8

तं गू ऽ३र्धाऽ३या–	ऊ. अ. 631	सौभरम्
तदिदास भुव–	ऊ. ए. 526; सा. 1483-5	श्यैतम्
तदिदासा । भुव ।	र. सं. 67	राजनम्

तद् वो गाय सुते सचा–सा. 1666–8

तद्वौ होवा । गयाऽ२-सुताइसाऽ २३४ चा–	ऊ. अ. 538	मार्गीयवम

तं ते मदं गृणीमसि–सा. 880

तन्तेमदा–	ऊ. द. 66	हारिवर्णम्

Gāna	Reference	Name of the chant
तन्तेमदाऔहोहाइ	ऊ. ए. 508	वारवन्तीयम्
तं ता ऽ२इमाऽ२ दं गृणीमसोवा	ऊ. स. 737	सौभरम्
तं त्वा धर्तारमोण्योः–सा. 804		
तन्त्वौहोवा।धर्ताऽ२रमोणाऽ२३४योः	ऊ. स. 744	मार्गीयवम्
तन्त्वा विप्रावचोविदः	ऊ. क्षु. 908 सा. 1077	इहवद्वामदेव्यम्
तरणिरित्साऽ	ऊ. द. 59; सा. 867–8	रौरवम्
तरोभाऽ२इर्वो	ऊ. द. 7–सा. 687–9	कालेयम्
तराभिर्वा	ऊ. ए. 389	वारवन्तीयम्
तवऽ२त्यऽ२ दि–	ऊ. ए. 519–सा. 1645–7	सौभरम्
तवाहँ सोम–	ऊ. द. 69–सा. 922–3	आष्टादंष्ट्रोत्तरम्
”	ऊ. द. 70	आभीशवोत्तरम्
तवाहाँसो–	ऊ. द. 71	स्व ृ पृष्ठम्
तवाहँसोम	ऊ. सं. 332	उत्सेधः
तवाहँसोम	ऊ. ए. 515	समन्तम्
तवाऽ२१-हाऽ२ँसो–	ऊ. ए. 516	यौधाजयम्
तवा हाऽ२ँसो	ऊ. अ. 647	पौरुहन्मनम्
”	ऊ. अ. 648	द्वैगतम्
”	ऊ. अ. 649	गौङ्गवम्
तवाहँसोमराराण	ऊ. अ. 650	साप्तमिकमायास्यम
तवाहाऽ२३ँसो	ऊ. ए. 739	भरद्वाजस्य पृश्नि
तवाहँसोम–	ऊ. स. 773	अर्कपुष्पम्
”	ऊ. स. 774	बार्हदुक्थम्
”	ऊ. स. 775	माण्डवम्
हाउतव । अहाँसोम	ऊ. क्षु. 881	सहोदैर्घतमसम्
हाउ (त्रिः) तावा। अहँसो–	ऊ. क्षु. 883	मरायम्
तवाहँसोम	र. सं. 49	महादिवाकीर्त्यम्
”	र. सं. 60	रथन्तरम

Gāna	Reference	Name of the chant
इयाहाउ । तवाहं सो	र. क्षु. 177	वैराजऋषभः
होइया'''तव । अहम्	र. क्षु. 189	महावैराजम्
औहोइ तवाहं सोम	र. क्षु. 194	बृहत्साम
तिस्रो वाच ईरयति–सा. 859–61		
होइ– हो'''तिस्रो वाचाः– ईऽ३रय–	ऊ. द. 57	अङ्गिरसां संक्रोशः
तिस्रो वाचाः। ईऽ३रय–	र. अ. 96	आज्यदोहम्
तिस्रो वाच उदीरते–सा. 869–71		
तिस्रो वाचाऽ२उदीरताइ	ऊ. द. 60	पाष्ठौहम्
तिस्रोऽ३वा– चाऽ३उदीरताइ	ऊ. सं. 258	क्षुल्लकवैष्टम्भम
तिस्रोवाचउत्–आऽ२इरताइ	ऊ. सं. 329	संहितम्
तिस्रोवाचो– हाइ । उदीराऽ२३ताइ	ऊ. अ. 592	सैन्धुक्षितम्
तिस्रो वाचाः।उदीराऽ२३ताइ	ऊ. स. 769	औशनम्
तिस्रो वाऽ२३४चाः। उदाइराऽ३–	ऊ. स. 790	वैरूपम्
तिस्रोवाचउऽ३दाइराऽ–	र. अ. 103	अग्नेरर्कः
त्यमु वः सत्रासाहम्–सा. 1642–4		
याऽ३४उवस्सत्रासाहम्–	ऊ. ए. 518	सत्रासाहीयम्
त्रिकद्रुकेषु महिषो–सा. 1486–8		
त्रिकद्रुकेषु—	र. सं. 68	पञ्चनिधनं वामदेव्यम्
औहोइत्रिकद्रुकेषुमहिषऽ३ए–	र. प्रा. 149	बृहत्
त्रिरस्मै सप्त–सा. 1423–5		
एत्राइका । द्रुकेषु–	र. क्षु. 169	नित्यवत्साः
त्राऽ२३४इः अस्मै–	ऊ. सं. 295	मरुतां धेनु
त्वं सोमासि धारयुः–सा. 1323–5		
आ ओहो ' ' ' तुवं सोमा–	ऊ. द. 191	आश्वसूक्तम्

Gāna	Reference	Name of the chant
तुवं सोमासि ऐ- ही-	ऊ. द. 192	शाम्मदम्
तुवंसोऽ२३मासि धारयुहाउ	ऊ. द. 193	दावसुनिधनम्
त्वं सोमासि-	ऊ. द. 194	प्रतीचीनेडं काशीतम्
त्वं सोमासि धाहाऽ३	ऊ. द. 195	हाविष्कृतम्
त्वं ह्यङ्ग दैव्यम्–सा. 938–9		
तुवꣳही। अङ्गदैवाऽ२३या-	ऊ. द. 176	बृहत्कम्
त्वꣳह्यङ्ग-	ऊ. द. 196	स्वारंसौपर्णम्
तुवꣳ हिया एऽ२-	ऊ. ए. 452	शङ्कु
तु वऽ३४० हियंगदै-	ऊ. स. 730	सत्रासाहीयम्
त्वं ह्येहि चेरवे– सा. 1581–2		
तु वाऽ३ꣳहोऽ३एहिचेरवाइ-	ऊ. ए. 433	कौल्मलबर्हिषम्
औहोतुवꣳ हियाऽ३ए । हिचाइरा-	ऊ. क्षु. 867	कण्वबृहत्
हाउत्वꣳ ह्येहिचेरवाइ-	र. क्षु. 112	वार्कजम्भम्
त्वं ह्याङ्ग महिव्रता-	ऊ. क्षु. 901; सा. 1018	पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम
त्वं न इन्द्रा भर– सा. 1169–71		
तुवन्नोऽ३इन्द्र आ भरा-	ऊ. द. 138	सौश्रवसम्
त्वं नश्चित्र ऊत्या– सा.1623–4		
तुवन्नश्चा औहोहाइ	ऊ. ए. 480	वारवन्तीयम्
त्वमग्ने यज्ञानाम्– सा. 1474–6		
औहोइत्वमग्ने यज्ञानाम्-	र. सं. 64	बृहत्
त्वमङ्ग प्र शं सिषो– सा. 1723–4		
तुवम–गप्राऽ३४-	ऊ. स. 718	पौरुमीढम्
त्वमङ्ग प्रशँसाऽ३	ऊ. प्रा. 804	त्रैककुभम्
त्वमिन्द्र प्रतूर्तिषु	ऊ. ए. 492; सा.1637–8	अभीवर्तः

Gāna	Reference	Name of the chant
त्व मिन्द्र यशा असि– सा.1411–2		
तुवाऽ३माऽ३इन्द्र यशा असोवा	ऊ. सं. 280	अभीवर्तः
तुवमाऽ२३इन्द्र यशा असाइ	ऊ. अ. 639	द्विहिंकारवामदेव्यम्
त्वमिन्द्रा । यशाः	ऊ. स. 713	इन्द्रस्य यशः
त्वमिन्द्रयशा असि	र. ए. 88	यशः
त्वामिदा– होइ– हियो नराऽ–	ऊ. द. 44; सा. 813–4	माधुच्छन्दसम्
होवाइ···त्वामि दा	ऊ. स. 707	मानवोत्तरम्
त्वामिद्धि हवामहे– सा. 809–10		
तुवामिद्धा औ	ऊ. चु. 862	वारवन्तीयम्
औहोतुवामिद्धाऽ३ए	ऊ. चु. 866	कण्वबृहत्
औहोइ त्वामिद्धि–	र. द. 5	बृहत्साम
”	र. ए. 76	द्विपदोत्तरबृहत् (पराचीषु बृहत्)
”	र. चु. 160	बृहद्रथन्तरम्
अयम् वायाउ । त्वामिद्धाइ	र. ए. 91	सप्तहम्
हाउत्वमिद्धि हवामहाइ	र. चु. 161	वार्कजम्भम्
त्वे सोम प्रथमा– सा. 1506–8		
तुवेऽ३१–सोऽ३म–प्र–थामाऽ३४वा–	ऊ. ए. 400	यौधाजयम्
त्वेसोमप्रथमा	ऊ. ए. 401	दैर्घश्रवसम्
द		
दविद्युत त्या रुचा– सा. 654–6		
दवाऽ५इद्यु–तऽ३	ऊ. प्रा. 811	यज्ञायज्ञीयम्
दुहानोऽ३बभ्र ऊधनाइ–	ऊ. सं. 302; सा. 923bcd	कालेयम्
दुहानोऽ२बभ्रऊधनाइ–	ऊ. सं. 333	भरद्वाजस्य पृश्नि
दुहान ऊधर्दि वियाम्	ऊ. ए. 513; सा. 676	समन्तम्
देवोऽ५वः– द्राऽ३वाऽ३इणोदाः	ऊ. ए. 406; सा. 1513–4	यज्ञायज्ञीयम

Gāna	Reference	Name of the chant
देवोवो द्रविणोदाः	ऊ. क्षु. 896	कण्वरथन्तरम्
द्वियं पञ्च स्वयशसं– सा. 1330		
द्वाइर्याम् । पाञ्च स्वय	र. अ. 119	दीर्घतमसोऽर्कः
घ		
धर्ता दिवः पवते– सा. 1228–30		
धर्ता दाइवाऽ२३:	ऊ. द. 154	उद्वद्भार्गवम्
धर्तोवा–	ऊ. सं. 338	कावम्
धर्ताऽ५दि–	ऊ. अ. 588	यज्ञायज्ञीयम्
हाउ धार्ता–	ऊ. अ. 672	शार्गम्
उहुवाइ–धर्ताऽ३४	ऊ. क्षु. 925	पूर्ववासिष्ठम्
धर्ता दिव ८ पवते	ऊ. क्षु. 928	वायोरभिक्रन्दः
धर्ता । दाइवः पवते कृत्वियः	र. ए. 80	दीर्घतमसोऽर्कः
इडा । धर्ता दिवः	र. अ. 110	अष्टेडपदस्तोभः
न		
नकिष्टाऽ३० कर्मणा–	ऊ. द. 129; सा. 1155–6	वैखानसम्
नदं व ओऽ२द–	ऊ. ए. 405; सा. 1512	श्रुध्यम्
नदम्वो ओदतीनाम्	र. ए. 78	मरुतांसँस्तोभः (सँस्तोभोऽर्कः)
नमस्त ओवा	ऊ. अ. 629; सा. 1648–50	जराबोधीयम्
प		
पन्यंपन्यमित्सो	ऊ. अ. 533; सा. 1657–9	औतकक्षम्
परि त्यं हर्यतं– सा. 1329–		
परि–त्यं हाऽ३–	ऊ. द. 198	गौरीवितम्
आइहीऽ२– परित्यं हर्यताऽ३४	ऊ. द. 199	निहवम्

Gāna	Reference	Name of the chant
परित्यँ	ऊ. द. 200	यद्वाहिष्ठीयोत्तरम्
परित्यं हर्यतं	ऊ. द. 201	आसितावम्
”	ऊ. द. 202	साध्रम्
परित्यऽ२३४हर्यतं	ऊ. द. 203	आकूपारम्
पराऽ३१इ। त्याऽ३४ह्–	ऊ. द. 475	श्यावाश्वम्
परित्यँ	ऊ. ए. 476	आन्धीगवम्
”	ऊ. अ. 660	ऊर्ध्वेडं त्वाष्ट्रीसाम
पराऽ५ इत्यँ	ऊ. अ. 661	यज्ञायज्ञीयम्
पराइत्याऽ२	ऊ. अ. 674	आसितोत्तरम्
पराइत्याँ हाऽ३१२३४–	ऊ. स. 783	वाङ्निधनं क्रौञ्चम्
एपारी। त्यहर्यताऽ२३४	र. स. 129	संकृति
परिधी॑ रति तां– सा.922d–3ab		
पराऽइधाऽ३–	ऊ. सं. 301	अभीवर्तः
परिधाऽ३इँ	ऊ. सं. 356	जनित्राद्यम्
उहुवा ओहा। · · · परिधीँ रा	र. स. 127	आथर्वणम्
परि प्र धन्वेन्द्राय– सा. 1367–9		
प– र्येपारी। प्रधन्वा–	ऊ. द. 220	वाङ्निधनसौहितम्
परि प्र–	ऊ. सं. 352	**वामदेव्यम्**
परिप्राऽ३ ध–	ऊ. ए. 383	सफम्
परिप्रधा–	ऊ. ए. 461	वाजदावर्यः
परीऽहोइ–प्रधा	ऊ. अ. 536	स्वर्वन्निधसौहविषम्
परिप्रधन्वा–	ऊ. अ. 678	वाजजित्
परिप्रऽ३ध–	ऊ. प्रा. 818	पौष्कलम्
पारी।प्रा।धन्वा धन्वा	र. अ. 104	दीर्घतमसोऽर्कः
प रिप्रियाऽ२दिव॒कवाइः	ऊ. द. 75, सा. 935–7	और्णायवोत्तरम्
परिप्रिया–	ऊ. सं. 270	और्णायवाद्यम्
”	ऊ. अ. 602	बृहद्भारद्वाजम्
परिप्रियादिवौ	ऊ. अ. 624	गौषूक्तम्

Gāna	Reference	Name of the chant
परिप्रियादिवः	ऊ. स. 776	ईनिधनम्मार्गीयवम्
अयामायाम्।परिप्रियाऽ२	र. अ. 112	स्वाशिरामर्कः
परि स्वानो गिरिष्ठाः- सा. 1093-5		
पाऽ४रि- स्वानोऽ३गाऽ३इरिष्ठाः	ऊ. द. 109	तृतीयं वैदन्वतम्
परी।स्वानोगिरिष्ठाः-	ऊ. द. 110	आद्यं वैदन्वतम्
औऽ३होइ- ...पराइ. स्वाऽ२३३नो-	ऊ. द. 111	चतुर्थं वैदन्वतम्
परिसुवाइहा।नोगाइ-	ऊ. सं. 292	ऐध्मवाहम्
परिसुवानः।गाऽ२इरिष्ठाः	ऊ. सं. 348	संहितम्
परिसुवोवा।नोगिरिष्ठाः-	ऊ. ए. 392	जराबोधीयम
परिसुवा औहोहाइ-नोगाइराऽ२३४	ऊ. ए. 458	वारवन्तीयम
परिसुवौ हौ ऽ२-इया।	ऊ. अ. 535	सुरूपोत्तरम्
हाउपरिस्वानोगिरिष्ठाहाउ	ऊ. अ. 581	हाविष्मतम्
परिसुवान ऐ-...गिरिष्ठाऐऽ२-	ऊ. अ. 582	शाम्मदम्
परिसुवनो ऽ२३ नो-	ऊ. अ. 583	दावसुनिधनम्
परिसुवानः- गाऽ२ इरिष्ठाः	ऊ. अ. 584	प्रतीचीनेडं काशीतम्
परिसुवानो गाहाउराइष्ठाः	ऊ. अ. 585	हाविष्कृतम्
परिसुवानो गौहो होवाहाइ।	ऊ. अ. 599	गौषूक्तम्
परिसुवानोऽ३गाइराइष्ठा	र. स. 56	आभ्राजम्
अयामायाम्।परिसुवाऽ२-नोगाइराऽ२३४	र. स. 69	स्वाशिरामर्कः
परिसुवानोगाऽ३इरिष्ठाः	र. अ. 120	पयः
हाउपाराइ।स्वानाः	र. क्षु. 191	रेवत्यः
परितोषिञ्चतासुतम्- सा. 1313-5		
परा ऽ३ इतोषिञ्च...	ऊ. द. 181	पृष्ठम्
परा ऽ३ इतो ऽ३ षिञ्चता.	ऊ. द. 182	कौल्मलबर्हिषम्
परीतोषिञ्चतासुतम्	ऊ. द. 183	अर्कपुष्पम्
"	ऊ. द. 184	दैर्घश्रवसम्
"	ऊ. द. 185	वैयश्वम्
"	ऊ. द. 186	आभीशवाद्यम्

Gāna	Reference	Name of the chant
परीतो	ऊ. स. 245	माधुच्छन्दसम्
आइपराइ।तोषाइ-	ऊ. सं. 246	ऐडमायास्यम्
पराइतो-	ऊ. सं. 265	भरद्वाजस्य पृश्नि
परीतो-	ऊ. सं 266	आभीशवोत्तरम्
”	ऊ. स. 325	समन्तम्
”	ऊ. सं. 346	कालेयम्
परीतोषिञ्च'''	ऊ. सं. 369	बार्हद्दुक्थम्
परीतोपिञ्चा'''	ऊ. सं. 373	रौरवम्
परीतो-	ऊ. ए. 472	आष्ट्रादँष्टोत्तरम्
परीतोषिञ्च-	ऊ. ए. 482	वरुणसाम
”	ऊ. ए. 494	उत्सेधः
पराइतोऽ२षि-	ऊ. अ. 579	पृश्नि
परीतोषिञ्चता-	ऊ. अ. 604	वाभ्रम्
होवाइपरीतो	ऊ. अ. 605	मानवोत्तरम्
पराइपराइतोषिञ्चऽ२	ऊ. अ. 606	आनूपं वाध्र्यश्वम्
परा ऽ२१ इ-तो	ऊ. सं. 618	यौधाजयम्
परीतोपिञ्चता-	ऊ. अ. 619	द्वैगतम्
”	ऊ. अ. 736	कण्वरथन्तरम्
हाउपरीतोषाइ	र. द. 23	देवस्थानम्
एपारी।तोपिञ्चता	र. द. 24	संकृति
यन।परीतोपिञ्चता	र. द. 25	भर्गः
परीतोषिञ्चतासुतम्	र. द. 26	यशः
उहुवा ओहा।ओंहोवा।परीतोपाइ	र. सं. 32	आथर्वणम्
परीतोषिञ्चतासुतोवा	र. सं. 62	रथन्तरम्
परितोपिञ्चतासुताम्	र. सं. 66	वार्कजम्भोत्तरम्
पर्यू षु प्र धन्व-(सा. 1364-6)		
पराऽ२१इ।ऊऽ२षु-	ऊ. द. 218	श्यावाश्वम्
पर्यूषुप्रधाऽ-	ऊ. द. 219	आन्धीगवम्

Gāna	Reference	Name of the chant
पा ५ रि–ऊपू...	ऊ. स. 350	महावामदेव्यम्
परि–ऊषुऽ३–	ऊ. स. 784	गौरीवितम्
पर्यूषुप्रधन्वावा–	र. ए. 77	मरुतांसँस्तोभः (सँस्तोभोऽर्कः)
पवते हर्यतो हरिः सा. 773		
पव–तेहाऽ३४–औहोऽ५र्यतो–	ऊ. द. 36	आद्वारम्
पवते हा–	ऊ. सं. 237	सुज्ञानम्
”	ऊ. सं. 238	काशीतम्
पवतेऽ३हर्यत	ऊ. सं. 344	पौष्कलम्
होवाइ।होवाऽ३हाइ।पवतेहाऽ३र्या	र. ए. 86	उद्भित्
पवमानस्य जिघ्नतो–सा. 1310–2		
हाउपवमानास्य	ऊ. द. 174	अदारसृक्
पवमानौहोऽ२– इया।स्यजि–	ऊ. द. 175	सुरूपोत्तरम्
पवमानस्य जिघ्नतः	ऊ. द. 176	हरिश्रीनिधनम्
पवमानो–हाइ।स्यजि–	ऊ. द. 177	सैन्धुक्षितम्
पवमानस्यजि–	ऊ. द. 178	गतनिधनं बाभ्रवम्
औहोइहुवाऽ३होइ पवमानाऽ३स्या	ऊ. द. 179	इडानांसंक्षारः
हाहाउपवमाना' ' 'स्य	ऊ. द. 180	ऋषभ⌣ पवमानः
पवमाऽ३नस्य	ऊ. ए. 462	आमहीयवम्
पवमानोवा।स्यजि	ऊ. स. 682	ऐडंसौपर्णम्
पवमानस्य	ऊ. स. 683	रोहितकूलीयम्
पवाहाउ।मानस्य	ऊ. ऊ. 684	सन्तनि
पवाऽ५मा–नस्य	ऊ. प्रा. 812	यज्ञायज्ञीयम्
पवमानाभ्यर्षसि– सा.		
पवाऽ३माऽ३ नाभियर्षसोवा	ऊ. सं. 310	अभीवर्तः
पवमा–नाभा–	ऊ. सं. 354	पौरुमीढम्
पावमानाभियर्पसाइ	ऊ. सं. 752	कण्वरथन्तरम्
पवमानो अजीज–	ऊ. ए. 466	संहितम्

Gāna	Reference	Name of the chant
पवमानो वा।अजीजनत्	ऊ. स. 686	जराबोधीयम्
पवमाऽ२नो अजीजनत्	ऊ. स. 687	सौश्रवसम्
पवस्व दक्षसाधनो–सा. 919–21		
पवस्वदाऽ२ क्षसाधन–	ऊ. द. 68	निधनकामम्
हाउपवस्वदा। क्षसाऽ२धनाऽ२:	ऊ. सं. 264	अदारसृक्
पवाऽ३४–स्वदक्षसाधनः	ऊ. अ. 601	सत्रासाहीयम्
पवस्वदा। क्षसाऽ२धनाऽ२:	ऊ. अ. 633	त्वाष्ट्रीसाम
उहुवाओहा । औहोवा । पवस्वदा	र. द. 9	आथर्वणम्
पवस्व देव आयुषक्–सा. 1235–7		
पवस्वदाऽ३इ–इयइया।आयूषऽ२क्	ऊ. द. 157	सुरूपाद्यम्
पव-स्वाऽ३दाइ-वा-ईया।अयूऽ१षऽ२क्	ऊ. द. 158	भासम्
पवस्वाऽ३देव	ऊ. द. 159	काक्षीवतम्
पवस्वदेवआ-इयाऽ३४३ईऽ३४या।	ऊ. द. 160	वासिष्ठमासितम्
पवस्वदो–हाइ।व आयूऽ३षाक्	ऊ. अ. 653	सैन्धुक्षितम्, ऐडं–
पवस्व देववीतये–सा. 1326–8		
पवस्वदेववीताऽ३याइ	ऊ. द. 197	वैश्वमनसम्
पवस्वदा। ववीतयाइ	ऊ. ए. 453	सुज्ञानम्
पवस्वदाऽ२इव-वीतयोवा	ऊ. स. 731	श्रुध्यम्
अयामायाम्।पवस्वदऽ?इ	र. द. 22	स्वाशिरामर्कः
पवस्व मधुमत्तमः–सा. 692–3		
पवस्वाऽ३मधुमत्ताऽ२३४माः	ऊ. द. 9	सफम्
पवस्वमाऽएऽ२–धुमा	ऊ. द. 46	शङ्कु
पवस्वमा–	ऊ. सं. 250	”
पवाऽ३४स्वमधु–	ऊ. ए. 349	सत्रासाहीयम्
औहोइ···पवस्वमा–	ऊ. ए. 379	इडानांसंक्षारः
पवस्वाऽ३मधु	ऊ. ए. 399	कालेयम्
पवाऽ२३४–स्वम–	ऊ. ए. 499	च्यावनम्
पवस्वमधु–	ऊ. ए. 532	प्रतीचीनेडं काशीतम्

Gāna	Reference	Name of the chant
पवस्वमाऽ३-	ऊ. अ. 540	धुरासाकमश्वम्
पवस्व वाजसातये-सा.1016-8		
पवस्वाऽ३- वाजसातयाइ	ऊ. द. 93	गौरीवितम्
ओऽ३होऽ३होइ-पव-स्व-		
वाऽ२जसाताऽ२३४याइ	ऊ. द. 94	पार्थम्
पवस्ववा। जसाताऽ३याइ	ऊ. सं. 284	रयिष्ठम्
पवस्ववाऽ३-हाऽ३हा-		
जसातयाऽ२३४३-	ऊ. सं. 308	द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम
पवाऽ३१।स्वाऽ३वा।जसा।ताऽ३ये	ऊ. अ. 611	श्यावाश्वम्
पवस्ववाजसाऽ१तायाइ	ऊ. अ. 612	आन्धीगवम्
पवस्वाऽ२३वाजसाताऽ२३४याइ	ऊ. अ. 613	आकूपारम्
पवस्ववा-जसाताऽ२३याइ	ऊ. अ. 623	आत्रेयम्
पवऽ५स्व-वाजाऽ-३सातायाइ	ऊ. अ. 641	यज्ञायज्ञीयम्
पाऽ२३४-वस्ववा-जसातायाऽ२३४इ	ऊ. स. 782	त्रासदस्यवम्
पवस्ववाजसातये	ऊ. प्रा. 842	वषट्कारणिधनम्
पवस्ववाजसाऽ१तयाइ	ऊ. प्रा. 847	आयन्तीयम्
ओऽ३१म्।पवाएस्ववाएजसाए-	र. द. 15	शाक्वरऋषभः
ईडा । पवस्ववाजसातये	र. द. 16	अष्टेडपदस्तोभः
एपावा । स्ववाजसाऽ२तयाइ	र. क्षु. 180	नित्यवत्साः
पवस्ववा-	र. क्षु. 182	अतीषङ्गः
पवस्ववाजसातयोवा	र. क्षु. 196	रथन्तरम
एऽ२ । पवस्ववाजसातयाइ	र. क्षु. 205	सिमाः
इया । पवस्व सोममन्दयो	र. क्षु. 199-सा. 1810	श्रेयः
पवस्व सोम महान्-सा. 1241-3		
पवस्वसोममहान्-	ऊ. द. 169	धर्म
पाऽ१वास्वा । सोऽ२३मा-	ऊ. प्रा. 848	आन्धीगवम्
पवस्व सोम महे-सा. 1332-4		
ओहोऽ३वा''' पवस्वसोममहे	ऊ. द. 204	विधर्म

Gāna	Reference	Name of the chant
इयापवत्रस्वसोममन्दयऽ३न्	र. चु. 199; सा. 1810–2	श्रेयः
पवित्रं ते विततं–सा. 875–7		
पवौहोवा । त्रन्ते···	ऊ. सं. 263	सामराजम्
पवोवा । त्रन्तेवि–	ऊ. ए. 477	कावम्
पवऽ४इत्रम्	ऊ. अ. 574	यज्ञायज्ञीयम्
हाइ । होइया । पावीत्रन्ताइ	र. द. 8	अरिष्टम्
पवित्रन्तेवित । ईडा	र. अ. 109	षडिडपदस्तोभः
पान्तम्	ऊ. द. 18; सा. 713–5	वैतहव्यमोकोनिधनम्
पाहिनोअग्नाऽ	ऊ. ए. 410; सा. 1544–5	रौरवम्
पाहिनोअग्न	ऊ. ए. 411	दैर्घश्रवसम्
पाहाऽ३१इ–नोऽ३४–ग्ने–आऽ	ऊ. ए. 413	यौधाजयम्
पाहिविश्वस्माद्–	ऊ. ए. 412; सा. 1545	समन्तम्
पिबा सुतस्य रसिनः–सा. 1421–2		
पिबाऽ३सुतस्य	ऊ. सं. 291	अभीवर्तः
पिवासुतस्य–	ऊ. ए. 510	उत्सेधः
,, ,,	ऊ. ए. 511	निषेधः
पिबाऽ३सुतस्य	ऊ. अ. 644	पृष्ठम्
पिबासुतस्य	ऊ. स. 715	जमदग्नेरभीवर्तः
पिवा सोममिन्द्र–सा. 927–9		
हाउपिवा । सोम–	ऊ. चु. 870	सहोदैर्घतमसम्
हाउहाउ···पाइबा–सोमं	ऊ. चु. 872	मरायम्
होइयाहोइयाहोइयाऽ२४३पिब ।		
सोमाम्	र. द. 10	महावैराजम्
इयाहाउ । पिबासोमाम्	र. चु. 167	वैराजऋषभः
पुनानस्सोम धारय–सा. 675–6		
पुनानस्सोमाऽ२धाराऽ२–	ऊ. द. 2	रौरवम्
पुनाऽ३१–नाऽ३स्सो–म–धार–		
२३४या–	ऊ. द. 3	यौधाजयम्

Gāna	Reference	Name of the chant
आइपुनानस्सोम-	ऊ. द. 40	ऐडमायास्यम्
पुनानस्सोमधाहाऽ२हो	ऊ. द. 41	त्रिणिधनमायास्यम्
पुनानस्सोमधारया	ऊ. द. 124	कण्वरथन्तरम्
पुनानाऽ३स्सोमधारया	ऊ. द. 125	गौङ्गवम्
पुनानस्सोमधारया	ऊ. द. 126	साप्तमिकमायास्यम्
"	ऊ. द. 211	उत्सेधः
पुनाऽ४नः- सोऽ३माऽ३	ऊ. द. 212	यज्ञायज्ञीयम्
पुनानस्सोमऽ३धारया	ऊ. द. 213	निषेधः
पुनानस्सोमधारया	ऊ. सं. 224	समन्तम्
पुनाऽ३नाऽ३स्सोम-	ऊ. सं. 315	अभीवर्तः
पुनानःसोऽहाइ-	ऊ. ए. 386	वैष्टम्भम् , महा-
पुनानाऽ३स्सोम-	ऊ. ए. 387	कालेयम्
पुनानस्सोमधारया-	ऊ. ए. 394	वषट्कारणिधनम्
"	ऊ. ए. 450	दैर्घश्रवसम्
पुनानस्सोहाइ-	ऊ. ए. 502	मैधातिथम्
पुनानस्सोम-	ऊ. ए. 514	वरुणसाम
"	ऊ. ए. 529	वैयश्वम्
पुनानऽ२३स्सोम-	ऊ. अ. 595	पृश्नि
पुनानस्सोमधारया-	ऊ. अ. 596	आभीशवोत्तरम्
"	ऊ. अ. 662	पौरुमद्गम्
पुनानऽ३स्सोम-	ऊ. अ. 663	आष्कारणिधनं काण्वम्
पुनानस्सोऽ२-	ऊ. अ. 668	सोमसाम
पुनानस्सोमधाऽ२-	ऊ. स. 685	बार्हदुक्थम्
पुनाऽ३ नस्सोम-	ऊ. स. 698	पृष्ठम्
पुनाऽ३नाऽ३स्सोम-	ऊ. स. 699	कौल्मलबर्हिषम्
पुनानस्सो ।	ऊ. स. 702	वाशम्
पुनानस्सो- हो-	ऊ. स. 738	माधुच्छन्दसम्
हाउपुनानस्सोमधारयाहाउ	ऊ. स. 790	उभयस्तोभं गौतमम्

Gāna	Reference	Name of the chant
पुनानाऽ२३स्सोम–	ऊ. स. 794	द्विहिंकारं वामदेव्यम्
पुनानाऽ३स्सोम–	ऊ. स. 795	द्वैगतम्
पुनानस्सोम–	ऊ. स. 796	अर्कपुष्पम्
औहोपुनानस्सोऽ३ए	ऊ. क्षु. 877	कण्वब्रहत्
पुनानस्सोम–	र. सं. 30	रथन्तरम्
अयम्वायाउ। पुनानस्सो।	र. ए. 79	सप्तहम्
हाउपुनानस्सो।	र. ए. 90	देवस्थानम्
उहुवाओहा। औहोवा। पुनानस्सो–	र. अ. 111	आथर्वणम्
पुनानस्सोम–	र. स. 130	यशः
”	र. प्रा. 139	अश्विनोर्व्रतम्
”	र. प्रा. 141	अपांव्रतम्
”	र. प्रा. 143	गवांव्रतम्
”	र. क्षु. 158	रथन्तरम्
हाउपुनानस्सोम–	र. क्षु. 172	वार्कजम्भायम्
औहोइपुनानस्सोम–	र. क्षु. 185	बृहत्साम
पुनाऽ३४नोअक्रमीद्भि–	ऊ. द. 72	सत्रासाहीयम्
पुनानोआऽ२–क्रमी–	ऊ. क्षु. 920	पूर्वयामम् (यामानाम्)
पुनानो अक्रमीद्भि–	ऊ. क्षु. 921	यामोत्तरम्
औहो ··· पुनानोआऽ३क्राऽ३मी–	ऊ. क्षु. 922	गोराङ्गिरसस्य साम
हाउ—पुनानो वारे	ऊ. स. 743; सा. 1080	अङ्गिरसांगोष्ठः
पुरां भिन्दुर्युवा–	ऊ. द. 173; 1250–2	मारुतम्
”	ऊ. क्षु. 889	महावैष्टम्भम्
पुरोजिती–	ऊ. द. 11; सा. 697–9	श्यावाश्वम्
”	ऊ. द. 12	आन्धीगवम्
”	ऊ. द. 78	नानदम्
पुरः जिताऽ२इ	ऊ. द. 133	गौरीवितम्
पुरोहाहाउ। जाऽ२३४ इती	ऊ. द. 134	कार्तयशम्
पुरोजिता ···	ऊ. सं. 231	तृतीयं क्रौञ्चम्

Gāna	Reference	Name of the chant
पुरोजिती–	ऊ. सं. 272	ऊर्ध्वेडं त्वाष्ट्रीसाम
”	ऊ. सं. 317	मधुश्चुन्निधनम्
पुरोऽ४जि–	ऊ. सं. 318	यज्ञायज्ञीयम्
पुरोजिती–	ऊ. सं. 319	बृहदाग्नेयम्
पुरोजिताइ–	ऊ. ए. 377	औदलम्
आइपुराः। जाइताइ	ऊ. ए. 391	ऐडमायास्यम्
पुरोजितीवो–	ऊ. ए. 460	निषेधः
पुराः। पुराः। जिती	ऊ. ए. 485	आनूपं वाभ्र्यूश्वम्
पूऽ४रोजि–	ऊ. ए. 486	वैतहव्यमोकोनिधनम्
पुरोजिताऽ२	ऊ. ए. 487	सोमसाम
पूऽ२३४-रः-जिताइ	ऊ. ए. 488	त्रासदस्यवम्
पुरोजितीघो–	ऊ. ए. 501	जनित्रोत्तरम्
पुरोजाऽ२इती–	ऊ. ए. 520	वैखानसं सोमसाम (जागतं सोमसाम)
पुरोजितीवो–	ऊ. अ. 616	पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम
पुरोजाऽ२३इत्ती–	ऊ. अ. 621	आकूपारम्
पुरोजाऽ३इ–	ऊ. अ. 622	साध्रम्
पुरोजितीवो–	ऊ. अ. 638	क्षुल्लककालेयम्
पुरोजितौहोइ–	ऊ. अ. 655	क्रौञ्चाद्यम्
पुरोजितीवो–	ऊ. अ. 656	गौतमम्
पुरोजिताइ–	ऊ. अ. 669	आत्रेयम्
पुरोजितीवो–	ऊ. स. 777	शुद्धाशुद्धीयम्, ऐडं–
पुरः– जिताऽइ–	ऊ. स. 791	द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम (स्वारान्तं त्वा–)
पुरोजितीवो–	ऊ. स. 792	आनिधनं त्वाष्ट्रीसाम (आकारान्तं त्वा–)
पुरोऽ४जि– तऽ३इ–	ऊ. प्रा. 843	यज्ञायज्ञीयम्
पुरोजितीवो	ऊ. क्षु. 855	द्विरभ्यासमाकूपारम्

Gāna	Reference	Name of the chant
पुरोजितीवो–	ऊ. त्तु. 856	श्यैतम्
पूऽ२३४– रोजिती–	ऊ. त्तु. 858	नौधसम्
हाउपुरः। जाइती–	ऊ. त्तु. 882	सहोदैर्घतमसम्
पुराः। जाइतीवोअन्धसः	ऊ. त्तु. 884	मरायम्
हाउ– पुरोजिता–	ऊ. त्तु. 898	वात्सप्रम्
पुरोजितीवोआऽ२–	र. सं. 54	विकर्णम्
पुरोजितीवो	र. सं. 59	भासम्
औहोइपुरोजितीवो–	र. सं. 61	बृहत्साम
उहुवा ओहा। औहोवा। पुरोजिताइ	र. ए. 71	आथर्वणम्
यत्। पुरोजिती	र. ए. 89	भर्गः
पुरो। जितीऽ।	र. ए. 92	संमीलयम् (सप्तहंसंमील्यम्)
हाउपुरोजितीवो–	र. अ. 114	वार्कजम्माद्यम
पुरोजितीवो–	र. स. 131	वार्कजम्भोत्तरम
पुरोजितीवोऽ३–	र. स. 134	संसर्पद्वितीयम्
पुरोजितीवो–	र. प्रा. 140	अश्विनोर्व्रतोत्तरम
"	र. प्रा. 142	अपांव्रतम्
पुरोजिताइ–	र. त्तु. 178	वैराजऋषभः
स्थाऽ३। हाउवाऽ३। पुरः। जाइतीवो प्र काव्यमुशनेव–सा. 1116–18	र. त्तु. 190	महावैराजम्
औऽ३होऽ३···प्रकावियाम–	ऊ. सं. 227	पार्थम्
हाउ–प्रकावियाम्	ऊ. अ. 651	वाराहम्
प्रकावियाम् उशनेवा–	ऊ. त्तु. 912	प्रवद्भार्गवम्
होऽवा···प्रकावियाम्	ऊ. त्तु. 915	कुत्सस्याधिरथीयम
प्रत आश्वि···	ऊ. सं. 304; सा.886–8	लौशाद्यम्
प्रताऽ३होइ–आश्वीऽ३ प्रति प्रियतमम्– सा. 1743–5	ऊ. त्तु. 906	शैखण्डिनम्
एप्रती।प्रियतमम्–	र. स. 124	रायोवाजीयम्

Gāna	Reference	Name of the chant
प्रति ष्या सूनरी– सा. 1725–7		
प्रतिष्यासोवा–	ऊ. स. 721	जराबोधीयम्
प्र तु द्रव परि–सा. 677–9		
प्रातू। द्रवापरिकोशाम्–	ऊ. द. 4	औशनम्
प्रतुद्रवा–	ऊ. स. 725	वैश्वज्योतिषम्
प्रत्नं सधस्थम्–676bcd		
प्रत्नं सधस्थम् –	ऊ. सं. 226	दैर्घश्रवसम्
प्रत्नं सधस्थम्–	ऊ. सं. 298	कालेयम्
प्रत्नं सधस्थमा–	र. प्रा. 800	उद्वत्प्राजापत्यम्
प्राऽ५त्नम्। सधाऽ२	र. प्रा. 151	तौरश्रवसम्
प्रत्नाऽ२१म् पीयूषम	ऊ. ए. 380; सा. 1494–6	यौधाजयम्
प्रत्नंपीऽ२यूषम्	ऊ. ए. 521	आमहीयवम्
प्रत्नं पीयूषम्	ऊ. ए. 525	उत्सेधः
प्रत्यस्मै–	ऊ. ए. 375; सा. 1440–2	नानदम्
प्रति–अस्माऽ–	ऊ. अ. 625	गौरीवितम्
प्रत्यस्मै पिपीषितो वा	र. सं. 38	रथन्तरम्
एप्रतियस्माइ	र. स. 45	प्रथमस्वरम
प्रत्यु अदर्श्यायाति–सा. 751–2		
प्रत्युवदाऔहोवाइ	ऊ. प्रा. 821	वारवन्तीयम्
प्राऽ५त्युअदा–	ऊ. प्रा. 831	वामदेव्यम्
प्रत्युवदाऽ२र्शि	ऊ. प्रा. 834	श्रुध्यम्
प्र त्यूवदश्य यतोत्र	र. द. 3	रथन्तरम्
औहोईप्रत्युवदर्श्या	र. प्रा. 146	बृहत्साम
प्र दैवोदासो–(सा. 1517,1516,1515)		
प्रदैऽ५वः	ऊ. ए. 438	यज्ञायज्ञीयम्
प्रधाऽ३४–न्वासोम	ऊ. ए. 435	सत्रासाहीयम्
प्रमंहिष्ठाय गायत–(सा. 878–9)		
प्रमंहा	ऊ. द. 65	प्रमंहिष्ठीयम्

Gāna	Reference	Name of the chant
प्र व इन्द्राय मादनम् सा. 716–8		
प्रवइन्द्राऽ२–यमादाऽ२३४नाम्	ऊ. द. 19; सा. 716–8	शाक्त्यम्
प्रवा: इन्द्रायवृत्रहा–	ऊ. द. 120; सा. 1113–5	उद्वंशपुत्रः
प्रवाजियच्च:	ऊ. द. 135; सा. 1160–2	सौहविषम्
प्रवाजियोवा।चा:	ऊ. क्षु. 930	जराबोधीयम्
प्रसुन्वानायान्धसो–सा. 1086–8		
प्रसुन्वाना–	ऊ. द. 37	गौरीवितम्
,, ,,	ऊ. द. 38	गौतमम्
प्रसु–न्वाना–ऽ३–	ऊ. सं. 239	गौरीवितम्
प्रसुन्वाऽ३–	ऊ. स. 242	साध्रम्
प्रसूऽ३१न्वा–	ऊ. ए. 436	श्यावाश्वम्
प्रसुन्वाना–	ऊ. ए. 437	औदलम्
,, ,,	ऊ. ए. 447	गौतमम्
प्रसुन्वाऽ२३नाय–	ऊ. अ. 589	आकूपारम्
प्राऽ४सुन्वाना –	ऊ. अ. 627	दैवोदासोत्तरम्
प्रसुन्वानायअन्धस:	ऊ. स. 695	पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम्
प्रसुन्वानाय–	ऊ. स. 757	वैश्वामित्रम्
प्रसुन्वानायाऽ३अन्ध–	ऊ. स. 758	स्वारंकौत्सम्
प्रसुन्वानाय–	ऊ. स. 759	औरुक्षयम्
,, ,,	ऊ. क्षु. 876	कण्वरथन्तरम्
प्रासूप्रासू–	र. सं. 40	चतुर्थस्वरम्
च्योहम्।प्रसुन्वाना।ऽ२	र. अ. 94	आज्यदोहम
प्रसुन्वानाय–	र. क्षु. 184	रथन्तरम्
प्र सोम देववीतये सा. 767–8		
प्रसोऽ३१–माऽ३देववाइताऽ२३याइ	ऊ. द. 33	यौधाजयम्
प्रसोऽ५म–दाऽ–	ऊ. सं. 235	पक्षम्
प्रसोऽ३माऽ३ ··· देववीतयोवा	ऊ. सं. 296	अभीवर्त:
प्रसोमाऽ३देववीतया३	ऊ. सं. 359	गौङ्गवम्

Gāna	Reference	Name of the chant
प्रसोमदेववीतयाइ	ऊ. सं. 360	पदनिधनशुद्धाशुद्धीयम्
प्रसोमाऽ२देव-	ऊ. ए. 431	गौङ्गवम्
प्रसोऽ३१भा२दे-व-वाइता-ऽ२३४याइ	ऊ. अ. 547	आद्यारान्तं यौधाजयम्
प्रसोमाऽ२दे	ऊ. स. 690	द्वैगतम्
प्रसोमाऽ२देववीतयाइ	ऊ. स. 691	पौरुहन्मनम्
प्रसोमदौहोऽ२इववीतयाइ	ऊ. स. 692	हारायणम्
प्रसोमाऽ२३देववीत-	ऊ. स. 755	द्विहिंकारवामदेव्यम्
प्रसोमदेव-	ऊ. क्षु. 875	कण्वरथन्तरम्
प्रसोमदेववीतयोवा-	र. क्षु. 183	रथन्तरम्
प्रसोमासोम-दाऽ२च्युताः	ऊ. द. 34; सा. 769	संहितम्
प्रसोमासोमदच्युताः	ऊ. ए. 434	आशुभार्गवम्
प्रसोमासोऽ२विपाश्चिताः	ऊ. सं. 234; सा. 764–6	आश्वम्
प्रसोमासोवि-	ऊ. ए. 445	आशुभार्गवम
प्रसोमासोवा।वाइपश्चिताः-	ऊ. अ. 544	जराबोधीयम्
प्रसोमासाः।विपाश्चिताः-	ऊ. अ. 545	सोमसाम
प्रसोमासोविपाः	ऊ. अ. 546	रोहितकूलीयम्
प्रसौहोवा।मासोऽ२विपाश्चा-ऽ२३४इता	ऊ. स. 689	मार्गीयवम्
प्राऽ२३४सोमासोऽ५विपौहो-श्चाइताः	ऊ. स. 753	आभीकम्
प्रसोमासोवा।वाइपश्चाऽ२३४इताः-	ऊ. स. 754	ऐडंसौपर्णम्
प्रहिन्वानऽ२नऋतंबृहत्	ऊ. द. 56; सा. 857–8	आष्कारणिधनं काण्वम
प्रहिन्वानऋतं	ऊ. द. 153	बार्हदुकथम्
प्रहिन्वानाः।आर्तंबृहऽ२३४	ऊ. सं. 256	त्रिणिधनमाग्नेयम्
प्रहाऽ३१इ-न्वाऽ२नः-ऋ-	ऊ. सं. 321	यौधाजयम्
प्रहिन्वाऽ२३नऋतं	ऊ. अ. 558	द्विहिङ्कारवामदेव्यम्
प्रहिन्वाऽ२नऋतं	ऊ. अ. 560	पौरुहन्मनम्

Gāna	Reference	Name of the chant
प्रहाऽ२इन्वानाऽ	ऊ. अ. 636	स्व॰ पृष्ठम्
प्र हिन्वाना:। ऋताऽ२	ऊ. स. 746	अच्छिद्रम्
प्राणा।शिशुर्मही।	ऊ. द. 92; सा. 1013–5	क्रोशम्
प्राणाशिशुं–	ऊ. द. 162	त्रैतम्
प्राणाशिशू–	ऊ. सं. 282	सुज्ञानम्
प्राणाऽ३१	ऊ. सं. 283	दैवोदासम्
प्राणाशिशूऽ -	ऊ. सं. 336	श्रुध्यम्
प्राणाशाऽ३इशु:	ऊ. सं. 364	पौष्कलम्
प्राणाशिशुऽ२र्म	ऊ. ए. 459	श्रुध्यम्
प्राणाशिशाऔ	ऊ. अ. 600	वारवन्तीयम्
प्राणाशिशु–	ऊ. अ. 640	वार्शम्
प्रेष्ठंवो।अताऽ२३इथीम्	ऊ. द. 171;सा. 1244–6	औशनम्
प्रो अयसीदिन्दु: –सा. 1152–4		
प्रो अयासाइत्	ऊ. द. 127	प्रवद्भार्गवम्
प्रोवा।अयासीत्	ऊ. सं. 232	कावम्
प्रोअयासीत्	ऊ. सं. 273	लौशाद्यम्
प्रोआयाऽ२३४–	ऊ. अ. 657	यज्ञसारथि
हाउहाउ–हुप्–प्रोअयासाइत	ऊ. क्षु. 924	वाराहम्
प्रोआ–यासीद्रिन्दुरि–	ऊ. क्षु. 927	इन्द्रस्यापामीवम्
प्रो ष्वस्मै-सा. 1801–3		
एप्रोषू।अस्मै	र. क्षु. 170	नित्यवत्सा:
ब		
बएमहाँआऽ२–	ऊ. प्रा. 845; सा. 1788-9	गौरीवितम्
बएमहाँअसिसूरिया–	ऊ. क्षु. 935	नैपातिथम्
बएमहाँअसिसूर्य	र. सं. 50	महादिवाकीर्त्यम
भ		
भद्रोनोऽ३अग्नि:	ऊ. ए. 419;सा. 1559	सफम्
भूर्भुव:होइभू:	र. अ. 100	व्याहृतिसामनि

Gāna	Reference	Name of the chant
म		
मत्सराऽ२सोम-	ऊ. सं. 300; सा. 856d–7ab	कालेयम्
मत्स्यपायि ते महः–सा. 1432–4		
मत्सियाऽ२पायितेमहाः	ऊ. प्रा. 815	कालेयम्
औहोइमत्स्यपोयि	र. सं. 37	बृहत्साम
एहाउमत्सियापा-	र. सं. 41	द्वितीयस्वरम्
एहाउ।औहो।मत्सियापा	र. सं. 43	तृतीयस्वरम्
मन्द्रं होतारं–सा. 1543		
मन्द्रँहोतोवा-	ऊ. सं 409; सा. 1543	जराबोधीयम्
मन्द्रयाति धारया सा. 997d–8ab		
मन्द्राऽयाऽ२-	ऊ. सं 305	अभीवर्तः
मन्द्रयाया-	ऊ. सं. 355	मानवाद्यम्
महेनोअद्यबोधयोषो–सा. 1740–2		
एमाहे।नोअद्यबोधयो-	र. स. 123	रायोवाजीयम्
मा चिदन्यत्–सा. 1360–1		
माचिन्यदोहाइ	ऊ. द. 215	मैधातिथम्
माचाऽ२इदाऽ- ...	ऊ. सं. 228	अभीवर्तः
मा भेम मा–सा. 1605–6		
औहोइमाभेममाश्रमिष्मा	र. ए. 83	बृहत्साम
माभेममाश्रमिष्मोवा	र. स. 121	रथन्तरम्
मूर्द्धानंदिवोअरतिम्	र. सं. 58–सा; 1140–2	भासम्
मृज्यमानःसुहस्त्या–सा. 1079–80		
मृज्यमानाः...	ऊ. द. 102	स्वारम् औद्दणोरन्ध्रम्
मृज्यमानस्सु	ऊ. द. 103	ऐडमौद्दणोरन्ध्रम्
मृज्यमानः	ऊ. द. 104	वाजजित्
” ”	ऊ. द. 105	वरुणसाम
हाउ ... मृज्यमानः	ऊ. द. 106	अङ्गिरसांगोष्ठः
मृज्यमानस्सुह ...	ऊ. सं. 288	समन्तम्

Gāna	Reference	Name of the chant
मृज्यमानस्सुह...	ऊ. सं. 289	त्रिणिधनमायास्यम्
मार्ज्यमानस्सु	ऊ. स. 786	कण्वरथन्तरम्
मृज्यमानस्सुह–	ऊ. स. 787	अर्कपुष्पोत्तरम्
औहोइमृज्यमानस्सु	र. क्षु. 197	बृहत्साम
मोषू। त्वावाघताऽ३१२–	ऊ. अ. 561; सा. 1675–6	गायत्रपार्श्वम्
य		
य एक इद्विदयते–सा. 1341–3		
यएकइद्–	ऊ. द. 207	त्रैककुभम्
यओजिष्ठस्तमा	ऊ. सं. 326; सा. 820	आसिताद्यम्
यओजिष्ठस्तमा–	ऊ. स. 798	अर्कपुष्पोत्तरम्
यजिष्ठं त्वा ववृमहे–सा. 1413–14		
याऽ४जि–ष्ठन्त्वाऽ३वा३वृमहाइ	ऊ. सं. 286	साध्यम्
यजिष्ठन्त्वाववृमहाइ	ऊ. स. 681	ऐध्मवाहम्
यज्जायथा अपूर्व्य–सा. 1429–31		
याज्जायथा अपूर्वियोवा	र. सं. 36	रथन्तरम्
यज्जायज्जा–	र. सं. 39	चतुर्थस्वरम्
औहोइयज्जायथा	र. अ. 106	बृहत्साम
यज्ञा यज्ञा वो अग्नये–सा. 703–4		
यज्ञाऽ४य–ज्ञाऽ३वोऽ३ग्नायाइ	ऊ. द. 14	यज्ञायज्ञीयम्
यज्ञायज्ञाहुँ–	ऊ. ए. 429	विशोविशीयम्
यज्ञायज्ञा औ–	ऊ. ए. 506	वारवन्तीयम्
हयाइ–हयाऽ३ ... यज्ञायज्ञा–	ऊ. प्रा. 839	महावैश्वामित्रम
यज्ञायज्ञा–	ऊ. प्रा. 840	दैर्घश्रवसम्
औहोयज्ञायज्ञाऽ३ए	ऊ. क्षु. 897	कण्वबृहत्
यज्ञायज्ञावो–	र. सं. 35	रथन्तरम्
औहोइयज्ञायज्ञावो	र. क्षु. 154	बृहत्साम
यत इन्द्र भयामहाइ–	र. द. 190; सा. 1321–2	समन्तम्

Gāna	Reference	Name of the chant
यत्सोमचित्रम्-	ऊ. द. 89	शैशवम्
यथागौऽ२३रो	ऊ. द. 717; सा. 1721-2	गौतमस्य मनाज्यम्
यदिन्द्र चित्रमइ	ऊ. द. 139; सा. 1172-4	वीङ्कम्
यदिन्द्रऽ२३- चित्रमइह	ऊ. क्षु. 888	वसिष्ठप्रियम्
एयदिन्द्र चाइ ।	र. क्षु 171	अतीषङ्गः
यदिन्द्रप्रागपाग्	ऊ. द. 155; सा. 1231-2	नैपातिथम्
यदिन्द्र यावतस्- सा. 1796-7		
यदिन्द्रयोहा-	ऊ. क्षु. 869	महावैष्टम्भम्
यदिन्द्र यावतस्सुतम्	र. क्षु. 164	ह्रस्वावैरूपम्
हाउयदिन्द्रया-	र. क्षु. 166	अन्तरिक्षम
यद् द्याव इन्द्र- सा. 862-3		
यद्याव ओहाइ-	ऊ. क्षु 868	महावैष्टम्भम्
यद्यावइन्द्रतेशतम्	र. द. 7	पञ्चनिधनं वैरूपम्
यद्यावइन्द्रतेशतम्	र. क्षु. 163	ह्रस्वावैरूपम्
हाउयद्यावई। द्रतेश।	र. क्षु. 165	अन्तरिक्षम्
यस्ते मदो वरेण्यः- सा. 815-7		
हाउयस्तेमदोवरेणियो-	ऊ. द. 45	हाविष्मतम्
यस्तेमदोवरेणियः	ऊ. द. 130	दक्षणिधनं मौक्षम्
यस्तेमदो । वरेणियाः	ऊ. सं. 229	जराबोधीयम्
यस्ते मदोवरेणि-	ऊ. सं. 370	अध्यर्धेडं सोमसाम
यस्तेमदोव-	ऊ. ए. 443	संहितम्
यस्तेमदौहोऽ२	ऊ. ए. 451	सुरूपोत्तरम
यस्तेमाऽ३दोवरे	ऊ. ए. 483	काक्षीवतम्
यस्तेऽ३४-मदोवरेणियः	ऊ. ए. 531	सत्रासाहीयम्
यस्तेमदाऽ२:-	ऊ. अ. 563	सुरूपाद्यम
यस्ते- माऽ३दो-	ऊ. अ. 564	भासम्
यस्तेमदो-	ऊ. अ. 565	वासिष्ठमासितम्
यस्तेमदोवऐ-	ऊ. स. 761	शाम्मदम्

Gāna	Reference	Name of the chant
यस्तेमाऽ२३दो	ऊ. स. 762	दावसुनिधनम्
आऔहोवा ··· यस्तेमदाः	ऊ. स. 763	आश्वसूक्तम्
यस्तेमदो–	र. द. 21	अग्नेरर्कः
यस्तेमदोहोहाइ	र. ए. 74	वार्षाहरम्
अयामायाम्। यस्तेमदो	र. ए. 84	स्वाशिरामर्कः
यस्तेमदोऽ२वाऽ२रेणियः	र. ए. 87	वलभित्
यस्यायाऽ२०विश्वाआर्योः	ऊ. ए. 465; सा. 1609–10	कालेयम्
येसोमासो	ऊ. द. 136; सा. 1163–5	जराबोधीयम्
योगेयोगे–	ऊ. द. 29; सा. 743–5	सौमेधम्
यो धारया– 698–91		
औहोइयोधारया–	र. क्षु. 157	बृहत्
योराजाऽ२३···	ऊ. द. 74; सा. 933–4	भरद्वाजस्य पृश्नि
योराऽ२जाऽ२	ऊ. सं. 269	अभीवर्तः
योराजाऽ२चर्ष–	ऊ. स. 712	जनित्राद्यम्
योविश्वादयते	ऊ. ए. 439; सा. 1583–4	दैर्घश्रवसम
र		
रक्षोहा विश्वचर्षणिः– सा. 690		
रक्षोहावौ हाऽ२	ऊ. ए. 527	सुरूपोत्तरम्
रसं ते मित्रो– सा. 1078		
रसौहोवा। तेमाऽ२इ	ऊ. क्षु. 909	मार्गीयवम्
रेवतीर्नाः	ऊ. द. 108; सा. 1084–6	वारवन्तीयम्
रेऽ५ व–तीर्नाऽ२	ऊ. ए. 517	वामदेव्यम्
हाउ रेवा।तीर्नाः–	र. सं. 63	रेवत्यः
रेवाँ इद्रेवत स्तोता– सा. 1804–6		
रेवाँ इद्रा औहोहाइ–	ऊ. क्षु. 874	वारवन्तीयम्
व		
वयं घ त्वा सुतावन्तः– सा. 864–6		
वयंघत्वा–	ऊ. द. 58	महावैष्टम्भम्

Gāna	Reference	Name of the chant
औहोहोहाइ। आइही। वायाम्	ऊ. द. 128	अभिनिधनं काण्वम्
वयाऽ३० घा-	ऊ. सं. 328	अभीवर्तः
वयाँ हाउ। घात्वासुता-	ऊ. स. 745	सन्तनि
वयामु त्वाम्-	ऊ. द. 16; सा 708–9	सौभरम्
वयमूत्वा	ऊ. द. 20	काण्वम्
वयमू···	ऊ. प्रा. 809	कालेयम्
वयमेननिदा-	ऊ. अ. 637; सा. 1691–2	इदावासिष्ठम्
वरिवो धातमो भुवो– सा. 691		
वराऽ३४-वोधा-	ऊ. प्रा. 805	सत्रासाहीयम्
वसूऽ३४-रुचो	ऊ. ए. 523; सा. 1494abc	,,
विधुन्दद्राणं	ऊ. प्रा. 844; सा. 1782–4	वषट्कारणिधनम्
विभ्राड्बृहत्पिबतु	र. सं. 48; सा. 1453–5	महादिवाकीर्त्यम्
विशोविशो वो अतिथिम्– सा. 1564–6		
विशोऽ३१-वाऽ३इशो-	ऊ. ए. 422	श्यावाश्वम्
विशोविशोवा-	ऊ. ए. 423	यज्ञायज्ञीयम्
विशोऽ५ वि-शोऽ३	ऊ. ए. 424	,,
विशोविशोहुम्	ऊ. अ. 575	विशोविशीयम्
विशः- विशोऽ३	ऊ. स. 679	गौरीवितम्
विश्वाः पृतना अभिभूतरं– सा. 930–2		
विश्वोहाइ।पृतना अभिभू-	ऊ. द. 73	त्रैशोकम्
विश्वे देवा मम शृण्वन्तु– सा. 610		
आइहीऽ३ एहिया···विश्वेदेवाः	ऊ. स. 374	निहवः
वृषा पवस्व धारया– सा. 803–5		
औहो···वृषा-	ऊ. द. 39	योक्ताश्वाद्यम्
वृषाहाउ पावस्व	ऊ. द. 121	सन्तनि
वृषा पवोवा-	ऊ. द. 122	ऐडंसौपर्णम्
वृषापवस्व-	ऊ. द. 123	रोहितकूलीयम्
वृषापाऽ३वस्व···	ऊ. सं. 233	आमहीयवम्

Gāna	Reference	Name of the chant
हाउवृषापव	ऊ. सं. 243	हाविष्मतम्
वृषा औहो पवऽ३स्वा	ऊ. सं. 244	यौक्ताश्वोत्तरम्
वृषापवा	ऊ. ए. 448	आजिगम्
वृषापवस्व	ऊ. ए. 449	स्वारं सौपर्णम्
वृषापवौ ··	ऊ. स. 696	सुरूपोत्तरम्
हाहाउवृषापवा	ऊ. स. 697	ऋषभ ४ पवमानः
वृषापवस्व	ऊ. स. 760	हरिश्रीनिधनम्
”	ऊ. स. 788	गौषूक्तम्
वृषापावाऽ२स्व	ऊ. स. 789	शाकलम्
वृषा मतीनां पवते– सा. 821–3		
आऽ२इ- इया–वृषामतीनां	ऊ. द्. 50	याभम्
वृषामतीऽ२३	ऊ. सं. 327	ऐडंयाभम्
वृषा५म–	ऊ. अ. 630	यज्ञायज्ञीयम्
वृषामतीनाम्–	र. अ. 108	चतुरिडपदस्तोभम्
वृषा शोणो अभि– सा. 806–8		
औहोवा···वृषाशोणो–	ऊ. द्. 42	वासिष्ठम्
ओऽ३होऽ३···वृषाशोणो–	ऊ. सं. 246	पार्थम्
वृषो अचिक्रदद्वने– सा. 1080^{bcd}		
वृषोआऽ३चिक्रदद्वनाइ	ऊ. सं. 311	कालेयम्
श		
शग्ध्यू३षु शचीपते– सा. 1579–80		
शग्ध्यूष्वौ–	ऊ. ए. 432	हारायणम्
शग्धाऽ२ऊऽ३षु	ऊ. ए. 440	अभीवर्तः
शग्ध्यूषु	ऊ. स. 710	मानवाद्यम्
शिशुं जज्ञानं हर्यतं– सा. 1175–7		
ओऽ३होऽ३···शिशुंजज्ञा–नाऽ३ ँहर्य–	ऊ. सं. 334	पार्थम्
शाऽ५३शुं –जज्ञाऽ३नाऽ३ ँहर्यताम्	ऊ. ए. 381	महावामदेव्यम्
हाइ–उहुवाइ–शिशाऽ३४औहो	ऊ. अ. 659	वासिष्ठम्

Gāna	Reference	Name of the chant
उहुवाइ–शिशाऽ२ औहोवा–जज्ञा–	ऊ. अ. 670	पूर्ववासिष्ठम्
शिशु जज्ञाऽ१२–नँहर्यता । ऽ२३४	ऊ. क्षु. 913	उद्वद्भार्गवम्
हाउ... शिशु जज्ञानँहर्यऽ२ता	ऊ. क्षु. 916	वैश्वज्योतिषम् (पूर्वम्)
श्रायन्तइवसूऽ१राथाम्–	ऊ. द. 189; सा. 1319–20	श्रायन्तीयम्
श्रायाऽ२न्ताऽ३	ऊ. ए. 388	सौभरम्
श्रयान्ताइवाऽ३	ऊ. ए. 396	निषेधः
श्रयान्तइवसूर्यम्	र. सं. 52	महादिवाकीर्त्यम्
श्रायन्तइवसूऽ२रायाम्	र. सं. 55	विकर्णम्
ए श्राया । तइवसू–	र. अ. 97	संकृति
श्रीणन्तो गोभिर्– सा. 1314d–5		
श्रीणन्तोगोऽ२भिः	ऊ. द. 187	क्रतुवासिष्ठम्
श्रीणन्तो...	ऊ. सं. 247	त्रिणिधनमायास्यम्
श्रीणाऽ३१–	ऊ. सं. 267	यौधाजयम्
श्रीणन्तोगोभि–	ऊ. ए. 495	उत्सेधः
श्रीणन्तोऽ१२गो–	ऊ. अ. 580	पृश्नि
श्रीणन्तोगो–	ऊ. अ. 607	अग्नेस्त्रिणिधनम्
श्रीणन्तोऽ३	ऊ. अ. 620	पौरुहन्मनम्
हाउ श्रीणन्तो	ऊ. अ. 643	प्रतोदः
हाउश्रीणन्तोगो ।	र. अ. 102	देवस्थानम्
श्राइणा । तोगोभिरु	र. स. 128	दीर्घतमसोऽर्कः
श्रुधीहवं विपिपानस्य– सा. 1798–800		
हाउश्रुधाइ–हावंविपिपा–ना–	ऊ. क्षु. 871	सहोदैर्घतमसम्
श्रुधाइ–हवाँ–विपिपानस्याद्रेः	ऊ. क्षु. 873	मरायम्
श्रुधीहवाम् । विपिपानस्य	र. क्षु. 168	वैराजऋषभः
श्रुधी हवं तिरश्च्या– सा. 883–5		
श्रुधीहाऽ२वन्तिरश्चिया:	ऊ. द. 67	तैरश्च्यम्
श्रुधीहावाऔहोहाइ ताइरश्चाऽ२३४याः	ऊ. ए. 509	वारवन्तीयम्

Gāna	Reference	Name of the chant
म		
सखाय आ निषीदत– सा. 1157–9		
सखा - यआओऽ२३४वा । निषाइ–	ऊ. द. 62	शौक्तम्
हा– वोऽ२हा ··· सखायाऽ२३४आ–	ऊ. द. 132	प्लवः
सखायआ । निषीदता–	ऊ. सं. 260	सुज्ञानम्
सखाऽ३१– य आऽ३१२३४– निषी	ऊ. सं. 261	दैवोदासम्
सखायआनिषीदता	ऊ. सं. 340	पौष्कलम्
सखा– यआओऽ२३४वा ।	ऊ. अ. 567	शौक्तम्
सखायो दीर्घजिह्वयम्– सा. 697d–8		
सखायोदाइ– घजिह्वीयाम्–	ऊ. प्रा. 820	द्वितीयं कौत्सम
सखायोदीर्घजिह्वायाम	र. प्रा. 152	तौरश्रवसम्
औहोइसखायोदीर्घ	र. क्षु. 156	बृहत्साम
स न इन्द्राय यज्यवे– सा. 673		
सनाहीन्द्राऽ२३–	ऊ. क्षु. 853	ऐडंकौत्सम्
समिद्धमग्नि– सा. 1567–9		
समाऽ५इद्धम्– आऽ३ ग्नाऽ३ऽ॑	ऊ. ए. 425	यज्ञायज्ञीयम्
समोवा । धमग्निऽ॑समिधा	ऊ. ए. 426; सा. 1567–9	कावम्
स वीरो दक्षसाधनो– सा. 1388		
सवीरोदा	ऊ. सं. 241	औदलम्
स सुन्वे यो वसूनाम्– सा. 1096–7		
सासू । न्वेयो ···	ऊ. द. 112	दीर्घम्
ससुन्वेऽ३यः	ऊ. प्रा. 813	सफम्
सहस्रधारः पवते– सा. 874		
सहस्रधाऽ३ हा ४ पवताऽ२इ	ऊ. सं. 330	स्वारं त्वाष्ट्रीसाम
साकमुक्षो मर्जयन्त– सा. 1418–20		
ओहोवा ··· साकमुक्षो–	ऊ. सं. 290	वासिष्ठम्
ओऽ३होऽ३होइ साकमुक्षो	ऊ. ए. 423	पार्थम्
साकम् । उक्षो	ऊ. स. 703	औशनम्

Gāna	Reference	Name of the chant
सुता इन्द्राय वायवे– सा. 766		
सुताइन्द्रा । यवायवाइ	ऊ. द. 32	सोमसाम
सुतासो मधुमत्तमाः– सा. 872–4		
सुतासोमाऽ२धुमत्तमा	ऊ. द. 63	गौरीवितम्
सुतासोमाऽ२धुमत्तमाः	ऊ. द. 64	त्र्यन्तं त्वाष्ट्रीसाम
सुतासो ···	ऊ. सं. 262	आन्धीगवम्
सुतासोमाऽ२हा–	ऊ. अ. 593	स्वारंत्वाष्ट्रीसाम
सुता– सोमाऽ२	ऊ. अ. 594	द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम
सुतासोमधुमत्तमाः	ऊ. अ. 615	ऊर्ध्वेडं त्वाष्ट्रीसाम
सुतासोऽ२माधु–	ऊ. स. 771	साध्रम्
सुताऽ२१– सोऽ२मा–	ऊ. स. 772	श्यावाश्वम्
सुतासोमोहाइ–	ऊ. क्षु. 880	महावैष्टम्भम्
एसुतासोमा–	र. सं. 46	प्रथमस्वरम्
औहोइसुतासोमधुमत्तम–	र. अ. 113	बृहत्साम
सुतासोमधुमत्तमाः	र. क्षु. 175	ह्रस्वावैरूपम्
हाउसुतासोमा–	र. क्षु. 176	अन्तरिक्षम्
सुतासोमधु–	र. क्षु. 188	पञ्चनिधनं वैरूपम
सुतासोमधु–	र. क्षु. 193	रथन्तरम्
हाह । होइवा । सुता । सोमा-	र. क्षु. 200	अरिष्टम्
सुमन्मा वस्वी– सा. 1654-6		
सा औहोहाइ । माऽ२३४ मा	ऊ. ए. 528	वारवन्तीयम्
सुरूपकृत्नुमूतये-	र. द. 18; सा. 1087–9	ऋषभो रैवतम् (रैवतर्षभम्)
सुषाव सोममद्रिभिः– सा. 1313		
सुषा । वासोमम–	र. द. 27	दीर्घतमसोऽर्कः
सुष्वाणासोव्यद्रिभिः– सा 1103		
सुष्वाणऽ२३	ऊ. क्षु. 902	आकूपारम्

Gāna	Refrence	Name of the chants
सूर्यस्येव रश्मयो सा. 1370–72		
सूर्यस्येवा–	ऊ. द. 221	वाजजित्
सूर्योवा–	ऊ. सं. 353	कावम्
सोम उ ष्वाण:– सा. 997–8		
होवाइ–सोमउष्वाण:	ऊ. द. 85	मानवोत्तरम्
सोमास्सोमा:।उष्वाणाऽ२	ऊ. द. 86	आनूपं वाभ्यूश्वम्
सोमउष्वाण: ···	ऊ. द. 87	वामूम्
सोमउष्वा–	ऊ. द. 88	अग्नेस्त्रिणिधनम्
सोमउष्वा।ण–	ऊ. स. 778	वैष्णवाद्यम्
सोम:– सोमा:।उष्वाण	ऊ. स. 779	वैष्णवोत्तरम्
सोमउष्वाणस्सो	ऊ.स. 780	यौक्तस्रुचम्
एसोमा:।उष्वाणस्सो–	र. चु. 179	नित्यवत्सा:
एसोम उष्वा–	र. चु. 181	अतीषङ्ग:
सोमउष्वाणस्सो–	र. चु. 195	रथन्तरम्
एऽ२।सोमउष्वाणस्सो–	र. चु. 204	सिमा:
सोम: पवते जनिता– सा. 943–5		
हाउ ¨ सोम: पवते–	ऊ. द. 79	वात्सप्रम्
सोमाऽ५ ४ पवाऽ३ताऽ३ताऽ३जनिता–	ऊ. चु. 899	यज्ञायज्ञीयम्
सोम ४ पवते। जनिता–	ऊ. चु. 905	त्रिष्टुबश्यावाश्वम्
हाउजनत्।सोम:...	ऊ. सं. 302	जनित्रम्
सोम: पुनान ऊर्मिणा–सा. 940–2		
सोम: पुना–हो–न ऊर्मिणाऽ६ए–	ऊ. द. 77	आतीषादीयम्
सोम ४ पुना।नऊर्मिणा–	ऊ. सं. 271	सुज्ञानम्
सोम:पुनाऽ२न:–ऊर्मिणोवा	ऊ. सं. 366	श्रुध्यम्
सोमा:।पुनानऊ–	ऊ. अ. 603	क्रोशम्
सोमा: पवन्त इन्दवो–सा. 1101–3		
सोमा:–पवऽ३–तइन्दवा:	ऊ. द. 114	गौरीवितम्
सोमा:पवन्त ···	ऊ. द. 115	मधुश्चुन्निधनम्

Gāna	Reference	Name of the chant
सोमाःपवाऽ२१२३४-तइ-	ऊ. द. 116	वाङ्निधनं क्रौञ्चम्
सोमाःपवन्त-	ऊ. द. 117	एडं क्रौञ्चम्
सोमाऽ२पाऽ३व-तइ-दाऽ३वः-	ऊ. अ. 608	श्यावाश्वम्
सोमाःपवन्त-	ऊ. अ. 609	आन्धीगवम्
सोमा ९ पवन्त -	ऊ. अ. 610	निषेधः
सोमा ४ पवौहो-ताइन्दवाः	ऊ. अ. 614	क्रौञ्चाद्यम्
सोमऽ५ ४ प-वाऽ३न्ताऽ२	ऊ. क्षु. 903	यज्ञायज्ञीयम्
औहोइसोमाःपवन्तइन्दवाः	र. क्षु. 198	बृहत्साम
सोमोदूऽ३ग्धामि-	ऊ. सं. 306; सा. 998bcd	कालेयम्
स्वादिष्ठया	ऊ. द. 8	संहितम्
स्वादाऽ५इष्ठया-	ऊ. सं. 322	तुल्लकवैष्टम्भम्
स्वादिष्ठयोवा-	ऊ. ए. 404	जराबोधीयम्
स्वादिष्ठया-	ऊ. ए. 441	हाविष्कृतम्
,, ,,	ऊ. ए. 478	दक्षिणिधनमौक्षम्
,, ,,	ऊ. ए. 504	गौषूक्तम्
स्वादिष्ठऽ३याम	ऊ. स. 693	काक्षीवतम्
स्वादि-ष्ठाऽ३	ऊ. स. 694	भासम्
स्वादिष्ठया	ऊ. स. 756	शैशवम्
आऔहोवा ··· स्वादिष्ठया	ऊ. स. 799	आश्वसूक्तम्
स्वादिहिष्ठाऽ२३-	ऊ. प्रा. 819	ऐडंकौत्सम्
अयामायाम् ।स्वादिष्ठयाऽ२	र. ए. 72	स्वाशिरामर्कः
स्वादिष्ठयामाऽ२-	र. अ. 118	अग्नेरर्कः
स्वादिष्ठयामदिष्ठया-	र. प्रा. 144	गवांव्रतोत्तरम्
स्वादीरित्थाविषू···	ऊ. ए. 378; 1005-7	श्यैतम्
एस्वादोः।इत्थाविषूवतो-	र. ए. 14	रायोवाजीयम्
एस्वादोः।ओऽ२४वा-	र. अ. 98	पार्थुरश्मम्
ह		
हिन्वन्ति सुरमुस्रयः-सा. 904-6		
हिन्वाहुं स्थिताऽ२इसू।राऽ२मूस्राऽ२या	ऊ. द. 170	विशोविशीयम्
औहोइ ··· हिन्वन्ति-	ऊ. स. 748	इडानां संक्षारः

Appendix—C

The names of the melodies of the Ūha are listed below in alphabetical sequence together with the relevant verses from the Pūrvārcika on which they are primarily based. In column 3 the number of ganas of the respective designation moulded upon each of these verses is given.

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
अ		
1. अग्नेस्त्रिणिधनम्	प्र सोम देववीतये–514	4
2. अङ्गिरसांसंक्रोशः	तिस्रो वाचः–525	1
3. अङ्गिरसांगोष्ठः	परीतो षिञ्चता–512	2
4. अच्छिद्रम्	परीतो षिञ्चता–512	2
5. अदारसृक्	वयमिन्द्र–132	3
6. अध्यर्धेडं सोमसाम	यस्तेमदः–470	2
7. अभिनिधनं काण्वम्	वयं घ त्वा–261	5
8. अभीवर्तः	तं वो दस्मम्–236	18
9. अयासोमीयम्	अया सोम–507	1
10. अर्कपुष्पम्	पवित्रं ते– 565	4
11. अर्कपुष्पोत्तरम्	”	2
आ		
12. आकूपारम् ”	आ तू न इन्द्र –167 यदिन्द्र चित्र –345	6
13. आत्तारम्	गृणे तदिन्द्र–391	2
14. आजिगम्	स्वादिष्ठया मदिष्ठया–468	2
15. आतीषादीयम्	सोमः पुनानः–572	1
16. आत्रेयम्	बृहद्वयो हि–88	2
17. आनिधनं त्वाष्ट्रीसाम	सुतासो मधु– 547	1

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
18. आनूपं वाभ्यूश्वम्	अश्वी रथी– 277	4
19. आन्धीगवम्	पुरोजिती वः–545	9
20. आभीकम्	उच्चा ते जातम्– 467	2
21. आभीशवाद्यम्	परीतो षिञ्चता–512	1
22. आभीशवोत्तरम्	” ”	4
23. आमहीयवम्	उच्चा ते जातम्– 467	7
24. आर्षभम्	अभित्वा वृषभा– 161	1
25. आशुभार्गवम्	वृषा पवस्व धारया–469	5
26. आश्वम्	यस्ते नूनम्–116	2
27. आश्वसूक्तम्	यदिन्द्राहम्– 122	5
28. आष्कारणिधनं काण्वम्	वयं घ त्वा– 261	5
29. आसिताद्यम्	राये अग्ने महे– 93	5
30. आसितोत्तरम्	”	”
31. आष्टादंष्ट्रपूर्वम्	इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्–343	2
32. आष्टादंष्ट्रोत्तरम्	”	4
इ		
33. इडानांसंक्षारः	तमिन्द्रं वाजयामसि–119	4
34. इडायास्पिष्टम्	वयमेनमिदा–	2
35. इन्द्रस्य यशः	त्वमिन्द्र यशाः–248	1
36. इन्द्रस्यापामीवम्	इन्द्राय सोम–561	1
37. इषो वृधीयम्	इन्द्रायेन्द्रो–472	1
38. इहवद्दैवोदासम	अयं त इन्द्र–159	1
39. इहवद्वामदेव्यम्	अग्निस्तिग्मेन–22	2
ई		
40. ईनिधनमार्गीयवम्	तद्वो गाय सुते–115	1
उ		
41. उक्थ्यामहीयवम्	एवा ह्यसि वीरयुः–232	2

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
42. उत्सेधः	प्र सोम देववीतये–514	7
43. उद्वत्प्राजापत्यम्	पुनानः सोम धारया–511	1
44. उद्वद्भार्गवम्	अचोदसो नो धन्वन्तु–555	2
45. उद्वंशपुत्रम्	प्र व इन्द्राय- 446	1
46. उद्वंशीयम्	गायन्ती त्वा गायत्रिणः- 342	2
67. उभयतस्तोभं गौतमम्	त्वमित्सप्रथा असि–42	2
ऊ		
48. ऊर्ध्वेडंत्वाष्ट्रीसाम	सुतासो मधुमत्तमः-547	2
ऋ		
49. ऋषभः पवमानः	उक्षा ते जातमन्धसः–467	4
ऐ		
50. ऐटतम्	गाव उपवदावटे–117	3
51. ऐडं यामम्	वृषा मतीनां पवते–559	2
52. ऐडंसौपर्णम्	उदु घेदभिश्रुतामघं–125	6
53. ऐडं काषम्	अभिप्रियाणि पवते–554	1
54. ऐडं कौत्सम्	य इन्द्र चमसेष्वा– 162	5
55. ऐडं क्रौञ्चम्	सोमाः पवन्त इन्दवः–548	1
56. ऐडमायास्यम्	पुनानः सोम धारया–511	4
57. ऐडमौद्दणोरन्ध्रम	मृज्यमानः सुहस्त्या–517	1
58. ऐडं माण्डवम्	परीतो षिञ्चता– 512	1
59. ऐध्मवाहम्	आ घा ये अग्निमिन्धते- 133	3
60. ऐषिरम	अधा हीन्द्र गिर्वणः–406	1
ओ		
61. ओकोनिधनम्	तमु अभि प्र गायत–382	2
औ		
62. औद्दणोरन्ध्रम्	मृज्यमानः सुहस्त्या–517	1

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
63. औदलम्	सुरूपकृत्नुमूतये–160	4
64. औपगवम्	अपादु शिप्र्यन्धसः–145	1
65. औरुक्षयम्	अदर्दरुत्समसृजः–315	1
66. और्णायवाद्यम्	परि प्रिया दिवः कविः–476	1
67. और्णायवोत्तरम्	”	1
68. और्ध्वसद्मनम्	पुरोजिती वो अन्धसः– 545	1
69. औशनम्	प्र तु द्रव परि– } 523 प्रेष्ठ वः– } 5	} 9
क		
70. कण्वबृहती	आ त्वा सहस्रम्	5
71. कण्वरथन्तरम्	पुनानः सोम धारया–511	10
72. काक्षीवतम्	सोमानां स्वरणम्–139	3
73. काण्वम्	वयमु त्वा–157	1
74. कार्णश्रवसम्	तं वः सखायः–569	1
75. कार्तयशम्	पुरोजिती वो अन्धसः– 545	2
76. कालेयम्	तरोभिर्वो विदद्वसुम्–237	18
77. कावम्	अभि प्रियाणि पवते– 554	10
78. काशीतम्	शं नो देवीरभिष्टये– 33	2
79. कुत्सस्याधिरथीयम्	प्र सेनानीः शूरो अग्रे–533	1
80. कौत्सम्	इन्द्र सुतेषु सोमेषु–381	1
81. कौल्मलबर्हिषम्	त्वं ह्येसि चेरवे–240	3
82. क्रतुवासिष्ठम्	इन्द्र क्रतुं न आ– 259	1
83. क्रोशम्	इन्द्र सुतेषु सोमेषु-381	2
84. क्रौञ्चम्	इदं ह्यन्वोजसा–165	1
85. क्रौञ्चाद्यम्	अयं पूषा रयिर्भगः-546	6
86. क्षुल्लककालेयम्	तरोभिर्वो विवद्वसुम्–237	1
87. क्षुल्लकवैष्टम्भम्	तिस्रो वाच उदीरते–471	3
88. गतनिधनं वाभ्रवम	उच्चा ते जातम्–467	1

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
89. गायत्रपार्श्वम्	एस स्य धारया–584	3
90. गारम्	इदं वसो सुतमन्धः–124	1
91. गूर्दम्	अग्ने त्वं नो अन्तम–448	1
92. गोराङ्गिरसम्	कस्य नूनं परीणसि–34	1
93. गौङ्गवम्	त्वमङ्ग प्रशंसिषः–247	5
94. गौतमम्	इममिन्द्र सुतं पिब–344	4
95. गौतमस्य मनाज्यम्	यथा गौरो अपाकृतम्–252	1
96. गौरीवितम्	अभि प्र गोपतिं गिरा–168	22
97. गौशृङ्गम्	तरणिरित्साषासति–238	1
98. गौषूक्तम्	यदिन्द्राहं यथा त्वम्–122	6
99. घृतश्चुन्निधनम्	इदं ह्यन्वोजसा–165	1
100. च्यावनम्	असावंशुर्मदाय–473	2
101. जनित्रम्	सोमः पवते जनिता–527	1
102. जनित्राद्यम्	नहि वश्चरमञ्चन–241	5
103. जनित्रोत्तरम्	” ” ”	2
104. जमदग्नेरभीवर्तः	पिबा सुतस्य रसिनः–239	1
105. जराबोधीयम्	जराबोध तद्विविड्ढि–15	16
106. जागतं वारुणम्	घृतवती भुवनानाम्–378	1
107. तृतीयं क्रौञ्चम्	अयं पूषा रयिर्भगः–546	2
108. तैरश्च्यम्	श्रुधी हवं तिरश्च्या–346	1
109. त्रासदस्यवम्	अच्छा व इन्द्रं मतयः-375	2
110. त्रिणिधनमायास्यम्	पुनानः सोम धारया–511	3
111. त्रिष्टुप्श्यावाश्वम्	आ जुहोता हविषा–63	1
112. त्रैककुभम्	य एक इद्विदयते–389	2
113. त्रैतम्	यत्सोममिन्द्र–384	2
114. त्रैशोकम्	विश्वाः पृतना अभि–370	1
115. त्र्यन्तं त्वाष्ट्रीसाम	सुतासो मधुमत्तमः–547	2
116. त्वाष्ट्रीसाम	ईङ्खयन्तीरपस्युवः-175	1

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
117. दक्षिणिधनं मौक्षम	अद्या नो देव सवितः–141	2
118. दार्ढ्यच्युतम्	अर्षा सोम द्युमत्तमः–503	1
119. दावसुनिधनम्	तमिन्द्रं वाजयामसि–119	3
120. दाशस्पत्यम्	इन्दुर्वाजी पवते–540	1
121. दीर्घम्	स सुन्वे यो वसूनाम्–582	1
122. दैर्घश्रवसम्	यो विश्वा दयते–44	8
123. दैवातिथम्	आ त्वेता निषीदत–164	1
124. दैवोदासम्	यस्य त्यच्छम्बरम्–392	3
125. दैवोदासोत्तरम्	" "	1
126. द्यौतानम्	वृतस्य त्वाश्वसथात्–324	2
127. द्वितीयं क्रौञ्चम्	अयं पूषा रयिर्भगः–546	1
128. द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम	सुतासो मधुमत्तमः–547	4
129. द्विरभ्यासं लौशम्	प्रो अयासीदिन्दुः–557	2
130. द्विरभ्यासमाकूपारम्	परि त्यं हर्यतम्–552	2
131. द्विहिंकारं वामदेव्यम्	प्र सोम देववीतये–514	5
132. द्वैगतम्	यच्छक्रासि परावति–264	5
133. धर्म	पवस्व सोम महान्–429	1
134. धुरासाकमश्वम	त्वावतः पुरूवसो–193	4
135. नानदम्	प्रत्यस्मै पिपीषते–352	2
136. नार्मेधम्	पाहि नो अग्न एकया–36	2
137. निधनकामम	अहमिद्धि पितुः परि–152	1
138. निषेधः	प्र सोम देववीतये–514	8
139. निहवम्	असावि देवम्–313	2
140. नैपातिथम्	यदिन्द्र प्रागवाक्–279	4
141. नौधसम्	तं वो दस्ममृतीषहम्–236	10
142. पत्रम्	यदा कदा च मीढुषे–288	1
143. पदनिधनं शुद्धाशुद्धीयम्	एतो न्विन्द्रं स्तवाम–350	7
144. पार्थम्	सुष्वाणास इन्द्र–316	7

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
145. पाष्ठौहम्	तिस्रो वाच उदीरते–471	1
146. पूर्वयामम्	अग्ने मृड महाँ असि–23	1
147. पूर्ववारवन्तीयम्	अश्वं नत्वा वारवन्तम्–17	1
148. पूर्ववासिष्ठम्	अस्य प्रेषा हेमना–526	3
149. पृष्ठम्	पिबा सुतस्य रसिनः–239	3
150. पौरुमद्गम्	अग्ने जरितर्विश्पतिः–39	2
151. पौरुमीढम्	अग्नेमीडिष्वावसे–49	3
152. पौरुहन्मनम्	यो राजा चर्षणीनाम्–273	5
153. पौष्कलम्	इन्द्रमच्छ सुता इमे–566	8
154. प्रतीचीनेडं काशीतम्	वात आ वातु भेषजम्–184	4
155. प्रतोदम्	परीतो षिञ्चता–512	1
156. प्रमंहिष्ठीयम्	प्रमंहिष्ठाय गायत–107	1
157. प्रवद्भार्गवम्	प्रो अयासीत्–557	2
158. प्लवः	पुनानः सोम–511	2
159. बार्हदुक्थम्	न त्वा बृहन्तो अद्रयः–296	4
160. बृहत्कम्	आगन्ता मा रिषण्यत्–401	1
161. बृहदाग्नेयम्	त्वं हि चैतवद्यशः–84	2
162. बृहद्भारद्वाजम्	अग्निं दूतं वृणीमहे–3	1
163. भरद्वाजस्य पृश्नि	बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः–37	7
174. भारद्वाजम्	आ त्वा सहस्रमाशतम्–245	3
165. भासम्	यस्ते मदो वरेण्यः–470	3
166. मधुश्चुन्निधनम्	स पूर्व्यो महोनाम्–355	3
167. मरायम्	अग्निं नरो दाधितिभिः–72	5
168. मरुतां धेनु	त्रिरस्मै सप्त धेनवः–560	2
169. महावैश्वामित्रम्	इन्द्रं विश्वा अवीवधन्–343	3
170. महावैष्टम्भम्	वयं घ त्वा सु तावन्तः–261	7
171. माण्डवम्	अग्ने विवस्वदुषसः–40	1
172. माधुच्छन्दसम्	त्वामिदाह्यो नरः–302	3

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
173. मानवाद्यम्	बि त्वामग्ने मनुर्दधे–54	4
174. मानवोत्तरम्	प्रो अयासीदिन्दुः–557	4
175. मारुतम्	पुरांभिन्दुर्युवा–359	1
176. मार्गीयवम्	तद्वो गाय सुते–115	8
177. मैधातिथम्	माचिदन्यद्विशंसत–242	3
178. यज्ञसारथि	इमं स्तोममर्हते–66	1
179. यज्ञायज्ञीयम्	यज्ञायज्ञा वो अग्नये–35	24
180. यद्वाहिष्ठीयोत्तरम्	यद्वाहिष्ठं तदग्नये–86	3
181. यामम्	प्रो अयासीदिन्दुः–557	1
182. यामोत्तरम्	अग्ने मृड महाँ असि–23	1
183. यौक्तस्रुचम्	इन्द्रमिद्देवतातये–249	2
184. यौक्ताश्वाद्यम्	वृषा पवस्व धारया–469	1
185. यौक्ताश्वोत्तरम्	" " "	1
186. यौधाजयम्	पुनानः सोम धारया–511	10
187. रयिष्ठम्	परीतो षिञ्चता–512	3
188. रोहितकूलीयम्	एन्द्र सानसिं रयिम्–129	4
189. रोहितकूलीयोत्तरम्	" "	1
190. रौरवम्	पुनानः सोम धारया–511	5
191. लौशाद्यम्	प्रो अयासीदिन्दुः–557	2
192. वरुणसाम	प्रमित्राय प्रार्यम्णे–255	3
193. वसिष्ठप्रियम्	इममिन्द्र सुतं पिब–344	2
194. वषट्कारनिधनम्	अभि त्वा पूर्वपीतये–256	5
195. वाङ्निधनं सौहविषम्	परि प्र धन्वेन्द्राय–427	1
196. वाङ्निधनं क्रौञ्चम्	अभी नो वाजसातमम्–549	4
197. वाचः साम	आ सोता परिषिञ्चत–580	3
198. वाजजित्	अभि प्रियाणि पवते–554	2
199. वाजजित्पूर्वम्	मृज्यमानः सुहस्त्या–517	1
200. वाजदावर्यः	रेवतीर्नः सधमादे–153	2

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
201. वात्सम्	आते वत्सो मनोयमत्–8	1
202. वात्सप्रम्	जगृह्मा ते दक्षिणम्–317	2
203. वात्सप्राद्यम्	" "	1
204. वामदेव्यम्	कया नश्चित्र आभुवत्–169	12
205. वाम्रम्	न सीमदेव आप–268	3
206. वायोरभिक्रन्दम्	इन्द्राय सोम सुषुवः–561	1
207. वारवन्तीयम्	अश्वं न त्वा वारवन्तम्–17	22
208. वाराहम्	प्र काव्यमुशनेव–524	2
209. वार्त्रतुरम्	यजामह इन्द्रम्–334	1
210. वार्शम्	आ ते दक्षं मयो भुवम्–498	2
211. वाशम्	क ईं वेद सुते सचा–297	3
212. वासिष्ठमाद्यम्	अस्य प्रेषा हेमना:–526	3
213. वासिष्ठमासितम्	प्रमंहिष्ठाय गायत–107	2
214. वासिष्ठोत्तरम्	अस्य प्रेषा हेमना:–526	4
215. विकल्पमारुतम्	एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत–386	1
216. विधर्म	पवस्व सोम महे–430	1
217. विलम्बसौपर्णम्	उद्घेदभि श्रुता मघम्–125	3
218. विशोविशीयम्	विशोविशो वो अतिथिम्–87	4
219. वीङ्कम्	यदिन्द्र चित्रम इह–345	1
220. वैखनं सोमसाम	अभित्यं मेषं पुरुहूतम्–376	1
221. वैखानसम्	नकिष्टं कर्मणानशत्–243	2
222. वैतहव्यम्	पान्तमा वो अन्धस:–155	2
223. वैदन्वतचतुर्थम्	परि स्वानो गिरिष्ठा:–475	1
224. वैदन्वततृतीयम्	" "	1
225. वैदन्वताद्यम्	" "	1
226. वैधृतं वासिष्ठम	एष प्र कोशे मधुमान्–556	1
227. वैयश्वम्	उभयं शृणवच्चन:–290	3
228. वैरूपम	अध्वर्यो अद्रिभि: सुतम–499	3

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
229. वैश्वज्योतिषमध्यमम्	प्र गायताभ्यर्चाम–535	1
230. वैश्वज्योतिषमुत्तरम्	प्र हिन्वानो जनिता–536	1
231. वैश्वज्योतिषमाद्यम	प्र ते धारा मधुमतीः–534	1
232. वैश्वमनसम्	एतोन्विन्द्र स्तवाम–387	1
233. वैश्वामित्रम्	असावि सोम इन्द्र ते–347	1
234. वैष्णवाद्यम्	तवाहं सोम रारण–516	1
235. वैष्णवोत्तरम्	” ”	1
236. शङ्कु	एतमु त्यं मदच्युतम्–581	4
237. शाकलम्	यदद्य कच्च वृत्रहन्–126	2
238. शाक्त्यम्	प्र व इन्द्राय मादनम्–156	1
239. शाकरवर्णम्	सुरूपकृत्नुमूतये–160	2
240. शाम्मदम	पवस्व देव आयुषक्–483	3
241. शार्करम्	यो न इदमिदं पुरा–400	1
242. शार्ङ्गम्	अञ्जते व्यञ्जते–564	1
243. शुद्धाशुद्धीयम	एतो न्विन्द्रं स्तवाम–350	2
244. शैखण्डिनम्	श्रत्ते दधामि प्रथमाय–371	1
245. शैशवम्	उच्चा ते जातमन्धसः–467	2
246. शौक्तम्	सखाय आ निषीदत–368	2
247. श्नौष्ठम्	अया पवा पवस्वैना–541	1
248. श्यावाश्वम्	पुरोजिती वो अन्धसः–545	10
249. श्येनः	उभे यदिन्द्र रोदसी–379	3
250. श्यैतम्	अभि प्र वः सुराधसम्–235	9
251. श्रायन्तीयम्	श्रयान्त इव सूर्यम्–267	3
252. श्रुध्यम्	अग्ने वाजस्य गोमतः–99	17
253. श्रौतकक्षम्	इन्द्राय मद्वने सुतम्–158	2
254. संहितम्	स्वादिष्ठया मदिष्ठया–468	8
255. संजयम्	आ ते अग्ने इधीमहि–419	1
256. सत्रासाहीयम	त्यमु वः सत्रासाहम्–170	14

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
257. सदोविशीयम्	पुनानः सोम धारया–511	3
258. सन्तनि	एष स्य धारया–384	8
259. सफम्	पवस्व मधुमत्तम–578	8
260. समन्तम	त्वमग्ने गृहपतिः–61	8
261. सम्पा	अभि त्रिपृष्ठं वृषणम्–528	2
262. सहोदैर्घतमसम्	पिबा सोममिन्द्र–398	4
263. सांवर्तम्	एन्द्र नो गधि प्रिय–396	1
264. साकमश्वम्	एह्यूषु ब्रवाणि–7	3
265. साध्यम्	यजिष्ठं त्वा ववृमहे–112	1
266. साधम्	त्वमिन्द्र यशा असि–248	5
267. साप्तमिकमायास्यम्	पुनानः सोम धारया–511	2
268. सामराजम्	अचोदसो नो धन्वन्तु–555	2
269. सामराजस्वरम्	” ”	1
270. सिमानां निषेधः	” ”	1
271. सुज्ञानम्	सोमः पुनान ऊर्मिणा–572	8
272. सुरूपाद्यम्	स्वादिष्ठया मदिष्ठया–468	2
273. सुरूपोत्तरम्	” ”	6
274. सैन्धुक्षितम्	अग्निं वो वृधन्तम्–21	2
275. सैन्धुक्षितमैडम्	” ”	8
276. सोमसाम	यस्ते मदो वरेण्यः–470	2
277. ”	पुनानः सोम धारया–511	2
278. सौभरम्	तं गूर्धया स्वर्णरम्–109	7
279. सौमित्रम्	इन्द्र इषे ददातु नः–199	4
280. ”	इन्द्राय साम गायत–388	1
281. सौमेधम्	योगेयोगे तव स्तरम्–163	1
282. सौश्रवसम्	अपादु शिप्र्यन्धसः–145	2
283. सौहविषम्	परि प्र धन्वेन्द्राय–427	1
284. स्तौग्मतम	आ ते अग्न इधीमहि–419	1

Name of the melody	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
285. स्वः पृष्ठम्	अभि सोमास आयवः–518	2
286. स्वर्णिधनं सौहविषम्	परि प्र धन्वेन्द्राय–427	1
287. स्वारं सौपर्णम्	उद्धेदभि श्रुता मघम्–125	5
288. स्वारं कौत्सम्	य इन्द्र चमसेष्वा–162	2
289. स्वारंत्वाष्ट्रीसाम	सुतासो मधुमत्तमः–547	3
290. हरिश्रीनिधनम्	गिर्वणः पाहि नः सुतम्–195	5
291. हारायणम्	शग्ध्यूषु शचीपते–253	3
292. हरिवर्णम्	तं ते मदं गृणीमसि–383	1
293. हाविष्कृतम्	देवानामिद्वो महत्–938	3
294. हाविष्मतम्	” ”	4

Appendix—D

The names of the melodies of *Ūhya* or *Rahasya* are listed below in alphabetical sequence together with the relevant verses from the Pūrvārcika on which they are primarily based. In culomn 3 the number of ganas of the respective designation patterned on each of these verses is given.

Name	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
अ		
1. अग्नेरर्कः	अग्निर्मूर्धा दिवः–27	3
2. अग्नेर्व्रतम्	” ”	1
3. अञ्जोवैरूपम्	यद्याव इन्द्र ते–278	1
4. अतीषङ्गः	पुरोजिती वः–545	3
5. अन्तरिक्षम्	पिबा सुतस्य–239	6
6. अपत्यम्	उच्चा ते जातम्–467	1
7. अपांव्रतम्	समन्या यन्ति–607	2
8. अरिष्टम्	पवित्रं ते विततम्–565	2
9. अश्विनोर्व्रतम्	इमा उ त्वां दिविष्टये–304	2
10. अष्टेडपदस्तोभः	धर्ता दिवः–558	2
आ		
11. आज्यदोहानि (प्रतिलोमानि)	मूर्धानं दिवो अरतिम्–67	3
12. आथर्वणम्	शं नो देवीरभिष्टये–33	9
13. आभ्राजम्	अग्निर्मूर्धा–27	1
इ		
14. इलान्दम्	अग्निरस्मि जन्मना–613	1
उ		
15. उद्भित्	उप त्वा जामयः–13	13

Name	The basic verse (yoni) and reference	No. of gānas
ऋ		
16. ऋषभः शाकरः	स्वादोरित्था विषूवतः–409	1
17. ऋषभोरैवतः	सुरूपकृत्नुमूतये–160	1
18. ऋषभो वैराजः	पिबा सोममिन्द्र–398	4
ए		
19. एकवृषम्	य एक इद्–389	1
ग		
20. गवांव्रतम्	तें मन्वत प्रथमम्–606	1
21. ”	अग्निमीडे–605	1
च		
22. चतुरिडपदस्तोभः	धर्ता दिवः पवते–558	1
23. चतुर्थस्वरम्	यज्जायथा अपूर्व्य–601	2
त		
24. तृतीयस्वरम्	” ”	2
25. तौरश्रवाद्यम्	यदिन्द्र शासः–298	1
26. तौरश्रवोत्तरम्	” ”	1
द		
27. दीर्घतमसोऽर्कः	धर्ता दिवः पवते–558	8
28. देवस्थानम्	पिबा सुतस्य–239	3
29. द्वितीयस्वरम्	यज्जायथा अपूर्व्य–601	2
30. द्विरिडपदस्तोभः	धर्ता दिवः पवते–558	1
न		
31. नित्यवत्साः	अया रुचा–463	6
प		
32. पञ्चनिधनं वामदेव्यम्	कया नश्चित्र आभुवत्–169	1
33. पञ्चनिधनं वैरूपम्	यद्याव इन्द्र–278	3
34. पयः	अग्ने युङ्क्ष्वा हि–25	1

Name	The basic verse (yoni) and reference	No. of ganas
35. पार्थुरश्मम्	स्वादोरित्था–409	2
36. प्रथमस्वरम्	यज्ञायथा अपूर्व्य–601	2
37. प्रसर्पम	चर्षणी धृतं–374	1
ब		
38. बलभित्	उप त्वा जामयः–13	1
39. बार्हद्गिरम	इन्द्रो मदाय–411	1
40. बृहत्	त्वामिद्धि हवामहे–234	24
भ		
41. भद्रम्	इमा नु कम्–452	1
42. भर्गः	बृहदिन्द्राय–258	4
43. भासम्	प्रक्षस्य वृष्णो अरुषस्य–609	2
44. भ्राजम	अग्न आयूंषि–627	1
म		
45. मरुतां संस्तोभः	प्र व इन्द्राय–257	2
46. महादिवाकीर्त्यम्	विभ्राड् बृहत्–628	5
47. महावैराजम	पिबा सोममिन्द्र–398	3
48. महासाम	प्रयच्चक्रमराष्णे–(स्तोभः– आ. गा. 79)	2
य		
49. यण्वम	इन्द्रमिद्गाथिनः–198	1
50. यशः	तवेदिन्द्रावमम्–270	2
51. यामम	अग्निमीडे (605)	1
र		
52. रथन्तरम्	अभि त्वा शूर–233	23
53. राजनम्	इन्द्रं नरो नेमधिता–318	1
54. रायोवाजीयम्	स्वादोरित्था विषूवतः409	5
55. रैवत्यः	रेवतीर्नः सधमादः–153	3
रैवतऋषभः *See*	ऋषभो रैवतः	

Name		The basic verse (yoni) and reference		No. of gānas
व				
56. वार्कजम्भाद्यम्		प्र व इन्द्राय–257		6
57. वार्कजम्भाद्यम्		” ”		2
58. वार्षाहम्		त्वमेतदधारयः–595		2
59. त्रिकर्णम्		विभ्राड् बृहत्–628		3
60. वृष्णि		यो न इदमिदं–400		1
वैराजऋषभः	*See*	ऋषभो वैराजः		
श				
61. शाकरवर्णम्		उच्चा ते जातम्–467		1
शाकरर्षभः	*See*	ऋषभः शाक्वरः		
62. श्येनः		उभे यदिन्द्र–379		1
63. श्रेयः		इमा नु कम्–452		1
ष				
64. षडिडपदस्तोभः		धर्ता दिवः–558		1
स				
65. संसर्पाद्यम्		चर्षणीधृतम्–234		1
66. संसर्पोत्तरम्		” ”		1
67. संकृति		स्वादोरित्थाः–409		3
68. सप्तहम्		त्वामिद्धि–234		2
69. सिमाः		विदा मघवन्	महानाम्न्यः	2
70. स्वाशिरामर्कः		स्वादिष्ठया–438		6
ह				
71. ह्रस्वावैरूपम्		यद्याव इन्द्र ते–278		4

Appendix—E

The basic stanzas (yoni), after which the melodies of ūha or ūhya are formed, are listed below in alphabetical order. In column 3 the name of the ganas patterned on the respective verses is given. The abbreviations ऊ and र in brackets stand for ऊह and रहस्य respectively.

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
	अ	
1.	अद्य आयूंषि-627	भ्राजम् (र)
2.	अग्निं वृधन्तम्-21	सैन्धुक्षितम् (ऊ) सैन्धुक्षितमैडम
3.	अग्निं दूतम्-3	बृहद्भारद्वाजम् (ऊ)
4.	अग्निं नरो-72	भरायम् (ऊ)
5.	अग्निमीडिष्व-49	पौरुमीढम् (ऊ)
6.	अग्निमीडे-605	गवांव्रतम् यामम् (र)
7.	अग्निरस्मि-613	इलान्दम् (र)
8.	अग्निर्मूर्धा-27	अग्नेरर्कः अग्नेर्व्रतम् (र) आभ्राजम्
9.	अग्निस्तिग्मेन-22	बृहद्वामदेव्यम् (ऊ)
10.	अग्ने जरितर्-39	पौरुमद्गम् (ऊ)
11.	अग्ने त्वं नो-448	गूर्दम् (ऊ)
12.	अग्ने मृड महान्-23	पूर्वयामम् (ऊ) यामोत्तरम्

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
13.	अग्ने युङ्क्ष्वा–25	पयः (र)
14.	अग्ने वाजस्य–99	श्रुध्यम् (ऊ)
15.	अग्ने विवस्वद्–40	माण्डवम्
16.	अचोदसो नो–555	सामराजम् सामराजस्वरम् (ऊ) सिमानां निषेधः उद्वद्भार्गवम् (ऊ)
17.	अच्छा व इन्द्रं–375	त्रासदस्यवम् (ऊ)
18.	अञ्जते व्यञ्जते–564	शार्ङ्गम् (ऊ)
19.	अदर्दरुत्सम्–315	औरुक्षयम् (ऊ)
20.	अद्या नो देव–141	दक्षणिधनं मौक्षम् (ऊ)
21.	अधा हीन्द्र–406	ऐषिरम् (ऊ)
22.	अध्वर्यो अद्रिभिः–499	वैरूपम् (ऊ)
23.	अपादु शिप्र्यन्धसः–145	औपगवम् (ऊ) सौश्रवसम्
24.	अभि त्यं मेषं–376	वैखनं सोमसाम (ऊ)
25.	अभि त्रिपृष्ठम्–528	सम्पा (ऊ)
26.	अभि त्वा पूर्व–256	वषट्कारणिधनम्
27.	अभि त्वा वृषभा–161	आर्षभम् (ऊ)
28.	अभि त्वा शूर–233	रथन्तरम् (र)
29.	अभी नो वाज–549	वाङ्निधनं क्रौञ्चम् (ऊ)
30.	अभि प्र गोपतिम्–168	गौरीवितम् (अ)
31.	अभि प्र वः–235	श्यैतम् (ऊ)
32.	अभि प्रियाणि–554	ऐडं कावम् कावम् (ऊ) वाजजित्
33.	अभिसोमासः–518	स्वःपृष्ठम् (ऊ)
34.	अयं त इन्द्र–159	इहवद्वैवोदासम् (ऊ)

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
35.	अयं पूषा रयिः–546	क्रौञ्चाद्यम् तृतीयं क्रौञ्चम् (ऊ) द्वितीयं क्रौञ्चम्
36.	अया पवा पवस्व–541	श्रौष्टम् (ऊ)
37.	अया रुचा–463	नित्यवत्साः– (र)
38.	अया सोम–507	अयासोमीयम् (ऊ)
39.	अर्षा सोम–503	दार्ढ्यच्युतम् (ऊ)
40.	अश्वं न त्वा–17	पूर्ववारवन्तीयम् (ऊ) वारवन्तीयम्
41.	अश्वी रथी–277	आनूपं वाध्र्यश्वम् (ऊ)
42.	असावि देवम्–313	निहवम् (ऊ)
43.	असावि सोम–247	वैश्वामित्रम् (ऊ)
44.	असाव्यंशुर्मदाय–473	च्यावनम् (ऊ)
45.	अस्य प्रेषा–526	पूर्ववासिष्ठम् (ऊ) वासिष्ठमासिताद्यम् वासिष्ठोत्तरम्
46.	अहमिद्धि–152	निधनकामम् (ऊ)
	आ	
47.	आगन्ता मा–401	बृहत्कम् (ऊ)
48.	आ घा ये–133	ऐध्मवाहम् (ऊ)
49.	आ जुहोता–63	त्रिष्टुप् श्यावाश्वम्
50.	आ तू न इन्द्र–167	आकूपारम् (ऊ)
51.	आ ते अग्ने–419	संजयम् (ऊ) स्रौग्मतम्
52.	आ ते दक्षम्–498	वार्शम् (ऊ)
53.	आ ते वत्सो–8	वात्सम् (ऊ)
54.	आ त्वा सहस्रम्–245	काण्वबृहती (ऊ) भारद्वाजम्
55.	आ त्वे ता निषीदत–164	दैवतिथम् (ऊ)

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
56.	आ सोता परि–280	वाचः साम (ऊ)
इ		
57.	इदं वसो–124	गारम् (ऊ)
58.	इदं ह्यन्वोजसा–165	घृतश्चुन्निधनम् (ऊ) क्रौञ्चम्
59.	इन्दुर्वाजी–540	दाशस्पत्यम् (ऊ)
60.	इन्द्र इषे–199	सौमित्रम् (ऊ)
61.	इन्द्र क्रतुं नः–259	क्रतुवासिष्ठम् (ऊ)
62.	इन्द्रं विश्वाः–	महावैश्वामित्रम् (ऊ)
63.	इन्द्रं नरो–318	राजनम् (र)
64.	इन्द्रमच्छ–566	पौष्कलम् (ऊ)
65.	इन्द्रमिद्गाथिनो–198	यण्वम् (ऊ)
66.	इन्द्रमिद्देव-249	यौक्तस्रुचम् (ऊ)
67.	इन्द्र सुतेषु–381	कौत्सम् (ऊ) क्रोशम्
68.	इन्द्राय मद्वने–158	श्रौतकक्षम् (ऊ)
69.	इन्द्राय साम–388	सौमित्रम् (ऊ)
70.	इन्द्राय सोमम्–561	इन्द्रस्यापामीवम् (ऊ) वायोरभिक्रन्दम् (ऊ)
71.	इन्द्रायेन्दो–472	इषोवृधीयम् (ऊ)
72.	इन्द्रो मदाय–411	बार्हद्गिरम् (र)
73.	इममिन्द्र–344	गौतमम् (ऊ) वसिष्ठप्रियम्
74.	इमं स्तोममर्हते–66	यज्ञसारथि (ऊ)
75.	इमा ऊ त्वां–304	अश्विनोर्व्रतम् (र)
76.	इमा नु–452	भद्रम् (र) श्रेयः

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
	ई	
77.	ईङ्खयन्तीरपस्युवः–175	त्वाष्ट्रीसाम (ऊ)
	उ	
78.	उच्चा ते–467	अपत्यम् (र) शाक्वरवर्णम्
79.	उच्चा ते–467	आभीकम् आमहीयवम् ऋषभः पवमानः (ऊ) गतनिधनं काण्वम् शैशवम्
80.	उद्धेदभि–125	ऐडंसौपर्णम् विलम्बसौपर्णम् (ऊ) स्वारं सौपर्णम्
81.	उप त्वा–13	उद्भित् बलभित् (र)
82.	उभयं शृणवच्च–290	वैयश्वम् (ऊ)
83.	उभे यदिन्द्र–329	श्येनः (ऊ) श्येनः (र)
	ए	
84.	एन सु त्यं–581	शङ्कु (ऊ)
85.	एतो न्विन्द्रं–350	पदनिधनं शुद्धाशुद्धीयम् वैश्वमनसम् (ऊ) शुद्धाशुद्धीयम्
86.	एदुमिन्द्राय–386	विकल्पमारुतम् (ऊ)
87.	एन्द्र नो गधि–396	सांवर्तम् (ऊ)
88.	एन्द्र सानसिं–129	रोहितकूलीयम् रोहितकूलीयोत्तरम्
89.	एवा ह्यसि–232	उकथ्यामहीयवम् (ऊ)
90.	एष प्रकोशे–556	वैधृतं वासिष्ठम् (ऊ)

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
91.	एष स्म धारया-584	गायत्रपार्श्वम् (ऊ) सन्तनि
92.	एह्यू षु ब्रवाणि-7	साकमश्वम् (ऊ)
	क	
93.	क ईं वेद-297	वाशम् (ऊ)
94.	कया नः-169	पञ्चनिधनं वामदेव्यम् वामदेव्यम् (ऊ)
95.	कस्य नूनम्-34	गोराङ्गिरसम् (ऊ)
	ग	
96.	गायन्ति त्वा-342	उद्वंशीयम् (ऊ)
97.	गाव उपवदावटे-117	ऐटतम् (ऊ)
98.	गिर्वणः पाहि नः-195	हरिश्रीनिधनम् (ऊ)
99.	गृणे तदिन्द्र-391	आद्वारम् (ऊ)
	घ	
100.	घृतवती भुवनानाम्-378	जागतं वारुणम् (ऊ)
	च	
101.	चर्षणीधृतम्-374	प्रसर्पम् (र) संसर्पाद्यम् (र) संसर्पोत्तरम्
	ज	
102.	जगृह्मा ते -317	वात्सप्रम् वात्सप्राद्यम् (ऊ)
103.	जराबोध तद्विविड्ढि	जाराबोधीयम् (ऊ)
	त	
104.	तं वः सखाय-569	कार्णश्रवसम् (ऊ)
105.	तं वो दस्मम्-236	अभीवर्तः (ऊ) नौधसम्

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
106.	तं गूर्धया–109	सौभरम् (ऊ)
107.	तद्वो गाय–115	ईनिधनमार्गीयवम् (ऊ) मार्गीयवम्
108.	तं ते मदम्–383	हारिवर्णम् (ऊ)
109.	तमिन्द्रं वाजयामसि–119	इडानां संक्षारः (ऊ) दावसुनिधनम्
110.	तमु अभि प्र–382	ओकोनिधनम् (ऊ)
111.	तरणिरित्–238	गौशृङ्गम् (ऊ)
112.	तरोभिर्वो–237	कालेयम् (ऊ) क्षुल्लककालेयम्
113.	तवाहं सोम–516	वैष्णवाद्यम् (ऊ) वैष्णवोत्तरम्
114.	तवेदिन्द्र–270	यशः (र)
115.	तिस्रो वाचः–525	अङ्गिरसांसंक्रोशः क्षुल्लकवैष्टम्भम् (ऊ) पाष्ठौहम्
116.	ते मन्वत–606	गवांव्रतम् (र)
117.	त्यमु वः सत्रा–170	सत्रासाहीयम् (ऊ)
118.	त्रिरस्मै सप्त–560	मरुतांधेनु (ऊ)
119.	त्वं हि क्षैतवद्यशः–84	बृहदाग्नेयम् (ऊ)
120.	त्वं ह्येहि–246	कौल्मलबर्हिषम् (ऊ)
121.	त्वमग्ने गृहपतिः–61	समन्तम् (ऊ)
122.	त्वमङ्ग–247	गौङ्गवम् (ऊ)
123.	त्वमित्सप्रथा असि–42	उभयतः स्तोभगीतमम् (ऊ)
124.	त्वमिन्द्र यशाः–248	इन्द्रस्य यशः (ऊ) साध्रम्

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
125.	त्वमेतद्–595	वार्षाहरम् (र)
126.	त्वामिदाह्यो नरः–302	माधुच्छन्दसम् (ऊ)
127.	त्वामिद्धि–234	सप्तहम् (र) बृहत् (र)
128.	त्वावतः पुरूवसो–193	धुरासाकमश्वम् (ऊ)
	द	
129.	देवानामिद्वो–138	हाविष्कृतम् (ऊ) हाविष्मतम
	ध	
130.	धर्ता दिवः–358	अष्टेडपदस्तोभः चतुरिडपदस्तोभः दीर्घतमसोऽर्कः (र) द्विरिडपदस्तोभः षडिडपदस्तोभः
	न	
131.	नकिष्टं कर्मणा–242	वैखानसम् (ऊ)
132.	न त्वा बृहन्तो–296	वार्हद्दुक्थम् (ऊ)
133.	न सीमदेव आप–268	वाम्रम् (ऊ)
134.	न हि वश्चरमञ्चन–241	जनित्राद्यम् जनित्रोत्तरम् (ऊ)
135.	नि त्वामग्ने–54	मानवाद्यम् (ऊ)
	प	
136.	परि त्यं हर्यतम्–552	द्विरभ्यासमाकूपारम्
137.	परि प्र धन्वेन्द्राय–427	वाङ्निधनं सौहविषम् सौहविषम् (ऊ) स्वर्णिधनं सौहविषम्
138.	परि प्रिया दिवः–476	और्णायवाद्यम् (ऊ) और्णायवोत्तरम्

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
139.	परि स्वानो–475	वैदन्वतचतुर्थम् वैदन्वततृतीयम् (ऊ) वैदन्वताद्यम्
140.	परीतो षिञ्चता–512	अङ्गिरसां गोष्ठः अच्छिद्रम् आभीशवाद्यम् आभीशवोत्तरम् (ऊ) ऐडं माण्डवम् प्रतोदम् रयिष्ठम्
141.	पवस्व देव आ–483	शाम्मदम् (ऊ)
142.	पवस्व मधुमत्तम–578	सफम् (ऊ)
143.	पवस्व सोम–429	धर्म (ऊ) विधर्म
144.	पवित्रं ते–565	अरिष्टम् (र) अर्कपुष्पम् (ऊ) अर्कपुष्पोत्तरम् (ऊ)
145.	पान्तमावो–155	वैतहव्यम् (ऊ)
146.	पाहि नो अग्ने–36	नार्मेधम् (ऊ)
147.	पिबा सुतस्य–239	अन्तरिक्षम् (र) देवस्थानम् (र) जमदग्नेरभीवर्तः (ऊ) पृष्ठम् (ऊ)
148.	पिबा सोमम्–398	ऋषभो वैराजः (र) महावैराजम् (र) सहोदैर्घतमसम् (ऊ)

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
149.	पुनानः सोम-511	उद्वत्प्राजापत्यम् (ऊ) ऐडमायास्यम् (ऊ) कण्वरथन्तरम् (ऊ) त्रिणिधनमायास्यम् (ऊ) प्लवः (ऊ) यौधाजयम् (ऊ) रौरवम् (ऊ) सदोविशीयम् (ऊ) साप्तमिकमायास्यम् (ऊ) सोमसाम (ऊ)
150.	पुरांभिन्दुर्युवा-359	मारुतम् (ऊ)
151.	पुरोजिती वो-545	अतीषङ्गः (र) आन्धीगवम् (ऊ) और्ध्वसद्मनम् (ऊ) कार्तयशम् (ऊ) श्यावाश्वम् (ऊ)
152.	प्र काव्यमुशनेव-524	वाराहम् (ऊ)
153.	प्रत्नस्य वृष्णो-609	भासम् (र)
154.	प्र गायताभ्यर्चत-535	वैश्वज्योतिषमध्यमम् (ऊ)
155.	प्र तु द्रव-523	औशनम् (ऊ)
156.	प्र ते धारा-534	वैश्वज्योतिषमाद्यम् (ऊ)
157.	प्रत्यस्मै पिपीषते 352	नानदम् (ऊ)
158.	प्रमंहिष्ठाय गायत 107	प्रमंहिष्ठीयम् (ऊ) वाशिष्ठमासितम्
169.	प्र मित्राय प्रार्यम्णे-255	वरुणसाम (ऊ)
160.	प्रयच्चक्रम् (स्तोभः)	महासाम (र)
161.	प्र व इन्द्राय-446	उद्वशापुत्रम् (ऊ)

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
162.	प्र व इन्द्राय बृहते–257	मरुतांसंस्तोभः (र) वार्कजम्भाद्यम् (र) वार्कजम्भोत्तरम् (र)
163.	प्र व इन्द्राय मादनम्–136	शाक्त्यम् (ऊ)
164.	प्र सेनानीः–533	कुत्सस्याधिरथीयम् (ऊ)
165.	प्र सोम–514	अग्नेस्त्रिणिधनम् उत्सेधः द्विहिंकारं वामदेव्यम् (ऊ) निषेधः
166.	प्र हिन्वानो–536	वैश्वज्योतिषमुत्तरम् (ऊ)
167.	प्रेष्ठं वः–5	औशनम् (ऊ)
168.	प्रो अयासीद्–557	द्विरभ्यासं लौशम् प्रवद्भार्गवम् मानवोत्तरम् (ऊ) यामम् लौशाद्यम्
	ब	
169.	बृहदिन्द्राय–258	भर्गः (र)
170.	बृहद्भिरग्ने–37	भरद्वाजस्य पृश्नि (ऊ)
171.	बृहद्वयो हि–88	आत्रेयम् (ऊ)
172.	बिभ्राड् बृहत्–628	महादिवाकीर्त्यम् (ऊ) विकर्णम्
	म	
173.	मन्द्रं विश्वाः–343	आष्टादंष्ट्रपूर्वम् आष्टादंष्ट्रोत्तरम् (ऊ)
174.	मा चिदन्य–242	मैधातिथम् (ऊ)
175.	मूर्धानं दिवो–67	आज्यदोहानि (र)

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
176.	मृज्यमानः सुहस्त्या–517	ऐडमौदग्णोरन्ध्रम्
		औदग्णोरन्ध्रम् (ऊ)
		वाजजित्पूर्वम्
	य	
177.	य इन्द्र चमसेषु–162	ऐडं कौत्सम् (ऊ)
		स्वारं कौत्सम्
178.	य एक इद्–389	एकवृषम् (र)
		त्रैककुभम् (ऊ)
179.	यच्छक्रासि–246	द्वैगतम् (ऊ)
180.	यजामह इन्द्रम्–334	वार्त्रतुरम् (ऊ)
181.	यजिष्ठं त्वा ववृमहे–112	साध्यम् (ऊ)
182.	यज्ञायथा–601	चतुर्थस्वरम्
		तृतीयस्वरम्
		द्वितीयस्वरम् (र)
		प्रथमस्वरम्
183.	यज्ञायज्ञा वो–35	यज्ञायज्ञीयम् (ऊ)
184.	यत्सोममिन्द्र–384	त्रैतम्
185.	यथा गौरो अपा–252	गौतमस्य मनाज्यम् (ऊ)
186.	यदद्य कच्च–127	शाकलम् (ऊ)
187.	यदा कदा च–288	पञ्चम् (ऊ)
188.	यदिन्द्र चित्र–345	आकूपारम् (ऊ)
		वीङ्कम्
189.	यदिन्द्र प्रागपाक्–279	नैपातिथम् (ऊ)
190.	यदिन्द्र शासो–298	तौरश्रवाद्यम् (र)
		तौरश्रवोत्तरम्
191.	यदिन्द्राहम्–122	आश्वसूक्तम् (ऊ)
		गौषूक्तम्

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
192.	यद्द्याव इन्द्र–278	आज्जोवैरूपम् पञ्चनिधनं वैरूपम् (र) ह्रस्वावैरूपम्
193.	यद्वाहिष्ठं तदग्नये–86	यद्वाहिष्ठीयोत्तरम् (ऊ)
194.	यस्ते नूनम्–116	आश्वम् (ऊ)
195.	यस्ते मदः–470	अध्यर्धेडं सोमसाम (ऊ) भासम् सोमसाम
196.	यस्य त्यच्छम्बरम्–392	दैवोदासम् दैवोदासोत्तरम् (ऊ)
197.	योगेयोगे तव–163	सौमेधम् (ऊ)
198.	यो न इदम्–400	वृष्णि शार्करम् (ऊ)
199.	यो राजा–273	पौरुहन्मनम् (ऊ)
200.	यो विश्वा दयते–44	दैर्घश्रवसम् (ऊ)
	र	
201.	राये अग्ने–93	आसिताद्यम् आसितोत्तरम् (ऊ)
202.	रेवतीर्नः–153	रेवत्यः (ऊ) वाजदावर्यः
	व	
203.	वयं घ त्वा–261	अभिनिधनं काण्वम् आष्कारणिधनं काण्वम् (ऊ) महावैष्टम्भम्
204.	वयमिन्द्र–132	अदारसृक् (ऊ)
205.	वयमु त्वा–157	काण्वम् (ऊ)
206.	वयमेनमिदा–272	इदावासिष्ठम् (ऊ)
207.	वात आ वातु–184	प्रतीचीनेडं काशीतम् (ऊ)

Serial No.	Basic verse and reference	Name of gānas
208.	विदा मघवन् (महानाम्न्यः)	सिमाः (र)
209.	विश्वाः पृतना अभि–376	त्रैशोकम् (ऊ)
210.	विशोविशो वो–87	विशोविशीयम् (ऊ)
211.	वृत्रस्य त्वाश्वसथात्–324	द्यौतानम् (ऊ)
212.	वृषा पवस्व–469	आशुभार्गवम् यौक्ताश्वायम् (ऊ) यौक्ताश्वोत्तरम्
213.	वृषा मतीनाम्–559	ऐडं यामम् (ऊ)
	श	
214.	शग्ध्यूषु शची–253	हारायणम् (ऊ)
215.	शं नो देवीः–33	आथर्वणम् (र) काशीतम् (ऊ)
216.	श्रत्ते दधामि–371	शैखण्डिनम् (ऊ)
217.	श्रायन्त इव–267	श्रायन्तीयम् (ऊ)
218.	श्रुधी हवम्–346	तैरश्च्यम् (ऊ)
स		
219.	सखाय आ–368	शौक्तम् (ऊ)
220.	स पूर्व्यो महोनाम्–355	मधुश्चुन्निधनम् (ऊ)
221.	समन्या यन्ति–607	अपांव्रतम् (र)
222.	स सुन्वे यो–582	दीर्घम् (ऊ)
223.	सुतासो मधु–547	अनिधनं त्वाष्ट्रीसाम ऊर्ध्वेडं त्वाष्ट्रीसाम त्र्यन्तं त्वाष्ट्रीसाम द्विरभ्यासं त्वाष्ट्रीसाम स्वारं त्वाष्ट्रीसाम (ऊ)
224.	सुरूपकृत्नुमूतये–160	ऋषभोरैवतः (र) औदलम् (ऊ) शाक्वरवर्णम् (ऊ)

Seril No.	Basic verse and reference	Name of gānas
225.	सुष्वाणास इन्द्र-36.	पार्थम् (ऊ)
226.	सोमः पवते जनिता-527	जनित्रम् (ऊ)
227.	सोमः पुनानः-572	आतीपादीयम् सुज्ञानम् (ऊ)
228.	सोमाः पवन्त इन्दवः-548	ऐडं क्रौञ्चम् (ऊ)
229.	सोमानां स्वरणम्-139	काक्षीवतम् (ऊ)
230.	स्वादिष्ठया मदिष्ठया-468	आजिगम् संहितम् (ऊ) सुरूपाद्यम् सुरूपोत्तरम् स्वाशिरामर्कः (र)
231.	स्वादोरित्था-409	ऋषभः शाकरः पार्थुरश्मम् रायोवाजीयम् संकृति (र)